

Giới thiệu Thất Giới Vĩnh Hằng Convert

Tân thất giới, khởi đầu mới, tương tự trải qua, như thể nhiệt huyết, đúc ra vạn cổ truyền thuyết, sáng lập vĩnh hằng Thiên Vực.

các bạn thấy hay thì đề cử và đánh dấu bình chọn nhé , mình sẽ cố quay tay cho truyện hay luôn tới

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Khởi đầu mới

PS: Muốn nghe đến càng nhiều các người âm thanh, muốn thu được càng nhiều các người kiến nghị, hiện tại liền tìm tòi vì tin công chúng hào "q dread" cũng thêm quan tâm, cho (Thất Giới Vĩnh Hằng) càng nhiều chống đỡ!

"Người tỉnh rồi."

Một âm thanh lạnh lạnh vang vọng ở Mộ Phong bên tai, để hắn đại ra ánh mắt từ từ trở nên rõ ràng.

Bên giường, một chừng mười tuổi bé gái chải lên tóc sừng dê, thanh tú êm dịu trên mặt, một đôi đen kịt con mắt đặc biệt có thần.

Trên giường gỗ nằm một sáu, bảy tuổi thanh tú bé trai, thân hình có chút gầy yếu, sắc mặt khá là trắng xám.

"Đây là cái nào, ta tại sao lại ở đây?"

Mộ Phong nhìn bé gái, tám tuổi hắn so với tuổi thật nhìn qua càng nhỏ gầy.

"Đây là cách sơn trấn, người té xỉu ở ngoài trấn Liễu Hà một bên, là ta đem người công về."

Liễu Y Y duỗi ra trắng mịn tay nhỏ, ở Mộ Phong trên trán sờ soạng một hồi, trên mặt lộ ra đáng yêu mỉm cười.

"Nhiệt độ bình thường, sẽ không có chuyện gì."

"Cảm tạ người."

Mộ Phong vươn mình ngồi dậy, đang định nói chuyện, cả người nhưng ngậy người.

"Người làm sao?"

Liễu Y Y cảm thấy được Mộ Phong dị dạng, tò mò hỏi.

"Thân thể của ta. . . Được rồi. . ."

Mộ Phong trên mặt tái nhợt biểu hiện phức tạp, trong lòng có quá nhiều nghi hoặc, chính mình làm sao đột nhiên là tốt rồi?

Còn té xỉu ở Liễu Hà một bên, đi tới cách sơn trấn, chuyện gì thế này?

Mộ Phong từ nhỏ thể yếu, vừa sinh ra liền ma bệnh quần quanh người, tất cả mọi người đều nói hắn nhất định chết trẻ, nhưng hắn nhưng vẫn sống sót.

Từ có ký ức bắt đầu, Mộ Phong hãy cùng phụ thân chung quanh căn y, đi khắp danh sơn đại xuyên, trăm nghìn thành trì, có thể từ đầu đến cuối không có khởi sắc.

Mộ Phong cũng đã từng hỏi, bệnh của mình là làm sao đến, có thể phụ thân lại không chịu nói, đẩy mắt cái kia phân hổ thẹn để Mộ Phong chưa xót.

Cái kia sau khi, Mộ Phong liền cũng không tiếp tục hỏi, hắn không hy vọng phụ thân thương tâm tuyệt vọng, vì lẽ đó hắn học được kiên cường, học được rộng rãi, tình cờ còn bướng bỉnh cùng phụ thân đùa giỡn, chỉ vì để phụ thân trên mặt có thể lộ ra nụ cười.

"Được rồi nên cao hứng a, người làm sao rầu rĩ không vui?"

Liễu Y Y lời kéo Mộ Phong tay nhỏ, đen kịt hai mắt trong suốt mê người, để hắn tạm thời từ trong hồi ức gạt mình tỉnh lại.

"Không có gì, chỉ là quá bất ngờ. Ta tên Mộ Phong, tỷ tỷ đây?"

"Liều Y Y, người gọi ta Y Y tỷ là được."

"Y Y tỷ ở bờ sông phát hiện ta thời điểm, ta phụ cận nhưng còn có những người khác?"

"Người bị nước sông vọt tới bên bờ, phụ cận liền một mình người, không có người khác."

Mộ Phong trầm mặc, phụ thân đi đâu, chính mình sao bị nước sông vọt tới này?

"Đi thôi, ta mang người đi ra ngoài hóng mát một chút."

Liều Y Y kéo Mộ Phong tay nhỏ, chỉ chốc lát liền đến đến ngoài trấn Liều Hà một bên.

"Người lúc đó liền nằm ở chỗ đó..."

Mộ Phong nhìn Liều Hà, nơi này nước sông bằng phẳng, mặt sông trống trải, chính mình lúc đó liền bị vọt tới một chỗ nước cạn nơi.

"Người sao một người bị vọt tới này?"

Liều Y Y nắm chặt Mộ Phong tay nhỏ, nhẹ giọng hỏi dò.

"Ta không biết, ta từ nhỏ ma bệnh quấn quanh người... Trưởng thành theo tuổi tác, hôn mê thời gian càng ngày càng nhiều, ta biết đó là tính mạng của ta sắp đi tới phần cuối..."

Ngồi ở bờ sông, Mộ Phong nói tới qua lại, trên mặt tái nhợt thần sắc bình tĩnh, cũng không có quá nhiều không cam lòng cùng ưu thương.

"Nguyên lai người ăn nhiều như vậy khổ a, sau đó người có tính toán gì?"

Liều Y Y nhẹ nhàng đem gầy yếu Mộ Phong ôm vào trong ngực, khẽ vuốt hán đầu.

"Ta này một đời, từ xuất thế bắt đầu ngay ở cùng Tử thần giành mạng sống, bây giờ ta thoát khỏi ma bệnh, đương nhiên phải sắp chết thần đập ở dưới chân, nói cho nó biết ta sẽ không khuất phục!"

Mộ Phong trên mặt tràn trề thần sắc kiên định, lơ mơ trong ánh mắt có hàn quang lóe lên, kể rõ trong lòng hán không phục!

"Người hiện ở một cái người, liền tạm thời lưu lại nơi này, một bên hỏi thăm cha người tin tức, một bên trưởng thành tu luyện, tương lai người mới có năng lực chân chính sắp chết thần đập ở dưới chân."

Liều Y Y ôn nhu an ủi, mười tuổi nàng lại như một tiểu tỷ tỷ tự, sinh ra thương yêu chỉ tâm.

Mộ Phong chần chờ nói: "Ta ở đây, có thể hay không cho tỷ tỷ thêm phiền phức a?"

Liều Y Y trừng mắt hán, gắt giọng: "Có cái gì tốt phiền phức, thêm đôi đứa liền được rồi."

Mộ Phong có chút cảm động, quyết định tạm thời liền lưu lại nơi này, nghĩ cách hỏi thăm phụ thân tẩm tích.

Cách sơn trấn là một người khẩu mấy ngàn trấn nhỏ, ở vào Thương Châu địa giới bên trên, tu luyện chi phong thịnh hành.

Liều Gia cách sơn trấn khá là có tiếng, có người nói đời đời kiếp kiếp đều ở ở đây, có lâu đời lịch sử.

Mẫu thân của Liều Y Y tinh thông y thuật, ở trên trấn mở ra một nhà y quán, phụ thân say mê tu luyện, thường ngày không màng thế sự.

Liều Y Y năm nay mười tuổi, nhưng cũng đã có ngưng nguyên cảnh giới thực lực bất phàm, ở những người bạn cùng lứa tuổi xem như là tài năng xuất chúng thiên tài cấp tư chất.

Mộ Phong ở Liều Gia ở lại, mỗi ngày đều sẽ đến Liều Hà một bên đi tìm hiểu phụ thân tin tức, vội vã một tháng quá khứ, nhưng nhưng không có tin tức gì.

"Không tin tức chính là tin tức tốt, người cũng đừng quá nóng ruột, trước tiên theo ta hảo hảo tu luyện, sau đó có thực lực, trời cao mặc người phi, nơi nào không thể đi?"

Liều Y Y nhìn Mộ Phong ngày qua ngày kiên trì, không nhịn được phát sinh thờ dài.

"Một tháng kiên trì, để ta từ từ khôi phục yên tĩnh, bắt đầu từ hôm nay, ta hãy cùng tỷ tỷ hảo hảo tu luyện."

Mộ Phong khi còn bé đi qua rất nhiều nơi, đối với tu luyện cũng không xa lạ gì, chỉ là khi đó thân thể không cho phép.

"Cách sơn chỉ là trấn nhỏ, chúng ta Liều Gia đời đời ở đây, gia truyền phương pháp tên là phi Tinh dẫn, cả người công pháp tu luyện có khác nhau rất lớn. Người thường tu luyện, lấy khí làm cơ sở, thông mạch tự lực, nạp khí đan điền, bách khiếu sinh tinh. Nhà chúng ta phi Tinh dẫn, nạp Tinh Huy vào

thể, rèn luyện kinh mạch, cường hóa huyết vị, trữ lưu đan điền, ngưng tụ Tinh có thể."

Liễu Y Y bắt đầu vì là Mộ Phong giảng giải Liễu Gia phi Tinh dẫn, đây là một loại đặc thù tu luyện pháp môn, sơ kỳ tốc độ sẽ khá chậm, chỉ khi nào luyện thành, uy lực nhưng cực kỳ kinh người.

Mộ Phong chăm chú lắng nghe, ở Liễu Y Y giáo dục dưới, bắt đầu rồi chính thức tu luyện.

Phi Tinh dẫn đặc điểm chính là Tinh Huy tôi thể, làm sao dẫn dắt Tinh Huy vào thể, đây là một cần phải kiên trì quá trình.

Mỗi ngày buổi tối, Mộ Phong đều sẽ ở trong sân tu luyện, tắm rửa ánh sao, tập trung tinh lực dẫn dắt Tinh Huy, có thể vừa bắt đầu cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Liễu Y Y hầu ở bên cạnh hắn, cẩn thận vì hắn làm mẫu giảng giải, kích phát hứng thú của hắn.

Nửa tháng sau đêm trăng tròn, Mộ Phong trải qua không ngừng nỗ lực, rốt cục đưa tới ánh sao yếu ớt, điều này làm cho hắn hết sức cao hứng.

Liễu Y Y cười nói: "Ban đầu ta dùng ba tháng mới thành công, ngươi mới nửa tháng liền thành công, thực sự là rất nhanh a."

Mộ Phong Tiểu Tiểu, cẩn thận lĩnh hội loại cảm giác đó.

Tinh Huy tỏa ra mờ mịt ánh sáng, bao trùm ở trên người hắn, chậm rãi rót vào kinh mạch của hắn trong huyết đạo, khởi đầu là một loại lạnh lạnh nhẹ nhàng khoan khoái cảm, có thể rất nhanh sẽ đã biến thành một loại rất cực nóng, như là đang thiêu đốt dòng máu của hắn, đốt cháy kinh mạch của hắn, để hắn cảm thấy khô nóng khó nhịn.

Mộ Phong cắn răng kiên trì, cái cảm giác này Liễu Y Y từng nhiều lần đề cập, nhất định phải nhẫn xuống, đó là Tinh Huy tôi thể đang phát sinh tác dụng, sẽ đem trong thân thể một ít tạp chất bài ra ngoài thân thể, do đó cường hóa thân thể, tăng cường thể phách.

Sáng sớm, Tinh Nguyệt biến mất, loại kia rất cực nóng từ từ biến mất.

Mộ Phong mở mắt ra, cảm giác toàn thân sền sệt, trong lỗ chân lông tràn ra một chút màu đen đầy vết bẩn.

Liễu Y Y cười hi hi đứng ở một bên, trong suốt trong đôi mắt dập dờn say lòng người thần thái.

"Nước nóng chuẩn bị cho ngươi được rồi, nhanh đi tẩy tẩy đi."

Mộ Phong vươn mình mà lên, cẩn thận thanh tẩy thân thể, đổi bộ đồ mới, lúc này mới lại trở về trong sân.

"Y Y tỷ, ta cảm giác trong kinh mạch có thêm một luồng yếu ớt khí lưu."

Mộ Phong rất hưng phấn, miệng cười đuôi ra lời kéo Liễu Y Y.

"Vậy thì là chân khí, chỉ có điều còn rất yếu ớt mà thôi. Tu luyện cảnh giới thứ nhất chính là tụ khí cảnh giới, ngươi hiện tại đã bước vào lĩnh vực này."

Mộ Phong nói: "Ta nghe nói tu luyện chia làm tu võ, tu chân cùng tu tiên tam đại cấp độ, các có cảnh giới khác nhau phân chia."

Liễu Y Y cười nói: "Tu võ Tam Cảnh giới, tu chân ngũ cảnh giới, tu tiên bảy cảnh giới, đó là một tầng tầng tiến dần lên quan hệ. Tu võ chia làm tụ khí, ngưng nguyên, hóa cương ba Đại cảnh giới, ta hiện tại mới tu luyện tới ngưng nguyên cảnh giới trung kỳ, mà ngươi mới tụ khí Nhập môn."

Mộ Phong cười nói: "Ta chỉ cần nỗ lực, chẳng mấy chốc sẽ đuổi theo ngươi."

Bắt đầu từ ngày đó, Mộ Phong mỗi đêm dẫn dắt Tinh Huy tôi thể, thực lực ở không ngừng tăng lên, ngắn ngắn thời gian một năm, liền tu luyện tới tụ khí cảnh giới hậu kỳ, điều này làm cho Liễu Y Y hết sức cao hứng.

Một năm qua đi, Mộ Phong cao lớn lên rất nhiều, dĩ vãng gầy yếu thấp bé hắn trở nên rắn chắc không ít.

"Rõ ràng, ta cuối cùng đã rõ ràng rồi, ha ha..."

Liễu Tuấn Sinh từ phòng dưới đất lao ra, hưng phấn cười to đưa tới Mộ Phong cùng Liễu Y Y.

"Cha, ngươi làm gì thể a?"

"Y Y, cha cao hứng a, qua nhiều năm như vậy, ta rốt cục phá giải tổ tiên lưu lại phi tiên nhắc nhở."

"Thật sự?"

Liễu Y Y hơi kinh ngạc, liền vội vàng nắm được Liễu Tuấn Sinh cánh tay, hỏi dò xác nhận.

"Tự nhiên là thật sự, sau đó ta liền mang ngươi về Tổ phòng, đêm nay chúng ta liền mở ra Liễu Gia thiên cổ bí ẩn."

Liều Tuấn Sinh phản chấn cực kỳ, hoàn toàn quên một bên Mộ Phong.

"Cha đừng nóng vội, việc này trước tiên cùng nương thương nghị thật kỹ lưỡng, không thể hành sự lỗ mãng."

Liều Y Y mặc dù mới mười một tuổi, nhưng so với giờ khắc này Liều Tuấn Sinh có vẻ muốn trầm ổn rất nhiều.

Sau đó, Liều Y Y gọi tới mẫu thân Lâm Phương, lôi kéo Mộ Phong đồng thời tiến vào Liều Gia phòng dưới đất, thương nghị lên có quan hệ Liều Gia Tổ phòng sự tình.

Nguyên lai Liều Gia đòi đòi ở đây, ẩn giấu đi một tuyệt mật, tổ tiên lưu lại phi tiên bí mật, có thể Liều Gia mấy chục đời hậu nhân nhưng vẫn chưa từng phá giải.

Bây giờ, Liều Tuấn Sinh rốt cục mở ra huyền bí trong đó, này tự nhiên là hi sự to lớn.

Trải qua thương nghị, Liều Tuấn Sinh quyết định đêm nay liền mang theo con gái Liều Y Y đơn độc chạy về Tổ phòng, nhưng Liều Y Y nhưng kiên trì muốn dẫn Mộ Phong cùng đi.

Lâm Phương tán thành con gái quyết định, Mộ Phong ở cuộc sống này một năm, cùng Liều Y Y tình cùng tỷ đệ, cũng rất được Lâm Phương thương yêu, vẫn chưa đem hấn coi như người ngoài.

Liều Gia Tổ phòng ở vào cách sơn nơi sâu xa, khoảng cách trần nhỏ có hơn một trăm dặm.

Vào đêm sau, Liều Tuấn Sinh mang theo con gái cùng Mộ Phong lặng yên ra ngoài, thẳng đến cách sơn mà đi.

Sau một canh giờ, ba người đi tới cách sơn nơi sâu xa, một toà hoàn toàn tách biệt với thế gian pháo đài cổ ở ngoài, nơi này chính là Liều Gia Tổ phòng, trải qua vô số phong sương, vẫn sừng sững không ngã.

"Bốn phía có trận pháp cấm chế, ký phải nắm chặt không muốn buông tay."

Liều Tuấn Sinh nắm Liều Y Y tay, Liều Y Y thì lại nắm Mộ Phong tay, ba người cẩn thận từng li từng tí một hướng về pháo đài cổ đi đến.

Mặt đất sáng lên từng đạo từng đạo ánh sáng, một toà siêu cấp đại trận lộ ra một điểm nhỏ của tầng băng chìm, thả ra khủng bố uy hiếp, đem pháo đài cổ bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 2: Thiên Tinh Thần Quyết

(muốn nghe đến càng nhiều các ngời âm thanh, muốn thu được càng nhiều các ngời kiến nghị, hiện tại liền tìm tôi vi tin công chúng hào "qdread" cũng thêm quan tâm, cho (Thất Giới Vinh Hằng) càng nhiều chống đỡ!) Liều Tuấn Sinh sắc mặt nghiêm túc, Mộ Phong cùng Liều Y Y thì lại một mặt khủng hoảng, nơi này quá mức đáng sợ, cái kia siêu cấp đại trận vền vẹn thức tỉnh một điểm nhỏ của tầng băng chìm, có thể thả ra ngoài uy hiếp, lại làm cho Mộ Phong cùng Liều Y Y cảm thấy hô hấp không khoái.

Diễn ra thời gian đột một nén hương, ba người rốt cục xuyên qua pháo đài cổ ở ngoài trận pháp, đi tới cửa lớn bên.

Lúc này, Mộ Phong cùng Liều Y Y toàn thân ướt đẫm, gần như sắp muốn hư thoát.

Liều Tuấn Sinh tình huống tốt hơn một chút, nhưng cũng sắc mặt tái nhợt, dường như bệnh nặng một hồi.

Đẩy ra pháo đài cổ cửa lớn, chỉ dất âm thanh ở trong trời đêm có vẻ hơi to rõ.

Liều Tuấn Sinh kéo Mộ Phong cùng Liều Y Y tiến vào trong pháo đài cổ, xuyên qua cở đại bộc phát sân, đi tới một toà hình tròn đại điện ở ngoài.

"Nghỉ ngơi chốc lát đi."

Liều Tuấn Sinh không có nóng lòng tiến vào đại điện, mà là để Mộ Phong cùng Liều Y Y thổ nạp điều tức, trước tiên khôi phục tinh lực.

Hai người dẫn dắt Tinh Huy vào thể, chuyển hóa thành chân khí cùng chân nguyên, thân thể đang nhanh chóng phục hồi như cũ.

Sau nửa canh giờ, ba người đi vào đại điện.

Nơi này trống trải yên tĩnh, viên hình cung trên nóc điện từng đạo từng đạo ánh sao buông xuống, hình chiếu ở đại điện trên mặt đất, hình thành một bộ tinh đồ.

Liễu Tuấn Sinh nhìn điện đỉnh, tuần lảng trên mặt lộ ra vẻ trầm tư.

Mộ Phong nhìn trống trải đại điện, hiểu kỳ nói: "Y Y tỷ, phi tiên bí mật chỉ cái gì?"

Liễu Y Y vừa quan sát bốn phía tình huống, một bên hồi đáp: "Chúng ta vị trí thể giới này, có Cửu Châu thất giới, phi tiên chỉ chính là thất giới Trung Tiên giới. Phi tiên bí mật cũng chính là phi thăng Tiên giới bí mật."

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Tiên giới là nơi nào?"

Liễu Y Y cười nói: "Thất giới phân biệt là phàm giới, Linh giới, Phật giới, Ma giới, Minh giới, vân giới cùng Tiên giới, có người nói phàm giới, Linh giới, Phật giới nằm ở đệ một không gian cấp độ, cũng chính là chúng ta sinh hoạt không gian này. Ma giới, Minh giới, vân giới nằm ở đệ nhị tầng không gian thứ, Tiên giới ở vào đệ tam tầng không gian thứ, đó là một cực kỳ thần bí địa phương, có vô số truyền thuyết."

Mộ Phong cười nói: "Phá giải phi tiên bí mật, chẳng phải liền nắm giữ phi thăng Tiên giới bí mật? Đây chỉ sợ là rất nhiều tu luyện người đều tha thiết ước mơ sự tình."

Liễu Y Y chần chờ nói: "Chỉ sợ không như trong tưởng tượng như vậy dễ dàng."

Liễu Tuấn Sinh thu hồi ánh mắt, đem Liễu Y Y cùng Mộ Phong gọi vào bên cạnh.

"Liễu Gia tổ tiên năm đó lưu lại Tinh Hà phi tiên bốn chữ, mấy chục đời sau người tham ngộ mấy ngàn năm đều chưa từng hiểu rõ, nguyên nhân là bọn họ nghĩ đến quá phức tạp. Kỳ thực phi tiên bí mật liên giáu ở này tinh đồ bên trong, hẳn là một loại nào đó công pháp tu luyện, cần phải ở chỗ này lĩnh ngộ, nhưng cũng không phải mỗi người cũng có thể làm đến, cần phải có duyên người mới có thể nhìn thấy."

Liễu Y Y nghi vấn nói: "Như thể đơn giản, các đời các tổ tiên sẽ chưa từng phát hiện?"

Liễu Tuấn Sinh cười khò nói: "Bọn họ không phải là không có phát hiện, mà là phương pháp không có đúng. Dĩ vãng bọn họ đều ở nơi này tu luyện, dẫn dắt Tinh Huy vào thể, muốn từ Trung cảm ngộ, đó là sai lầm. Chính xác cách làm là ngắm nhìn bầu trời, tâm hệ bầu trời, đi cảm ứng trong bầu trời đêm mỗi một viên tinh thần tồn tại, tìm tới điểm ban đầu, sau đó..."

"Sau đó thế nào?"

Mộ Phong truy hỏi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hiểu kỳ.

Liễu Tuấn Sinh chần chờ nói: "Ta nói không quá chuẩn, nhưng chỉ ta phỏng chừng, một khi tìm tới điểm ban đầu, sẽ có quy luật nhất định, chỉ cần theo cảm giác đi, thì sẽ có thu hoạch."

Liễu Y Y nói: "Điều này cũng không phức tạp a, dĩ vãng sao không có ai thử nghiệm từng thành công?"

"Đây chỉ sợ cũng là duyên phận đi. Hiện tại các người có thể thử nghiệm, nhưng muốn nhớ kỹ một điểm, không phải dùng mắt thường đến xem, mà là để tâm mắt đi quan sát, đem linh hồn hòa vào trong đó, thấp sáng cái kia viên chúc cho các người chòm sao, mới có thể hiểu ra ảo diệu bên trong"

Mộ Phong nhìn điện đỉnh, cảm giác ở đây ngược nhìn Tinh Thần, cùng ở bên ngoài ngược nhìn Tinh Thần có chỗ bất đồng.

Liễu Y Y trầm tư chốc lát, nhẹ giọng nói: "Chuyện như vậy cần đem tinh khí thần điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất, mới có khả năng thành công."

Mộ Phong khen: "Y Y tỷ nói đúng lắm, chúng ta trước tiên nghỉ ngơi dưỡng sức, điều chỉnh trạng thái."

Hai người liền ngồi xếp bằng ở bên trong cung điện, dẫn dắt buông xuống Tinh Huy vào thể, không ngừng vận chuyển phi Tinh dẫn, đem tinh khí thần cường hóa.

Sau nửa canh giờ, Liễu Y Y vươn mình mà lên, chân nguyên trong cơ thể cuộn cuộn lưu động, trên người Tinh Huy lóng lánh, hai mắt nhìn chăm chú bầu trời, xuyên thấu qua viên hình cung điện đỉnh, ngược nhìn vạn ngàn Tinh Thần.

Liễu Tuấn Sinh yên lặng quan tâm, không có quấy rầy, Mộ Phong còn đang tu luyện, toàn bộ đại điện hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có Liễu Y Y tinh tế bóng người đang chậm chậm di động.

Tinh Huy buông xuống, hóa thành một đạo đạo thần văn, ở giữa không trung hiện ra thần tích, nhìn qua hư huyền mê ly, khiến người ta khó phân biệt thật giả.

Liều Y Y sắc mặt óng ánh, hai mắt đen kịt như mực, phản chiếu Tinh Thần ánh sáng, tựa hồ chìm đắm ở một loại nào đó đặc thù trạng thái.

Mộ Phong tỉnh lại, nhìn Liều Y Y một chút, lập tức tự động lui lại, làm cho nàng độc chiếm tinh đồ.

Hình cung trên nóc điện có vô số lỗ thủng, buông xuống vô số Tinh Huy, ở bên trong cung điện hội tụ thành một bộ tinh đồ, ẩn chứa Chư Thiên huyền bí.

Liều Y Y ở Mộ Phong lui lại sau khi, tốc độ di động trong lúc vô tình tăng nhanh, trên người Tinh Huy càng ngày càng mạnh, hai mắt từ từ trở nên sáng sủa.

Đột nhiên, một đạo óng ánh ánh sao từ trên trời giáng xuống, rọi sáng toàn bộ đại điện.

Liều Tuấn Sinh thấy cảnh này, cả người đều kích động lên, theo bản năng nắm chặt Mộ Phong tay nhỏ, một tay che miệng lại ba, chỉ lo biết đánh quấy nhiễu con gái tu luyện.

Mộ Phong cũng rất bất ngờ, càng nhiều chính là kinh hi cùng hiếu kỳ, hai mắt như điện nhìn chăm chú Liều Y Y biến hóa trên người, phát hiện năng thiên linh huyết lượng lên.

Một lát sau, lại là một đạo óng ánh ánh sao từ trên trời giáng xuống, bắn vào Liều Y Y huyết Thiên Trung, thấp sáng nàng cái kia huyết đạo.

Sau lần đó, từng đạo từng đạo óng ánh ánh sao từ trên trời giáng xuống, phân biệt truyền vào Liều Y Y trong cơ thể không giống huyết đạo, cũng đem thấp sáng, đề tu vi của nàng tăng nhanh như gió, khí chất có biến hóa rất lớn.

Tình cảnh này kéo dài tới tận một canh giờ, cuối cùng Liều Y Y trên người sáng lên 108 vệt sáng, tạo thành một con óng ánh Phượng Hoàng, ở trong cơ thể nàng giương cánh bay lượn.

Liều Tuấn Sinh kích động cực kỳ, nếu không có Mộ Phong gắt gao kéo hấn, đã sớm xông lên.

Liều Y Y đứng lơ lửng giữa không trung, toàn thân lập loè óng ánh ánh sao, điện cuồng thu nạp bên trong cung điện Tinh Huy, thực lực tu vi một đường tăng vọt, trực tiếp từ ngưng nguyên cảnh giới đi vào hóa cương cảnh giới, trên người có thêm một luồng thần bí mùi vị.

Chốc lát, Liều Y Y trên người ánh sao từ từ tản đi, cả người giật mình tỉnh lại, lập tức vọt tới phụ thân Liều Tuấn Sinh bên cạnh.

"Ta thành công."

Liều Tuấn Sinh kích động nói: "Được, quá tốt rồi."

Mộ Phong cười nói: "Chúc mừng Y Y tỷ."

Liều Y Y cười duyên nói: "Người cũng nhanh thử một chút đi, tâm hệ bầu trời, chòm sao lóng lánh."

Mộ Phong con mắt hơi chuyển động, bắn vào đại điện ở giữa, ngược đầu nhìn lên.

Thôi thúc phi Tinh dẫn, Mộ Phong thử nghiệm để cho mình nhanh chóng bình tĩnh lại, đem tâm thần hòa vào trong ánh sao, từ điện đỉnh những kia lỗ thủng bên trong bay ra, bay về phía xa xôi tĩnh không.

Mộ Phong tình huống cùng Liều Y Y có chỗ bất đồng, vừa bắt đầu cũng không khác thường, trên người cũng không nhìn thấy Tinh Huy ánh sáng.

Thế nhưng làm Mộ Phong hoàn toàn bình tĩnh lại tâm tình, ý thức tiến vào không linh trạng thái sau, nguyên bản u ám bên trong cung điện nhất thời sáng lên vạn ngàn Quang Hoa.

Lúc này, từng đạo từng đạo ánh sao từ trên trời giáng xuống, óng ánh loá mắt, uyển như ngân hà trút xuống, cuồng mãnh bá đạo, trực tiếp chui vào Mộ Phong trong cơ thể, nhen lửa hấn mọi chỗ huyết đạo.

Cảnh tượng kỳ dị như vậy làm người kinh ngạc, không chỉ có Liều Tuấn Sinh kinh ngạc đến ngây người, liền ngay cả Liều Y Y đều cảm thấy khó mà tin nổi, tình huống cùng nàng trước khác biệt rất lớn.

Liều Y Y là ánh sao vào thể, thấp sáng 108 nơi huyết đạo.

Mộ Phong nhưng là Tinh Hà vào thể, nhen lửa toàn thân mọi chỗ huyết đạo, cả người toàn thân phát sáng, óng ánh huyết đạo như tinh thần giống như vậy, sáng sủa kinh mạch như ngân hà dâng trào, thông suốt chu thiên khiếu huyết, mở ra thần thể bảo tàng.

Pháo đài cổ ở ngoài, siêu cấp đại trận ở toàn diện thức tỉnh, đại địa xuất hiện lay động kịch liệt, khác nào Thái cổ hung thú giống như pháo đài cổ chấn động nổ vang, có loại phi thăng thiên ngoại dấu hiệu.

Bên trong cung điện, Mộ Phong tâm vô tạp niệm, ý thức không minh, vô số óng ánh ánh sao bao phủ ở trên người hấn, đề trong cơ thể hấn 360 nơi huyết đạo toàn bộ thấp sáng, óng ánh Như kiều dương, hết thấy kinh mạch uyển như ngân hà mệnh môn, điện cuồng nuốt chửng Tinh Thần chi lực, không ngừng rèn luyện cùng tăng lên tu vi của hấn cảnh giới.

Một khắc đó, đại diện xuất hiện vết rách, mặt đất tinh đồ đang xoay tròn, bắn ra từng đạo từng đạo ánh sao, tất cả đều rơi vào Mộ Phong trên người, chấn động đến mức hần hơi lay động.

Mộ Phong trên mặt lộ ra đau đớn vẻ, trong cơ thể tạp chất đang không ngừng sắp xếp ra, bên ngoài thân bao trùm một tầng dày đặc đầy vết bản, xương cốt toàn thân nổ vang, cả người lớn lên biến cao, tu vi từ tụ khí cảnh giới đi vào ngưng nguyên cảnh giới, được kinh người tăng lên.

Tình cảnh này vẫn kéo dài, Chư Thiên ánh sao tất cả đều quán quanh ở Mộ Phong trên người, mãi đến tận đại diện nứt toác, pháo đài cổ sụp xuống, một đạo thô to cột sáng chọc tan bầu trời, đứng vững ở bầu trời đêm bên trên.

Một khắc đó, xa xa truyền đến không ít mạnh mẽ thần niệm, cùng pháo đài cổ ở ngoài siêu cấp đại trận triển khai vô hình tranh tài, đại thể bị kinh sợ thối lui, chỉ có số ít một hai đạo thần niệm đủ mạnh, vẫn cứ xé ra siêu cấp đại trận phòng ngự, chạm tới bên trong cung điện một ít tình huống.

"Vi sao lại như vậy?"

Liễu Tuấn Sinh quả thực không thể tin được, cũng không nghĩ ra này ảo diệu bên trong.

Liễu Y Y ánh mắt óng ánh, nhìn chăm chú Mộ Phong, tự nói: "Hắn so với chúng ta tưởng tượng càng mạnh hơn."

Theo pháo đài cổ sụp xuống, Mộ Phong trên người ánh sáng bắt đầu hạ thấp, đạo kia ánh sáng óng ánh trụ cũng cấp tốc tiêu tan, hắc ám lần thứ hai đem cách sơn bao phủ.

Mộ Phong tỉnh lại, mở mắt trong nháy mắt, đáy mắt có Tinh Hà ngang trời dị tượng, nhưng chớp mắt liền biến mất rồi.

"Ồ, phát sinh cái gì, sao sẽ như vậy?"

Mộ Phong mờ mịt, đại diện bị hủy, pháo đài cổ sụp xuống, đây là hần trước đó chưa từng dự đoán đến.

Liễu Y Y tiến lên lôi kéo Mộ Phong tay nhỏ, quan sát tỉ mỉ cùng thăm dò tình huống của hắn.

"Những kia đã không quá quan trọng, ngươi hiện tại cảm giác làm sao, từ Trung có gì thu hoạch?"

Mộ Phong suy nghĩ một chút, trầm ngâm nói: "Có loại không nói ra được kỳ diệu, Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, thân tự vũ trụ, dung hợp thiên đạo. Ta không biết nên làm gì hình dung nó, tỷ tỷ ngươi đây?"

Liễu Y Y nói: "Ta thấp sáng 108 nơi huyết đạo, ở trong người tạo thành một con Phượng Hoàng, gọi là cửu thiên thần hoàng. Chỉ cần kiên trì bền bỉ tu luyện, tương lai liền có thể đem Tinh Thần luyện hóa vào huyết đạo bên trong, ừng có khó có thể tưởng tượng sức mạnh kinh khủng."

Mộ Phong khen: "Cửu thiên thần hoàng êm tai, Y Y tỷ có thể mang loại tu luyện này phương pháp đặt tên là cửu thiên thần hoàng quyết, đáng tiếc ta chiếm được phương pháp tu luyện không tốt gọi là."

Liễu Y Y cười nói: "Ngươi lấy Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, đều có thể gọi là Thiên Tinh Thần Quyết, danh tự này cũng khá tốt a."

Mộ Phong thì thầm: "Thiên Tinh Thần Quyết, còn giống như không sai, hay dùng nó."

Liễu Tuấn Sinh nói: "Vừa nãy cột sáng trùng thiên, đưa tới vô số thần niệm nhòm ngó, chúng ta đến lập tức rời đi, bằng không đại họa không xa."

Mộ Phong cùng Liễu Y Y tâm thần chấn động, lúc này mới ý thức được tình cảnh không ổn.

"Đi thôi, chúng ta mau rời đi."

Ba người xoay người bay nhanh, biến mất ở dưới bóng đêm. (tiểu thuyết của ta (Thát Giới Vinh Hằng) đem ở chính thức vi tin trên bình đài có càng nhiều mới mẽ nội dung nha, đồng thời còn có 100% nhận thưởng đại lễ đưa cho đại gia! Hiện tại liền mở ra vi tin, click hữu phía trên "+" hào "Tăng thêm bằng hữu", tìm tòi công chúng hào "qhread" cũng quan tâm, tốc độ nắm chặt rồi!)

Bạn đang đọc truyện *Thát Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 3: Thiên hàng tai bay vạ gió

PS: Muốn nghe đến càng nhiều các người âm thanh, muốn thu được càng nhiều các người kiến nghị, hiện tại liền tìm tòi vì tin công chúng hào "q dread" cũng thêm quan tâm, cho (Thất Giới Vinh Hằng) càng nhiều chống đỡ!

Liễu Gia Tổ phòng ẩn giấu đi phi tiên bí mật, ở Mộ Phong thu được Thiên Tinh Thần Quyết thời khắc, kinh động khắp nơi, gây nên vô số cao thủ quan tâm

Có chút cao thủ khoảng cách quá xa, không cách nào đứng lúc tới rồi, nhưng Thương Châu địa giới trên nhưng có hai vị cao thủ tuyệt thế, ở cột sáng sau khi biến mất không lâu chạy tới cách sơn phụ cận.

Dưới bầu trời đêm, một đạo khói xám biến ảo hình thái, trôi nổi cách trên núi Phụng.

"Ngọn núi này nghe nói năm xưa từng có một đoạn phi phạm qua lại."

Âm thanh có chút già nua, lộ ra năm tháng lắng đọng.

"Truyền thuyết ngọn núi này không rõ, ngụ ý rồi đi."

Âm thanh vang dội từ một hướng khác truyền đến, chỗ ấy kim quang óng ánh, một bóng người cao to đứng ngạo nghễ Vân Thiên bên trên, nhìn xuống cách sơn vị trí.

"Vừa biết ngọn núi này không rõ, người còn dám tới?"

Thanh âm già nua lộ ra mấy phần lạnh lùng, tựa hồ không quá yêu thích có người chạy tới tham gia trò vui.

"Truyền thuyết nhiều là lời nói vô căn cứ, người nếu như sợ phiền phức, đều có thể rồi đi."

Âm thanh vang dội đối chọi gay gắt, không có một chút nào thoái nhượng.

"Nếu là lời nói vô căn cứ, người tới làm chi?"

Thanh âm già nua ngữ khí lạnh lùng, người nhưng cấp tốc hướng về cách sơn bay đi.

Trong bầu trời đêm, kim quang kia óng ánh bóng người một bước ngàn trượng, vượt qua thời không Trường Hà, tốc độ không chút nào chậm.

"Ta cao hứng tới đây giải sầu, không được sao?"

Hai đại cao thủ một bên đấu võ mồm, một bên hướng về cách sơn nơi sâu xa tới gần, rất nhanh sẽ phát hiện Liễu Gia pháo đài cổ, cùng với ngoại vi siêu cấp đại trận.

"Chỗ này có cổ xưa khí tức."

"Tòa trận pháp này rất mạnh."

Hai đại cường giả minh tranh ám đấu, vọt thẳng vào siêu cấp bên trong đại trận, gọi ra trận pháp phòng ngự.

Đã như thế, Thiểm Điện phích lịch, Cuồng Phong gào lên giận dữ, Thái cổ hung thú bóng mờ ở trong trời đêm hiện ra, vùng trào trong lúc đó xé nứt thiên địa, phá diệt thập phương.

"Không tốt."

Thanh âm già nua kêu to, phía sau vọt lên một đạo kinh thế ánh kiếm, cùng trong hư không Thái cổ hung thú bóng mờ triển khai kịch liệt giao chiến, đánh cho sơn hà biến sắc, Càn Khôn kêu rên.

"Đáng chết."

Âm thanh vang dội phát sinh chửi bới, một đạo nắm đấm màu vàng óng đánh nứt hư không, khuấy lên sơn hà, lại bị một đạo lợi trào xé rách.

Siêu cấp đại trận đang thức tỉnh, hai đại cao thủ tuyệt thế triển khai cuồng bạo tiến công, nỗ lực tới gần cái kia sụp đổ pháo đài cổ, ai muốn lại gặp phải lớn lao nguy cơ.

Trong bầu trời đêm, gào thét Thiểm Điện thai nghén Lôi Đình, lẫn lộn quang văn bao phủ cách sơn, kẻ rõ nơi đó kinh thế đại chiến.

Liễu Tuấn Sinh mang theo Mộ Phong cùng con gái lặng lẽ trở về cách sơn trấn, xa xa cái kia diếc tai nổ vang khiến ba người đều cảm thấy nghĩ mà sợ.

Lần này nếu không là đúng lúc rồi đi, hơi chậm nửa bước phỏng chừng liền đi không xong.

Đêm đó, cách trên núi không lời đình gào thét, mãi đến tận tảng sáng lúc, mới thấy hai bóng người phóng lên trời, lưu lại không cam lòng gào thét cùng chửi bới, còn có tung toé máu tươi ở giữa không trung thiêu đốt.

"Cao thủ thật là đáng sợ, huyết dịch ẩn chứa kinh người thần tinh tinh hoa, đủ để thiêu đốt mấy tháng mà bất diệt."

"Đây tuyệt đối là Thương Châu đại nhân vật, ai muốn nhưng cách son thất bại tan tác mà quay trở về, đến cùng đêm qua nơi đó phát sinh cái gì, càng đưa tới này các cao thủ quan tâm?"

Rất nhiều người đang bàn luận, đều cảm thấy cách son khả năng xuất hiện bảo vật gì, đêm qua cột sáng kia óng ánh sáng sủa, khẳng định giấu điểm Huyền Cơ.

Một ít hữu tâm người ở hừng đông sau khi liền hướng về cách son chạy đi, muốn tìm tòi hư thực.

Chờ đến buổi trưa qua đi, lục tục liền xuất hiện một chút người ngoại lai, chung quanh tìm hiểu đêm qua phát sinh tất cả.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y trốn ở Liễu Gia phòng dưới đất, hai người đêm qua được vận may lớn, bây giờ chính đang cùng cố tu vi.

Liễu Tuấn Sinh mật thiết lưu ý trên trán tình huống, vốn tưởng rằng mấy ngày nữa sẽ gió êm sóng lặng, ai muốn cách gió núi ba nhưng càng lúc càng kịch liệt, dĩ nhiên đã kinh động Thương Châu địa giới trên một ít cổ xưa thế gia cùng môn phái, dồn dập phái ra cao thủ đến đây tìm hiểu tình hình, để cách son trấn nhỏ nhất thời thành thị phi nơi.

Vì hiểu thêm một bậc cái kia pháo đài cổ cùng siêu cấp đại trận lai lịch, ngoại lai cao thủ bắt đầu đào sâu có quan hệ cách son tất cả, bao quát cách son trấn lịch sử, điều này làm cho Liễu Tuấn Sinh ý thức được nguy cơ.

"Phu nhân, chúng ta nhất định phải lập tức rời đi nơi này."

"Lúc này rời đi, rất dễ dàng gây nên sự chú ý của người khác."

"Không đi không được, ta phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ có người tới cửa, khi đó liền không kịp."

Lâm Phương rõ ràng đạo lý trong đó, than thở: "Đi như thế nào? Mang theo Y Y cùng Mộ Phong suốt đêm chạy trốn, ta phỏng chừng nếu không một ngày, sẽ bị người cho nắm bắt về."

"Y Y cùng Mộ Phong liền trốn ở phòng hầm, chúng ta cải trang chạy, lẫn nhau làm bộ không quen biết. Vạn nhất hành tung bại lộ, ta sẽ không liên lụy mẹ con các người."

Liễu Tuấn Sinh nghĩ tới rất thấu triệt, dĩ nhiên làm tốt dự tính xấu nhất.

Lâm Phương mặt có thể sắc, không muốn nói: "Tuấn sinh..."

"Đừng nói, tất cả những thứ này đều là Y Y, đi chuẩn bị cho bọn họ một điểm đồ ăn, sau đó chúng ta liền rời đi nơi này."

Liễu Tuấn Sinh trực giác rất chuẩn, ngay ở hai vợ chồng đi không lâu sau, liền có ngoại lai cao thủ tìm đến cửa, trước sau khoảng cách cũng là thời gian một nén nhang mà thôi.

Cách trong núi, pháo đài cổ phụ cận, hội tụ lượng lớn cao thủ.

Dưới cây cổ thụ, một cấm bảo trung niên khí vũ hiển ngang, đầu đội Kim quan, bên người theo một đám cao thủ, tương đương đáng chú ý.

"Tòa trận pháp này thay đổi thất thường, so với tưởng tượng càng thêm đáng sợ, xem ra cùng này cách son lai lịch có quan hệ."

"Truyền thuyết ở thời đại thượng cổ, nơi này vốn là một chỗ bình nguyên, nhưng đột nhiên có một ngày bay tới một ngọn núi, ban đầu tên là Thiên Sơn, sau đó bởi vì một người, đổi tên là cách son."

Mềm mại âm thanh xuất từ một già mà dê phong vận mỹ phụ chi khẩu, nàng trước ngực đeo một đoá hoa mai, chính là Mai Lâm học viện cao thủ.

Cấm bảo trung niên mặt lạnh như điện, có loại vô hình uy nghiêm, hỏi: "Vì sao người mà cải danh cách son?"

Phong vận mỹ phụ cười nói: "Có người nói là một cấm kỵ nhân vật, rất cổ xưa, lưu trên thế gian đồn đại rất ít. Minh giang hầu uy chấn một phương, sẽ không chưa từng nghe nói chứ?"

Cấm bảo trung niên chính là minh giang hầu, là bên ngoài ngàn dặm minh giang thành đại nhân vật.

"Mai tam nương, người đây là ở trào phúng bản hầu gia sao?"

Thanh âm lạnh như băng lộ ra giết chóc, để không khí của hiện trường nhất thời trở nên căng thẳng.

"Hầu gia thần thông quảng đại, ta nào dám trào phúng Hầu gia người a?"

Mai tam nương tươi cười quyến rũ, không nhìn ra chút nào e ngại.

"Thiếu ở nơi đó khoe khoang phong tao, mặc kệ này cách son lai lịch làm sao, mấy ngày trước có người kích hoạt rồi tòa trận pháp này, chỉ cần tìm ra người kia, chân tướng thì sẽ công bố."

Ngoài trăm trượng, một huyền y như mực tà mị nam tử đánh gãy mình giang hầu cùng mai ba lời của mẹ, đưa ra cái nhìn của chính mình.

"Không nghĩ tới âm linh tông đoạt hồn tay cũng tới, người có biện pháp tìm ra người kia?"

Mình giang hầu hơi thay đổi sắc mặt, trong ánh mắt lộ ra một tia kiêng kỵ.

Tà mị nữ cười, đoạt hồn tay kiều ngạo nói: "Ta sẽ triển khai bản môn tàn hồn suu thần đại pháp, tìm ra đê mê đó ra vào quá trận này người, từ trên người bọn họ liền có thể tìm ra chân tướng trong đó."

Mai tam nương cười nói: "Nếu người chắc chắn, vậy hãy để cho chúng ta mở mạng tầm mắt đi."

Tùng thanh Trận kỳ từ đoạt hồn tay trong tay áo bay ra, phân bố ở siêu cấp đại trận ở ngoài, xúc động tứ phương âm khí, trong rừng gió mát gào thét, ác quỷ hiện ra, âm u mà đáng sợ.

Đoạt hồn tay bắt đầu triển khai tàn hồn suu thần đại pháp, phụ cận tu sĩ dồn dập lui lại, mật thiết quan tâm tình huống.

Trong rừng tia sáng nguyên bản rất sáng sủa, có thể theo tàn hồn suu thần đại pháp triển khai, rất nhanh sẽ âm tối lại.

"Mau nhìn, có động tĩnh."

"Thật là cường thịnh kim quang, thật thần bí khối xám, đây là đê mê đó tới rồi cái kia hai vị đại nhân vật."

Âm linh tông tàn hồn suu thần đại pháp rất thần kỳ, dĩ nhiên thật sự đê mê đó đã xảy ra sự tình một lần nữa hiển hiện ra.

Đê mê đó cảnh tượng ở chiếu lại, khác nào thời gian chảy ngược, hiện ra ở đại gia trước mắt.

"Mau nhìn, có hai bóng người, một cao một thấp, là một Đại nhân cùng một cô bé."

Liễu Tuấn Sinh cùng Liễu Y Y bóng lưng hiển hóa ra ngoài, nhưng kỳ quái chính là không có Mộ Phong bóng người.

"Đáng tiếc quá mơ hồ, chỉ có thể nhìn thấy mặt bên cùng bóng lưng."

Bởi vì siêu cấp đại trận quá rầy, tàn hồn suu thần đại pháp khó có thể rõ ràng hiện ra Liễu Tuấn Sinh cùng Liễu Y Y mạo.

Đoạt hồn tay cười khẩy nói: "Không sao, ta trực tiếp nhiếp hồn chính là."

Hai tay kết ấn, đoạt hồn tay bốn phía âm phong bất ngờ nổi lên, trong rừng ác quỷ gào thét, khí âm tà hóa thành che trời chi vân, rất nhanh sẽ đem cách son bao phủ.

Ở đây cao thủ thấy cảnh này, hoàn toàn hoàn toàn biến sắc, âm linh tông bí pháp quả nhiên tà ác kinh người.

Một con bàn tay lớn đen thui từ hắc vân Trung dò ra, hướng về cách son ngoài trần mây chực dậm nơi chộp tới, khóa chặt đào tẩu Liễu Tuấn Sinh.

Cảm thấy được nguy hiểm, ở trên quan đạo cất bước Liễu Tuấn Sinh điên cuồng hét lên một tiếng, toàn thân bốc cháy lên hỏa diễm, muốn chống lại bàn tay lớn kia, kết quả lại bị trực tiếp vồ nát, hồn phách hút ra đi ra.

Mười mấy trượng ở ngoài, Lâm Phương thấy cảnh này, cả người đều dọa sợ.

Đại trong tay, Liễu Tuấn Sinh hồn phách đang gãy dựa, hấn hiển nhiên ý thức được cái gì, dứt khoát lựa chọn tự bạo, hồn phi phách tán, chỉ ở bảo vệ Liễu Gia bí mật, hộ vệ con gái an toàn.

Cách trong núi, vô số cao thủ thần niệm đều cảm ứng được tình cảnh này, có vẻ khá là bất ngờ.

"Người kia tu vi cũng không phải yếu, càng lựa chọn tự tuyệt."

"Hiện tại chỉ có thể từ tiểu cô nương kia ra tay."

Đoạt hồn tay có chút không vui, Liễu Tuấn Sinh quả quyết để hấn không kịp ứng đối, hiện tại cũng chỉ còn sót lại Liễu Y Y này con đường duy nhất.

Trong mây đen, bàn tay lớn lần thứ hai dò ra, hướng về cách son trần chộp tới.

Phòng dưới đất bên trong, Liễu Y Y đang cùng Mộ Phong tán gẫu, đột nhiên thân thể run lên, ba hồn xuất khiếu, bảy phách ly thể, nhất thời rơi vào hôn mê.

Một khắc đó, Mộ Phong đứng dịp thấy Liễu Y Y hôn phách xuất khiếu dị cảnh, hân không hiểu tại sao, nhưng hai mắt của hân nhưng chân thực nhìn thấy thường người không thể nhìn thấy đồ vật.

Cách trong núi, vô số cao thủ đều đang chăm chú tất cả những thứ này, lại không người chú ý tới, cái kia trong pháo đài cổ có một đạo linh hồn dấu ẩn phá nát.

Sau một khắc, siêu cấp đại trận tự động thức tỉnh, thả ra ba động khủng bố, hào quang rực rỡ ở trong trận nhanh chóng đi khắp, ngưng tụ lại một đạo hủy diệt chi kiếm, bộc một tiếng liên xé rách hư không, hướng về cái kia đoạt hồn tay bổ tới.

Chiêu kiếm đó cái thế vô song, vô địch trên đời, trong nháy mắt liền đem đoạt hồn tay chém chết, đem phụ cận tám tầng trở lên cao thủ sông sò sò đánh chết.

Thức tỉnh trận pháp thức tỉnh ngủ say vong linh, một luồng mùi chết chóc bao phủ cách sơn bên trên, để những kia may mắn còn sống người thấp thỏm lo âu, hốt hoảng thoát đi.

Trong phòng dưới đất, Liễu Y Y bầy phách trở về vị trí cũ, ba hồn cũng chỉ có hai hồn trở về, có một hồn không biết tẩm tích, cả người hôn mê bất tỉnh.

"Y Y tỷ..."

Mộ Phong thức tỉnh, ôm Liễu Y Y hôn mê thân thể lo lắng hô to, trong mắt che kín nước mắt.

Đột nhiên xuất hiện tai nạn đối với chín tuổi Mộ Phong mà nói, còn quá nặng nề một chút, hân dù sao còn chỉ là một đứa bé. (tiểu thuyết (Thát Giới Vĩnh Hằng) đem ở chính thức vì tin trên bình đài có càng nhiều mới mẽ nội dung nha, đồng thời còn có 100% nhận thưởng đại lễ đưa cho đại gia! Hiện tại liền mở ra vì tin, click hữu phía trên "+" hào "Tăng thêm bằng hữu", tìm tòi công chúng hào "qđread" cũng quan tâm, tốc độ nắm chặt rồi!)

Bạn đang đọc truyện *Thát Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Mộ Phong Viễn Hành

PS: Muốn nghe đến càng nhiều các người âm thanh, muốn thu được càng nhiều các người kiến nghị, hiện tại liền tìm tòi vì tin công chúng hào "qđread" cũng thêm quan tâm, cho (Thát Giới Vĩnh Hằng) càng nhiều chống đỡ!

Lâm Phương tận mắt nhìn phu quân Liễu Tuấn Sinh cái chết, làm thầy thuốc nàng gặp quá nhiều sự sống còn, nhưng chân chính đối mặt chí thân người thì, nàng vẫn là không chịu đựng nổi.

Liễu Tuấn Sinh chết chỉ là vừa mới bắt đầu, Lâm Phương ở sau khi bình tĩnh, lập tức đã nghĩ đến con gái Liễu Y Y, xoay người hướng về cách sơn trấn chạy đi.

Lúc này, cách sơn nơi sâu xa sát khí kinh vân, Thiểm Điện xé rách bầu trời, Cuồng Phong bao phủ khắp nơi.

Mấy ngày tới nay, có ít nhất hơn mấy trăm ngàn vị tu sĩ chạy tới cách sơn, muốn tìm tòi hư thực, nhưng hôm nay những người kia núi hoang đầm máu, hài cốt không còn, may mắn chạy trốn người không đủ mười vị.

Đây là khiếp sợ một phương đại sự, khiến người ta đập vào mắt tâm tình, đầm máu giáo huấn đoạn tuyệt rất nhiều người trong lòng hiếu kỳ, cũng làm cho cách sơn từ từ khôi phục lại yên lặng.

Lâm Phương về đến nhà mở ra phòng dưới đất, nhìn thấy hôn mê con gái, cả người nhất thời co quắp ngồi ở địa, cảm thấy trời đất quay cuồng, không còn muốn sống.

Mộ Phong thật chặt ôm lấy Liễu Y Y, trong miệng tự lẩm bẩm, thương tâm cực kỳ.

Hồi lâu, Lâm Phương thức tỉnh, đứng dậy đi tới thân con gái một bên, cẩn thận kiểm tra thân thể của nàng, phát hiện nàng cũng chưa chết, chỉ là hôn mê bất tỉnh.

Lâm Phương thoáng thở phào nhẹ nhõm, đẩy một cái Mộ Phong, hỏi: "Y Y nàng làm sao hôn mê?"

"Y Y tỷ chính nói chuyện cùng ta, đột nhiên liền té xỉu, ta thấy hồn phách của nàng ly thể, một lát sau lại trở lại, thể nhưng thiếu một hồn."

Mộ Phong vẫn tỉnh tỉnh táo, giảng giải chính mình nhìn thấy tất cả.

Lâm Phương tỉnh thông y thuật, sau khi nghe xong nhất thời rõ ràng con gái hôn mê nguyên nhân.

"Ba hồn không hoàn toàn, khẳng định là có cao thủ sử dụng tới nhiếp hồn thuật, nhưng trên đường xuất hiện bất ngờ, vì lẽ đó hồn phách trở về, thế nhưng có một hồn lạc lối."

Lâm Phương suy đoán rất chuẩn, đoạt hồn tay thu lấy Liễu Y Y ba hồn bảy vía sau, nhưng không nghĩ bị siêu cấp đại trận tiêu diệt, dẫn đến Liễu Y Y hai hồn bảy phách trở về, một hồn lạc lối.

Tất cả những thứ này kỳ thực cùng Liễu Tuấn Sinh chết có quan hệ, hẳn là Liễu Gia một chút máu mủ cuối cùng, hẳn hồn phi phách tán sau khi, trong pháo đài cổ linh hồn đầu ấn phá nát, báo trước Liễu Gia mấy chục đời đến đây xong xuôi.

Một khắc đó, siêu cấp đại trận tự động thức tỉnh, chém giết đoạt hồn tay, dẫn đến Liễu Y Y hồn phách trở về.

"Có biện pháp gì có thể để cho Y Y tỷ thức tỉnh?"

Mộ Phong trong mắt tràn ngập chờ mong, nhìn trầm tư Lâm Phương.

"Y Y nếu muốn thức tỉnh, hoặc là cái kia một hồn trở về, hoặc là dùng Hoàn Hồn Thảo, không có biện pháp khác."

Mộ Phong hỏi: "Hoàn Hồn Thảo là món đồ gì, nơi nào có a?"

Lâm Phương một mặt vẻ ưu lo, than thở: "Hoàn Hồn Thảo là một loại linh dược, tương đương hiếm thấy cùng quý giá, giá trị liền thành. Có người nói Vân Sơn Thành Trung có một cây, nhưng là..."

Mộ Phong nghe vậy vui vẻ, hỏi: "Vân Sơn Thành ở đâu, ta vậy thì chạy đi đem cái kia Hoàn Hồn Thảo cho mua về."

Lâm Phương nhìn Mộ Phong, khổ sở nói: "Thằng nhỏ ngốc, cái kia Hoàn Hồn Thảo người khác là sẽ không bán."

"Vậy thì đi cướp, ta nhất định sẽ đem Hoàn Hồn Thảo cho mang về."

Mộ Phong trong mắt lộ ra kiên định, hẳn tuyệt không thể để cho Y Y tỷ liền như vậy hôn mê bất tỉnh.

Lâm Phương trong mắt mang theo nước mắt, thương tâm nói: "Nếu như người Liễu thúc thúc vẫn còn, hay là còn có một chút hi vọng, có thể người mới chín tuổi a, hài tử."

Mộ Phong hơi thay đổi sắc mặt, hỏi tới: "Liễu thúc thúc hẳn làm sao?"

"Hắn chết rồi."

Mộ Phong ngây người, hẳn làm sao cũng không hề nghĩ tới, Y Y tỷ phụ thân dĩ nhiên chết rồi.

Ngày xưa cái này ám áp mỹ mãn gia đình, một ngày trong lúc đó liền vụn vặt.

"Liễu thúc thúc chết rồi, sau đó ta sẽ chăm sóc các người, hiện tại nói cho ta Vân Sơn Thành ở đâu, ta nhất định sẽ đem Hoàn Hồn Thảo mang về, đem Y Y tỷ cứu tỉnh."

Chín tuổi Mộ Phong tựa hồ lập tức trưởng lớn hơn rất nhiều, âm thanh tuy rằng non nớt, có thể ánh mắt của hắn nhưng kiên định lạ thường.

Lâm Phương nước mắt hàm bi nhìn Mộ Phong, bị hắn cái kia cổ kiên định khích lệ, tạm thời quên bi thương.

"Người thật sự nghĩ kỹ muốn đi?"

Mộ Phong trầm giọng nói: "Vì Y Y tỷ, ta có thể không tiếc tất cả."

Lâm Phương ôm chặt lấy Mộ Phong, trong mắt nước mắt như mưa.

"Ta con ngoan..."

Chốc lát, Lâm Phương từ từ bình tĩnh, bắt đầu cùng Mộ Phong thương nghị làm sao cứu viện Liễu Y Y.

"Vân Sơn Thành cự này ngàn dặm, Y Y nhất định phải ở bảy bảy trong vòng bốn mươi chín ngày ăn vào Hoàn Hồn Thảo, bằng không liền có thể có thể vĩnh viễn trầm ngủ không tỉnh."

Mộ Phong nói: "Bốn mươi chín ngày thời gian nên được rồi."

Lâm Phương than thở: "Chỉ là khổ người a, hài tử."

Mộ Phong nói: "Gặp gỡ Y Y tỷ trước, ta trải qua khổ so với những này mạnh hơn gấp mười lần. Sau đó ta liền lên đường (chuyển động thân thể), tranh thủ sớm ngày chạy về."

Lâm Phương vì là Mộ Phong chuẩn bị một chút tắm rửa y vật, cùng với trên đường lộ phí, cũng đem một quyển ồ vàng sổ tay đưa tới trong tay hắn.

"Người theo Y Y tu luyện một năm, cảnh giới tuy rằng không yếu, nhưng ra ngoài ở bên ngoài, chỉ dựa vào một thân man lực không thể được. Đây là năm đó ta một bệnh nhân đưa đồ vật của ta, mặt trên ghi chép một bộ rất bá đạo võ kỹ, người trên đường lấy sạch luyện một chút, có thể tăng cường tự thân sức chiến đấu."

Chín tuổi Mộ Phong tiếp xúc tu luyện mới một năm, tuy rằng có Ngưng Nguyên Cảnh Giới thực lực, nhưng cũng chưa bao giờ tu luyện qua chiêu thức võ kỹ, rất khó phát huy ra tự thân nên có thực lực.

"Ta sẽ, người chăm sóc thật tốt Y Y tỷ, trong vòng một tháng rưỡi ta nhất định chạy về."

Phát tay một cái, Mộ Phong xoay người mà đi, nhỏ gầy bóng lưng lộ ra một luồng không tên cô tịch.

Ra cách sơn trấn, Mộ Phong quay đầu lại nhìn chăm chú, cái này sinh hoạt một năm địa phương có hắn không ít vui cười cùng hồi ức, bây giờ hắn nhưng phải rời đi.

Ngàn dặm hành trình, hung hiểm mạc biết, Mộ Phong tâm tình có chút thấp thòm.

Khi còn bé có phụ thân đi theo, cách sơn trấn có Y Y tỷ tiếp khách, chỉ có con đường này, chỉ có hắn một người độc hành.

Trên quan đạo, Mộ Phong một bước mấy trượng, hướng về Vân Sơn Thành vị trí đi tới.

Thương Châu rất lớn, phạm tục bên trong có mười mấy quốc gia, tu luyện chi phong cực thịnh, nhưng đại thể là tu võ người, thuộc về tự khí Ngưng Nguyên Cảnh Giới, có thể đạt đến hóa cương cảnh giới người tất cả đều là người tài ba.

Thế tục ở ngoài, có thật nhiều tu chân đại phái, cổ xưa thế gia, Như Thái cổ hung thủ giống như nhìn xuống thiên hạ, thiên cổ không suy.

Mộ Phong lần thứ nhất một mình đi xa, đối với rất nhiều thứ đều rất tò mò, trên đường vừa đi vừa nghỉ, ngược lại cũng không vội.

Lâm Phương cho hắn cái kia bản ồ vàng sổ tay hắn nhìn, mặt trên ghi chép một bộ Vô Danh quyền pháp, cương mãnh bá đạo, tổng cộng có Cửu chiêu.

Bộ quyền pháp này thô xem rất đơn giản, không thể nói được nhiều tinh diệu, chú ý chính là nhanh chuẩn tàn nhẫn, lấy uy lực tăng trưởng.

Nhưng là Mộ Phong chiếu tập luyện sau khi lại phát hiện, bộ quyền pháp này rất quái lạ, chiêu thức không trọng yếu, then chốt ở chỗ sức lực, phát lực cùng phóng thích.

Mộ Phong cẩn thận nghiên cứu, sức lực giai đoạn thì, không giống chiêu thức ở trong người sẽ hiện ra không giống hình thái.

Chiêu thứ nhất ở sức lực giai đoạn, dính đến hai mươi tám nơi chủ yếu huyết đạo, mỗi một nơi đều ẩn chứa năng lượng kinh người.

Nếu là đem này hai mươi tám nơi huyết đạo liên tuyến lên, liền sẽ phát hiện đó là một con mãnh hổ, chiếm giữ ở Mộ Phong trong cơ thể, thả ra đáng sợ gọn sồng.

Phát lực là ra chiêu quá trình, một khắc đó trong cơ thể mãnh hổ tựa như muốn phá thể mà ra, hóa thành một đạo quyền ảnh, cuốn lấy sơn hà, dị khiếu chói tai.

Sau đó chính là phóng thích, Mộ Phong một quyền vung ra, hư không nổ vang, hai trượng ở ngoài một cây đại thụ bị hắn trực tiếp lật tung, thân cây đều vỡ thành vụn gỗ.

Này còn chỉ là Mộ Phong lần thứ nhất ra quyền, bất bí cũng không được, có thể uy lực mạnh mẽ, để hắn giật nảy mình.

"Ta ai ya, chuyện này quả thật chính là Hồ Vương thần quyền a."

Chín tuổi Mộ Phong có chút phản chấn, chăm chú suy tư một hồi, đem này Vô Danh quyền pháp chiêu thứ nhất mệnh danh là Hồ Vương thần quyền.

Ban ngày, Mộ Phong chạy đi sau khi sẽ lấy sạch luyện tập này một chiêu Hồ Vương thần quyền, buổi tối thì lại ngủ ngoài trời núi hoang, dẫn dắt Tinh Huy vào thể, tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết.

Mộ Phong là Ngưng Nguyên Cảnh Giới tu sĩ, toàn thân 360 nơi huyết đạo đều bị thiêu đốt thấp sáng, tình huống này cùng với những cái khác người không giống nhau.

Thiên Tinh Thần Quyết chú ý chính là Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, thân tự vũ trụ, dung hợp thiên đạo.

Mộ Phong hiện tại thuộc về Trúc Cơ giai đoạn, nền móng chắc cố, cảnh giới không cao.

Mỗi một lần dẫn dắt Tinh Huy vào thể, toàn thân hần 360 nơi huyết đạo lại như là quỹ đôi giống như vậy, phảng phất mãi mãi cũng điền không đầy.

Mỗi một nơi huyết đạo đều ở cuộn cuộn không ngừng sức cần nuốt lượng, chứa đựng chân nguyên, dường như nắm giữ 360 cái đan điền như thế.

Nằm trong loại trạng thái này, Mộ Phong thân thể lại như là cái động không đáy, có thể chứa đựng vô tận năng lượng.

Sau năm ngày, Mộ Phong đi tới Vân Sơn Thành, đây là một người khẩu mảy trăm ngàn trung đẳng thành thị, phồn hoa náo nhiệt, khiến cho người ngóng trông.

Mộ Phong tìm cái chỗ đặt chân, sau đó bắt đầu hỏi thăm có quan hệ Hoàn Hồn Thảo tẩm tích.

"Thành Tây Mộc gia chính là y được thế gia, cái kia Hoàn Hồn Thảo chính là bọn họ truyền gia bảo."

Đây là Mộ Phong nhiều mặt tìm hiểu sau được tình huống, Thành Tây Mộc gia ở Vân Sơn Thành thế lực mạnh mẽ, hành y tế thế, nhân duyên vô cùng tốt.

Thế nhưng nếu muốn cầu được Hoàn Hồn Thảo, cái kia vốn là không thể.

"Cuóp trắng trợn khẳng định không được, ta trước tiên cần phải đem Mộc gia nội tình thăm dò, sau đó sẽ nghĩ cách ám lấy."

Mộ gió rất lạnh tĩnh, vì cứu tinh Y Y tỷ, hần nhất định phải bí quá hóa liều, nhưng cũng không thể tùy tiện làm việc.

Vân Sơn Thành rất lớn, ở trong thế tục có rất nhiều gia tộc thế lực, ẩn giấu đi không ít cao thủ.

Mộ Phong chung quanh đi lại, hiểu rõ Vân Sơn Thành tình thế, rất nhanh sẽ nắm giữ trong thành cơ bản tình thế.

Vân Sơn Thành có tứ đại gia tộc, chia làm ở vào Vân Sơn Thành Đông Nam Tây Bắc, Mộc gia chính là một người trong đó.

Tứ đại gia tộc đều sẽ vượt qua tu võ Tam Cảnh giới cao thủ, có tu chân chi sĩ tọa trấn, thường ngày không người nào dám trêu chọc.

Lấy Mộ Phong Ngưng Nguyên Cảnh Giới thực lực tu vi muốn trộm lấy Mộc gia Hoàn Hồn Thảo, cái kia vốn là chuyện không thể nào.

Đền rực rỡ mới lên, Mộ Phong đi tới thành bắc một vùng, có người nói chỗ ấy có một chỗ chợ đêm, thường xuyên sẽ bán ra một ít cùng tu luyện có quan hệ thứ tốt.

Mộ Phong tìm một hồi, vừa tới đến chợ đêm phụ cận, liền gặp được một hồi kịch liệt chém giết.

Một Thanh Y trung niên cùng một lão giả áo xám giết đến đất trời đen kịt, song phương đều là Ngưng Nguyên Cảnh Giới, phụ cận có không ít người vây xem.

Mộ Phong cẩn thận quan chiến, phát hiện hai người này chiêu thức hư phiêu, sức mạnh không ăn thua, chân nguyên trong cơ thể tạp mà không thuần, có thể bốn phía quan chiến người nhưng không ngừng thần phục thực lực của hai người làm sao lợi hại, làm sao trâu bò, điều này làm cho Mộ Phong rất là kinh ngạc.

Ngắm nhìn bốn phía, Mộ Phong đi tới hung hăng trang thiếu nữ bên người, non nót trên mặt lộ ra đáng yêu nụ cười.

"Tỷ tỷ, bọn họ làm gì đánh nhau a?"

Thiếu nữ nhìn Mộ Phong vài lần, cười nói: "Bọn họ song phương đều vừa ý một thứ, ai cũng không chịu nhường cho, vì lẽ đó huyền não xung đột vũ trang, ở này liều mạng."

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Bọn họ rất lợi hại phải không?"

Trang phục thiếu nữ nói: "Hai người đều là Ngưng Nguyên Cảnh Giới hậu kỳ, tuy rằng không tính là tài năng xuất chúng, nhưng cũng coi như là nhân vật rất lợi hại."

Mộ Phong không nói, thầm nghĩ: "Vậy cũng là lợi hại?"

Trong trầm tư, Mộ Phong đột nhiên nhớ tới, chính mình theo Y Y tỷ tu luyện phi Tinh dẫn cả người công pháp tu luyện không giống, bây giờ Thiên Tinh Thần Quyết thì càng là thượng thừa, há lại là những người bình thường này có thể so với? (tiểu thuyết (Thất Giới Vinh Hào) đem ở chính thức vì tin trên bình đài có càng nhiều mới mẽ nội dung nha, đồng thời còn có 100% nhận thưởng đại lễ đưa cho đại gia! Hiện tại liền mở ra vi tin, click hữu phía trên "+" hào "Tăng thêm bằng hữu", tìm tôi công chúng hào "q dread" cũng quan tâm, tốc độ nắm chặt rồi!)

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 5: Sơ thử tài

PS: Muốn nghe đến càng nhiều các ngời âm thanh, muốn thu được càng nhiều các ngời kiến nghị, hiện tại liền tìm tòi vi tin công C hồng hào "qdread" cũng thêm quan tâm, cho (Thất Giới Vinh Hằng) càng nhiều chống đỡ!

Thanh Y trung niên cùng lão giả áo xám giao chiến lấy Thanh Y trung niên thắng lợi mà xong xuôi, phụ cận người vây xem trước sau tản đi, Mộ Phong thì lại theo cái kia trang phục thiếu nữ hướng về chợ đêm đi đến.

"Người vài tuổi, làm sao một người chạy đến nơi đây đến?"

Từ Lan xoa xoa Mộ Phong tóc, đối với cái này thanh tú bé trai khá là yêu thích.

"Chín tuổi, tỷ tỷ thường xuyên đến này sao?"

Mộ Phong nhìn bốn phía, trong hẻm nhỏ khá là náo nhiệt, các loại đan dược, công pháp, binh khí đều có bán, nhưng có thật có giả, liền xem ánh mắt có đủ hay không cao.

Từ Lan cười nói: "Chỉ là tình cờ đến xem nhìn, nơi này ngư long hỗn tạp, phần lớn đều là hàng giả, có thể đảo đến thứ tốt tỷ lệ không lớn."

Mộ Phong lần đầu tới này, hết thấy đều rất mới mẻ, mỗi một nơi hẳn đều đi nhìn một cái, sờ một cái xem xem, thuận tiện nghe một chút người bên ngoài cái nhìn.

Từ Lan coi trọng một thanh kiếm, có thể nhận biết không ra thật giả, vẫn đang do dự.

Mộ Phong chung quanh loang quanh, tùy tính mà tới, trong lúc vô tình phát hiện một khối xám xịt tảng đá.

"Đại thúc, người tảng đá kia nơi nào kiếm?"

"Cái gì kiếm, đây là ta thật vất vả từ vực sâu tuyệt địa Trung đảo móc ra, vậy cũng là bảo bối tốt."

Bán hàng rong trừng mắt Mộ Phong, có chút không vui nói.

Mộ Phong cười hắc hắc nói: "Này rõ ràng chính là một khối tảng đá vụn, ngoài thành nhiều chính là, hôm nào ta đưa người một cái sọt."

"Nhóc con, một bên mát mẻ đi, thiếu tới đây tiêu khiển lão Từ."

Bán hàng rong không kiên nhẫn, phát tay xua đuổi.

Mộ Phong cười hi hi rồi đi, đi tới từ lan bên cạnh.

"Mộ Phong, người giúp ta xem một chút, thanh kiếm này thế nào?"

Từ Lan còn đang do dự, không có quyết định.

Mộ Phong nhìn mấy lần, cười nói: "Tỷ tỷ xinh đẹp như vậy, thanh kiếm này quá xấu, C hồng ta nhà khác đến xem."

Lôi kéo từ lan tay, Mộ Phong đi tới một nhà khác bán binh khí quầy hàng thềm, chỉ vào một thanh kiếm thân có chỗ hồng trường kiếm hỏi: "Đại thúc, người thanh kiếm này là tặng kèm phẩm sao?"

Thụ kiếm than chủ vừa nghe, nhất thời liền đem đen mặt.

"Cái gì tặng kèm phẩm a, ta này tất cả đều là chỉ bán không tiền."

"Có thể người này kiếm phẩm tương quá kém, không tốt bán a, nếu không tặng kèm được rồi."

Mộ Phong cười hi hi, một mặt bướng bỉnh dạng.

"Đi đi đi, thiếu tới đây Hồ Nháo."

Từ Lan trừng mắt than chủ, không vui nói: "Cái gì Hồ Nháo, không phải là đem phá kiếm sao, ta mua."

Than chủ vừa nghe, nhất thời đổi khuôn mặt tươi cười.

"Tỷ tỷ, bên kia có cái tảng đá rất tốt, ta muốn."

Giả rở mua lại thanh kiếm kia sau, Mộ Phong lôi kéo từ lan đi tới lúc trước chỗ đó, đen lay láy hai mắt liên tục nhìn chăm chăm vào khối này xám xịt tảng đá.

Từ Lan hỏi một hồi giới, tảng đá kia ngược lại cũng không mắc, ở Mộ Phong cùng than chủ cò kè mặc cả sau khi, từ lan lợi dụng giả rở giúp hắn mua lại.

Chợ đêm giao dịch không giống với phố thông chợ, mua mua đồ không phải lấy ngân lượng vì là tiền, vì lẽ đó Mộ Phong mua không nổi, chỉ có thể một cái một tỷ tỷ, để từ lan giúp hắn mua.

"Người nói cái này phá kiếm rất tốt, nhưng ta nhìn hồi lâu, không nhìn ra cái gì không giống a?"

Từ Lan vung vẩy trường kiếm, cảm giác cùng trường kiếm bình thường không khác biệt gì.

Mộ Phong lấy ra trường kiếm, chân nguyên trong cơ thể Như Liệt Hỏa đốt cháy, trực tiếp truyền vào thân kiếm bên trong, để nó nhất thời trở nên trở nên sáng ngời.

Một khắc đó, từ lan rõ ràng nhìn thấy, trên thân kiếm che kín những nhện khắp nơi hoa văn, lóe lên hào quang màu đỏ sậm.

"Tỷ tỷ có thể thấy rõ?"

Mộ Phong thu hồi chân nguyên, thân kiếm lại khôi phục nguyên dạng.

Từ Lan kích động nói: "Đây là một cái hiếm thấy pháp khí, mặt trên có Trận văn."

Mộ Phong nói: "Kiếm này bị hư hỏng, mặt ngoài Trận văn bị phong ấn, chỉ cần Khai Quang mới được."

Từ Lan tiếp nhận trường kiếm, hưng phấn nói: "Điều này cũng tương đương quý giá, ta sẽ nghĩ cách đưa nó mặt ngoài phong ấn ngoại trừ, để nó lại thấy ánh mặt trời."

Mộ Phong thiếu thiếu, phát tay nói: "Ta phải đi về, tỷ tỷ Saionara."

Từ Lan sờ sờ hán đầu, dặn dò: "Sau đó có việc, có thể đến thành đông Từ gia trang tìm đến ta."

"Ta nhớ kỹ, rảnh rồi sẽ đi gặp vọng tỷ tỷ."

Mộ Phong xoay người, đi vào trong màn đêm.

Từ Lan nhìn theo hắn đi xa, sau đó rời đi chợ đêm, chuẩn bị về nhà.

Lúc này, trong bóng đêm đột nhiên thoát ra ba cái bóng người, ngăn cản từ lan đường đi.

"Này không phải Từ gia tiểu cô nương ư mà, làm sao lẻ loi một người ở này đi dạo a?"

Một cái lơ phát phơ âm thanh truyền đến, khiến cho từ lan mặt cười biến sắc.

"Triệu tuần, ngươi muốn làm gì?"

"Đêm trường từ từ, ta đương nhiên muốn tìm người vui đùa một chút a."

Một chừng hai mươi tuổi Hoa phục thanh niên đầy mặt dâm - cười, ánh mắt ở từ lan trên người vòng tới vòng lui.

Từ Lan mắng: "Người là ngựa người muốn ăn đòn."

Triệu tuần cười to nói: "Lần trước bị người đã thương sau, ta đóng cửa khổ tu, bây giờ đã là Ngưng Nguyên Cảnh Giới hậu kỳ, lần này ta muốn cả gốc lẫn lá đều thu hồi lại."

Từ Lan hơi thay đổi sắc mặt, hừ nói: "Liên người bại tướng dưới tay này, cả ngày du thủ du thực, ý vào chính mình là Triệu gia con cháu bắt nạt đàn ông tròng ghẹo đàn bà, làm xằng làm bậy, người có tin ta hay không đem người cho phế bỏ."

Triệu tuần có chút xấu hổ, cười như điên nói: "Ai phé ai còn không biết, sau đó chờ ta bắt người, nhìn ta làm sao trừng trị người."

Từ Lan liếc mắt nhìn Triệu tuần phía sau hai người, giễu cợt nói: "Chỉ bằng người, e sợ không can đảm này đi."

Triệu tuần hừ nói: "Lập tức liền để ngươi biết ta lợi hại."

Lóe lên mà tới, Triệu tuần phát tay xuất chưởng, gào thét chưởng phong mang theo cực nóng sóng khí, trong hư không truyền đến từng trận nổ vang.

Từ Lan thủ đoạn xoay một cái, trường kiếm móc nghiêng, khóa chặt Triệu tuần ngực, làm cho hắn cấp tốc thối lui.

Trở tay một chưởng, Triệu tuần bay lên trời, song song liên hoàn vung lên, đồ đậm chưởng ảnh đón gió lớn lên, dường như lạc như sắt thép, hướng về từ lan phóng đi.

Khẽ quát một tiếng, từ lan vung kiếm phản kích, trường kiếm trong tay vang lên coong coong, nhỏ vụn ánh kiếm ở trong hư không ngưng tụ, hóa thành một đạo đạo kiếm trụ, cùng Triệu tuần phát sinh chưởng ảnh phát sinh va chạm kịch liệt.

Từ Lan thân pháp linh xảo, quay về xoay người thời khắc, xảo diệu hóa giải cái kia cổ mạnh mẽ sóng trùng kích, để Triệu tuần công kích phần lớn đều thất bại.

"Ngươi không phải tiểu cây ớt mà, làm sao không dám gắng đón đỡ a, có loại liền tiếp ta một chưởng."

Triệu tuần chưởng pháp cương mãnh, khí thế lăng người, rất có vài phần bá đạo.

Từ Lan cười lạnh nói: "Ngươi là thứ gì, ta dựa vào cái gì nghe lời ngươi?"

Kiểm ảnh gào thét, kiếm hoa tỏa ra, từ lan càng chạy càng nhanh, vô số kiếm hoa tràn ngập tứ phương, cắn nát đầy trời chưởng ảnh.

Hai người dĩ vãng từng mấy lần giao chiến, nhưng mỗi một lần đều là từ lan thắng lợi, vậy cũng là dùng xảo kinh.

Bây giờ, Triệu tuần tu vi tăng nhiều, rõ ràng là trải qua một phen khổ luyện, thêm vào hắn còn dẫn theo hai người đồng bạn, từ lan tự nhiên không muốn cùng hắn liều.

Triệu tuần thấy từ lan không lên làm, âm lãnh trên mặt từ từ lộ ra vẻ dữ tợn, bí mật truyền âm cùng hai người đồng bạn thương nghị, đêm nay bất luận làm sao đều muốn đem từ lan bắt, hắn đối với này tiểu cây ớt nhưng là thêm nhỏ dãi đã lâu.

Từ Lan biết Triệu tuần làm người, trong lòng khá là cảnh giác, trong bóng tối lưu ý bốn phía động tĩnh, dự định lúc cần thiết bỏ chạy.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Triệu tuần một người đồng bạn đột nhiên ra tay, một đạo đồ đậm đao cương tà phách mà đến, nhanh đến mức để người không thể thối lui.

Nguy hiểm bước ngoặt, từ lan tức giận mắng một tiếng, vung kiếm cứng rắn chống đỡ, cả người bị mạnh mẽ sóng trùng kích đẩy lui, người vẫn không có đứng vững, Triệu tuần rồi đột nhiên đập tới, một chưởng bắn trúng từ lan vai phải, đánh cho nàng thổ huyết trọng thương, liền lợi lại mấy trượng.

"Đê tiện! Có bản lĩnh quang minh chính đại. . ."

Triệu tuần đánh gãy từ lan, hung hăng nói: "Ta liền yêu thích ám hại đánh lén, lấy nhiều thắng ít, thế nào? Ngươi trước đây không cao lắm ngạo sao, có gai tiểu cây ớt, đêm nay ta liền muốn ném thử ngươi mùi vị."

Từ Lan mắng: "Ngươi đừng hòng."

Xoay người cấp xạ, từ lan chuẩn bị đào tẩu, ai muốn thấy hoa mắt, một bóng người ngăn cản đường đi của nàng, một quyền đem nàng ép trở lại.

Triệu tuần đuổi theo, vung chưởng điên cuồng tấn công, không cho từ lan cơ hội thở lấy hơi, muốn phải nhanh một chút đưa nàng bắt.

Từ Lan trên mặt lộ ra lo lắng vẻ, nàng biết Triệu tuần cả gan làm loạn, chuyện gì đều làm được đi ra, chính mình nếu là rơi vào trên tay hắn, khẳng định là thanh bạch khó giữ được.

Hét dài một tiếng, từ lan vung kiếm cuồng phách, tính cách mạnh mẽ nàng có sự quyết tâm, bắt đầu toàn lực phá vòng vây.

Triệu tuần cười lạnh nói: "Đêm nay ngươi không trốn được, ngoan ngoan bị bắt đi."

Song phương kịch liệt giao chiến, Triệu tuần chưởng pháp bá đạo cương mãnh, từ lan kiếm chiêu biến hóa tinh diệu, làm sao trên người có thương tích, ở cứng rắn chống đỡ một lát sau nhuệ khí tiếm thất, rơi vào cảnh khốn khó.

"Xem ngươi chạy đi đâu."

Triệu tuần một chưởng đánh bay từ lan trường kiếm trong tay, đưa tay hướng về nàng ngực chộp tới.

"Lưu manh!"

Từ Lan tức giận mắng, ánh mắt kinh hoàng, cực lực ườn ẹo thân thể, muốn tách ra Triệu tuần vậy cũng ác bản tay, nhưng cũng rõ ràng không kịp.

Triệu tuần hai người đồng bạn xem đến nơi này, tất cả đều lộ ra mỉm cười.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một tảng đá đột nhiên bay tới, vừa vụn bắn trúng Triệu tuần bàn tay, đau đến hần tê tiếng kêu thảm thiết, máu tươi tung bay.

"Xảy ra chuyện gì, là ai ở đánh lén."

Triệu tuần đồng bạn phản ứng cấp tốc, lập tức nghiêng đầu nhìn chung quanh.

Một thấp bé bóng người từ trong bóng đêm đi tới, cười hi hi nói: "Đại thúc, các người làm gì đánh nhau a?"

Triệu tuần hai người đồng bạn có chút bất ngờ, từ lan thì lại lộ ra vẻ vui mừng.

"Mộ Phong, người tại sao trở về?"

"Ta nghe đến bên này có người đánh nhau, ta liền đến xem trò vui a."

Bước nhẹ nhàng bước tiến, Mộ Phong xuất hiện ở từ lan bên cạnh.

Triệu tuần cảm tức Mộ Phong, dữ tợn nói: "Thằng nhóc con, người dám đâm sau lưng hại người, xem ta không đem người xé thành hai nửa."

Mộ Phong nghiêng đầu nhìn chung quanh, kêu quái dị nói: "Đâm sau lưng hại người, tiền ở đâu a, ta làm sao không thấy a?"

Triệu tuần mắng: "Người dám nguy hiểm. . ."

"A, bảo bối của ta, người chạy thế nào đến nơi này."

Mộ Phong kêu to, nhặt lên một khối mang huyết tảng đá, bảo bối có phải hay không.

Triệu tuần vừa nhìn, cười giận dữ nói: "Chính là tảng đá kia thương ta, người còn dám không thừa nhận?"

Mộ Phong cười hắc hắc nói: "Tảng đá đều là dùng để đánh chó, người là cầu sao?"

Từ Lan mắng: "Hắn chính là một cái chó ghê."

Triệu tuần điên cuồng hét lên, lạnh lùng nói: "Thằng nhóc muốn chết."

Một cước đá ra, cương phong lạnh lẽo, Như sóng lớn trùng thiên, hoá hình Như báo.

Từ Lan kinh hô: "Cẩn thận, mau tránh ra."

Mộ Phong một tránh né ra, cười hi hi mắng: "Chó cắn người thì là không gọi, những kia gọi đến lợi hại cầu, bình thường đều là không dám cắn người."

"Đáng ghét, ta hoạt lột người."

Triệu tuần tức giận đến phát điên, một mấy tuổi đứa nhỏ dĩ nhiên khiêu khích hần uy nghiêm, phá hoại hần chuyện tốt, còn tổn thương hần, chuyện này quả thật không thể tha thứ!

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 6: Mộ Phong đánh chó

Triệu Tuần tay phải trước bị Mộ Phong đánh ra Phi Thạch gây thương tích, đôi này : chuyện này đối với thực lực phát huy có nhất định ảnh hưởng.

Nhưng Mộ Phong dù sao chỉ là một đứa bé trai, Triệu Tuần mặc dù tay phải bị thương, cũng chưa từng đem Mộ Phong để vào trong mắt, một lòng nghĩ kỹ thật giáo huấn hần.

Từ Lan người bị thương nặng, căn bản không giúp được gì, chỉ có thể lo lắng nhìn Mộ Phong, lớn tiếng nhắc nhở hần chạy mau.

"Tỷ tỷ đừng sợ, đánh chó ta có thể có một bộ."

Hi trong tiếng cười, Mộ Phong trong tay tảng đá bỗng nhiên bay ra, vừa văng đánh vào Triệu Tuấn trên mặt, đau đến hấn sắc mặt nhăn nhó, xé tâm thét lên âm ỉ.

"Mao hài tử muốn chết."

Triệu Tuấn đồng bạn không nhìn nổi, một người trong đó lắc mình mà ra, sử dụng tới tình diệu cảm nã thủ, muốn hạn chế Mộ Phong.

Từ Lan gấp gấp hỏi: "Không biết xấu hổ, Đại nhân bắt nạt đứa nhỏ."

Triệu Tuấn gò má thũng đến rất cao, phẫn nộ nói: "Giết hấn cho ta."

Từ Lan quát lên: "Ngươi dám!"

Triệu Tuấn dữ tợn nói: "Ta có cái gì không dám, đêm nay không chỉ có hấn muốn chết, ngươi cũng trốn không thoát bàn tay của ta."

Dưới cơn thịnh nộ, Triệu Tuấn lại cũng không kịp nhớ bộ mặt, đối với đi theo hai người nói: "Triệu Kiệt giết cái kia thằng nhóc, Triệu Dũng bắt giữ Từ Lan."

"Yên tâm, bọn họ không trốn được."

Hai cái đi theo người vẫn thờ ơ lạnh nhạt, biểu hiện rất biết điều, bây giờ khí thế đột biến, thả ra mạnh mẽ khí tràng, làm cho tâm thần người rung động.

Mộ Phong mắt nhỏ híp lại, tách ra Triệu Kiệt bắt, lùi tới Từ Lan bên cạnh.

"Tỷ tỷ cẩn thận, một đám chó điên muốn cắn ngươi."

Từ Lan nói: "Ta ngăn trở bọn họ, ngươi đi mau."

Mộ Phong lắc đầu nói: "Tỷ tỷ bị thương không nhẹ, vẫn là ta đến đây đi."

Triệu Dũng khinh thường nói: "Liên một mình ngươi nhóc con, ngoại trừ sẽ đánh lên ở ngoài, còn có thể làm gì?"

"Còn có thể đánh chó."

Mộ Phong không một chút nào sợ, đem Từ Lan hộ ở phía sau.

"Cẩn thận, bọn họ là thành nam người nhà họ Triệu."

Vân Sơn Thành có tứ đại gia tộc, Thành Tây Mộc gia, thành nam Triệu gia, cái kia đều là một phương chi bá, trong ngày thường không ai dám trêu chọc.

Mộ Phong sùng sốt một chút, lập tức lộ ra mỉm cười.

"Triệu gia toán cái gì, cùng ta Thành Tây Mộc gia so với, chuyện này quả là kém xa."

Từ Lan ngần ngại, Mộ Phong là người nhà họ Mộc sao?

Triệu Tuấn, Triệu Kiệt, Triệu Dũng đúng là sùng sờ, bọn họ tự nhiên biết đứa trẻ này gọi Mộ Phong, chỉ là này mộ không phải đối phương mộc, dùng lỗ tai tới nghe là phân không phân rõ được sờ.

"Chớ khinh thường, cái kia Triệu Kiệt cùng Triệu Dũng, tựa hồ đã tu luyện tới Ngưng Nguyên Cảnh Giới Đại viên mãn, thậm chí có thể đi vào hóa cương cảnh giới sơ kỳ. Có thể đi thì đi, không muốn cùng bọn họ dây dưa."

Từ Lan trước sau không quá xem trọng Mộ Phong, dù sao hấn mới chín tuổi.

Triệu Tuấn trừng mắt Mộ Phong, cười lạnh nói: "Chẳng cần biết ngươi là ai, đêm nay ngươi dám phá hỏng đại sự của ta, ta liền muốn để ngươi biến mất."

Ngày đó, Triệu Tuấn đã trù bị rất lâu, chuyên môn hỏi thăm được Từ Lan lạc đàn, cố ý kêu lên Triệu Kiệt cùng Triệu Dũng, chính là vì phòng ngừa xảy ra bất trắc.

Bây giờ Mộ Phong xuất hiện, tình thế có biến, Triệu Tuấn há có thể để đứa con vịt phi đi?

Triệu Kiệt nhìn Mộ Phong, cười lạnh nói: "Này thằng nhóc giao cho ta, không ra năm chiều ta liền muốn hấn bị mất mạng."

Mộ Phong cười nhạo nói: "Triệu gia ngu đều là ở trên trời bán?"

Triệu Dũng hỏi: "Lời này có ý gì?"

Mộ Phong cười đùa nói: "Các ngươi đem nguoi đều thổi tới bầu trời, không ở trên trời bán, ở đâu bán a?"

Triệu Tuấn cả giận nói: "Làm càn!"

Mộ Phong phản bác: "Vô liêm sỉ."

Triệu Kiệt quát lên: "Được rồi, đấu võ mồm không có gì hay, có bản lĩnh nguoi liền đỡ lấy ta năm chiêu nói tiếp."

Triệu Tuấn cùng Triệu Dũng từng người lui lại, ánh mắt âm lãnh nhìn Mộ Phong, chờ đợi hấn gặp xui xẻo.

Từ Lan lòng tràn đầy lo lắng, vẻ mặt bất an nói: "Ngươi phải cẩn thận."

Mộ Phong bướng bỉnh nở nụ cười, không lắm lưu ý nói: "Khoác lác bức nguoi, thực lực bình thường đều không mạnh."

Triệu Kiệt tức giận đến cắn răng, này chẳng nhóc miệng quá tiện.

"Xem chiêu."

Trung cung thẳng vào, một chưởng thụ phách, không có bất kỳ hoa chiêu, then chốt chính là tốc độ cùng sức mạnh.

Đây là một loại rất tự phụ đấu pháp, nói rõ Triệu Kiệt cũng không có đem chín tuổi Mộ Phong để ở trong lòng.

"Thật một chiêu chó dữ chụp mồi, xem đánh."

Mộ Phong vui cười âm thanh tràn ngập trào phúng, tay phải một quyền vung ra, vừa vặn cùng Triệu Kiệt cái kia một chưởng va vào.

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Mộ Phong bắn ngược mà ra, Triệu Kiệt thì lại thân thể loáng một cái.

"Thẳng nhóc con, không nhìn ra nguoi còn có chút khí lực a, trở lại."

Triệu Kiệt trong mắt thiêu đốt lửa giận, chiêu thứ hai nhất thời gia tăng sức mạnh.

Mộ Phong hai mắt lập loè kỳ quang, càng không tránh không né, vẫn là một quyền vung ra, gắng đón đỡ Triệu Kiệt đệ nhị chưởng.

Lần này, Mộ Phong lung lay lùi về sau ba bước, Triệu Kiệt thì lùi hai bước, chênh lệch giữa hai bên ở nhỏ đi.

Từ Lan lo lắng trên mặt lộ ra kinh hãi, Triệu Tuấn cùng Triệu Dũng thì lại cảm thấy kinh ngạc.

Trùng mắt Mộ Phong, Triệu Kiệt cảm giác trên mặt tối tăm, trong miệng quát lên một tiếng lớn, hai tay nhanh chóng xoay chuyển, dày đặc chưởng ảnh đan xen ngang dọc, tạo thành một cái lưới lớn.

Mộ Phong cười đùa nói: "Xem ra yêu khoác lác nguoi, thực lực xác thực không mạnh."

Triệu Kiệt chiêu thứ ba rõ ràng so với Tiền hai chiêu càng mạnh hơn, nhưng Mộ Phong vẫn như cũ là một quyền vung ra, trên năm tay hiển hóa ra một đầu hư ảnh của mãnh hổ, mơ hồ có hổ tiếng khóc, kinh sợ tứ phương.

Cú đấm này, hư không rung động, chưởng ảnh lưu quang, cuồng bá sức mạnh ngưng tụ một điểm, trực tiếp đem Triệu Kiệt vòng lớn nát tan.

Một bóng người từ đầy trời chưởng ảnh trung phi ra, trong miệng máu tươi bão táp, phát sinh không cam lòng rít gào, nghe được Triệu Tuấn cùng Triệu Dũng đều kinh ngạc đến ngây người.

Từ Lan một bộ quái đản đáng đáp, hét to: "Quá tốt rồi, mộ Phong đệ đệ cho ta mạnh mẽ đánh."

Mộ Phong cười hi hi nhìn Triệu Tuấn cùng Triệu Dũng, lời nói ý vị sâu xa nói: "Không có chuyện gì thiếu thời điểm nguoi, khoác lác là rất lao lực. Có cái kia tinh lực còn không bằng đi va gặp trở ngại, khiêu khiêu nhai, không chắc còn có thể cùng đầu trâu mặt ngựa trò chuyện."

Triệu Tuấn tức giận đến phát điên, gầm hét lên: "Ngươi cảm miệng cho ta."

Triệu Dũng kéo phát điên Triệu Tuấn, trầm giọng nói: "Ta tới."

Cất bước mà ra, Triệu Dũng khí thế đang không ngừng tăng cường, ngoài thân hiện ra một đạo cái lồng khí, từ trạng thái tĩnh biến thành động thái, hóa thành xoay tròn cương phong.

"Cẩn thận, hấn đã đi vào hóa cương cảnh giới."

Từ Lan kinh hãi, từ Triệu Dũng tư thế đến xem, hấn hấn là vừa lên cấp hóa cương cảnh giới, tuy rằng chỉ là hóa cương cảnh giới sơ kỳ, nhưng cũng cao

hơn Ngưng Nguyên Cảnh Giới ra một cấp độ, sức chiến đấu đem cực lớn tăng vọt.

Mộ Phong rất hứng thú nhìn Triệu Dũng, cũng không có từ trên người hắn cảm ứng được nguy hiểm gì, hắn luồng khí thể kia cũng không có đối với Mộ Phong tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

"Tiểu quý, ngươi thực sự là Thành Tây người nhà họ Mộc?"

Triệu Dũng ánh mắt như đao, quan sát Mộ Phong phản ứng, muốn xác nhận thân phận của hắn, để lo lắng tới tay đúng mực.

Mộ Phong khiêu khích nói: "Ngươi hỏi lời này, nói rõ ngươi rất e ngại Mộc gia, không dám xuống tay quá ác, đúng không?"

Triệu Dũng bị nhìn thấu tâm tư, trong lòng rất buồn bực, phủ nhận nói: "Nói hư nói vịt, xem chừng."

Chói tai dị khiêu nương theo cương mãnh cường ảnh xé rách hư không, chớp mắt liền xuất hiện ở Mộ Phong trước ngực, tốc độ so với Triệu Kiệt ra tay chỉ ít nhanh hơn gấp đôi trở lên.

Đây chính là hóa cương cảnh giới to lớn nhất đặc điểm, vận chuyển tốc độ cùng ra chiêu tốc độ đều rõ ràng tăng cường, sức mạnh tự nhiên càng mạnh hơn.

Mộ Phong hơi híp cặp mắt, cảm nhận được một tia áp lực, cánh tay phải nhanh chóng vung vẩy hai lần, hai quyền hợp nhất, cấp tốc ác liệt, gắng đón đỡ Triệu Dũng một chiêu này.

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, khí lưu ngưng trệ, khuếch tán sóng trùng kích chấn động đến mức Mộ Phong chiếu nghiêng mà ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Triệu Dũng ánh mắt ác liệt, Như ảnh mà tới, hai tay nhanh tay nhanh mắt, Như cối xay giống như vậy, hướng về Mộ Phong đầu vồ tới.

Mộ Phong vung quyền phản kích, nhanh chóng né tránh, không có quá nhiều giao chiến kinh nghiệm hắn có vẻ hơi hoang mang.

Từ Lan xem đến nơi này, tâm tình vô cùng căng thẳng, chỉ lo Mộ Phong sẽ có việc, trong lòng đang không ngừng cầu khẩn.

Triệu Kiệt bị thương không nhẹ, cùng Triệu Tuấn song song mà đứng, ánh mắt âm lãnh nhìn giao chiến song phương, tâm tình rất nguy.

"Không khỏi đêm dài lắm mộng, chúng ta trước tiên đem Từ Lan bắt."

Sự tình đến một bước này, Triệu Kiệt cảm thấy làm cảm tắc vô ưu.

Triệu Tuấn không có dị nghị, trước tiên bắt Từ Lan, như vậy vừa có thể uy hiếp Mộ Phong, có thể khống chế đại cục, đây là nhất cử lưỡng tiện sự tình.

"Các ngươi muốn làm gì?"

Nhìn Triệu Tuấn cùng Triệu Kiệt đồng thời vọt tới, Từ Lan ý thức được tình huống không ổn, cường đề tàn dư lực lượng lướt ngang né tránh, nỗ lực độ sức.

Mộ Phong nghe được Từ Lan tiếng kêu, muốn xông tới hiệp trợ nàng, lại bị Triệu Dũng ngăn lại.

"Đối thủ của ngươi là ta, đêm nay ngươi chạy không thoát."

Triệu Dũng rất tự tin, hắn lấy hóa cương cảnh giới tu vi áp chế Mộ Phong, đây là chắc thắng không thua.

"Ai nói ta muốn chạy trốn, ngươi chút thực lực này nói phét vẫn được, muốn thắng ta còn kém xa."

Mộ Phong mặt vui cười, bắt đầu vận chuyển Thiên Tinh Thần Quyết, trong cơ thể huyết đạo một tiếp theo một sáng lên, lượng lớn chân nguyên ở hắn trong kinh mạch dừng đọng, để khí thể của hắn tăng vọt, thực lực tăng vọt.

Trước đây tranh đấu đối với Mộ Phong tới nói, vậy thì là làm nóng người mà thôi, hắn liền một phần mười sức mạnh cũng không dùng đến.

Bây giờ Triệu Tuấn cùng Triệu Kiệt muốn bắt Từ Lan, làm cho Mộ Phong chỉ có thể sớm bạo phát.

Một quyền vung ra, Mộ Phong không có triển khai cái kia Vô Danh quyền pháp, chỉ là đơn giản chân nguyên bên ngoài, nhưng gọi ra hư không rung động, trong cơ thể nổ vang rung trời, Cuồng Phong dị khiêu, đó là chân nguyên nhanh chóng vận chuyển tạo thành dị tượng.

Triệu Dũng trong lòng hiện ra một tia không tên khủng hoảng, vẫn không có làm rõ là xảy ra chuyện gì, liền bị một luồng sức mạnh cuồng mãnh xé nát cường ảnh, thân thể ở không ngừng lùi lại, kinh mạch ở chấn động kịch liệt.

Mộ Phong một quyền đẩy lùi Triệu Dũng sau, cấp tốc hướng về Từ Lan phóng đi, tay trái một quyền vung ra, vừa vận đón nhận Triệu Kiệt cảm nã thủ, lúc này liền nghe đến xương cốt vỡ vụn âm thanh, ngay sau đó là Triệu Kiệt phát sinh kêu lên thê lương thảm thiết.

Triệu Tuấn bị sợ hết hồn, ánh mắt đảo qua đột nhiên xuất hiện Mộ Phong, theo bản năng hướng về một bên né tránh, càng không dám ra chiêu.

"Tỷ tỷ không có sao chứ?"

Mộ Phong lôi kéo Từ Lan tay, trên mặt mang theo бурong bình đáng yêu mỉm cười.

"Không . . Không có chuyện gì . ."

Từ Lan sợ hãi không thôi, có chút không dám tin tưởng nhìn Mộ Phong, cái này chín tuổi đại hải tử, cho nàng quá nhiều kinh hi.

Triệu Dũng vươn mình trở ra, hóa rơi mắt cái kia cổ sóng trùng kích, ánh mắt mù mịt nhìn Mộ Phong, đem Triệu Tuấn cùng Triệu Kiệt gọi về bên cạnh.

"Tiểu tử này có chút đoán không ra, vì cẩn thận đề, các ngươi đem chân nguyên truyền vào trong cơ thể ta, ta muốn triển khai nứt nhạc chương, trực tiếp diệt hân."

Triệu Kiệt tay phải bị Mộ Phong đánh phé, trong lòng đối với hân hận đến phát điên, Triệu Tuấn càng là đối với hân hận thấu xương, hai người không nói hai lời liền đem một thân chân nguyên toàn bộ truyền vào Triệu Dũng trên người.

Đã như thế, Triệu Dũng khí thế tăng nhiều, lập tức đã kinh động Từ Lan cùng Mộ Phong.

"Không được, tránh mau."

Từ Lan kinh nghiệm phong phú, biết Triệu Dũng muốn ra tuyệt chiêu, nhắc nhở Mộ Phong thêm đề.

Mộ Phong nhìn tam vị nhất thể Triệu Dũng, đáy mắt hiện ra một tia cực nóng, chân nguyên trong cơ thể phun trào, lại có một tia không tên chiến ý.

Đây là một loại rất kỳ diệu phản ứng, Mộ Phong không nói ra được là vì sao, nhưng hân nhưng dứt khoát làm ra quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 7: Dây cung thanh âm

Cất bước mà ra, Mộ Phong song quyền vung lên, trong cơ thể hai mươi tám nơi huyết đạo đồng thời sáng lên, hóa thành một con mãnh hổ, thai nghén lượng lớn chân nguyên, ở trong cơ thể hân nhắc lên sóng to gió lớn.

Mộ Phong một tiếng rống to, như hổ gầm quần sơn kinh sợ tứ phương, phụ cận hư không đều đang nổ, sóng khí kinh tiêu.

Mộ Phong song quyền vung ra, một con cự hổ từ trong cơ thể hân bay ra, tê thiên liệt địa, nuốt chửng bát phương, hướng về Triệu Dũng phóng đi.

Lúc này, Triệu Dũng liệt nhạc chương cũng đã phát sinh, đó là Triệu gia bảng hiệu tuyệt học, nắm giữ một chương Khai Sơn, Nhị chương nứt nhạc oai, đón gió hóa thành một con bàn tay khổng lồ, hướng về Mộ Phong phủ đầu đánh tới, vừa vận cùng cái kia cự hổ va vào.

Nứt nhạc chương đối với Hồ Vương thần quyền, đó là mũi nhọn đầu với đao sắc, tất cả đều cương mãnh bá đạo, không ai nhường ai.

Chối tai dị khiếu ở tụ hợp điểm nơi rung động, sức mạnh cuồng bạo trong nháy mắt trở nên gay gắt, hình thành khủng bố nổ tung, một lần đem cái kia bàn tay khổng lồ xé rách, hóa thành một đạo dòng lũ, hướng về Triệu Dũng phóng đi.

Ầm ầm ầm nổ vang, Mộ Phong Hồ Vương thần quyền phối hợp Thiên Tinh Thần Quyết, uy lực lớn khó có thể tưởng tượng.

Triệu gia nứt nhạc chương tuy rằng bá đạo, nhưng Triệu Dũng bản thân thực lực không mạnh, vên vên chỉ là hóa cương cảnh giới sơ kỳ, chương pháp diện tích che phủ tích so sánh rộng rãi, là phát tán tính phương thức công kích, không giống quyền pháp tập trung một điểm, lực phá hoại cực cường.

Khí lưu nổ vang nhấn chìm Triệu gia ba người kêu thảm thiết, Mộ Phong Hồ Vương thần quyền không chỉ có đem bọn họ đánh bay, còn đem phía sau một loạt phòng ốc đều cho trực tiếp oanh đổ.

Từ Lan ngạc nhiên nhìn tất cả những thứ này, cả người đều biến choáng váng.

Mộ Phong cũng bị sợ hết hồn, nhìn trước mắt cái kia tàn tạ cảnh tượng, thầm nói: "Xem ra quyền pháp này không thích hợp ở trên đường cái triển khai."

Xoay người, Mộ Phong lúi kéo Từ Lan nhún người nhảy lên, nhanh chóng thoát đi hiện trường.

Chốc lát, có cao thủ nghe tiếng mà đến, thấy cảnh này cũng sợ hết hồn, đều đang suy đoán là người nào làm ra, dĩ nhiên làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Triệu gia ba người rất nhanh bị phát hiện, Triệu Dũng đã hôn mê bất tỉnh, Triệu Tuấn thì lại khí tuyệt bỏ mình, chỉ có Triệu Kiệt ở vào bán trạng thái hôn mê, trong miệng phát sinh thống khổ **.

Bên ngoài một dặm, Mộ Phong cùng Từ Lan ngồi ở trên nóc nhà, lưu ý tình huống bên kia.

"Người thực sự là Thành Tây người nhà họ Mộc?"

Mộ Phong cười nói: "Tỷ tỷ cảm thấy ta giống chứ?"

Từ Lan lắc đầu nói: "Không giống."

"Tỷ tỷ kia còn hỏi cái gì? Mau trở về chữa thương đi, ta cũng nên đi rồi."

Phất tay một cái, Mộ Phong thả người đi xa, mấy cái lên xuống liền biến mất ở dưới bóng đêm.

Ngày thứ hai, thành nam Triệu gia trở thành đại gia đối tượng bàn luận.

Triệu Tuấn chết rồi, rất nhiều người đều ở sau lưng vỗ tay kêu sướng.

Triệu Dũng hôn mê trọng thương, Triệu Kiệt đã biến thành phế nhân, điều này làm cho Triệu gia trên mặt tối tăm, xin thề muốn đem hung thủ bắt tới.

Mộ Phong trong bóng tối quan sát, hần sở dĩ giả mạo Thành Tây người nhà họ Mộc, là hi vọng gây nên Triệu gia cùng Mộc gia trong lúc đó tranh đấu, để đục nước béo cò, trộm lấy cái kia Hoàn Hồn Thảo.

Đây là Mộ Phong tới đây Vân Sơn Thành duy nhất mục đích, nhưng trải qua tiền kỳ tìm hiểu, muốn lẫn vào Mộc gia căn bản không thể, cường đoạt cũng không thể thực hiện được, vì lẽ đó hần linh cơ hơi động, mới nghĩ ra này một chiêu.

Cho tới hiệu quả thế nào, Mộ Phong chỉ có thể chậm rãi quan sát, hiện tại cũng không có những biện pháp khác có thể tưởng tượng.

Buổi chiều, Triệu gia cao thủ đi tới Thành Tây Mộc gia một chuyến, truy hỏi Mộ Phong tằm tích, song phương huyền não rất không vui.

Chủ yếu là Triệu gia mới vừa xảy ra chuyện, ngữ khí không khỏi có chút khó nghe.

Mộc gia đầu óc mơ hồ, bị người như vậy tới cửa ép hỏi, trong lòng đương nhiên cũng khó chịu, khó tránh khỏi sẽ nổ ra cãi vã.

"Đáng tiếc không có đánh tới đến."

Mộ Phong ở phụ cận giám thị, dù sao cũng hơi thất vọng.

Triệu gia cùng Mộc gia đều là Vân Sơn Thành gia tộc lớn, Đấu đấu võ mồm rất bình thường, thật là muốn động võ vậy thì không giống nhau, dính đến lợi hại quan hệ rất nhiều, song phương đều có kiêng dè.

Thành đông Từ gia trang ngày hôm nay cũng không bình tĩnh, Triệu Tuấn chết bất kể nói thế nào đều cùng Từ Lan có quan hệ, bọn họ há có thể liền như vậy quên đi?

Từ gia ở Vân Sơn Thành cũng là một trọng đại gia tộc, tuy rằng không có xếp vào tứ đại gia tộc, thực lực tổng hợp không sánh được Triệu gia, nhưng trong tình huống bình thường, Triệu gia cao thủ cũng không dám quá làm càn.

Đêm qua Từ Lan sau khi về nhà, liền đem phát sinh tất cả nói thật ra.

Ngày hôm nay Triệu gia tìm đến cửa, Từ gia một mực chắc chắn, cái kia chín tuổi đứa nhỏ chính là Thành Tây người nhà họ Mộc, đem hết thấy đều đẩy lên Mộc gia trên người.

Đây chính là Từ gia chỗ thông minh, mặc kệ Mộ Phong có phải là người nhà họ Mộc, ở này Vân Sơn Thành Trung có thể cùng Triệu gia chống lại không nhiều, Mộc gia chính là một người trong đó.

Cái này cũng là Mộ Phong hi vọng nhìn thấy kết quả, chỉ có làm tức giận Triệu gia, mới có thể cùng Mộc gia phát sinh tranh đấu, để hần ngư ông đắc lợi.

Vân Sơn Thành là trong thế tục một toà trung đẳng thành thị, tranh quyền đoạt lợi, tu luyện người đại thể thuộc về tu võ phạm trù bên trong, tình cờ cũng sẽ xuất hiện một ít tu chân chi sĩ, nhưng đối lập khan hiếm, thân phận cao quý.

Mộ Phong đi ở trên đường cái, nhìn rực rỡ muôn màu các loại vật phẩm, trong mắt tràn ngập tò mò.

Chín tuổi hấn chính nơi ở một cái tiếp xúc sự vật, nhận thức sự vật giai đoạn, cần học tập rất nhiều thứ.

Đêm qua hấn ở chợ đêm đào đến một tảng đá, bề ngoài nhìn qua xám xịt, có thể bên trong nhưng óng ánh Ngọc thấu, cứng rắn cực kỳ.

Điểm này người ngoài cũng không biết chuyện, nhưng Mộ Phong hai mắt rất kỳ lạ, hấn từ khi đột nhiên lành bệnh sau khi, liền thường xuyên có thể nhìn thấy một ít thường người không thể nhìn thấy đồ vật, tỷ như Y Y tỷ hồn phách xuất khiếu, đối với tu võ cảnh giới người tới nói, đó là không thể nào thấy được.

Xuyên qua một cái hẻm nhỏ, một tia tiếng đàn hấp dẫn Mộ Phong chú ý.

Cái kia sợi tiếng đàn rất kỳ diệu, như có như không, lơ lửng không cố định, để hấn theo bản năng đi truy tầm.

Đông loan tây quải, Mộ Phong ở từng cái từng cái hẻm nhỏ Trung ngang qua, tới chớp mắt đến một chỗ sân ở ngoài, cửa viện bán mở, mặt trên mang theo 'Hồng trần các' bằng hiệu.

Phập phồ tiếng đàn chính là từ trong nhà này truyền ra, thế nhưng nơi này yên lặng u tĩnh, phụ cận rất ít người qua lại.

Mộ Phong đứng ngoài cửa viện, nhìn chăm chú hồng trần các ba chữ, đây là cầm viên vẫn là thanh lâu?

Trong thế tục, đánh đàn là một cái tao nhã sự tình, hoặc là là chuyên môn cầm viên, hoặc là liền lấy thanh lâu thường thấy nhất.

Song khi Mộ Phong bước vào sân, chân tướng vạch trần sau, hấn mới phát hiện mình sai vô cùng.

Này cũng không là thanh lâu cũng không phải cầm viên, thậm chí liền ngay cả hấn nghe được âm thanh cũng không phải tiếng đàn, cái kia sẽ là gì chứ?

Xuyên qua hành lang uốn khúc, Mộ Phong đi tới một chỗ trong hoa viên, nhìn thấy một toà phượng trện cùng bốn người.

Phía kia Trện do chín chín tám mười một cây cung tạo thành, dây cung hướng trên, khế chấn động, phát sinh tương tự với tiếng đàn âm thanh, lập loè, lơ lửng không cố định.

Đây chính là Mộ Phong trước đây nghe được tiếng đàn, ai muốn dĩ nhiên là như vậy hình thành.

Phượng trện ở ngoài đứng thẳng bốn người, một lục tuần ông lão mặc áo đen mặt mũi nhăn nheo, trong đôi mắt có trải qua tang thương phượng trện.

Ba cái mười bốn, mười lăm tuổi thiếu niên nam nữ, quần áo hoa lệ, tuấn tú mê người, chính chăm chú nhìn chăm chú phượng trện, ánh mắt ở những kia dây cung bên trên qua lại tự do.

Mộ Phong hướng về bốn người đi đến, cái kia hồng nhạet quần áo thiếu nữ đầu tiên phát hiện, dịu dàng nói: "Ngươi là ai, sao đi tới nơi này?"

"Ta ở phía xa nghe được tiếng đàn, một đường tìm tới nơi này."

Phấn hồng thiếu nữ kinh ngạc nói: "Ồ này ở ngoài viện, ngươi có thể nghe đến mấy cái này dây cung phát sinh âm thanh?"

"Đúng vậy, này có gì đáng kinh ngạc sao?"

Mộ Phong không rõ, nhìn ba người thiếu niên, ngoại trừ phấn hồng thiếu nữ ở ngoài, còn lại hai người tất cả đều là thiếu nam, chính đánh giá Mộ Phong.

"Ngươi mới bao lớn điểm, liền có thể nghe được dây cung thanh âm, ai tin?"

Vương Trùng bữu môi, không tin.

Một bên, một thiếu vũ trào phúng nói: "Nhóc con một, chỉ có thể ăn nói linh tinh."

Mộ Phong có chút không vui, hỏi: "Các ngươi là ai, tại sao không tin?"

Phấn hồng thiếu nữ nói: "Chúng ta đến từ Vân Sơn Thành tứ đại gia tộc, ta là Đường gia Đường Hân, đó là Vương gia Vương Trùng cùng Mộc gia một thiếu vũ."

Mộ Phong kinh ngạc nói: "Tứ đại gia tộc, cái kia thật đúng là may gặp."

Nhìn ba người, Mộ Phong đem sự chú ý đặt ở một thiếu vũ trên người, đây mới là thật trăm phần trăm công tử nhà họ Mộc.

Ông lão mặc áo đen nhìn Mộ Phong, lạnh nhạt nói: "Nếu có thể đi tới nơi này, liền nói rõ ngươi cùng hồng trần các có duyên phận, có thể một bên lắng nghe."

Vương Trùng cùng một thiếu vũ có chút không vui, Đường Hân thì lại có chút hiếu kỳ, hỏi: "Ngươi tên là gì?"

Mộ Phong tâm tư xoay một cái, cười nói: "Ta tên Văn Phong, tỷ tỷ ở đây làm gì?"

Đường Hân nhìn ông lão mặc áo đen một chút, nhẹ giọng nói: "Hồng trần các là một kỳ lạ địa phương, nơi này cung Danh Dương thiên hạ, mỗi khi dây cung phát ra âm thanh, chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc, ai nếu có thể hiểu được huyền bí trong đó, liền có thể có thu hoạch."

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Tỷ như đây?"

Đường Hân chần chờ nói: "Khả năng là một loại nào đó công pháp tuyệt kỹ, cũng có thể linh khí bảo vật, cụ thể ta cũng không nói được."

Vương Trùng cùng mộc thiếu vũ đều không nói gì, bọn họ đang lắng lắng địa lắng nghe.

Lúc này, trong hư không như ẩn như hiện sóng âm từ từ trở nên rõ ràng, sâu sắc hấp dẫn Mộ Phong, Đường Hân, Vương Trùng, mộc thiếu vũ bốn người chú ý.

Nhìn kỹ, chín chín tám mươi một cây cung tạo thành phương trận, những kia dây cung đang chấn động, âm thanh chính là từ dây cung trên phát sinh, tạo thành tươi đẹp giai điệu.

Mộ Phong lưu ý Đường Hân, Vương Trùng, mộc thiếu vũ ba người vẻ mặt biến hóa, phát hiện bọn họ đang chăm chú dây cung chấn động tình huống, hẳn liền cẩn thận lưu ý dây cung động tĩnh.

Khởi đầu, Mộ Phong không có nhìn ra cái gì dị dạng, cảm giác tám mươi một tấm cung dây cung đều đang chấn động, khác biệt chỉ là mạnh yếu mà thôi.

Sau đó, trải qua nhận thật cẩn thận lắng nghe cùng phân biệt, Mộ Phong kinh ngạc phát hiện, nhìn như đều đang chấn động dây cung kỳ thực có phần lớn đều là bất động, chân chính chấn động dây cung trái lại rất có quy luật.

Loại quy luật này cùng âm luật chấp trùng có mật thiết quan hệ, không giống dây cung có thể phát sinh cao thấp không giống âm phù, có thể người bình thường rất khó phát hiện.

Mộ Phong cẩn thận lắng nghe, chậm rãi nhắm mắt lại, trong cơ thể huyết đạo từng cái sáng lên, hình thành một trong cơ thể phương trận, cùng trong vườn hoa phương trận không khác nhau chút nào, do tám mươi một nơi huyết đạo tạo thành.

Mỗi một cái âm phù xuất hiện, sẽ có tương ứng huyết đạo đang chấn động, cũng chính là tương ứng dây cung đang chấn động.

Loại này chấn động phạm vi cũng không lớn, tương đương không dễ phân biệt, mà kéo dài chấn động sóng âm sẽ đối với phụ cận dây cung tạo thành ảnh hưởng, do đó xuất hiện toàn bộ dây cung đều đang chấn động giả tạo, lấy nghe nhìn lẫn lộn.

Mộ Phong tâm vô tạp niệm, chìm đắm ở đặc thù trạng thái, trong phương trận dây cung chấp trùng ám hợp một loại nào đó thần pháp tuyệt kỹ, ở trong cơ thể hân huyết đạo bên trên mô phỏng diễn biến, để hân vừa sợ lại kỳ, sản sinh hứng thú nồng hậu.

Ông lão mặc áo đen nhìn Mộ Phong, đáy mắt né qua vẻ khác lạ.

Đường Hân, Vương Trùng, mộc thiếu vũ ánh mắt như đuốc, mật thiết quan sát dây cung chấp trùng biến hóa, tựa hồ từ Trung cũng lĩnh ngộ một vài thứ.

Âm tự cảm, Khúc tự mật, hồng trần các Trung nhân duyên tự.

Tiêu hồn Khúc, cách vạn dặm, nhất niệm hoa khai một niệm vũ.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thanh thiên vô ảnh

Trong hoa viên, dây cung phương trận, sóng âm hội tụ mà thành sóng chấn động tràn ngập nhân nhật khói xanh, lộ ra một luồng không nói ra được thần bí.

Ông lão mặc áo đen chính là hồng trần các chủ nhân, lắng lắng mà nhìn chăm chú cùng lắng nghe, không có bất kỳ ám chỉ cùng nhắc nhở.

Đường Hân đang quan sát lắng nghe sau một hồi, cả người đột nhiên bay người lên, rơi vào dây cung phương trận bên trên, chân đạp dây cung nhanh

chóng quay về, phiên phiên bay lượn.

Đó là một loại linh động thân pháp, Như Hồ Điệp bay tán loạn, phiêu phiêu muốn đi, huyền diệu cực kỳ.

Vương Trùng, Mộc Thiếu Vũ làm như không thấy, bọn họ còn ở Tĩnh Tâm linh ngộ, Mộ Phong thì lại nhắm hai mắt, cẩn thận cảm thụ dây cung phương trận nhất cử nhất động, cũng ở trong người mô phỏng diễn biến đồng bộ Cập Nhặt.

Đường Hân trên mặt mang theo vui sướng, chìm đắm ở một loại vui mừng trong không khí, linh động thân pháp càng ngày càng thành thạo, ở sau một nén nhang, liền bay xuống phương trận.

Lúc này, Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ song song bắn ra, nhảy vào phương trận bên trong, ở khối xanh bên trong nhanh chóng hướng về kích, tựa hồ đang cướp đoạt món đồ gì.

Ông lão mặc áo đen trên mặt lộ ra một nụ cười, đối với Đường Hân, Vương Trùng, Mộc Thiếu Vũ biểu hiện hết sức hài lòng.

Vương Trùng ở trong phương trận được một cây cung, khéo léo tinh xảo, rõ ràng cùng tạo thành phương trận đại cung có chỗ bất đồng.

Mộc Thiếu Vũ được một cái mộc thước, màu đỏ loét có khắc một ít phù văn, vừa nhìn chính là bảo vật một loại.

Hai người lui ra dây cung phương trận sau khi, sóng âm kia vẫn còn tiếp tục, nhưng cũng càng ngày càng nhẹ, với một lát sau biến mất.

Mộ Phong mở mắt ra, nhìn ông lão mặc áo đen, hỏi: "Những này dây cung tại sao lại phát ra âm thanh?"

Mộc Thiếu Vũ mắng: "Ngu ngốc, dây cung chấn động, dĩ nhiên là sẽ sản sinh âm thanh."

Mộ Phong lại hỏi: "Vì sao có khối xanh sản sinh?"

Vương Trùng nói: "Người biết thì lại làm sao? Không có chuyện gì hỏi ít hơn."

Mộ Phong không để ý tới hai người, vẫn nhìn ông lão mặc áo đen, hỏi: "Dây cung tại sao lại chấn động, sương mù tại sao là màu xanh, mà không phải cái khác màu sắc?"

Ông lão mặc áo đen nói: "Ta chỉ là toà này hồng trần các thủ hộ người, người những vấn đề này, cần hỏi cái kia cung người."

Đường Hân nghi ngờ nói: "Cái gì cung người?"

Ông lão nói: "Hồng trần các trái rộng thiên hạ, một thành một các, dây cung thanh âm đồng thời vang lên, thai nghén hồng trần kỳ duyên, chỉ có duyên người mới có thể hội tụ. Mỗi một lần dây cung chỉ âm vang lên, cũng không phải là vô duyên vô cớ, mà là có người ở biểu diễn dây cung, cũng để dây cung thanh âm ở mỗi một toà hồng trần các Trung đồng thời vang lên."

Mộc Thiếu Vũ hỏi: "Đạn tập hợp dây cung người là ai?"

Vương Trùng hỏi: "Cái kia đạn tập hợp dây cung nhất định là hiếm thấy bảo bối."

Ông lão mặc áo đen nói: "Ồ hồng trần các Trung nắm giữ biểu diễn dây cung tư cách người không chỉ một vị, đại thể thân phận cao quý, chúng ta những này thủ hộ người, căn bản không thể biết là ai. Người truy hỏi những này, nhưng là từ Trung ngộ đến huyền cơ gì?"

Mộ Phong chần chờ nói: "Ta chỉ là mơ hồ cảm ứng được một bóng người mỏng lung, thật giống là một vị nữ tử."

Ông lão mặc áo đen hơi thay đổi sắc mặt, ánh mắt phức tạp nhìn Mộ Phong, sâu xa nói: "Hồng trần luyện tâm, bách luyện thành tinh, có thể tại sao lại có thờ dài?"

Mộ Phong thuận miệng nói: "Nếu như không có thờ dài, hà tất luyện tâm?"

Mộc Thiếu Vũ hừ nói: "Ăn nói linh tinh, người mới vài tuổi, dám vọng ngôn những này?"

Mộ Phong khá không cao hứng, trừng Mộc Thiếu Vũ vài lần, trong lòng ở tính toán có thể không từ hấn ra tay, được Hoàn Hồn Thảo.

Đường Hân nhìn Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ, hỏi: "Các người vừa nãy các đạt được một vật, đều là bảo bối gì a?"

Vương Trùng khá là đắc ý vung lên vật trong tay, đó là một tấm tinh xảo cung, do màu xanh nhạt ngũ kim chi tinh luyện chế mà thành, chính là một cái linh khí cấp bảo cung.

Ông lão mặc áo đen nói: "Đó là Thanh Vân cung, cấp độ nhập môn linh khí. Mộc Thiếu Vũ trong tay Huyền Thiết phân quang thước cũng là cùng một cấp bậc linh khí."

"Đường Hân, người vừa nãy linh ngộ thân pháp rất bất phàm, đó là cái gì?"

Mộc Thiếu Vũ nhìn Đường Hân hỏi.

"Thanh Phong điệp ảnh."

Đường Hân nói cười, khá là cao hứng.

Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ đối với đã quên một chút, nhìn nhau nở nụ cười, đều có mấy phần xem thường.

Ở trong mắt bọn họ, Thanh Phong điệp ảnh thân pháp mặc dù không tệ, nhưng nhưng không sánh được Thanh Vân cùng Huyền Thiết phân quang thước bực này linh khí.

Vân Sơn Thành có tứ đại gia tộc, phân biệt là Thành Tây Mộc gia, thành nam Triệu gia, thành đông Đường gia cùng thành bắc Vương gia, trong đó Vương gia xếp hạng thứ nhất, Mộc gia thứ hai, Triệu gia đệ tam, Đường gia đệ tứ.

Mộ Phong muốn Mộc gia Hoàn Hồn Thảo, từ trước mắt mà nói, tạm thời còn không nghĩ tới có thể được kế sách.

"Hong trần các những này cung, ở ngoài thụ sao?"

Mộ Phong nhìn phương trận, đột nhiên hỏi ra một làm người kinh ngạc vấn đề.

Mộc Thiếu Vũ nắng: "Ngớ ngẩn, nơi này không phải hàng rền."

Mộ Phong cả giận nói: "Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, cùng ngớ ngẩn đứng chung một chỗ đều là những người nào?"

"Người dám tranh luận?"

Mộc Thiếu Vũ mười bốn tuổi, chính là Mộc gia thiếu niên thiên tài, phương diện tu luyện rất có thiên phú, xưa nay đều là mắt cao hơn đầu, chưa từng đem người khác để ở trong mắt?

"Người dám mắng người?"

Mộ Phong không sợ chút nào, khiêu khích nhìn Mộc Thiếu Vũ.

Ông lão mặc áo đen nói: "Hong trần các lấy luyện khí làm chủ, bày trận chỉ Binh chưa bao giờ ở ngoài thụ, nhưng có đơn độc buổi đầu giá."

Vương Trùng nhìn Mộ Phong, cười lạnh nói: "Thực sự là ghé con mới sinh không sợ cọp, vài tuổi thẳng nhóc, cũng dám ở này tranh luận, thực sự là không biết trời cao đất rộng."

Mộc Thiếu Vũ khen: "Chửi giỏi lắm, loại này con hoang nên hảo hảo giáo huấn."

Hai người đem Mộ Phong nói tới không đáng giá một đồng, cũng không phải là cùng chung mối thù, mà là ở tranh tương biểu đạt chính mình.

Mộ Phong nghiêm mặt, lạnh lùng nhìn Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ.

"Hong trần các Trung có các người như vậy người ngu ngốc, thực sự là đáng thương."

"Người nói cái gì?"

Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ song song quát lớn, này nhóc con càng dám ngay mặt chửi mình là người ngu ngốc, là có thể nhẫn thực không thể nhẫn.

"Làm sao, muốn cắn người a?"

Mộ Phong khiêu khích, bí mật quan sát hắc y phản ứng của lão giả.

Nơi này là hồng trần các, không phải trên đường cái, ông lão mặc áo đen kiệm lời ít nói, đúng là khiến người ta đoán không ra tâm tư của hắn.

Đường Hân đang xem kịch, nài rất rõ ràng Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ làm người, Mộ Phong như vậy khiêu khích, vậy khẳng định sẽ xui xẻo.

Mộc Thiếu Vũ từng mắt Mộ Phong, tuần tú trên mặt lộ ra một tia âm lãnh.

"Ngày hôm nay không cho người một chút giáo huấn, ta liền không phải Mộc Thiếu Vũ."

Mộ Phong hừ nói: "Nơi này là hồng trần các, không phải nhà người cái kia mảnh đất nhỏ."

Mộc Thiếu Vũ ánh mắt khê biến, nhưng rất nhanh sẽ khôi phục yên tĩnh.

"Một mình người ngoại lai con hoang, không hiểu lễ tiết, ta đây là thế Lạc tiên bồi giáo huấn người."

Ông lão mặc áo đen tính lạnh, là này hồng trần các thủ hộ người.

Mộc Thiếu Vũ đánh hấn cờ hiệu giáo huấn Mộ Phong, đây là một rất tốt có.

"Đạt được một cái mộc thước liền tự cho là, thực sự là đáng thương. Chân chính kỳ duyên là ra sao các ngươi cũng không biết, còn ở cái kia Dương Dương (dương dương tự đắc) đắc ý."

Mộ Phong bỏ lại lời này, xoay người chuẩn bị rời đi.

Mộc Thiếu Vũ lắc mình ngăn cản Mộ Phong đường đi, lạnh lùng nói: "Như vậy đã nghĩ rồi đi, ngươi cho rằng đây là nói đến là đến nơi?"

Vương Trùng hỏi: "Trong miệng ngươi chân chính kỳ duyên chỉ cái gì?"

Mộ Phong giấu cợt nói: "Ngu xuẩn cùng người ngu ngốc ta hờ hững."

Một bước bước ra, Mộ Phong thân tự quý mị, càng tách ra Mộc Thiếu Vũ, xuất hiện ở hồng trần các cửa viện nơi, chỗ ấy chỉ ít cách xa nhau ba mươi trượng khoảng cách.

Đường Hân kinh hô: "Thật nhanh thân pháp."

Mộc Thiếu Vũ cả giận nói: "Muốn đi, không dễ như vậy."

Nhún người nhảy lên, Mộc Thiếu Vũ cấp tốc đuổi theo.

Vương Trùng theo sát phía sau, cười lạnh nói: "Bắt hấn, hảo hảo bàn hỏi."

Ông lão mặc áo đen nhìn Mộ Phong bóng lưng, đáy mắt lộ ra trầm tư, theo bản năng hướng về cái kia dây cung phương trận nhìn lại.

Đường Hân lòng tràn đầy hiếu kỳ, cũng theo đuổi theo, hồng trần các rất nhanh sẽ khôi phục yên tĩnh.

Mộ Phong quay đầu lại nhìn Mộc Thiếu Vũ, khiêu khích nói: "Truy được với ta coi như ngươi có bản lĩnh."

Ra cửa viện, Mộ Phong đi lại mềm mại, nhìn như phiêu dật, kì thực tốc độ kinh người.

Mộc Thiếu Vũ lóe lên mà tới, thân pháp tương đương cấp tốc, mặt sau theo Vương Trùng cùng Đường Hân, ba người khóa chặt phía trước Mộ Phong, vô hình trung có một loại phân so với.

Chín tuổi Mộ Phong ngoại trừ Thiên Tinh Thần Quyết ở ngoài, cũng chỉ có một bộ Vô Danh quyền pháp, thế nhưng vừa nãy ở hồng trần các Trung, cái kia dây cung thanh âm lại làm cho hấn trong lúc vô tình lĩnh ngộ một môn thân pháp tuyệt kỹ —— thanh thiên vô ảnh!

Bộ này thân pháp tên như ý nghĩa, giữa ban ngày bên dưới, đều không nhìn thấy bóng người, có thể thấy được tốc độ nhanh chóng, đã đến khó mà tin nổi hoàn cảnh.

Mộ Phong lấy Ngưng Nguyên Cảnh Giới tu vi thôi thúc thân pháp, tốc độ tương đương kinh người, so với phổ thông thân pháp chỉ ít nhanh hơn hai đến gấp ba.

Nhưng mà không lâu sau đó, Mộc Thiếu Vũ, Vương Trùng, Đường Hân liền áp sát Mộ Phong, nguyên nhân là ba người tu vi cảnh giới cao hơn Mộ Phong ra một đoạn dài, đã nằm ở hóa cương cảnh giới hậu kỳ.

"Nhóc con, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của ta."

Mộc Thiếu Vũ trên mặt lộ ra âm lãnh vẻ, trong cơ thể chân cương gia tốc vận chuyển, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, cấp tốc hướng về Mộ Phong nhào tới.

Cảm nhận được ba người áp sát, Mộ Phong trong cơ thể huyết đạo từng cái sáng lên, chín chín tám mươi một nơi huyết đạo tạo thành dây cung phương trận, có dây cung thanh âm ở trong người nổ vang.

Thanh thiên vô ảnh quyết huyền diệu mà thần kỳ, không chỉ là thân pháp biến ảo phương diện, càng quan trọng chân nguyên vận chuyển con đường.

Trước, Mộ Phong triển khai thanh thiên vô ảnh chỉ là tốt nỡ dè dặt, nhưng tốc độ dĩ nhiên so với phổ thông thân pháp nhanh hơn gấp hai ba lần.

Bây giờ, Mộ Phong trong cơ thể đối ứng huyết đạo từng cái sáng lên, thả ra sức mạnh to lớn, y theo cái kia đặc thù đường bộ vận chuyển, tốc độ trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần, chớp mắt liền biến mất không còn tăm hơi.

"Ha ha. . . Thực sự là quá là khéo. . ."

Mộ Phong khiếp sợ, lập tức đại hỉ, bắt đầu thật lòng thực tiễn cùng lĩnh hội.

"Có ma, người đâu?"

Mộc Thiếu Vũ kinh hãi, chính mình mắt đều không trát một hồi, Mộ Phong lại đột nhiên biến mất rồi tung tích, đây thực sự là táo tợn quỷ.

Vương Trùng cùng Đường Hân cũng cảm thấy giật mình, song song nghiêng đầu nhìn chung quanh, lại phát hiện Mộ Phong chính khiêu khích từ đằng xa bay trở về.

"Ồ nơi đó, truy."

Ba người bắn như điện mà đi, đem thân pháp tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Mộ Phong xoay người mà đi, có ý định khiêu khích ba người, dự định ở truy đuổi Trung tiến một bước tăng cao đối với thanh thiên vô ảnh quyết không chế cùng linh hội.

Bộ này thân pháp rất xuất sắc, phối hợp Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết, chuyện này quả là như hổ thêm cánh.

Đường Hân Thanh Phong điệp ảnh thân pháp cũng rất tốt, thế nhưng cùng Mộ Phong thanh thiên vô ảnh so sánh, chuyện này quả là liền không đáng nhắc tới.

Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ một mặt âm trầm, bọn họ tuy rằng tự kiêu, nhưng cũng không phải ngớ ngẩn, rất nhanh sẽ phát hiện Mộ Phong là cố ý khiêu khích, hẳn bộ kia thân pháp quả là nhanh đến làm cho người ta không nói được lời nào.

"Nhất định phải bắt hắn, được bộ kia thân pháp."

Đây là Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ trong lòng đâm chiêu, trước đây truy đuổi chỉ là vì xả giận, nhưng bây giờ hai người nhưng nhòm ngó Mộ Phong bộ kia thân pháp, muốn nắm giữ cái kia môn tuyệt kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 9: Thiên hàng kỳ vật

Mộ Phong lúc ẩn lúc hiện, lơ lửng không cố định, dẫn dắt ba người hướng về trong thành mà đi.

Vân Sơn Thành lịch sử xa xưa, trong thành có một toà Vân Hoa đạo quan, hương hỏa cực vượng.

Truyền thuyết, toà này đạo quan là năm xưa vân Hoa chân nhân kiến, có lưu lại trấn bảo vệ khí vận, trực xuất Yêu Linh chí bảo, từ đây bày yêu tránh lui, không dám tới gần.

Mộ Phong mới đến, cũng không biết truyền thuyết này, hẳn chỉ là xa xa nhìn thấy bên này nhiều người, liền hướng về nơi này bay tới.

Vương Trùng, Mộc Thiếu Vũ theo sát không nghỉ, Đường Hân xa xa truy đuổi, chỉ chốc lát liền đến đến Vân Hoa đạo quan Tiền.

Nơi này ở vào trung tâm thành, có một rất lớn quảng trường, dâng hương cầu phúc người đông đảo, có thể nói người ta tập nập.

Mộ Phong mới chín tuổi, vóc dáng thấp bé, trà trộn ở trong đám người, căn bản là khó có thể phát hiện.

"Tách ra tìm"

Vương Trùng, Mộc Thiếu Vũ, Đường Hân cấp tốc tản ra, mật thiết tìm kiếm Mộ Phong tung tích.

Đạo quan trước cửa, Mộ Phong nhìn quan bên trong cung phụng vân Hoa chân nhân tượng đắp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra ngạc nhiên.

Đó là một vị mộc nhân như, dựa vào nước sơn sắc thái, y quan phụ tùng, nhìn qua trông rất sống động.

Thế nhưng ở Mộ Phong trong mắt, cái kia vân Hoa chân nhân tượng đắp nhưng như thật như ảo, hai mắt hơi mờ, có Quang Hoa chảy xuôi.

Mộ Phong sợ hết hồn, coi chính mình xem hoa mắt, theo bản năng vò vò hai mắt lại nhìn, lại phát hiện vân Hoa chân nhân trong mắt lộ ra một tia bi ai.

"Kỳ quái, này rõ ràng chính là mộc nhân như, tại sao cặp mắt kia..."

Mộ Phong không rõ, một cước bước vào đạo quan, ai muốn lại nghe được một tiếng thở dài vang vọng ở bên tai.

"Là (vâng, đúng) ai?"

Mộ Phong nuốt chút nữa kêu sợ hãi, bên cạnh dâng hương người đều ánh mắt quái lạ nhìn hắn.

Đạo quan ở ngoài, nguyên bản bầu trời trong trẻo, giờ khắc này nhưng Cuồng Phong đột nhiên nổi lên, mây đen hội tụ, không lâu lắm trời đã tối rồi hạ xuống.

Ào ào ào Thiểm Điện từ trên trời giáng xuống, điếc tai Lôi Minh vang vọng tứ phương, dưới bầu trời nổi lên mưa xối xả.

Trên quảng trường, đoàn người tứ tán, chỉ chốc lát liền trống rỗng.

Mộ Phong nhìn vân Hoa chân nhân tượng đắp, cặp mắt kia tràn ngập ưu thương, tựa hồ đang điều nhìn phương xa.

Vương Trùng, Mộc Thiểu Vũ, Đường Hân còn ở phụ cận tìm kiếm, chính hướng về đạo quan mà tới.

"Àm àm àm..."

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, một đạo đáng sợ Thiểm Điện nổi lên trời đất, hắc vân bên trong yêu khí tràn ngập, gây nên không ít tu sĩ chú ý.

Thiểm Điện bên trong, một vệt bóng đen từ trên trời giáng xuống, may mắn thế nào rơi vào Vân Hoa đạo quan trước cửa trên quảng trường, tạo thành to lớn xông tới cùng điếc tai nổ vang.

"Đó là cái gì?"

Vương Trùng, Mộc Thiểu Vũ, Đường Hân liền tiếp kinh ngạc thốt lên, ánh mắt rơi vào cái kia từ trên trời giáng xuống bóng đen bên trên, phát hiện cái kia dĩ nhiên là nửa đoạn trụ đá, chính cắm ở trên quảng trường.

Lộ ra bộ phận ước chừng cao một trượng, mặt ngoài có cứng rắn hàn băng, cuối cùng có một chiếc gương, bị hàn khí phong ấn.

Mộ Phong đứng đạo quan cửa, kinh ngạc nhìn tình cảnh này, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Này tiết trụ đá mặt ngoài có khắc cổ xưa hoa văn, ngoại bộ bị băng cứng bao vây, trụ đá đỉnh có một mặt gương đồng, tương tự bị băng cứng phong ấn.

Bạo vũ cuồng phong, Lôi Điện gào thét, tối tăm giữa bầu trời mây đen lẫn lộn, hình như có yêu thú ở hí lên.

Trong đạo quan truyền đến một tiếng vang giòn, gây nên Mộ Phong nhìn lại.

Chỉ thấy vân Hoa chân nhân tượng đắp đột nhiên nứt ra, trong đôi mắt lại có huyết lệ lưu lại.

Mộ Phong sợ hết hồn, thàn nói: "Tượng đắp rơi lệ, đây chính là điềm đại hung, cái kia trên trụ đá gương đồng đến cùng là thứ đồ gì?"

Vương Trùng cái thứ nhất hướng về trụ đá phóng đi, muốn cướp đoạt trên trụ đá chiếc gương đồng kia, ai muốn lại bị trụ đá mặt ngoài băng cứng đẩy lui.

Mộc Thiểu Vũ áp sát trụ đá, nhưng không có tùy tiện thử nghiệm, trong lòng ở tính toán một ít chuyện.

Đường Hân trên người hiện ra một cái lồng khí, đem nước mưa ngăn cách, cười tươi rồi đứng trụ đá bên.

"Có người đến rồi."

Thiên hàng kỳ vật, chấn động Vân Sơn Thành, tự nhiên sẽ gây nên tu sĩ chú ý.

Chỉ chốc lát, trên quảng trường liền hội tụ mấy trăm tu sĩ, bao quát Vân Sơn Thành tứ đại gia tộc, cùng với cái khác một ít thực lực hùng hậu môn phái thế lực, tất cả đều khóa chặt cái kia tiết trụ đá, nhìn chăm chú chiếc gương đồng kia.

Lúc này, trên trời mây đen bắt đầu tản đi, mưa xối xả từ từ dừng lại, chỉ chốc lát bầu trời trời quang mây tạnh, trên quảng trường nhiều hơn một chút người vây xem.

"Này trên trụ đá hoa văn rất cổ xưa, đại gia cảm thấy như cái gì?"

Một hoa phục trung niên diện mạo bất phàm, chính là thành bắc Vương gia gia chủ Vương Thiên, ở Vân Sơn Thành có địa vị vô cùng quan trọng.

"Rất giống một con rắn."

Mở miệng người một thân cảm bảo, hơn bốn mươi tuổi, dĩ nhiên là Thành Tây Mộc gia gia chủ mộc hòa, cái kia Mộc Thiệu Vũ liền đứng bên người hắn.

"Nếu như là một con rắn, này có thể đại biểu cái gì đây?"

Thành nam Triệu gia gia chủ Triệu Cương lạnh lùng liếc nhìn mộc hòa một chút, rất có vài phần khiêu khích.

"Này trụ đá từ trên trời giáng xuống, không rõ lai lịch, mặt ngoài có hàn băng phong ấn, như không đem mở ra, liền khó có thể biết được huyền bí trong đó."

Thành đông Đường gia gia chủ Đường kỳ ngoài năm mươi tuổi, thanh sam ống tay áo, trên mặt có một đạo cũng không nổi bật vết tích.

Vương Thiên nói: "Vật ấy từ trên trời giáng xuống lạc ở đây tất có nguyên nhân, cát hung họa phúc tạm thời khó định, không quan hệ người tốt nhất rồi đi, để tránh khỏi chọc lửa thiêu thân."

"Như thế nào không quan hệ người?"

Trong đám người có tu sĩ truy hỏi.

Vương Thiên ngẩng nhìn bốn phía, cười lạnh nói: "Những kia không tự lượng sức, muốn đục nước béo cò hạ người tốt nhất cân nhắc mà đi, này không phải người bình thường có thể chia sẻ đồ vật."

Này vừa nói, rất nhiều Trung thế lực nhỏ tu sĩ đều phát sinh bất mãn kháng nghị.

"Thiên hàng đồ vật, người có đức chiếm lấy. Dựa vào cái gì các ngươi có thể nhúng tay, chúng ta liền không tham ngộ cùng?"

Triệu Cương cười lạnh nói: "Chỉ muốn các ngươi cảm giác mình có thực lực đó, đều có thể đến đây thử một lần."

Lời này rất rõ ràng, nhục nhọc cường thực, không có thực lực liền không có tư cách nói chuyện.

Mộ Phong trốn ở trong đạo quan, xa xa lưu ý trên quảng trường tất cả, hắn đối với cái kia trụ đá gương đồng cũng rất tò mò, nhưng bởi vì Triệu gia cao thủ ở đây, hắn bất tiện hiện thân.

"Trụ đá mặt ngoài hàn băng có chút quái lạ, ở dưới mặt trời chói chang dĩ nhiên không hòa tan, xem ra cần phải dùng phương pháp đặc thù."

Mộc hòa hướng về trụ đá đi đến, tay phải chậm rãi giơ lên, bàn tay đã biến thành màu đỏ thẫm, có nhằng nhịt khắp nơi hoa văn hiển hóa ra ngoài.

"Đó là Mộc gia hòa linh chương?"

Có tu sĩ kinh ngạc thốt lên, gây nên mọi người quan tâm.

Vương Thiên, Triệu Cương, Đường kỳ đều nhìn mộc hòa, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

Mộc hòa khí thế như cầu vồng, lòng bàn tay phải bên trên từng đạo từng đạo hóa điểm đang đan xen, hóa thành ba vệt ánh sáng, hướng về cái kia trụ đá đè xuống.

Băng cùng hỏa đan dệt sản sinh lượng lớn sương mù, mộc hòa tay phải nhiệt khí kinh người, nhưng ở tiếp xúc được trụ đá về mặt hàn băng sau, đỏ đậm bàn tay rất nhanh sẽ khôi phục trắng nõn, vền vền ở cái kia cứng rắn Khô Băng mặt ngoài lưu lại một dấu bàn tay, cũng chưa từng hóa đi hàn băng.

"Loại linh cảnh giới đều không thể hóa đi hàn băng, xem ra này phong ấn rất mạnh mẽ a."

Đường kỳ cau mày, nhìn lướt qua Vương Thiên cùng Triệu Cương, phát hiện bọn họ đều rơi vào trầm tư.

Tu võ Tam Cảnh giới bên trên chính là tu chân ngũ cảnh giới, mà loại linh cảnh giới chính là tu chân cảnh giới thứ nhất, dĩ nhiên bước vào tu chân lĩnh vực.

Mộc hòa làm Thành Tây Mộc gia gia chủ, tự nhiên không phải bình thường tu võ người có thể so với.

Vương Thiên đem Vương Trùng gọi vào bên người, dặn dò hắn lập tức trở lại.

Đường kỳ thấy thế, cũng phái ra cao thủ về đi mời người.

Trong lúc nhất thời, trên quảng trường bóng người lay động, nghị luận sôi nổi.

Đạo quan bên trong, Mộ Phong quay đầu lại nhìn vân Hoa chân nhân tượng đắp, luôn cảm thấy này đạo quan cùng cái kia trụ đá trong lúc đó, tựa hồ có một loại nào đó quan hệ.

Vân Hoa đạo quan cũng không lớn, mặt sau có một gian nhà cùng một cái giếng nước.

Mộ Phong đi tới trong sân, ở bên giếng nước đi rồi một vòng, cũng không có phát hiện đặc biệt gì.

"Người hết nhìn đông tới nhìn tây nhìn cái gì?"

Đột nhiên xuất hiện âm thanh dọa Mộ Phong nhảy một cái, người nói chuyện dĩ nhiên là một người mặc đạo bào tiểu đạo sĩ, tuổi cùng Mộ Phong gần gũi.

"Nghe nói này Vân Hoa đạo quan hương hỏa cực vượng, ta nghĩ nhìn một cái có đặc biệt gì."

Mộ Phong đánh giá tiểu đạo sĩ, hỏi: "Người là ai?"

"Đạo hiệu Thanh Vân, người đây?"

Tiểu đạo sĩ mi thanh mục tú, đi tới Mộ Phong bên người, nghiêng đầu nhìn hắn.

"Vân Phong, năm nay chín tuổi."

"Chúng ta cùng năm, người không ở bên ngoài nhìn náo nhiệt, chạy tới đây làm gì?"

Thanh Vân tiểu đạo sĩ trừng mắt Mộ Phong, có chút hoài nghi dụng tâm của hắn.

"Ta dẫn người đi xem dạng đồ vật."

Mộ Phong con mắt hơi chuyển động, một phát bắt được tiểu đạo sĩ tay, lôi kéo hắn chạy đến vân Hoa chân nhân tượng đắp Tiền.

"Nhìn thấy không có, chân nhân đang chảy máu lệ, điều này nói rõ vấn đề gì?"

Thanh Vân tiểu đạo sĩ hoàn toàn biến sắc, bật thốt lên: "Điềm đại hung, truyền thuyết ứng nghiệm"

Mộ Phong hiếu kỳ nói: "Cái gì truyền thuyết?"

Thanh Vân tiểu đạo sĩ nói: "Này quan vì là năm xưa vân Hoa chân nhân kiến, khi đó trong thành yêu thú hoành hành, chân nhân vì dân chúng trong thành có thể an cư lạc nghiệp, liền lưu lại chí bảo, trấn bảo vệ khí vận, trục xuất Yêu Linh."

Mộ Phong ngạc nhiên nói: "Chí bảo ở đâu?"

Tiểu đạo sĩ lườm hắn một cái, tiếp tục nói: "Truyện Văn chân nhân năm đó rồi đi thì lưu lại một lời, Nhược Nhiên tượng đắp rơi lệ, liền có đại họa đến, chí bảo đem tái hiện nhân thế, khác chọn hữu duyên người. Truyền thuyết này truyền lưu thật lâu, thật giả khó có thể xác nhận."

Mộ Phong hỏi tới: "Vân Hoa chân nhân năm đó lưu lại chí bảo đến cùng là thứ đồ gì?"

Tiểu đạo sĩ mắng: "Ta nào có biết, ta cũng là nghe người ta nói, liền biết những thứ này."

Mộ Phong đánh giá trong đạo quan tất cả, đông phiến phiến tây nhìn, điều này làm cho Thanh Vân tiểu đạo sĩ rất là không thích.

"Coi như có chí bảo lưu lại, vậy cũng là Vân Hoa đạo quan đồ vật, người đừng hòng có ý đồ xấu."

Mộ Phong cười khan nói: "Ta không có ý đồ xấu a, ta cũng chỉ là hiếu kỳ, muốn nhìn một cái chí bảo là thứ đồ gì. Nếu như tìm tới, ta khẳng định cũng sẽ đưa cho người."

"Tin người có quý, đi đi đi, đừng ở chỗ này quấy rầy chân nhân thanh tịnh."

Thanh Vân tiểu đạo sĩ lôi kéo Mộ Phong, mạnh mẽ đem hắn đẩy đi ra ngoài.

Lúc này, vài cỗ mạnh mẽ ý niệm giáng lâm nơi đây, có cao thủ giả lâm, tất cả đều hướng về phía cái kia trụ đá mà tới.

Một đạo ánh sáng màu xanh rơi vào trụ đá bên, thả ra mạnh mẽ lực chấn nhiếp, làm cho phụ cận vây xem tu sĩ dồn dập lùi về sau, từng cái từng cái mặt đỏ thở hỗn hển, khòe miệng chảy máu.

Đó là một thanh bào ông lão, xuất hiện ở một hòa bên người, ánh mắt như được nhìn chăm chú trụ đá.

Cũng trong lúc đó, còn có năm bóng người hạ xuống, từng cái từng cái khí thế khiếp người, quay chung quanh ở trụ đá ở ngoài, đem tu sĩ tầm thường tất cả đều xua tan.

Sáu đại cao thủ tất cả đều là người tu chân, ở này Vân Sơn Thành Trung có thể nói là số một số hai.

Ngoại trừ tứ đại gia tộc mỗi người có một vị tu chân cao thủ giả lâm ở ngoài, còn lại trong hai người, có một vị dĩ nhiên là cái kia hồng trần các thủ hộ

người.

Một vị khác là Vân Sơn Thành thành chủ cổ kính, người này luôn luôn biết điều, ai từng muốn giờ khắc này dĩ nhiên sẽ xuất hiện ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 10: Trong gương chi linh

(lâm thời có việc làm lỡ thời gian đổi mới, đại gia nhiều thứ lỗi.)

Thành chủ hiện thân đã kinh động rất nhiều người, quảng trường bốn phía vì đầy tu sĩ, đại gia chính đang bàn luận.

"Thật nhiều năm không gặp, thành chủ tu vi cảnh giới tựa hồ có tăng lên."

"Lúc trước là loại linh cảnh giới, bây giờ có thể đã đi vào tị đỉnh cảnh giới, vượt qua vương, mộc, Triệu, Đường bốn vị gia chủ."

"Ông lão mặc áo đen kia là hồng trần các lạc Tinh, nhìn dáng dấp thực lực rất kinh người."

"Mộc hòa bên người thanh bào ông lão nghe nói xuất từ Thanh Mộc linh tông, vậy cũng là Thương Châu địa giới trên khá là có tiếng tu chân môn phái."

"Vương Thiên bên người xích bào ông lão xuất từ Xích Hà tông, so với Thanh Mộc linh tông có thể không kém chút nào."

"Từ đại gia tộc đều có rất sâu bối cảnh, Vương gia dựa lưng Xích Hà tông, Mộc gia dựa lưng Thanh Mộc linh tông, Triệu gia có Huyết Dao đường chỗ dựa, Đường gia có Thanh Trúc môn chống đỡ, hình thành bốn chân thể chân vạc cách cục, Liên Thành chủ Cổ Kính đều muốn hết sức lảng tránh, chỉ có hồng trần các bàng quan, nước giếng không phạm nước sông."

Mộ Phong trà trộn ở trong đám người, vừa vặn nghe đến mấy cái này bí ẩn, đây là hẳn trước đây chưa từng dò thăm tin tức.

Thành chủ Cổ Kính nhìn trụ đá, Dư Quang lưu ý lạc Tinh phản ứng.

"Hồng trần các lấy luyện khí làm chủ, Lạc tiền bối kiến thức rộng rãi, có biết này trụ đá lai lịch?"

Lạc Tinh một mặt trầm tư, trầm ngâm nói: "Khá giống trong truyền thuyết vật kia."

Mộc hòa bên cạnh thanh bào ông lão chiêm thể kiệt nghị vẫn nói: "Ngươi là nói vạn linh điện Trung Yêu Linh trụ đá?"

Lạc Tinh nói: "Đây chỉ là ta suy đoán, trước mắt còn không cách nào xác nhận."

Xích Hà tông xích bào ông lão hạ cầm hoa nói: "Truyền thuyết Linh giới vạn linh điện từ lâu hủy diệt, lại há sẽ xuất hiện Yêu Linh trụ đá?"

Huyết Dao đường triển thành phản bác: "Truyện nói không chắc làm thật, này trụ đá bên trên có linh xà hoa văn, chiếc gương đồng kia vô cùng có khả năng chính là trong truyền thuyết linh xà kính."

Thanh Trúc môn kiểm trúc khách nói: "Là (vâng, đúng) phủ là Yêu Linh trụ đá, chỉ phải mở ra bên ngoài hàn băng phong ấn, chân tướng hiển nhiên."

Thế tục hồng trần ở vào phạm giới bên trong, mà phạm giới lại cùng Linh giới, Phật giới nằm ở cùng một không gian cấp độ, mặc dù trụ đá thực sự là Yêu Linh trụ đá, thật sự xuất từ vạn linh điện bên trong, vậy cũng chẳng có gì lạ.

"Này hàn băng nhìn như tầm thường, kì thực có thể là trong truyền thuyết phong yêu băng ấn, đó cũng không thật giải."

Thanh Mộc linh tông chiêm thể kiệt kiến thức bất phạm, một lời nói toạc ra trên trụ đá Huyền Cơ.

Huyết Dao đường triển thành đạo: "Xích Hà tông Liệt Diễm phi huyết nghe nói liền có thể mở ra phong yêu băng ấn."

Thanh Trúc môn kiểm trúc khách cười nói: "Nghe nói nói như vậy không thể coi là thật, cần được mắt thấy là thật."

Hạ cầm hoa cười lạnh nói: "Nhớ ta ra tay liền nói rõ, bức này thấp kém phép khích tướng các ngươi cho rằng ta sẽ nghe không hiểu sao?"

Kiểm trúc khách nói: "Vật ấy nếu thật sự là Yêu Linh trụ đá, lấy tu vi của ngươi cảnh giới, không nhất định có thể giải đến mở này phong yêu băng ấn."

Hạ cầm hoa hơi giận nói: "Ngươi dám xem thường lão phu?"

Kiểm trúc khách nhún vai nói: "Sự thực có thể nói rõ tất cả."

Lời này tràn ngập khiêu khích, nhưng cũng là sự thực.

Có quan hệ vận linh điện truyền thuyết truyền lưu rất rộng, Yêu Linh trụ đá phi phạm cũng vẫn khiến động lòng người.

Hạ cầm hoa hừ nói: "Vậy ngươi liền trọn to mắt chó xem cẩn thận."

Cất bước mà ra, hạ cầm hoa quanh thân xích điểm vờn quanh, Như huyết dịch sôi trào, thả ra phần diệt vận vật uy lực.

Đây là Xích Hà tông Liệt Diễm phi huyết, thi pháp người đem thiêu đốt tự thân tinh huyết lấy tăng cường Liệt Diễm uy lực, do đó đạt đến thăng hoa hiệu quả.

Nếu không có vận bất đắc dĩ, Xích Hà tông cao thủ cũng sẽ không triển khai môn tuyệt kỹ này.

Toàn trường ánh mắt đều hội tụ ở hạ cầm hoa trên người, đại gia trong mắt tràn ngập chờ đợi tình, hi vọng hẳn có thể mở ra cái kia phong yêu băng ấn.

Như máu hóa điểm lộ ra yêu dị, ẩn chứa quý bí mà đáng sợ uy lực, quán quanh ở trụ đá bên trên, cùng cái kia hàn băng chống lại.

Đây là băng cùng hỏa gặp nhau, là hai loại kiên quyết không giống lực lượng so đấu.

Liệt Diễm bên trong ẩn chứa huyết văn, hàn băng bên trong có đạo ẩn hiện hình, song phương va chạm kịch liệt, xuất hiện lẫn nhau tan rã dấu vết.

Chiêm thế kiệt, triển thành, kiểm trúc khách ba người trong mắt lộ ra cực nóng, lạc Tinh cùng Cổ Kính thì lại trầm mặc không nói, Vương Thiên có chút lo lắng, mặc hòa, Triệu Cương, Đường kỳ thì lại độ cao chú ý.

Hạ cầm hoa toàn thân đỏ đậm, trong cơ thể Kim Đan chấn động, cuộn cuộn không ngừng phóng thích tinh huyết Liệt Diễm, di dung hợp trên trụ đá hàn băng.

Đây là một chậm chậm mà kéo dài quá trình, phong yêu băng ấn rất nan giải, mặc dù là Liệt Diễm phi huyết, cũng cần tiêu hao lượng lớn tinh khí cùng thời gian, đôi này : chuyện này đối với hạ cầm hoa mà nói là một hồi thử thách, cuối cùng có thể thành công hay không, giờ khắc này còn nói không chừng.

Mộ Phong nhìn ra say sưa ngon lành, loại cao thủ cấp bậc này ở trong thế tục rất ít lộ diện, ra tay thì càng là hiếm thấy.

Chiêm thế kiệt nhìn trụ đá, sắc mặt có chút âm trầm.

"Phong yêu băng ấn hòa tan chậm chậm, chúng ta không ngại giúp hắn một tay."

Triển thành cùng kiểm trúc khách liếc mắt nhìn nhau, vì đại cục suy nghĩ, hai người đều đồng ý ra tay.

Như vậy, bốn đại cao thủ tụ hội một đường, từng người vận chuyển công pháp tuyệt kỹ, vô số ánh sáng quán quanh ở trụ đá bên trên, gọi ra kịch liệt nổ tung.

Một khắc đó, đại địa lay động, Cuồng Phong phân tán, quan chiến người dồn dập lùi về sau, không ít người đều bị cuốn lên thiên đi.

Vân Hoa trong đạo quan, vân Hoa chân nhân tượng đắp hoàn toàn tan vỡ, trên cửa bảng hiệu rơi xuống, lòng đất hiện ra một luồng huyền diệu lực lượng.

Trên quảng trường, trụ đá mặt ngoài phong yêu băng khắc ở bốn đại cao thủ liên hợp một độn dưới triệt để tan rã, một luồng mạnh mẽ mà sức mạnh đáng sợ tràn ngập tứ phương, một lần đem hạ cầm hoa, chiêm thế kiệt, triển thành, kiểm trúc khách đánh bay, đem thành chủ Cổ Kính cùng hồng trần các lạc Tinh bức lui.

Trên trụ đá gương đồng ở phong yêu băng ẩn giải trừ sau, mặt kính bên trên né qua một đạo quý dị linh quang, hóa thành một đạo hình cung lưỡi dao ánh sáng, hướng về cái kia Vân Hoa đạo quan bổ tới.

Mộ Phong cả kinh, quay đầu nhìn lại.

Phụ cận cao thủ thì lại kinh ngạc thốt lên kêu to, không hiểu nổi chuyện gì thế này?

Tia sáng kia nhận uy lực tuyệt luân, xé rách hư không, chém phá thiên địa, mạnh như chiêm thế kiệt, hạ cầm hoa này các cao thủ cũng vì đó biến sắc.

Quang nhận đánh xuống, đạo quan không tồn.

Nhưng mà ngay ở thời khắc quan trọng nhất, Vân Hoa trong đạo quan bay ra một đạo hào quang, bao vây một nhò gầy bóng người xông thẳng tới chân trời.

Sau một khắc, quang nhận hạ xuống, Vân Hoa đạo quan bị san thành bình địa, ngày xưa hương hỏa cùng truyền thuyết, từ đây biến thành quá khứ.

Mộ Phong nhìn cái kia bay vút lên trời hào quang, kinh hô: "Là (vâng,đúng) hần..."

Hào quang bên trong, nhò gầy bóng người dĩ nhiên chính là cái kia tiểu đạo sĩ Thanh Vân, điều này làm cho Mộ Phong rất là giật mình.

"Vân Hoa đạo quan truyền thuyết là thật sự, nơi này thật sự có chí bảo."

Thành chủ Cổ Kính bật thốt lên kinh ngạc thốt lên, thân thể vọt lên từ mặt đất, hướng về đạo kia hào quang đuổi theo.

Hồng trần các lạc Tinh liếc nhìn một chút trụ đá, cuối cùng vẫn là ở lại tại chỗ.

Vương Thiên, mộc hòa, Triệu Cương, Đường kỳ bốn vị gia chủ bay người lên, hướng về mây xanh phóng đi, bọn họ không có thực lực tranh cướp trên trụ đá gương đồng, nhưng nhưng không nghĩ buông tha vân Hoa chân nhân năm đó lưu lại chí bảo.

Gương đồng phát sinh một cái linh quang chém sau, mặt kính bên trên xuất hiện lượng văn, từ cạn tới sâu, càng ngày càng rõ ràng.

Hạ cảm hoa, chiêm thể kiệt, triển thành, kiếm trúc khách cấp tốc trở lại trụ đá phụ cận, bốn người các cư một phương, ánh mắt khóa chặt chiếc gương đồng kia.

"Đúng là Yêu Linh trụ đá, vậy thì là trong truyền thuyết linh xà kính."

Thanh Mộc linh tông chiêm thể kiệt thần tình kích động, phía này gương đồng vậy tuyệt đối là giá trị liên thành.

Kiếm trúc khách hưng phấn nói: "Linh giới chí bảo, ai cướp được chính là ai."

Lóe lên mà ra, kiếm trúc khách trước tiên triển khai cướp giết, vọt tới gương đồng Tiền, đưa tay sắp sửa thu lấy.

Huyết Dao đường triển thành cánh tay phải vung lên, một đạo Huyết Nhận hiện lên, hướng về kiếm trúc khách tay phải chém tới.

Hạ cảm hoa cùng chiêm thể kiệt song song tới gần, triển khai kịch liệt tranh cướp, đều muốn ngay đầu tiên bắt được linh xà kính.

Hồng trần các lạc Tinh đứng tại chỗ, trong ánh mắt lộ ra cực nóng, nhưng không có ra tay tham dự.

Bốn đại cao thủ của gia tộc làm thành một vòng, đem ngoại vi quan chiến tu sĩ ngăn cách, không cho bọn họ tới gần.

Bốn đại cao thủ thực lực gần gũi, người tranh ta đoạt, dây dưa không rõ, rất nhanh sẽ xuất hiện bị thương tổn huyết cảnh tượng.

Một khắc đó, tung toé dòng máu ở giữa không trung phi hành, chịu đến không tên lực lượng hấp dẫn, lệch khỏi lúc trước quỹ tích, hướng về chiếc gương đồng kia bay đi, bị nó nuốt chửng.

"Cẩn thận."

Lạc Tinh phát sinh nhắc nhở, đáng tiếc bốn đại cao thủ đoạt bảo sốt ruột, căn bản không để ý tới những thứ này.

Rất nhanh, gương đồng hút lượng lớn huyết dịch, mặt kính xuất hiện linh văn, từng đạo từng đạo ánh sáng đang khuếch tán, để mặt kính trở nên càng ngày càng trong suốt.

Mộ Phong kinh ngạc nhìn tất cả những thứ này, trong lòng hiện ra một cỗ tâm tình bất an, tựa hồ linh cảm đến một loại nào đó nguy cơ.

Lạc Tinh sắc mặt âm trầm, tự nói: "Cổ xưa truyền, linh cảnh bên trong ẩn giấu huyền bí, lẽ nào thật có chuyện này ư?"

Hồng trần các lấy luyện khí làm chủ, đối với những này truyền thuyết so với thường nhân càng hiểu hơn.

Giữa trường, bốn đại cao thủ kiềm chế lẫn nhau, ai cũng khó có thể cướp đoạt gương đồng, hình thành giằng co cách cục.

Lúc này, một luồng dị dạng khí tức xuất hiện ở trong hư không, gây nên bốn đại cao thủ chú ý.

"Đó là. . . Xà linh. . ."

Chiêm thể kiệt kinh hãi, hai mắt kinh hãi nhìn gương đồng, ở trong đó có một đôi mắt, nhiếp tâm hồn người.

Triển thành, hạ cảm hoa, kiếm trúc khách mật thiết lưu ý, phát hiện trong gương đồng có một con rắn ở bơi lội, cặp mắt kia lạnh lẽo mà vô tình.

Mộ Phong cũng nhìn thấy mặt kính Trung con rắn kia, bồi thanh phúc bạch, trên người vậy rắn trải rộng tinh xảo hoa văn, xà bối bên trên tựa hồ có một toà không đáng chú ý tế tiểu cung điện, không từ quan sát kỹ rất dễ dàng quên.

Con rắn kia trên đầu có ba cái hoành văn, lại như một 'Vương' tự, ẩn chứa khí tức kinh khủng.

"Linh xà kính, đây tuyệt đối là linh xà kính."

Hạ cầm Hoa Đại gọi, trong hưng phấn rồi lại lộ ra kiêng kỵ tình.

Triển thành không nói hai lời, phát diện công kích, muốn có được cái kia diện linh xà kính.

Kiểm trúc khách ra sức phản kích, lần lượt đẩy lùi triển thành, không cho hắn chút nào cơ hội.

Chiếm thế kiệt cùng hạ cầm hoa bắt đầu rồi không hề bảo lưu công kích, ai cũng muốn độc chiếm linh xà kính, ai có thể cũng không cách nào đẩy lùi ba người kia.

Lạc Tinh nhìn chiếc gương đồng kia, dưới chân chậm rãi lui về phía sau, điều này khiến người ta quần Trung Mộ Phong tràn đầy sự khó hiểu, lẽ nào lạc Tinh thật sự có thanh cao như vậy, liền linh xà kính đều không để vào mắt?

Bốn đại cao thủ tranh đoạt cùng chém giết miễn không được mưa máu bay tán loạn, những kia huyết dịch tất cả đều bay về phía gương đồng, để mặt kính bịt kín một tầng màu máu vàng sáng, thả ra yêu dị khí tức.

Bầu trời kiểu dương chẳng biết lúc nào trốn vào vân bên trong, Vân Sơn Thành Trung ác chiến đặc sắc lộ ra, quay chung quanh linh xà kính triển khai sống và chết vật lộn.

Lạc Tinh ở vẫn lùi về sau, Mộ Phong rơi vào trầm tư, bốn đại cao thủ giằng co không xong, người vậy xem nghị luận sôi nổi.

Màu máu gương đồng xuất hiện từng con sóng gợn, một cái hồng tin phục trong gương dò ra, phát sinh tiếng xèo xèo...

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thanh Minh vương xà

(sách mới trong lúc, cần gấp đại gia phiếu đề cử, hội viên click, thu gom cùng khen thưởng. Cảm tạ RomeoII, quyền thổ, Phong hoa Nguyệt Nguyệt, thất giới tuyệt trần, đoạn hồng, thanh tâm người muốn, 囍' s, chu thiên Tinh thần, Diệp quyền siêu, Thất Giới Vinh Hằng chờ Phong đến chờ rất nhiều thư hữu khen thưởng chống đỡ, không dấu vết thâm biểu cảm kích.)

Trong hư không, một loại không tên khủng bố ở lan tràn, đã kinh động ở đây tất cả mọi người.

Mộ Phong nhìn cái kia gương đồng, kinh hô: "Nó chẳng lẽ muốn đi ra?"

Hồng tin phun ra nuốt vào, cuộn lên từng sợi tơ máu, liền phảng phất trong gương có một vị ác ma.

Lạc Tinh sắc mặt sợ hãi, hần tựa hồ ý thức được cái gì, cực tốc hướng lùi về sau đi.

Chiếm thế kiệt, triển thành, hạ cầm hoa, kiểm trúc khách bốn người quay chung quanh gương đồng ra sức tranh đoạt, khoảng cách gần tiếp xúc tự nhiên cũng phát hiện gương đồng dị dạng, dồn dập phát sinh kêu sợ hãi.

Màu máu mặt kính bên trên, một viên đầu rắn dò xét đi ra, lạnh lẽo xà mắt ngắm nhìn bốn phía, để hư không đều đang kinh hãi, nguyên bản ám áp khí trời cũng đột nhiên lạnh giá lên.

Bốn đại cao thủ cấp tốc tán ra, ngoại vi quan chiến người kinh hồn bạt vía, cái kia viên đầu rắn nhìn qua không lớn, nhưng là xà mắt thả ra ngoài âm hàn ánh mắt nhưng làm cho tâm thần người tán loạn, xuất hiện tâm trí mê loạn hiện tượng.

Tiếng xèo xèo để người tê cả da đầu, đầu rắn cấp tốc thoát ra, phun ra nuốt vào xà tín dường như Thiểm Điện, làm người tim đập thành thạch tăng nhanh.

Gương đồng có điều mấy tắc to nhỏ, thế nhưng cái kia viên đầu rắn đuổi ra sau khi nhưng đón gió căng phồng lên, hóa thành một điều quái vật khổng lồ,

đứng vững ở Vân Sơn Thành phía trên.

Mộ Phong một mặt ngờ ngác, cái kia viên đầu rắn có ít nhất mấy trăm trọng to nhỏ, dường như một ngọn núi nhỏ, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống muôn dân, tựa Long như thần.

Thân rắn có dài mấy ngàn trọng, toàn thân trải rộng vây giáp, lập lòe hàn quang, đuôi rắn còn ở gương đồng bên trong, không người nào biết con rắn này đến tột cùng dài bao nhiêu.

Giữa không trung Cuồng Phong gào thét, khí âm hàn ngưng tụ lại hoa tuyết, tô điểm tô màu thái.

Thân rắn còn đang không ngừng lớn lên, tựa như muốn xé rách trời xanh, khinh thường thiên hạ.

Mộ Phong cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, hình ảnh trước mắt lại như là mộng cảnh giống như vậy, khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Cự Xà cao vút trong mây, thân tựa núi lớn, đầu rắn bên trên ba cái hoành văn rõ ràng hiển lộ, còn có một cái nhân nhạ thụ văn, hình thành một 'Vương' tự, thả ra kinh sợ thiên cổ khủng bố uy hiếp.

Ở xà bối bên trên, một tòa cổ xưa cung điện thả ra mông lung ánh sáng, bốn phía mây mù nhiều, khác nào Tiên cung như thế.

Thanh Mộc linh tông chiêm thế kiệt nhìn thấy tất cả những thứ này, sợ hãi nói: "Đó là trong truyền thuyết Bách Linh cung sao?"

Xích Hà cung hạ cầm hoa kích động nói: "Vương tự phủ đầu, đây là Linh giới một vị Yêu Vương."

Kiểm trúc khách kinh hô: "Yêu Vương! Bách Linh cung, lẽ nào truyền thuyết là thật sự?"

Huyết Dao đường triển thành sợ hãi nói: "Truyền thuyết có thật có giả, một khi trở thành sự thật tất nhiên vô cùng đáng sợ."

Thất giới bên trong, Linh giới là một đặc thù khu vực, cùng phạm giới trùng điệp.

Yêu Vương là Linh giới Cự Vô Phách (Big Mac), dường như phạm giới Trung chí tôn, thực lực mạnh mẽ.

Này con cự xà lai lịch bất phạm, vây toàn thân cứng rắn Như cương, có tinh mỹ hoa văn, có thể cuộn cuộn không ngừng nuốt chửng trong hư không linh khí, thả ra uy hiếp tứ hải thô bạo.

"Yêu Vương hiện thế, chạy mau a."

Trong thành người kinh ngạc thốt lên kêu to, bốn phía lưu vong, phảng phất nhìn thấy yêu quái như thế.

Quảng trường phụ cận, những tu đồ vũ cảnh giới tu sĩ sợ đến chạy trốn chết.

Cự Xà che kín bầu trời, một mảnh vây rắn đều vài trọng to nhỏ, vạn nhất nó phát động tấn công, trong khoảnh khắc liền có thể đem một tòa thành trì hủy diệt.

Chiêm thế kiệt liếc nhìn một chút lùi đến rất xa Lạc Tinh, hỏi: "Người đối với này xà lai lịch biết được bao nhiêu?"

Lạc Tinh sắc mặt biến đổi bất định, ánh mắt nhìn chăm chú xà bối bên trên cái kia tòa cung điện, rõ ràng toát ra vẻ tham lam.

Hạ cầm hoa mắng: "Tinh lạc, ngươi đừng giấu giấu điểm điểm, có cái gì cũng sắp giăng."

Triển thành đạo: "Đây là Yêu Vương, lấy ngươi lực lượng cá nhân không thể chiến thắng nó, không bằng chúng ta liên thủ thử một lần, hay là mấy phần hi vọng."

Mộ Phong lần đi rất xa, đang âm thầm quan sát.

Phụ cận chín tầng trở lên tu sĩ đều chạy, chỉ còn lại số ít gan lớn còn ở quan sát.

Lạc Tinh đang suy nghĩ triển thành, này con cự xà siêu cấp đáng sợ, tuy rằng không có chủ động công kích, vèn vèn từng đứng ở giữa không trung, nhưng nó thả ra ngoài lực uy hiếp, nhưng khiến lòng người thần kinh hoảng.

Lạc Tinh biết được một ít người khác không biết bí mật, có thể chỉ dựa vào hấn sức một người muốn thành sự, cơ hội cũng rất xa vời.

"Cổ xưa tương truyền, Linh giới có một toà vạn linh điện, nơi đó có thật nhiều Yêu Linh trụ đá, mỗi một cái đầu cột bên trên đều đứng thẳng một mặt linh kính, bên trong phong ấn mạnh mẽ Yêu Linh."

Lạc Tinh cân nhắc sau khi, giảng giải nổi lên có quan hệ Linh giới một ít bí ẩn.

Hạ cầm hoa nói: "Đừng nói xa như vậy, những truyền thuyết kia chúng ta đều biết, ngươi vẫn là nói một chút con rắn này đi."

Lạc Tinh nói: "Ở Linh giới bên trong, xà linh tu luyện thành vương không ít, này điều vương xà không giống người thường, âm hàn mà quý dị, cực như trong truyền thuyết thanh Minh vương xà..."

Chiêm thế kiệt kinh hô: "Là (vâng, đúng) nó..."

Lạc Tinh cười khò nói: "Ta chỉ là suy đoán, còn không hoàn toàn chắc chắn. Ở Linh giới bên trong, vạn linh điện chí cao vô thượng, phía dưới còn có Bách Linh điện, đó là Yêu Vương hành cung, ẩn giấu đi có quan hệ linh kính bí mật. Này thanh Minh vương xà trên lưng cung điện cổ xưa nên chính là một toà Bách Linh điện, muốn lấy được cái kia điện Yêu Vương linh kính, nhất định phải nghĩ cách tiến vào Bách Linh điện bên trong tìm tới không chế Yêu Vương linh kính phương pháp."

Kiểm trúc khách kinh nghi nói: "Tại sao không chế linh kính phương pháp sẽ giấu ở Bách Linh điện bên trong? Đòi này : chuyện này đối với Yêu Vương mà nói, chẳng phải là mua dây buộc mình?"

Triển thành hỏi: "Có phải là chỉ cần không chế phía này Yêu Vương linh kính, là có thể điều động con này thanh Minh vương xà?"

Lạc Tinh nói: "Truyền thuyết, mỗi một đầu Yêu Vương tiến vào vạn linh điện thì, vì biểu hiện trung tâm, đều sẽ tự thân phong ấn tại linh kính bên trong, sau đó đem không chế linh kính phương pháp nắp trong Bách Linh điện bên trong, lấy cung vạn linh chi chủ tùy ý điều động. Bây giờ, thanh Minh vương xà xuất hiện ở đây, nếu muốn điều động nó nhất định phải được không chế linh kính phương pháp, bằng không tất cả phí công."

Chiêm thế kiệt nghi vấn nói: "Bách Linh điện ngay ở thanh Minh vương xà trên lưng, chúng ta xông vào, có thể hay không gặp phải sự công kích của nó?"

Lạc Tinh chần chờ nói: "Cái này ta cũng không biết, liên quan với chi tiết nhỏ phương diện truyền thuyết luôn luôn rất ít."

Hạ cảm hoa lưu ý thanh Minh vương xà phản ứng, trầm ngâm nói: "Xem nó đáng vẻ, tựa hồ rơi vào một loại trạng thái kỳ diệu dưới, cũng không có chủ động công kích dấu hiệu. Chúng ta nếu là cẩn thận một chút, hay là cũng có hi vọng."

Chiêm thế kiệt, triển thành, lạc Tinh, kiểm trúc khách chờ người rơi vào trầm tư, tình huống dưới mắt đen tối không rõ, thanh Minh vương xà phản ứng tràn ngập biến số, ai cũng đoán không ra số.

Mộ Phong bí mật quan sát, phát hiện thanh Minh vương xà ánh mắt lạnh lẽo mà tự kiêu, tựa hồ chưa từng đem những này phạm phụ tục tử để ở trong lòng.

"Này Yêu Vương nhìn đáng đáp rất cao ngạo a."

Mộ Phong nói thầm trong lòng, đối với cái kia Yêu Vương linh kính cảm thấy rất hứng thú, nhưng trong lòng hẳn biết, đồ chơi này chính mình không chiếm được.

"Như thế nào, có muốn hay không thử một chút?"

Hạ cảm hoa nhìn chiêm thế kiệt, triển thành, kiểm trúc khách cùng lạc Tinh bốn người, muốn kích động bọn họ đồng loạt ra tay, vừa đến là đánh bạo, hai là là muốn đục nước béo cò.

Kiểm trúc khách ngẩng đầu nhìn thanh Minh vương xà trên lưng Bách Linh điện, ánh mắt từ từ trở nên cực nóng.

"Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, liều mạng."

Bắn lên, kiểm trúc khách cực tốc hướng về thanh Minh vương xà trên lưng Bách Linh điện phóng đi.

Chiêm thế kiệt, triển thành, lạc Tinh nguyên bản còn có chút do dự, thấy kiểm trúc khách ra tay, bọn họ liền theo bản năng đuổi theo.

Hạ cảm hoa có ý định lạc hậu một bước, mật thiết nhìn kỹ thanh Minh vương xà nhất cử nhất động, một khi có ngoài ý muốn xuất hiện, hẳn liền có thể lập tức đào tẩu.

Giữa không trung bên trên, to lớn đầu rắn đang nhẹ nhàng chuyển động, lạnh lẽo hai mắt nhìn chăm chú năm cái tiểu bất điểm, ánh mắt là như vậy xem thường.

Ngũ đại cao thủ Lăng Không phi độ, hướng về cổ xưa Bách Linh điện bay đi, không lâu lắm liền đến đến Bách Linh ngoài điện.

Đây là một toà cung điện hùng vĩ, do đá tảng xây dựng mà thành, toàn thân khắc rõ cổ xưa Trần văn, có thể chống đỡ thời gian ăn mòn.

Cung điện đầu cột bên trên có khắc hình rắn phù điêu, cao tới mười trượng cửa cung bên trên, khoảng chừng : trái phải mỗi người có một con cự xà đồ án, thả ra âm u khí tức.

Kiểm trúc khách người thứ nhất xông tới cửa điện ở ngoài, ánh mắt ngạc nhiên nghi ngờ nhìn chăm chú toà kia cự môn, thăm dò tính Lăng Không một chừng, hướng về cửa điện bỏ tới.

Gào thét khí lưu hội tụ thành một đạo đại thủ ấn, rơi vào cửa điện bên trên, muốn đưa nó đẩy ra.

Ai muốn cửa cung bên trên Cự Xà đồ án ánh sáng lóe lên, một con rắn to từ trên cửa thoát ra, há mồm phun ra một vệt hào quang, liền đem kiếm trúc khách cái kia một chưởng đánh nát, hư không sản sinh chấn động.

Kiểm trúc khách sợ hết hồn, chiêm thế kiệt, hạ cầm hoa, triển thành, lạc Tinh bốn người thì lại sắc mặt mù mịt, tình huống này so với theo dự đoán phức tạp hơn.

Cửa điện bên trên, hai con rắn to hiện ra, phun ra nuốt vào xà tín, quanh thân vậy rắn mảnh dựng đứng, phát sinh cắt chém hư không âm thanh.

"Xem kiếm!"

Kiểm trúc khách khẽ quát một tiếng, trong tay kiếm trúc vung vẩy, từng đạo từng đạo lá trúc bay ra, ở giữa không trung cấp tốc ngưng tụ, hóa thành một đạo cự kiếm, hướng về một con rắn to chém tới.

Xà tín cuốn một cái, Quang Hoa Như kiếm, đón nhận kiếm trúc khách tiến công, hai nguồn sức mạnh ở giữa không trung chạm vào nhau, gọi ra hư không nổ tung.

Một khắc đó, thanh Minh vương xà thân thể to lớn xuất hiện chấn động nhẹ, này ở ngũ đại cao thủ tới nói không coi là cái gì, nhưng là đối với Vân Sơn Thành mà nói, nhưng không khác nào sấm sét giữa trời quang, quảng trường bốn phía hư không chấn động, phòng ốc sụp đổ, rất nhiều tu sĩ kêu thảm thiết bay ngang, đại địa đều đang run rẩy.

Mộ Phong bắn ngược mà ra, phản ứng cấp tốc, thân thể không có bị thương, nhưng cũng bị sợ hết hồn.

"Đáng sợ, thật đáng sợ. Cái tên này nếu như cả người run lên, cả tòa Vân Sơn Thành nói không chắc sẽ không có."

Bách Linh ngoài điện, ngũ đại cao thủ không có chú ý tới những này, bọn họ đem hết thần lực đều đặt ở cửa cung bên trên hai con rắn to trên người.

"Xem ra phải nghĩ thoáng khỏi cửa cung, nhất định phải xông qua cửa ải này mới được."

"Đây là năm xưa Yêu Vương hành cung, coi như thanh Minh vương xà không ra tay, nếu muốn dễ dàng xông vào, vậy cũng là không có khả năng lắm."

"Đến một bước này, ta kiến nghị đại gia tạm thời bỏ xuống ân oán, trước tiên liên thủ vượt ải, chờ sau khi tiến vào lại bằng bản lĩnh của mình cướp giật, đại gia cảm thấy làm sao?"

"Này đề nghị không sai, chúng ta trước tiên liên thủ, cái khác sau đó lại nói."

Ngũ đại cao thủ trao đổi một cái ánh mắt, bắt đầu liên hợp tiến công, cùng cửa cung bên trên hai con rắn to triển khai kịch liệt giao chiến.

Khuếch tán sóng trùng kích làm nổ hư không, tạo thành thanh Minh vương xà thân thể chấn động, do đó dẫn đến đại địa lay động, cỏ thành sụp xuống, gọi ra bách tính khủng hoảng.

Một khắc đó, Vân Sơn Thành Trung người người nhón nhào, các loại kinh ngạc thốt lên liên tiếp, bất kể là dân chúng tầm thường, vẫn là tu luyện người, tất cả đều hướng về ngoài thành tuôn tới, muốn muốn trốn khỏi nơi đây.

Mộ Phong lùi lại lui nữa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra kinh sợ.

Này thanh Minh vương xà quá mức đáng sợ, ven vẹn là thân thể lay động, liền tạo thành tính chất hủy diệt tai nạn.

Nhìn thấy phụ cận phòng ốc liên miên sụp đổ, vô số tu sĩ điên cuồng lưu vong, Mộ Phong vốn định rời xa chỗ thị phi này, ai muốn trong đầu nhưng linh quang lóe lên.

"Hiện tại chạy đi Thành Tây Mộ gia, khả khả..."

Cười đắc ý, Mộ Phong xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12: Thừa lúc vắng mà vào

Thanh Minh vương xà đứng vững ở Vân Sơn Thành bầu trời, khác nào vút lên từ mặt đất một toà cự phong, mỗi một lần nhẹ nhàng lay động, đều sẽ cho Vân Sơn Thành tạo thành to lớn chấn động, cho bách tính mang đến lớn lao kinh hoàng.

Ngũ đại cao thủ vì tiến vào Bách Linh điện, căn bản không nghĩ ngợi nhiều được, đối mặt thanh Minh vương xà thờ ơ lạnh nhạt, bọn họ khoảng cách thành công cũng chỉ có một bước.

Cơ hội như thế vô cùng hiếm thấy, nhưng có thể thành công hay không không ai nói rõ được.

Quảng trường bốn phía, phòng ốc sụp đổ hiện tượng nghiêm trọng nhất.

Nơi này là ở giữa tòa thành cổ, lực phá hoại lấy này hướng bốn phía phóng xạ, Thành Tây tình huống ở bên này cũng rất vướng tay chân.

Trên đường cái hỗn loạn tung bùng, rất nhiều phòng ốc sụp đổ, dân chúng chịu thương, mang nhà mang người vội vàng lưu vong.

Bách Linh ngoài điện, ngũ đại cao thủ liên thủ đánh mạnh, vẫn không thể dễ dàng xông vào, trái lại để thanh Minh vương xà chấn động càng lúc nhiều lần, đối với Vân Sơn Thành tạo thành phá hoại ở tiến một bước mở rộng.

Đã như thế, Vân Sơn Thành các gia tộc lớn, môn phái lớn nhỏ liền dồn dập thu dọn đồ đạc, chuẩn bị ra ngoài tạm lánh.

Thành Tây Mộc gia thân là Vân Sơn Thành một trong bốn dòng họ lớn nhất, trong thành sản nghiệp đông đảo, môn hạ đệ tử vô số, đại thể là tụ khí cảnh giới hoặc là Ngưng Nguyên Cảnh Giới võ tu.

Giờ khắc này, từ trên xuống dưới nhà họ Mộc cũng là hỗn loạn tung bùng, hoang mang lo sợ.

Chiếm thế kiệt ở thanh Minh vương xà trên người ra sức ác chiến, gia chủ mộc hòa thì lại xông lên mây xanh, đi lần theo vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo, trước mắt không biết tâm tích.

Mộc Thiếu Vũ theo Mộc gia một nhóm cao thủ ở quảng trường phụ cận mặt thiết quan chiến, Mộc gia cái khác cao thủ thì lại phân tán các nơi, vội vã xử lý cùng ứng đối trước mắt cục diện hỗn loạn.

Mộ Phong đi tới Mộc gia phụ cận, từ quan sát kỹ chốc lát, phát hiện một ít phòng ốc đã xuất hiện vết rách, phòng chừng không bao lâu nữa liền muốn sụp xuống.

Mộc phủ người cảnh tượng vội vã, môn nhân đệ tử, nô bộc nha hoàn ra ra vào vào, trên mặt vẻ mặt kinh hoàng.

Mộ Phong không có làm bừa, ngẩng đầu nhìn giữa không trung thanh Minh vương xà, nó quá khổng lồ, trên lưng Bách Linh điện lập loè tia sáng chói mắt, thời gian qua đi không lâu thì sẽ có chấn động truyền ra, tạo thành đại địa run rẩy, liền miền phòng ốc nứt toác sụp đổ.

Thời gian ngắn ngủi, Mộc phủ thì có hai hàng phòng ốc sụp đổ, gọi ra một trận rối loạn.

Mộ Phong thừa lúc vắng mà vào, ở mộc trong phủ nhanh chóng đi khắp, tìm kiếm Hoàn Hồn Thảo tâm tích.

Đây là Mộc gia truyền gia bảo, khẳng định ẩn giấu ở nơi kín đáo, người bình thường khó có thể biết được.

Mộ Phong chạy vào nội phủ, nơi này đại thể là gia quyến, chính thần sắc kinh hoàng thu thập đồ tể nhuyển, chuẩn bị rời đi.

"Mộc phủ lại lớn như vậy, cái kia Hoàn Hồn Thảo đến cùng loại ở nơi nào?"

Mộ Phong ngấm nhìn bốn phía, chân nguyên trong cơ thể phun trào, trong bóng tối lưu ý mỗi một góc.

Hoàn Hồn Thảo là linh dược, sinh trưởng điều kiện rất hà khắc.

Mộc gia là y dược thế gia, khẳng định có chuyên môn đào tạo linh dược địa phương.

Tìm một vòng, Mộ Phong không có thu hoạch, đang chuẩn bị bắt giữ một người hỏi một câu, lúc này đại địa lại xuất hiện chấn động kịch liệt, Mộc phủ đông đảo phòng ốc bắt đầu sụp đổ, môn nhân nô bộc sợ đến bốn phía né tránh.

Một bóng người nhanh chóng né qua, gây nên Mộ Phong quan tâm, lén lút cùng ở phía sau.

Người kia thân pháp cấp tốc, linh xảo Như hươu, hướng về Mộc phủ hậu viện một chỗ giả sơn chạy đi, lập tức liền chui vào giả sơn trong một thạch động.

Mộ Phong lặng yên không một tiếng động theo ở phía sau, phát hiện trên núi giả hang đá có huyền cơ khác, bên trong hữu cơ quan, người kia mở ra một cánh cửa, vội vàng tiến vào trong đó.

Giả sơn bên dưới có một gian phòng dưới đất, là Mộc gia gửi đan dược cùng quý hiếm dược liệu chỗ, trong ngày thường đều có người chuyên thủ hộ.

Ngày hôm nay là tình huống đặc thù, thanh Minh vương xà xuất hiện dẫn đến Vân Sơn Thành hỗn loạn tung bùng, cái kia thủ hộ người liền ra ngoài hiệp trợ Mộc gia xử lý khắc phục hậu quả công tác.

"Hôm nay thực sự là trời cũng giúp ta, có những này Huyền Nguyên đan, ta liền có thể đột phá hóa cương cảnh giới, đi vào loại linh cảnh giới, từ đây trở thành người tu chân, một bước lên trời."

Đó là một hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên, khắp khuôn mặt là vẻ kích động.

Mộ Phong không chút biến sắc, một bên đánh giá phòng dưới đất tình huống, một bên lưu ý trung niên nam tử kia cử động.

Này phòng dưới đất không lớn, dựa vào tường nơi có một mộc quý, trên cao nhất bày đặt năm cái bình thuốc, ở trong đó trang chính là Huyền Nguyên đan.

Người đàn ông trung niên đem năm cái bình thuốc thu vào một cái túi đựng đồ, sau đó nhìn một chút mộc cửa hàng cái khác bình thuốc, có chút thất vọng nói: "Đáng tiếc Thanh Linh Đan không có thả ở đây."

Mộ Phong thầm nói: "Cái tên này đối với Mộc gia tình huống rất quen a, hẳn nhất định biết Hoàn Hồn Thảo ở đâu."

Nghĩ tới đây, Mộ Phong đột nhiên ra tay, từ phía sau lưng hạn chế người đàn ông trung niên huyết đạo, thiên tình chân nguyên niệm phong lại quanh người hắn khiêu huyết.

Người đàn ông trung niên kinh hãi đến biến sắc, hoảng sợ nói: "Là (vâng, đúng) ai? Đừng giết ta, ta đối với Mộc gia trung thành tuyệt đối, ngày hôm nay là bị ma quỷ ám ảnh mới lòng sinh tham niệm, xin mời cho ta một cơ hội, ta cũng không dám nữa."

Tình cảnh này, người đàn ông trung niên nhận định này người sau lưng tất nhiên là Mộc gia người, vì lẽ đó thấp thòm lo âu.

"Muốn mạng sống không khó, nói cho ta Hoàn Hồn Thảo ở đâu, bằng không ta liền giết ngươi."

Mộ Phong từ phía sau đoạt quá người đàn ông trung niên túi chứa đồ, bên trong không gian không lớn, chỉ có mấy thuốc, nhưng cũng chứa đựng không ít đồ vật.

"Ngươi không phải Mộc gia người?"

Người đàn ông trung niên thở phào nhẹ nhõm, uy hiếp nói: "Mau chóng mở ra huyết đạo của ta, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua thả ngươi đi, bằng không... A..."

Mộ Phong một cước đá ra, trung niên nam tử kia nhất thời đánh vào trên tường, phát sinh kêu thảm thiết.

"Lặp lại lần nữa, Hoàn Hồn Thảo ở đâu, không nói phải chết."

Mộ Phong âm thanh có chút non nớt, nhưng cũng lộ ra thấy lạnh cả người.

"Ta... Ta nói... Cái kia Hoàn Hồn Thảo ở nhà chủ phòng ngủ, nơi đó hữu cơ quan, ngoại trừ gia chủ ở ngoài, ai cũng không mở ra."

Mộ Phong một cước đem nam tử đá ngã lăn ở địa, chân phải đạp ở trên đầu hắn, quát lên: "Ngươi dám gạt ta! Cái kia Hoàn Hồn Thảo chính là linh dược, há có thể trốn trốn ở phòng ngủ bên trong?"

"Ta không có lừa ngươi, Hoàn Hồn Thảo loại ở một cái chậu hoa bên trong, bên trong có hắc minh thảo."

Mộ Phong nghe vậy nở nụ cười, một chương đánh ngã nam tử, lập tức rời đi phòng dưới đất.

Đến Vân Sơn Thành trước, Lâm Phương từng nói có quan hệ Hoàn Hồn Thảo một ít đặc thù, trong đó có nhắc tới hắc minh thảo, đây là đào tạo Hoàn Hồn Thảo ắt không thể thiếu điều kiện một trong, tương đương hiếm thấy.

Mộc phủ phòng ốc sập đổ tình huống rất nghiêm trọng, có thể gia chủ mộc hòa phòng ngủ vẫn như cũ chưa ngã, chỉ là xuất hiện không giống trình độ vết rách.

Mộ Phong bắt được một hạ nhân, rất nhanh liền tới đến gia chủ phòng ngủ ở ngoài.

Vì an toàn, Mộ Phong đem cái kia hạ nhân đẩy mạnh đi, quan sát chốc lát không gặp nguy hiểm, này mới đi vào phòng ngủ.

"Gia đình giàu có sinh hoạt chính là không giống nhau a."

Mộ Phong đánh ngã lại người, bắt đầu ở trong phòng ngủ cẩn thận tìm kiếm, kết quả không hề phát hiện.

"Ta lẽ nào bị lừa?"

Mộ Phong hơi nghi hoặc một chút, lại tìm kiếm một lần, vẫn là không thu hoạch được gì.

"Phòng ngủ nếu như sập đổ, sẽ xuất hiện ra sao tình huống?"

Mộ Phong đang suy tư, muốn từ một góc độ khác đi phân tích, này trong phòng ngủ là có hay không hữu cơ quan.

Đại địa thỉnh thoảng sẽ sản sinh lay động, phòng ốc sụp đổ cảnh tượng tùy ý có thể thấy được.

Ngay ở Mộ Phong lòng như lửa đốt, hận không thể hủy đi phòng ngủ thời khắc, Mộc Thiểu Vũ càng xuất hiện ở phòng ngủ ở ngoài.

"Hắn tới đây làm gì?"

Mộ Phong cảm thấy nghi hoặc, quyết định trước tiên ẩn đi bí mật quan sát.

Mộc Thiểu Vũ đi vào phòng ngủ, tùy ý nhìn qua, liền phát hiện cái kia bị đánh ngất xỉu hạ nhân, trong lòng nhất thời cả kinh, vội vã đi tới góc tường trước tủ sách, đưa tay tách ra trên cao nhất một loạt thư tịch, lộ ra một không đáng chú ý lỗ hổng, thoáng dùng sức nhấn một cái, giá sách liền tự động dời.

"Cũng còn tốt, Hoàn Hồn Thảo vẫn còn ở đó."

Giá sách sau trên tường lộ ra một động, mặt trên đặt một khéo léo chậu hoa, bên trong gieo một cây Clover (3 lá) Tiểu Thảo, lập loè thanh u ánh sáng.

Mộc Thiểu Vũ thở phào nhẹ nhõm, cẩn thận từng li từng tí một đem Hoàn Hồn Thảo lấy ra, còn chưa kịp xoay người, liền cảm giác trong tay nhẹ đi, Hoàn Hồn Thảo đã không thấy tăm hơi.

"Là (vâng, đúng) ai, nhanh đứng lại cho ta."

Mộc Thiểu Vũ tức giận, cấp tốc lao ra ngoài phòng, đứng dịp thấy một nhỏ gầy bóng lưng.

"Tiểu tử thú là người, nhanh đứng lại cho ta, bằng không ta lột da của ngươi ra."

Mộc Thiểu Vũ gào thét, hắn từ tấm lưng kia nhận ra Mộ Phong, cực tốc hướng hắn đuổi theo, muốn đoạt lại Hoàn Hồn Thảo.

Mộ Phong cũng không quay đầu lại, cấp tốc đem Hoàn Hồn Thảo phòng ngừa ở trong túi chứa đồ, như vậy liền có thể ẩn giấu Hoàn Hồn Thảo khí tức, ngăn chặn người nhà họ Mộc truy kích.

Mộc Thiểu Vũ thét dài rung trời, phát sinh khẩn cấp tín hiệu, triệu tập phụ cận Mộc gia cao thủ, toàn lực chặn lại Mộ Phong, muốn đoạt lại Hoàn Hồn Thảo, vậy cũng là Mộc gia truyền gia bảo.

"Thiếu gia, xảy ra chuyện gì?"

"Hoàn Hồn Thảo bị người cướp đoạt, đó là một chín tuổi nhóc con, cần phải bắt hắn cho ta bắt được."

Mộc Thiểu Vũ điên cuồng hét lên, đã kinh động Mộc gia rất nhiều cao thủ, đây chính là chuyện lớn bằng trời.

Mộ Phong vừa mới lao ra Mộc gia, liền bị Mộc gia cao thủ nhìn chăm chăm, chung quanh đây đâu đâu cũng có Mộc gia người, nếu muốn thần không biết quỷ không hay rời đi, vậy hiển nhiên là không có khả năng lắm.

"Hiện tại Hoàn Hồn Thảo tới tay, ta có thể chạy về cách sơn trấn, nhưng cũng đến bỏ qua Mộc gia lần theo, bằng không hậu họa vô cùng."

Mộ Phong một bên trốn vừa muốn, trong lòng dù sao cũng hơi lo lắng.

Hắn một thân một mình tới đây, nắm lấy cơ hội thừa lúc vắng mà vào, rốt cục được Hoàn Hồn Thảo, nhưng làm sao thoát thân hắn vẫn không có nghĩ kỹ.

Bốn phía, thét dài ngắn khiếu liên tiếp, tất cả đều là Mộc gia cao thủ, hình thành một loại vây kín tư thế, muốn đem Mộ Phong ngăn cản.

Mộ Phong thỉnh thoảng quay đầu lại, duy trì tốc độ kinh người, hắn thanh thiên vô ảnh cấp tốc như gió, giờ khắc này vẹn vẹn phát huy một phần mười tốc độ.

Mộ Phong không có trong nháy mắt rời đi, đó là bởi vì hắn đáy lòng có loại ân ưu, tựa hồ có một đôi mắt ở trong bóng tối nhìn.

Cái cảm giác này như thật như ảo, Mộ Phong cũng nói không rõ ràng, nhưng cũng để hắn cân nhắc đến càng nhiều.

Phượng hướng xoay một cái, Mộ Phong hướng về thành nam Triệu gia phóng đi, hắn nghĩ tới rồi một chiêu xua hổ nuốt sói kế sách.

Trước, Triệu Tuấn cái chết, Mộc gia hiềm nghi to lớn nhất.

Bây giờ, Mộ Phong đem Mộc gia cao thủ dẫn tới Triệu gia đi, chỉ cần thoáng quạt gió thổi lửa, liền có thể gây nên hai nhà đánh nhau chết sống.

Đây là một hòn đá hạ hai con chim, có trợ giúp Mộ Phong đào tẩu.

Giờ khắc này Vân Sơn Thành hỗn loạn cực kỳ, Bách Linh ngoài điện ngũ đại cao thủ đồng tâm hiệp lực, nhưng thủy chung không xông qua được đại xà cửa ải kia, bị cửa cung cản trở.

Thanh Minh vương xà thờ ơ lạnh nhạt, Bách Linh điện chấn động có thể gây nên thanh Minh vương thân rấn khu lay động, cho Vân Sơn Thành tạo thành kéo dài phá hoại.

Thành nam Triệu gia tình huống cùng Thành Tây Mộc gia gần như, từ lâu mất đi thường ngày bình tĩnh cùng thông dong.

Triệu phủ trên dưới tất cả mọi người cảnh tượng vội vã, tiêu khó lúc đầu ngạc nhiên, vô cùng bận rộn.

Mộ Phong lúc này tới rồi, như một làn khói trốn Triệu phủ nơi sâu xa, phía sau một đám Mộc gia cao thủ vọt tới, căn bản hoàn mỹ giải thích, cũng không muốn dừng lại.

Dưới tình huống này, Triệu gia há có thể để Mộc gia cao thủ tùy ý ra vào?

Hai nhà vốn là có ân oán, thêm vào Triệu Tuấn cái chết còn chưa biết rõ, Mộc gia lại không muốn giải thích tại sao xông vào, một hồi hỗn chiến liền không thể tránh khỏi bạo phát

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Phù dung đoạt kính

Đây là Mộ Phong như đã đoán trước sự tình, cũng là hấn mục đích của chuyến này.

Ẩn thân trong hoa viên, Mộ Phong quay đầu lại lưu ý hai nhà cao thủ ác chiến, khóe miệng lộ ra ý cười.

Mộc gia cao thủ ở xông vào, Triệu gia cao thủ ở chặn lại, song phương không ai nhường ai, này cho Mộ Phong đào tẩu chế tạo cơ hội.

Mộc Thiếu Vũ vừa tức vừa vội, hấn vừa không thể nói ra Hoàn Hồn Thảo bị trộm tin tức, lại không thể trở mắt nhìn Mộ Phong đào tẩu, lo lắng tâm tình liền có thể tưởng tượng được.

Hoàn Hồn Thảo là Mộc gia truyền gia bảo, ở Vân Sơn Thành mọi người đều biết, rất nhiều người đều đang có ý đồ với Hoàn Hồn Thảo, như muốn cướp đoạt.

Bây giờ, Hoàn Hồn Thảo rơi vào tay Mộ Phong, một khi tin tức rò rỉ, Mộ Phong tình cảnh cố nhiên bất lợi, nhưng Mộc gia càng sợ thế lực mạnh mẽ tham gia, cướp đi Hoàn Hồn Thảo, như vậy lại nghĩ tìm trở về thì càng khó khăn.

Nhân vì là nguyên nhân này, Triệu gia lần nữa chất vấn Mộc gia vì sao xông vào Triệu phủ, Mộc Thiếu Vũ cũng không chịu đáp lại.

Mộ Phong xuyên qua hoa viên, dự định từ phía sau trốn, trong lúc vô tình phát hiện một cái giếng nước, ban ngày lại có từng sợi khói đen từ trong giếng bay lên.

Mộ Phong theo bản năng dừng lại, ánh mắt hiếu kỳ nhìn cái kia miệng giếng nước, trong lòng hiện ra một loại cảm giác nói không ra lời.

Nghiêng đầu nhìn chung quanh, Mộ Phong chần chờ một chút, lập tức đi tới bên giếng nước, cúi đầu hướng về đáy giếng nhìn lại.

Trong giếng có vụ, ở trên mặt nước chiếm giữ, biến ảo thành một tấm mặt tái nhợt bồng, ngăm đen hai mắt lạnh lẽo mà âm u.

Mộ Phong cả kinh, nuốt chút nữa rơi trong giếng, nhưng cũng rất nhanh khôi phục yên tĩnh.

Trong hư không, một như ẩn như hiện âm thanh truyền đến.

"Người nhìn thấy gì?"

"Ta thấy người."

Mộ Phong nhìn chăm chú đáy giếng, trên mặt nước sương mù lạnh yên tản ra, khác nào một chiếc gương, phản chiếu ra một đạo bóng người màu xám.

"Không thể!"

Thanh âm kia đột nhiên trở nên sắc bén, khác nào lợi kiếm xen vào Mộ Phong đáy lòng, chấn động đến mức hấn hướng lùi về sau đi.

Đáy giếng tuôn ra một luồng khói đen, hướng về Mộ Phong cuốn tới, muốn đem hấn kéo vào trong giếng, ai muốn khói đen nhưng nhập vào cơ thể mà qua, không chỗ gắng sức.

"Ngươi đến cùng là ai, vì sao lại như vậy?"

Rít gào âm thanh ở Mộ Phong đáy lòng vang lên, âm u khủng bố, nhưng Mộ Phong nhưng rất bình tĩnh.

"Ngươi là Triệu gia âm linh?"

Mộ Phong hiểu kỳ, trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái, dùng cái gì này khói đen thương không được chính mình?

Hồi ảnh ở giếng nước Trung hiện ra, lộ ra một tấm dữ tợn khuôn mặt, ánh mắt tà ác mà âm lãnh.

"Vân Sơn có hận, cổ thành chôn rẫy : cái."

Mộ Phong không hiểu nói: "Lời này có ý gì?"

Hồi ảnh âm hiểm cười nói: "Muốn biết, ngươi liền nhảy xuống, ta liền nói cho ngươi."

Mộ Phong cau mày, quay đầu nhìn lại, một lặng yên không một tiếng động thanh ảnh đứng ngoài mấy trượng, đang lẳng lẳng địa nhìn mình.

Đó là một nam tử mặc áo xanh, hơn ba mươi tuổi, trên người có loại người tu chân đặc hữu khí chất.

"Ngươi là Mộc gia người?"

Nam tử mặc áo xanh lạnh nhạt nói: "Chỉ có thể coi là Mộc gia khách mời."

Mộ Phong hỏi: "Trước vẫn có người trong bóng tối nhìn ta, người kia chính là ngươi?"

Nam tử mặc áo xanh cười nói: "Trực giác của ngươi rất chuẩn, từ ngươi bước ra Mộc gia một khắc đó bắt đầu, ta liền nhìn chăm chú đề lên ngươi. Hoàn Hồn Thảo là linh dược, ngươi mang theo nó đi không Xuất Vân sơn thành, chỉ cần ngươi giao ra đây, ta liền thả ngươi đi."

Mộ Phong đứng bên cạnh giếng, quay đầu lại nhìn chăm chú đáy giếng.

"Ngươi có biết này giếng nước đi về nơi nào?"

Nam tử mặc áo xanh nói: "Giếng nước không sâu, ngươi muốn từ nơi nào rời đi căn bản không thể."

Mộ Phong đang suy nghĩ, ngoài miệng nhưng hỏi: "Hoàn Hồn Thảo nếu là rơi vào âm linh trong tay, nào sẽ là cái gì kết cục?"

Nam tử mặc áo xanh sững sờ, thông dong trên mặt lộ ra một tia âm u.

"Kết cục muốn coi tình huống mà định, có thể sẽ biến thành Tà linh, cũng có thể sẽ bị phản phệ."

Mộ Phong cười nói: "Tà linh, cái kia nhất định rất thú vị."

Thân thể nghiêng về phía trước, Mộ Phong tựa hồ muốn nhảy vào trong giếng.

Nam tử mặc áo xanh lóe lên mà tới, đưa tay hướng về Mộ Phong chụp tới, ai muốn nhưng thất bại.

"Đáng chết."

Nam tử mặc áo xanh thả người nhảy vào trong giếng, kết quả lại phát hiện Mộ Phong không ở nơi này, điều này làm cho hấn đầu óc mơ hồ.

"Xảy ra chuyện gì, ta rõ ràng nhìn thấy hấn nhảy xuống, sao không người đâu?"

Nghi hoặc thời khắc, thủy trong giếng khói đen hiện lên, một đạo âm hồn quán quanh ở nam tử mặc áo xanh trên người, muốn đem hấn nuốt chửng.

Này âm hồn chính là cái kia trong giếng hồi ảnh, thả ra đáng sợ oán hận khí, không ngừng ăn mòn nam tử mặc áo xanh trên người phòng ngự.

Chỗ miệng giếng, Mộ Phong lóe lên mà hiện, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra bướng bỉnh cười xấu xa.

Vừa nãy, Mộ Phong xác thực nhảy vào trong giếng, nhưng hấn nhưng sử dụng tới thanh thiên vô ảnh, lấy nhanh như kinh hồng tốc độ bắn ra mà ra, mê

hoặc nam tử mặc áo xanh, để hấn ở do bất cẩn nhảy vào đáy giếng.

"Hai vị chậm rãi chơi a, ta trước tiên cáo từ."

Chợt lóe lên, Mộ Phong rất mau rời đi Triệu phủ, đang lo lắng đi đâu thời gian, một tiếng vang thật lớn từ Triệu phủ truyền ra, cái kia miệng giếng nước ầm ầm phá nát, sương mù màu đen hóa thành một cái khí trụ, ở giữa không trung hình thành một cái dài mấy chục trượng Hắc Xà.

Một điểm ánh sáng màu xanh từ Hắc Xà trong cơ thể thoát ra, chính là nam tử mặc áo xanh kia, dáng dấp vô cùng chật vật.

Tình cảnh này đã kinh động Mộc gia cùng Triệu gia cao thủ, song phương tạm thời đình chiến, dồn dập hướng về cái kia giếng nước ra phóng đi.

Mộ Phong quay đầu lại liếc mắt nhìn, xoay người chuẩn bị rời đi, nhưng cảm ứng được một luồng ý niệm khóa chặt thân thể của chính mình.

Mộ Phong nhanh chóng lướt ngang, nỗ lực bỏ rơi cái kia cố ý niệm, kết quả nhưng không cách nào thực hiện được.

"Người tu chân cũng thật là không dễ trên a."

Cái kia cố ý niệm đến từ nam tử mặc áo xanh kia, hấn tuy rằng ở trong giếng bị thiệt lớn, bị trọng thương, nhưng vẫn dễ dàng bắt lấy Mộ Phong bóng người.

Đây chính là người tu chân cùng tu võ người chênh lệch, Mộ Phong muốn bỏ rơi hấn, cái kia hầu như không thể.

Trước mắt, Mộ Phong nếu muốn bỏ qua Mộc Thiếu Vũ chờ người rất dễ dàng, có thể sùỵ không ra nam tử mặc áo xanh này cũng là uống phí.

Ngắm nhìn bốn phía, Mộ Phong đang suy nghĩ kế thoát thân.

Thanh Minh vương xà đứng vững mây xanh, Bách Linh trước điện cao thủ tụ hội, cũng không thể cho Mộ Phong cung cấp thoát thân cơ hội.

Triệu gia cái kia miệng giếng nước ầm ầm âm linh, giờ khắc này khói đen ngút trời hóa thành một điều Hắc Xà, cũng gây nên rất nhiều người chú ý.

Mộ Phong không nghĩ ra cái gì tốt đối sách, chỉ có thể vừa đi vừa nghĩ, không ngừng dò đi.

"Người đi không xong, muốn mạng sống liền lưu lại vật kia."

Nam tử mặc áo xanh sắc mặt có chút khó coi, bị một chín tuổi nhóc con thôi một đạo, tâm tình tự nhiên chẳng tốt đẹp gì.

Mộ Phong không có thời gian để ý, hướng về trung tâm thành chạy đi, muốn xuyên qua quảng trường thẳng đến thành bắc Vương gia, đem nam tử mặc áo xanh dẫn tới Vương gia đi.

Nhưng mà ngay ở Mộ Phong chạy tới quảng trường thời khắc, bầu trời xa xăm Trung đột nhiên sáng lên một vệt hào quang, một đóa xoay tròn phù dung hoa xé rách hư không, mang theo kinh sợ thiên hạ khí thế, thẳng đến Vân Sơn Thành.

Một khắc đó, thanh Minh vương xà quay đầu hướng về cái kia đóa phù dung hoa nhìn lại, lạnh lẽo trong mắt nổi lên từng cơn sóng gợn, tự có mấy phần cảnh giác.

Phù dung hoa toàn thân phát sáng, chính là do vô số linh văn ngưng tụ mà thành, Hoa Nhị bên trong ngồi xếp bằng một bóng người, bao phủ hồng nhạt ánh sáng, không thấy rõ cụ thể dáng vẻ.

Vân Sơn Thành phụ cận, hư không ở nổ vang, đại địa khôi phục yên tĩnh, khô héo tàn bông hoa một lần nữa tỏa ra, bẻ gãy cành lá phát sinh mầm non.

Mộ Phong khiếp sợ nhìn tất cả những thứ này, trên mặt tràn ngập khó có thể tin biểu hiện.

Nam tử mặc áo xanh chạy tới phụ cận, cũng bị trước mắt kỳ cảnh khiếp sợ, tạm thời đã quên mất Mộ Phong một chuyện.

Bách Linh trước điện, ngũ đại cao thủ chính đang toàn lực công kích, đột nhiên một luồng không tên sức mạnh tham gia, để bọn họ tâm thần căng thẳng, theo bản năng lùi về sau.

Lạc Tinh nhìn thấy phù dung hoa, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Đây là Bách Hoa Môn phù dung Tiên Từ."

Chiêm thế kiệt biến sắc nói: "Bách Hoa Môn nhúng tay, chúng ta liền mất đi cơ hội."

Hạ cầm hoa nhìn lạc Tinh, giựt giây nói: "Hồng trần các cùng Bách Hoa Môn nổi danh, nếu không ngại mời tới hồng trần các cao thủ ngăn lại này phù dung Tiên Từ, vậy cũng là một cái công lớn."

Lạc Tinh khinh rên một tiếng, trực tiếp xoay người rời đi.

Triển thành cùng kiểm trúc khách thấy thế, trong lòng tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng không muốn trêu chọc cái kia phù dung Tiên Tử, song song mang theo tiếc nuối rời đi.

Phù dung hoa tốc độ kinh người, chớp mắt liền đến Bách Linh trước điện, toàn thân Quang Hoa lượn lờ, bay ra từng đoá từng đoá to bằng nắm tay phù dung hoa, hướng về cửa cung tuôn tới.

Hai con rắn to bàn đứng dậy thể, thôn lẽ lưỡi ra, phát sinh cảnh cáo tâm ý, nhưng ngăn cản không được phù dung Tiên Tử tới gần.

Vô số phù dung hoa lát thành một cái hoa đạo, tỏa ra mùi thơm ngát ngây, nhẹ nhàng đẩy ra Bách Linh điện cửa lớn.

Hai con rắn to toàn lực công kích, nỗ lực cắn nát hoa đạo, kết quả nhưng không tới gần được.

Chiêm thể kiệt cùng hạ cầm hoa mật thiết lưu ý, ở cửa cung bị đẩy ra một khắc đó, song song bắn nhanh ra như điện, hướng về bên trong bay đi, ai muốn lại bị hai đoá phù dung hoa đánh bay, trong miệng phát sinh không cam lòng tiếng kêu.

Linh vẫn ngưng tụ mà thành phù dung hoa bay vào cửa cung bên trong, cái kia ngồi xếp bằng Hoa Nhị bên trong phù dung Tiên Tử từ đầu tới cuối đều chưa từng đứng dậy.

Làm phù dung hoa tiến vào điện bên trong, cửa cung cấp tốc đóng, chớp mắt lại khôi phục dáng dấp lúc trước.

Mộ Phong xem đến nơi này, thầm nghĩ "Thật là lợi hại phù dung Tiên Tử, càn dễ như ăn cháo liền tiến vào Bách Linh điện, xem ra này Yêu Vương linh kính hơn nửa muốn rơi vào trong tay nàng."

Liếc nhìn một chút bị thương chiêm thể kiệt cùng hạ cầm hoa, Mộ Phong cấp tốc rời đi, hắn cũng không muốn sau đó rơi vào chiêm thể kiệt hoặc là nam tử mặc áo xanh kia trong tay.

Nam tử mặc áo xanh liếc nhìn Mộ Phong một chút, cũng không có lập tức đuổi theo, mà là đi tới chiêm thể kiệt bên cạnh, lên lút nói ra Hoàn Hồn Thảo bị trộm một chuyện.

"Một Ngưng Nguyên Cảnh Giới nhóc con dám khiêu khích Mộc gia, ngươi cần phải đem bắt giữ hắn, đồ vật không thể sai sót."

Nam tử mặc áo xanh nói: "Sự thúc yên tâm, hắn trốn không thoát lòng bàn tay của ta."

Chiêm thể kiệt nói: "Đi thôi, không nên ngày càng rắc rối."

Nam tử mặc áo xanh khẽ vuốt cằm, lập tức hướng về Mộ Phong biến mất phương hướng đuổi theo.

Ngay ở nam tử mặc áo xanh sau khi rời đi không lâu, Bách Linh điện cửa lớn lại một lần mở ra, từ trung phi ra một đoá Quang Hoa chói mắt phù dung hoa, bắn thẳng đến mặt đất mà đi.

Chiêm thể kiệt cùng hạ cầm hoa đối với đã quên một chút, song song bay lên trời, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Phù dung hoa rơi vào cái kia Yêu Linh trụ đá bên, Hoa Nhị Trung đi ra một phần hồng bóng người, duỗi ra tay ngọc nhỏ dài xoa xoa linh kính, khiến cho phóng ra ánh sáng sáng chói.

Một khắc đó, hư không chấn động, Cuồng Phong hí lên, to lớn thanh Minh vương xà bắt đầu thu nhỏ lại, cấp tốc chui vào linh kính bên trong.

Sau đó, phần bóng người màu đỏ từ Yêu Linh trên trụ đá gỡ xuống linh kính, cái kia chôn vào lòng đất trụ đá lại toàn thân thả ra cường thịnh ánh sáng, gào thét một tiếng liền vọt lên từ mặt đất, trùng vào mây trời không thấy bóng dáng.

Phù dung Tiên Tử liếc mắt nhìn giữa không trung chiêm thể kiệt cùng hạ cầm hoa, lập tức điều khiển phù dung hoa phá không mà đi, liền như vậy ung dung lấy đi Yêu Vương linh cảnh, giải trừ Vân Sơn Thành một hồi nguy cơ.

Chỉ là ai cũng không biết, thanh Minh vương xà rời đi, có điều là khác một tai nạn bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cung điện dưới lòng đất phong ba (câu phiêu đề cử)

(sách mới trong lúc, cầu các loại chống đỡ, người mỗi một cái hội viên click, mỗi một trương phiếu đề cử đều là đối với tác giả to lớn nhất cổ vũ.)

Mộ Phong rời đi quảng trường sau, liền nhanh chóng hướng về thành bắc Vương gia chạy đi, muốn mượn Vương gia lực lượng cuốn lấy nam tử mặc áo xanh, để có thể thuận lợi thoát thân.

Nhưng mà Mộ Phong vẫn không có chạy tới Vương gia, Yêu Vương lĩnh kính liền bị phù dung Tiên Tử lấy đi, nguyên bản rung chuyển bất an Vân Sơn Thành nhất thời khôi phục yên tĩnh.

"Không tốt."

Mộ Phong ngẩng đầu thấy thanh Minh vương xà biến mất, trong lòng liền có một loại không rõ cảm giác.

Một khi Vân Sơn Thành hỗn loạn đình chỉ, Mộ Phong liền khó có thể đục nước béo cò, khi đó muốn mượn ngoại lực đối phó nam tử mặc áo xanh, tự nhiên cũng sẽ không có thể được.

"Tên kia có thể thời khắc khóa chặt hành tung của ta, lẽ nào là bởi vì Hoàn Hồn Thảo quan hệ?"

Mộ Phong đang suy nghĩ vấn đề này, hắn cũng không biết tiến vào loại linh cảnh giới sau khi, tu sĩ đối với linh khí cảm ứng sẽ trở nên đặc biệt nhạy cảm.

Hoàn Hồn Thảo là linh dược, trên người có linh khí nồng nặc, tự nhiên không gạt được nam tử mặc áo xanh.

Rách nát đường phố, sụp đổ gian nhà, kể rõ thanh Minh vương xà đã từng dấu vết lưu lại.

Mộ Phong ở phố lớn ngõ nhỏ Trung nhanh chóng ngang qua, mới vừa bước vào thành bắc địa giới, phía sau liền truyền đến nam tử mặc áo xanh tiếng cười lạnh.

Mộ Phong tâm thần căng thẳng, quay đầu lại liếc mắt nhìn liền gia tốc thoát đi.

Nam tử mặc áo xanh khá là tự kiêu, bóng người ở giữa không trung biến ảo bất định, rất nhanh sẽ áp sát trăm trượng bên trong.

Mộ Phong không dám bay lên không bay qua, dựa vào chướng ngại vật che chắn, ở hẻm nhỏ Trung đi vòng vèo, điều này làm cho nam tử mặc áo xanh trong thời gian ngắn cũng không làm gì hắn được.

"Thù đoạn nham hiểm không ít, đáng tiếc đều là khôn vặt, cũng không thể thay đổi cuối cùng kết cục."

Nam tử mặc áo xanh lần lượt áp sát, mỗi khi muốn bắt giữ Mộ Phong thì, hắn luôn có thể lóe lên một cái rồi biến mất, mượn thanh thiên vô ảnh kinh người cực tốc, huyền diệu khó hiểu thoát đi.

Nhưng mà điều này cũng không phải kế hoạch lâu dài, Mộ Phong mưu mô bên trong cũng rất lo lắng, nhưng cũng bó tay hết cách.

Nam tử mặc áo xanh có chút hoảng sợ, Mộ Phong thân pháp cấp tốc nguy biến, liền hắn đều không thể phỏng đoán, muốn tìm tòi hư thực.

Song phương người truy ta trực, lâm vào thế bí, vừa không thể thoát khỏi, nhưng không có cách tới gần.

Lúc này, Mộ Phong đột nhiên cảm giác được lòng đất truyền đến tiếng nổ vang rền, nguyên bản khôi phục yên tĩnh Vân Sơn Thành, lại một lần có dị biến phát sinh.

Loại kia nổ vang khởi đầu rất nhẹ, nhưng chỉ chớp lát liền diễn biến thành địa chấn, ở trong thành xuất hiện nhiều chỗ sụp đổ, trong đó một chỗ vào chỗ với Mộ Phong phụ cận.

Mặt đất sụp xuống, lộ ra ngăm đen đường hầm, không biết đi về nơi nào.

Mộ Phong nhìn lướt qua, trong lòng né qua một niệm, lập tức liền chui vào đường hầm, biến mất ở trong bóng tối.

Nam tử mặc áo xanh hơi ngưng lại, nhìn đường hầm vài lần, sau đó cũng đuổi theo.

Cùng thời khắc đó, Vân Sơn Thành Trung, trước sau xuất hiện chín cái như vậy sụp xuống vào miệng : lối vào, phân bố ở khu vực khác nhau.

"Xảy ra chuyện gì, thật giống có âm thanh từ phía dưới truyền đến."

Trong thành còn có một chút chưa từng rời đi tu sĩ, phát hiện những này vào miệng : lối vào sau, dồn dập triển khai nghị luận, một ít gan lớn người càng là nhảy vào đường hầm, muốn tìm tòi hư thực.

Mộ Phong ở đen kịt đường hầm Trung nhanh chóng tiến lên, dưới nền đất nơi sâu xa tựa hồ có âm thanh nào đó ở dẫn dắt hắn đi tới.

Đường hầm rất sâu, Mộ Phong thâm nhập mấy trăm trượng sau, Tiền mới xuất hiện yếu ớt tia sáng, ở trong bóng tối vì hần chỉ dẫn.

Tiến lên trăm trượng, Mộ Phong chui ra đen kịt đường hầm, đi tới một chỗ to lớn lòng đất hang động, trước mắt là một tòa thật to cung điện dưới lòng đất, rất nhiều Dạ Minh Châu khảm nạm ở cung tường bên trên, đem bốn phía chiếu lên một mảnh trong suốt.

Cái này lòng đất hang động tổng cộng có chín lối vào, Mộ Phong là cái thứ nhất chạy tới cung điện dưới lòng đất người.

Toà kia cung điện dưới lòng đất hiện hình tròn, có Đông Tây Nam Bắc bốn đạo cửa đá, trên cửa có hoa thảo chim muông, núi non sông suối đồ khắc.

Mộ Phong đi tới một tòa trước cửa đá, trên cửa điêu khắc một cây vinh quang buổi sáng, nhìn qua có chút yêu dị.

Mộ Phong duỗi ra tay nhỏ, nhẹ nhàng rơi vào trên cửa đá, dự định thử một lần có thể không đẩy ra cửa đá, ai từng muốn cái kia trên cửa vinh quang buổi sáng dĩ nhiên lập tức phục sinh, rễ cây quán quanh ở Mộ Phong trên cánh tay, muốn nuốt chừng hần khí huyết.

Mộ Phong sợ hết hồn, bỗng nhiên vung tay muốn tránh ra, nhưng không có thực hiện được.

Vinh quang buổi sáng càng triển càng chặt, Như rắn độc mãnh thú, muốn tươi sống đem Mộ Phong ghìm chết.

Mộ Phong gãy dựa không xong, trong lòng sợ hãi bất định, hoảng loạn Trung hướng về cửa đá đẩy đi, càng chậm rãi đẩy ra một cái khe, có tia sáng tràn ra, vừa vịn chiếu rọi ở Mộ Phong trên người.

Loại này tia sáng ẩn chứa một loại nào đó huyền diệu lực lượng, để nguyên bản quán quanh ở Mộ Phong trên người vinh quang buổi sáng lập tức liền rút trở lại.

Mộ Phong sững sờ, chậm rãi đẩy ra cửa đá, ánh mắt nhưng lưu ý trên cửa vinh quang buổi sáng, phát hiện nó từ phục sinh trạng thái lại khôi phục khắc đá dáng dấp, tất cả khiến người không thể giải thích.

Trong cung điện dưới lòng đất tia sáng rất mạnh, Mộ Phong bị chiếu lên hai mắt híp lại, rất không thích ứng.

Lúc này, nam tử mặc áo xanh xuất hiện, Mộ Phong không có đường lui, chỉ có thể vào vào cung điện dưới lòng đất bên trong.

Nam tử mặc áo xanh cấp tốc chạy đi, cửa đá nhưng vừa vặn đóng, điều này làm cho hần khá là tức giận.

Nhìn cửa đá vài lần, nam tử mặc áo xanh đang chuẩn bị đẩy cửa mà vào, cung điện dưới lòng đất phụ cận đường hầm bên trong, lại trước sau xuất hiện một chút tu sĩ, trong đó có Mộc Thiếu Vũ, Vương Trùng, Đường Hân ba người, bọn họ càng cùng gặp may đứng dịp đến nơi này.

"Một tòa cung điện dưới lòng đất, chuyện này làm sao chưa từng nghe người đề cập tới?"

Wang Trùng liếc nhìn Mộc Thiếu Vũ một chút, Dư Quang nhưng nhìn kỹ nam tử mặc áo xanh.

Mộc Thiếu Vũ vô tâm để ý đến hần, đi tới nam tử mặc áo xanh bên cạnh, thấp giọng nói: "Người đâu?"

"Ở cung điện dưới lòng đất bên trong, mới vừa vào đi."

Mộc Thiếu Vũ liếc mắt nhìn cửa đá, trực tiếp xông lên phía trước, một chưởng rơi vào trên cửa đá, như muốn đẩy ra, ai muốn lại bị vinh quang buổi sáng triển dưng tay cánh tay.

Mộc Thiếu Vũ kinh hãi, ra sức gãy dựa nhưng không làm nên chuyện gì.

Cái kia vinh quang buổi sáng rất yêu dị, cuốn lấy Mộc Thiếu Vũ cánh tay sau, liền bắt đầu nuốt chừng hần khí huyết Tinh Nguyên.

"Cẩn thận."

Nam tử mặc áo xanh hơi thay đổi sắc mặt, cấp tốc xuất hiện ở Mộc Thiếu Vũ bên cạnh, tay phải một chỉ điểm ra, đầu ngón tay ánh sáng tỏa ra, ẩn chứa sức mạnh to lớn, một lần đem cái kia vinh quang buổi sáng đẩy lùi, một lần nữa đã biến thành khắc đá.

"Người không sao chứ?"

Nam tử mặc áo xanh lôi kéo Mộc Thiếu Vũ lùi về sau, phát hiện thân thể hần khẽ run, sắc mặt tái nhợt, bị dọa cho phát sợ, trong cơ thể khí huyết cũng có hao tổn.

"Đây rốt cuộc là cái gì quỷ ngoạ ý?"

Nam tử mặc áo xanh nói: "Đây là một loại thực vật hệ Yêu Linh, bị phong ấn ở đây trên cửa đá, chỉ cần có người chạm được cửa đá, nó liền lại đột nhiên phục sinh, cũng phát động tấn công."

Mộc Thiếu Vũ sắc mặt âm trầm, chuyện như vậy hần vẫn là lần thứ nhất tao ngộ, tâm tình gay go cực kỳ.

Lúc này, một đạo khắc trước cửa đá truyền đến tiếng kêu thảm thiết, một tu sĩ ở thúc đẩy cửa đá thì, bị trên cửa phục sinh một con hắc ung trào thương, tung toé máu tươi bị cái kia hắc ung nuốt chửng.

Cung điện dưới lòng đất có bốn đạo cửa đá, trên cửa phân biệt có khắc hoa cỏ chim muông, tất cả đều là Yêu Linh.

Chỉ cần có đụng vào cửa đá, những kia bị phong ấn ở trong cửa đá Yêu Linh liền lại đột nhiên phục sinh, đồng phát lên đánh lén.

Đường Hân trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một tia mù mịt, thờ nhẹ nói: "Toà này cung điện dưới lòng đất có chút tà môn, yêu khí rất thịnh."

Vương Trùng trầm ngâm nói: "Truyền thuyết năm đó vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo trấn bảo vệ khí vận, phong ấn yêu tà, bây giờ cái kia chỉ bảo xuất thế, tung tích không rõ, này có thể hay không cùng cung điện dưới lòng đất xuất hiện tồn tại tất nhiên liên hệ?"

Mộc Thiếu Vũ nói: "Người là nói này cung điện dưới lòng đất vẫn bị vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo trấn áp phong ấn, bây giờ cái kia chỉ bảo rời đi, vì lẽ đó này cung điện dưới lòng đất mới sẽ lại thấy ánh mặt trời?"

Đường Hân nói: "Nếu là như vậy, tại sao vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo sau khi rời đi, này cung điện dưới lòng đất không có lập tức xuất hiện, mà là kéo dài tới hiện tại?"

Vương Trùng nói: "Cái này không nan giải thích, nguyên nhân ở chỗ cái kia Yêu Vương linh kính. Từ tình huống trước phân tích, vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo tuy rằng bắt phạm, nhưng tựa hồ còn không sánh được cái kia Yêu Vương linh kính, vì lẽ đó cái kia chỉ bảo bị bức ép đến rời đi Vân Sơn Thành. Toà này cung điện dưới lòng đất rất tà môn, nhưng cùng Yêu Vương linh kính so với hiển nhiên cũng kém một đẳng cấp, vì lẽ đó ở Yêu Vương linh kính không có bị lấy đi trước, cung điện dưới lòng đất cũng không dám hiện thế."

Mộc Thiếu Vũ nói: "Lời này có đạo lý, hiện tại vân Hoa chân nhân lưu lại chỉ bảo tung tích không rõ, Yêu Vương linh kính bị phù dung Tiên Tử lấy đi, này cung điện dưới lòng đất liền không còn cổ kị nữa, liền vào thời khắc này xuất thế."

Đường Hân nói: "Không biết này trong cung điện dưới lòng đất có gì Huyền Cơ, có thể hay không ẩn giấu thần binh lợi khí gì, hoặc là công pháp bí tịch?"

Vương Trùng cùng Mộc Thiếu Vũ không nói, hai người đều đang suy tư vấn đề này.

Phụ cận, tu sĩ càng ngày càng nhiều, dĩ nhiên hội tụ gần trăm người.

Nam tử mặc áo xanh nói: "Đi thôi, chúng ta đi vào trước, đừng làm cho hắc tiểu tử nhân cơ hội chạy."

Lôi kéo Mộc Thiếu Vũ tay, nam tử mặc áo xanh đi tới trước cửa đá, tay phải ngất một quyết ấn, chậm rãi hướng về cửa đá đẩy đi.

Lần này, vinh quang buổi sáng không có đánh lén, cửa đá bị chậm rãi đẩy ra, tia sáng rơi vào nam tử mặc áo xanh cùng Mộc Thiếu Vũ trên người.

Vương Trùng cùng Đường Hân trao đổi một cái ánh mắt, hai người cấp tốc cùng sau lưng Mộc Thiếu Vũ, lấy tốc độ cực nhanh nhảy vào cửa đá bên trong.

Có khác bốn cái tu sĩ cũng nhân cơ hội xông vào, còn lại người thì lại lạc hậu một bước, cửa đá cấp tốc đóng.

Cung điện dưới lòng đất bên trong đèn đuốc sáng choang, từng đạo từng đạo linh hỏa trôi nổi ở giữa không trung, thỉnh thoảng phát sinh đùng đùng âm thanh.

Mặt đất có một toà linh Trận, do ba mươi sáu đạo hỏa điểm cùng bảy mươi hai tảng đá tạo thành, nếu là lung tung xông vào, sẽ rơi vào bị ngọn lửa đốt cháy kết cục.

Ở cung điện dưới lòng đất trung tâm nơi có một toà trời nổi núi nhỏ, mấy trượng to nhỏ, mặt trên dựng thẳng một khối Mộ Bia, cái kia nhô ra đỉnh núi lại như là một ngôi mộ.

Mộ Phong nhìn tất cả những thứ này, trong lòng có loại không tên thương cảm, đây đối với một chín tuổi hài tử mà nói, đó là rất nan giải thích sự tình.

Nhìn chăm chú ngọn núi nhỏ kia, Mộ Phong phát hiện ngoại trừ mặt đất trận pháp ở ngoài, giữa không trung những kia trôi nổi linh hỏa dĩ nhiên cũng là một loại huyền diệu trận pháp, khiến người ta rất khó đến ngọn núi nhỏ kia.

Chính giữa cung điện dưới lòng đất nơi có một cái truyền tống trận, vào chỗ với ngọn núi nhỏ kia phía dưới, không biết đi về nơi nào.

"Đây là địa phương nào, tại sao lại xuất hiện ở Vân Sơn Thành lòng đất?"

Mộ Phong tập trung ý chí, cẩn thận lưu ý hết thấy trước mắt, phát hiện trên ngọn núi nhỏ khối này trên mộ bia dĩ nhiên có khắc tám chữ.

"Vân Sơn có hận, cổ thành chôn rẫy : cái. Này không phải Triệu gia cái kia âm linh từng nói sao, sao sẽ xuất hiện ở đây?"

Mộ Phong cảm thấy khiếp sợ, tự nói: "Lẽ nào này cung điện dưới lòng đất cùng Vân Sơn có quan hệ, nó rẫy : cái liền chôn ở chỗ này?"

Rẫy : cái là cái gì, Mộ Phong không rõ ràng, nhưng hắc biết cùng ngọn núi nhỏ kia có quan hệ, cùng toà kia phần có quan hệ.

Giờ khắc này, thạch cửa mở ra, đã kinh động Mộ Phong, để hấn ý thức được tình cảnh trước mắt.

"Ta lấy được tới trước đạt cái kia cái truyền tống trận, mới có hi vọng thoát thân."

Mộ Phong hiện tại là cá chậu chim lồng, không có đường lui chỉ có thể đi tới, bằng không nam tử mặc áo xanh vừa đến, hấn liền không chỗ tránh được.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Vân Sơn truyền thuyết (câu đề cử click)

(câu hội viên click cùng phiếu đề cử)

Ý thức được điểm này, Mộ Phong chậm rãi Tiến di, đáy mắt lập loè kỳ dị ánh sáng, trong cơ thể huyết đạo từng cái sáng lên, dĩ nhiên ở mô phỏng tòa trận pháp này, lấy này đến tìm kiếm phá giải biện pháp.

Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết rất huyền bí, thiên hà trong tinh thần ẩn chứa vô cùng Huyền Cơ, chỉ bất quá hấn trước mắt cảnh giới còn thấp, rất nhiều thứ đều còn không cách nào lĩnh hội.

Trận pháp huyền diệu ở chỗ ẩn giấu rất nhiều thứ, có lúc nhìn qua rất đơn giản, nhưng trên thực tế nhưng ẩn giấu đi hung hiểm.

Mộ Phong có thể mượn Thiên Tinh Thần Quyết mô phỏng tòa trận pháp này, thế nhưng trong đó huyền diệu cùng sát cơ, thì lại không phải dễ dàng có thể phá giải cùng lĩnh hội.

Làm nam tử mặc áo xanh đẩy ra cửa đá, Mộc Thiếu Vũ, Vương Trùng, Đường Hân chờ người xuất hiện ở cung thì, Mộ Phong đã bước ra bước thứ nhất, đi vào trận pháp bên trong.

"Đứng lại, nguoi trở lại cho ta."

Mộc Thiếu Vũ rống to, cấp tốc xông lên phía trước, muốn phải bắt được Mộ Phong, lại bị nam tử mặc áo xanh kéo.

"Cẩn thận, trận pháp này rất thâm ảo, trước tiên quan sát một chút ra quyết định sau."

Ở Mộ Phong không có bước ra bước đi kia trước, cung điện dưới lòng đất bên trong trận pháp là bất động bất động, nhưng là khi hấn bước ra bước đi kia, trận pháp liền tự động mở ra, trở nên huyền diệu khó lường.

Vương Trùng, Đường Hân, Mộc Thiếu Vũ đứng ngoài trận, nhìn nhanh chóng vận chuyển trận pháp, trên mặt đều lộ ra kinh sợ.

Nam tử mặc áo xanh tu vi hơi cao, đối với trận pháp lĩnh ngộ yếu lược thâm một ít, giờ khắc này cũng rơi vào trầm mặc.

Còn lại bốn vị tu sĩ từng người tách ra, cũng không dám làm bừa.

Trận pháp bên trong, Mộ Phong cẩn thận từng li từng tí một bước ra ba bước liền ngừng lại, trên mặt lộ ra vẻ trầm tư.

Lúc này, lại có tu sĩ xông vào cung điện dưới lòng đất, trong đó lại có thành đồng Từ gia tiểu cây ớt Từ Lan, không nghĩ tới nàng cũng tới.

Cung điện dưới lòng đất có bốn cánh cửa, trước mắt đã có hai cánh cửa bị người xông vào, tu sĩ nhân số từ chín người tăng lên trên đến mười sáu cái.

Từ Lan nhìn thấy Mộ Phong, theo bản năng phát sinh một tiếng thét kinh hãi, nhưng lập tức liền phản ứng lại.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . . Ai như thế thiếu đạo đức a, dĩ nhiên để một đứa bé đi dò đường?"

Từ Lan xảo diệu che giấu, cũng không có gây nên hoài nghi.

Đường Hân nhìn Từ Lan, không vui nói: "Chớ nói lung tung, này nhóc con không phải là cùng chúng ta một nhóm, hấn là chính mình đi vào."

Từ Lan hỏi: "Hấn làm gì không có chuyện gì chạy đi chịu chết a, sẽ không là có người bức bách đi."

Từ Lan tuổi tác so với Đường Hân, Vương Trùng, Mộc Thiếu Vũ lớn hơn vài tuổi, vừa nhìn ba người vẻ mặt sẽ bao nhiêu đoán được mấy phần.

Mộc Thiếu Vũ hừ nói: "Bớt lo chuyện người."

Vương Trùng liếc mắt nhìn sau đó người, cười lạnh nói: "Này cung điện dưới lòng đất bí mật hơn nửa liên giấu ở cái kia phía trên ngọn núi nhỏ, nếu muốn đạt tới đó nhất định phải xuyên qua trước mắt trận pháp, bằng không không có cơ hội."

"Vương đại thiếu gia nói lời này, là muốn cho chúng ta đi dò đường, hay là đi chịu chết a?"

Người đến bên trong, có tu sĩ vạch trần Vương Trùng nham hiểm để tâm.

Vương Trùng trào phúng nói: "Có bản lĩnh tới đây nhưng nhất gan tiếp tục, các người sao không xoay người rời đi?"

"Vương công tử Danh Dương một phương, nếu không người trước tiên đi thử xem?"

Người đến bên trong có mấy vị đều là hóa cương cảnh giới cao thủ, thực lực không ở Vương Trùng bên dưới, đối với cái này mười bốn, mười lăm tuổi, không coi ai ra gì Vương Đại thiếu tràn ngập khinh bỉ.

Vương Trùng sắc mặt âm lãnh, hần nhưng là Vân Sơn Thành đệ nhất gia tộc Vương gia thiếu gia, nắm giữ rất tốt thiên phú tu luyện, ngày sau có hi vọng kế nhiệm gia chủ, trở thành Vân Sơn Thành người mạnh nhất.

"Nói chuyện với ta như thế, đó là chuyện rất ngu xuẩn."

Vương Trùng ánh mắt ác liệt, đẩy lòng giết chóc thả ra khiến người khí tức.

Những người kia liếc mắt nhìn nhau, từng người khinh rên một tiếng, không lại tiếp tục, hiển nhiên không muốn ở chỗ này cùng Vương Trùng không nề mặt mũi.

Nam tử mặc áo xanh vẫn ở lưu ý trận pháp biến hóa tình huống, giờ khắc này đã nhìn ra một điểm mặt mày.

"Người ở này nhìn, ta đi thử một lần."

Mộc Thiếu Vũ nói: "Cẩn thận một chút."

Nam tử mặc áo xanh khẽ vuốt cằm, quanh thân hiện ra từng đạo từng đạo linh quang, ở dưới chân hần ngưng tụ thành một cây Tử Đằng, dài nhỏ hành Diệp hướng về cái kia trong trận pháp kéo dài đi vào.

Đường Hân thở nhẹ nói: "Loại linh cảnh giới, vẫn là lấy cây mây vì là hình, đây chính là Thanh Mộc linh tông đặc sắc."

Vương Trùng lạnh lùng không nói, Mộc Thiếu Vũ thì lại lộ ra vẻ đắc ý, từ trước mắt cung điện dưới lòng đất tình thế mà nói, Thành Tây Mộc gia chiếm cứ nhất định ưu thế.

Còn lại thế lực so với Mộc gia, đều ở nhược thế.

Đương nhiên, Mộc Thiếu Vũ giờ khắc này cũng vô tâm đi trào phúng, hần quan tâm nhất vẫn là làm sao nắm lấy Mộ Phong, trước tiên đem Hoàn Hồn Thảo đoạt lại.

Từ Lan có chút bận tâm Mộ Phong, nhưng cũng chỉ có thể giấu ở đây lòng, thời khắc lưu ý trong trận tình hình.

Nam tử mặc áo xanh ở ngoài trận lưu lại một cây Tử Đằng, đó là hần khi trồng linh trên cảnh giới một thân tu vi, cắm rễ ngoài trận, bất cứ lúc nào ứng biến, đây là khá là ổn thỏa phương thức.

Tử Đằng kéo dài vào Trận, nâng lên nam tử mặc áo xanh thân thể, cách mặt đất ba tấc không ngã, cũng phân ra một cái tân hành hướng về một hướng khác thân đi.

Đây là một loại thăm dò, để mặc dù đi nhầm, xúc động trận pháp, cũng không sẽ trực tiếp thương tới nam tử mặc áo xanh thân thể, chỉ có thể tiêu hao hần lượng lớn nguyên khí.

Mộ Phong vào Trận sau chỉ bước ra ba bước liền rơi vào cảnh khôn khó, chỉ vì trận pháp này quá mức thâm ảo quý dị, nắm giữ quá khó lường hóa cùng không xác định.

Lúc này, làm nam tử mặc áo xanh vượt vào trong trận, bước thứ nhất cũng không dị thường, bước thứ hai thì lại để Tử Đằng một cái tân hành dò đường, gọi ra trận pháp biến hóa, để Mộ Phong phát giác ra.

Một khắc đó, Mộ Phong trong cơ thể 108 nơi huyết đạo lờ lờ rực rỡ, đại biểu ba mươi sáu đạo hỏa diễm cùng bảy mươi hai tạng đá, đây là tạo thành trận pháp hòn đá tảng, đang không ngừng mô phỏng cùng phân tích đại trận này.

Nam tử mặc áo xanh bước thứ hai cũng không có đi đúng. Từ Đẳng phân ra cái kia tân hành xúc động trận pháp cấm chế, bị một đoàn Liệt Diễm vây quanh, tơi sống phần diệt.

Nam tử mặc áo xanh thâm lắng một tiếng, dưới chân Từ Đẳng cấp tốc phân ra một cái tân tế hành, Như một cái xúc tu dựng đứng ở trước mặt hắn, không ngừng co duỗi thoát khỏi, như là ở dò đường.

Mộ Phong tiến vào trận pháp sau, ba vị trí đầu bộ đều hoàn toàn chính xác, có thể bước thứ tư nhưng chậm chạp không cách nào xác nhận, bởi vì hắn trước đó chỉ là đơn giản mô phỏng, tốt mã dè dặt, không cách nào cảm ứng trận pháp nội tại biến hóa.

Bây giờ, nam tử mặc áo xanh vào Trận, bước thứ hai liền đi sai, gọi ra trận pháp cấm chế, trái lại để Mộ Phong cảm ứng được trận pháp một ít biến hóa, do đó phân tích xác định bước thứ tư chuẩn xác phương vị.

Một bước bước ra, Mộ Phong cảm giác bốn phía cảnh tượng có biến hoá rất lớn, từng toà từng toà núi lửa phân bố bốn phía, giữa không trung có Hỏa Văn xoay quanh, toàn bộ trận pháp lại như là phóng to trăm lần, ngàn lần, sản sinh kinh người ảo giác, khiến người ta khó phân biệt thật giả.

Mộ Phong tìm đập có chút thất hành, trạng thái như thế này rất không ổn, hắn theo bản năng nhắm mắt lại.

Rất nhanh, Mộ Phong khôi phục yên tĩnh, mở mắt vừa nhìn hết thấy núi lửa, Hỏa Văn toàn cũng không thấy, trận pháp lại khôi phục như cũ, chính đang chậm chậm vận hành.

Lúc này, nam tử mặc áo xanh lại bắt đầu thử nghiệm, Từ Đẳng tế hành thay đổi một phương vị, lần này rốt cục đi đúng.

Ngoài trận, Mộc Thiệu Vũ thở phào nhẹ nhõm, Vương Trùng, Đường Hân, Từ Lan thì lại về mặt khác nhau, tâm tình có chút mâu thuẫn.

Lúc này, cung điện dưới lòng đất cửa đá lần thứ hai mở ra, hơn mười vị tu sĩ tràn vào, trong đó bắt mắt nhất lúc trước hồng trần các lạc Tinh, Thanh Mộc linh tông chiêm thể kiệt cùng Xích Hà tông hạ phẩm hoa ba người, bọn họ có thể đều là người tu chân, ở Vân Sơn Thành số một số hai.

"Vân Sơn có hận, cổ thành chôn rẫy : cái. Đây cùng năm đó cái kia truyền thuyết có quan hệ."

Lạc Tinh kiến thức rộng rãi, nhìn thấy núi nhỏ trên mộ bia chữ viết sau, lập tức liền rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Chiêm thể kiệt nghe vậy, nửa tin nửa ngờ.

"Cái kia truyền thuyết rất cổ xưa, có ít nhất mấy ngàn năm, nhưng vẫn không cách nào chứng thực, không ai nói rõ được là giả là thật."

Hạ phẩm hoa nói: "Truyền thuyết Vân Sơn năm đó từng từng ra một vị kỳ nhân, huyền ảo kinh thiên động địa, cuối cùng Thiên kiếp gia thân, biến thành tro bụi, chỉ lưu lại một bộ tàn thi giấu ở tòa thành cổ này bên dưới, nhưng từ không bị chứng thực. Bây giờ xem điệu bộ này, này cung điện dưới lòng đất tựa hồ chính là vị kia kỳ nhân nơi táng thân."

Lạc Tinh cau mày, trầm ngâm nói: "Truyền thuyết thường thường cùng chân tướng tồn tại chênh lệch, Vân Sơn truyền thuyết có người nói cùng cảm tình có quan hệ, có thể có quan cảm tình truyền thuyết, nhưng chưa từng nghe người đề cập."

Chiêm thể kiệt nói: "Truyền thuyết có rất nhiều phiên bản, hay là cổ thành chôn rẫy : cái mới là chính xác phiên bản."

Ba đại cao thủ cấp tốc đi tới ngoài trận, cẩn thận lưu ý bên trong cung điện dưới lòng đất tất cả.

Mộc Thiệu Vũ nhìn thấy chiêm thể kiệt, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ kích động, tiến lên cùng hắn nói nhỏ.

"Việc này ta đã biết tình, sau đó bắt giữ hắn liền vâng."

Chiêm thể kiệt ánh mắt âm trầm, đối với nam tử mặc áo xanh hiệu suất làm việc rất không vừa ý, mà ngay cả một đứa bé đều bải bải bình.

Hạ phẩm hoa lách mình tiến vào trận Fane, mục tiêu của hắn là chính giữa cung điện dưới lòng đất nơi ngọn núi nhỏ kia, nơi đó ẩn giấu đi trong truyền thuyết bí mật kia.

Lạc Tinh theo sát phía sau, hắn xuất từ hồng trần các, đối với trận pháp tương đương quen thuộc.

"Muốn đi đâu, không dễ như vậy."

Chiêm thể kiệt khinh rên một tiếng, cấp tốc vọt vào.

Mộ Phong quay đầu lại, đứng dịp thấy này một hồi cảnh, thân thể tà vọt một bước, bước ra bước thứ năm, lập tức nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng trận pháp biến hóa cùng vận chuyển, trong cơ thể huyết đạo ở từng cái lóe sáng, xuất hiện nhẹ nhàng nhảy lên dấu vết.

Đó là ba đại cao thủ vào Trận sau, xúc động trận pháp tạo thành, cho Mộ Phong linh ngộ phân tích mang đến nhất định trợ giúp.

Tòa trận pháp này rất huyền diệu, không phải lấy uy lực tăng trưởng, mà là lấy thần bí làm gốc.

Ba đại cao thủ vào Trận sau, ba vị trí đầu bộ đều chính xác, có thể bước thứ tư nhưng kẹp lại bọn họ.

Hơn nữa, ba đại cao thủ ba vị trí đầu bộ không giống nhau, nói rõ tòa trận pháp này không chỉ một loại phá giải con đường.

"Phân linh quyết!"

Xích Hà tông hạ cầm hoa kêu nhỏ một tiếng, trên người biến ảo ra từng đạo từng đạo linh thân, hướng về phương hướng khác nhau vọt tới, lấy này tới thăm dò bước thứ tư chính xác phương vị.

Lạc Tinh cùng chiêm thể kiệt cũng sử dụng tới tương tự pháp môn, đó là loại linh cảnh giới một loại vận dụng, cần tiêu hao nhất định nguyên khí, nhưng cũng là phá trận thường dùng chiêu thức.

Ba đại cao thủ đồng thời phát động, lập tức xúc động trận pháp cấm chế, từng đạo từng đạo hóa điểm hóa thành hóa xà, hình thành đầy trời biển lửa, Như đò đậm Thiểm Điện, phản phạt đánh nát từng đường linh thân.

Mộ Phong nhắm mắt lại, cảm thụ trong cơ thể huyết đạo nhảy lên tần suất, đối chiếu trận pháp vận chuyển cùng biến hóa, rất nhanh lại suy tính ra bước thứ sáu cùng bước thứ bảy phương vị.

Chiêm thể kiệt, hạ cầm hoa, lạc Tinh ba người từng người Tiến tiến lên một bước, tiêu hao nhất định nguyên khí, nhưng đối với ba người mà nói nhưng không tính là gì.

Mộ Phong bước ra bước thứ bảy, cảnh tượng trước mắt lại có không giống.

Nam tử mặc áo xanh ở cảm thấy được có cao thủ xông vào sau, càng lựa chọn lui ra, đứng Mộc Thiếu Vũ bên cạnh người.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tâm phần di hận

Phá trận thì có như sau kỳ, người bên ngoài rõ ràng, người trong cuộc mơ hồ.

Từ Lan nhìn thấy Mộ Phong bước ra bước thứ bảy, trong lòng thoáng thờ phào nhẹ nhõm.

Vương Trùng, Đường Hân, Mộc Thiếu Vũ thì lại cảm thấy bất ngờ, đặc biệt Mộc Thiếu Vũ, hắn liền không hiểu nổi một chín tuổi nhóc con, làm sao sẽ đối với trận pháp quen thuộc như thế?

Điểm này, Mộ Phong kỳ thực cũng không nói được, hắn Thiên Tinh Thần Quyết ẩn chứa huyền diệu, có thể đây cũng không phải là nguyên nhân chính.

Mộ Phong mơ hồ có loại cảm giác, một năm trước bệnh của mình đột nhiên khỏi hẳn, ở trong đó khẳng định có lớn lao Huyền Cơ, không chỉ có để hắn khôi phục bình thường, còn để hắn ở vài phương diện khác nắm giữ khó mà giải thích năng lực.

Trong cung điện dưới lòng đất trận pháp rất thần bí, lạc Tinh cùng hạ cầm hoa đều có vẻ khá là cẩn thận, chiêm thể kiệt vì nắm lấy Mộ Phong đoạt lại Hoàn Hồn Thảo, có vẻ đặc biệt cấp thiết, không ngừng triển khai phân linh quyết, kết hợp tự thân đối với trận pháp nghiên cứu cùng tâm đắc, bắt đầu rồi mạnh mẽ đẩy mạnh.

Lạc Tinh cùng hạ cầm hoa cũng không rõ ràng chiêm thể kiệt mục đích, đều cho rằng hắn là muốn trước hết chạy tới cung điện dưới lòng đất chi tâm, cười mở ngọn núi nhỏ kia huyền bí, hai người tự nhiên không muốn để hắn chiếm cứ tiên cơ.

Đã như thế, chiêm thể kiệt khiến xuất hồn thân thể vỡ, không ngừng gia tốc đi tới, lạc Tinh cùng hạ cầm hoa thì lại theo sát phía sau, trong lòng có một loại phân so với.

Mộ Phong vẫn xa xa dẫn trước, mỗi một lần ba đại cao thủ mạnh mẽ đẩy mạnh, đều sẽ xúc động trong trận pháp cấm chế, để hắn đối với trận pháp hiểu rõ tiến một bước thâm nhập, do đó suy tính ra mặt sau bước đi.

Đây là một loại hỗ trợ lẫn nhau nhân quả quan hệ, như không có ba đại cao thủ mạnh mẽ xông vào, Mộ Phong cũng không thể nhanh như vậy tới gần cung điện dưới lòng đất chi tâm.

"Này nhóc con một đường dẫn trước, thực sự là làm người khó hiểu."

Đường Hân khẽ nói, nói ra rất nhiều người tiếng lòng.

Vương Trùng nói: "Hắn dám một thân một mình đến đây, lai lịch thân phận đúng là làm người hiểu kỳ."

Mộc Thiếu Vũ sắc mặt âm trầm, nhìn Mộ Phong xa xa dẫn trước, trong lòng vô cùng lo lắng, rồi lại bất tiện biểu lộ với sắc.

Trong trận pháp, Mộ Phong khi thì đi tới, thì mà dưới trường đèn nhấp nháy trầm tư, càng về sau tốc độ càng chậm, nhưng hắn đối với loại trận pháp này lĩnh ngộ nhưng càng ngày càng sâu.

Sau nửa canh giờ, Mộ Phong bước ra thứ mười sáu bộ, cảnh tượng trước mắt đại biến, hắn dĩ nhiên thành công xuyên qua rồi trận pháp, đi tới cung điện dưới lòng đất chỉ tám, đi tới ngọn núi nhỏ kia bên dưới, đứng bên ngoài truyền tống trận.

Lúc này, chiêm thế kiệt, lạc Tinh, hạ cầm hoa ba người từ lâu phân tán, tiến lên chừng mười bộ, nhưng cũng rơi vào cảnh khôn khó.

Tòa trận pháp này khởi đầu có mấy loại con đường có thể thông qua, thế nhưng càng về sau con đường càng ít, con đường càng hẹp, nếu không thể đi vào quỹ đạo, cũng chỉ có thể bị nguy với này.

Mộ Phong quay đầu lại nhìn trong trận pháp ba người, khoe miệng nở một nụ cười, trong cơ thể 108 nơi huyết đạo lờ lờ rục rịch, cuộn cuộn lưu động chân nguyên y theo trận pháp vận hành đường bộ cùng phá giải con đường nhanh chóng vận chuyển, để hắn có bừng tỉnh tỉnh ngộ nhận thức.

Thu hồi ánh mắt, Mộ Phong nhìn chăm chú giữa không trung trôi nổi núi nhỏ, trong lòng có loại không nói ra được dị dạng, tựa hồ có cái âm thanh vẫn ghé vào lỗ tai hắn than nhẹ, rồi lại nghe không rõ lắm.

Trên ngọn núi nhỏ có một ngôi mộ, hoặc là nói ngọn núi nhỏ này lại như là một ngôi mộ, cái kia trên mộ bia rõ ràng có khắc "Vân Sơn có hận, cổ thành chôn rở : cái tám chữ, có thể Mộ Phong nhưng không hiểu nó cụ thể ý tứ.

Mộc Thiếu Vũ trừng mắt Mộ Phong, quát: "Tiểu tử thôi, ngươi nhanh lên ra đây cho ta, ta nhiều không được ngươi!"

Mộ Phong nghe vậy quay đầu lại nở nụ cười, khiêu khích nói: "Có bản lĩnh ngươi đi vào."

"Ngươi có gan đi ra."

Mộc Thiếu Vũ tức giận đến cắn răng, biết rõ Mộ Phong không sẽ ra tới, nhưng hắn chính là nuốt không trôi con giận này.

"Ngươi cần ta a?"

Bướng bỉnh nở nụ cười, Mộ Phong hướng về Mộc Thiếu Vũ giơ ngón tay giữa lên, điều này làm cho Từ Lan không nhịn được nở nụ cười.

Mộc Thiếu Vũ tức giận đến tức giận mắng.

"Ngươi chính là chạy trốn tới chân trời, ta cũng sẽ đem ngươi bắt tới."

Mộ Phong cười khẩy nói: "Vậy ngươi cũng chậm chậm mòng đi, ta đi trước một bước."

Nhìn lướt qua giữa không trung linh hóa Trận cùng ngọn núi nhỏ kia, Mộ Phong cẩn thận từng li từng tí một bước vào truyền tống trận, trong lòng có chút thấp thỏm bất an, không thông báo bị truyền tống đến cái nào.

Trận pháp mở ra, linh quang biến ảo, hình thành một quả cầu ánh sáng bao vây lấy Mộ Phong thân thể, mặt ngoài lưu quang phân tán, sau một khắc Mộ Phong liền biến mất không còn tăm hơi.

"Đáng ghét, lại bị hắn chạy."

Nam tử mặc áo xanh một mặt mù mịt, trong lòng tràn ngập hối hận, sớm biết như vậy, vừa bắt đầu liền không nên khinh địch, trực tiếp bắt Mộ Phong, thì sẽ không gặp phải nhiều như vậy sự cố.

Bây giờ hối hận đã muộn, nhưng hắn thì phải làm thế nào đây đây?

Ánh sáng lóe lên, Mộ Phong toàn thân căng thẳng, có loại sắp bị xé rách cảm giác, tựa hồ tiến vào một loại nào đó di chuyển nhanh chóng không gian, vậy thì là truyền tống trận huyền diệu.

Một giây sau, Mộ Phong xuất hiện ở một thung lũng bên trong, nơi này vân gìa vụ nhiều, linh khí dồi dào, khắp nơi hoa cỏ, thanh u yên tĩnh.

"Đây là địa phương nào?"

Mộ Phong hiểu kỳ nhìn xung quanh, thân thể bắn lên, xuyên qua sương mù xuất hiện ở giữa không trung, phát hiện mình dĩ nhiên ở trong dãy núi.

Nghiêng đầu nhìn chung quanh, Mộ Phong nhìn thấy một tòa thành trì, trên mặt lộ ra kinh sợ.

"Đây là Vân Sơn, cái kia cung điện dưới lòng đất thật sự cùng Vân Sơn có mật thiết liên quan."

Thân thể bay xuống, Mộ Phong nguyên rơi xuống, bắt đầu đánh giá bên trong thung lũng tình huống, chỉ chốc lát liền phát hiện một toà động phủ.

"Mộng Tiên Động, thật tên kỳ cục."

Mộ Phong đứng ngoài động, nhìn cửa động phía trên 'Mộng tiên' hai chữ, cảm thấy rất kinh ngạc.

Chốc lát, Mộ Phong tiến vào trong động, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, mặt đất sáng lên từng đạo từng đạo ánh sáng, xuyên nổi lên một cái uốn lượn xoay quanh đường mòn, gây nên Mộ Phong chú ý.

"Này không phải cái kia cung điện dưới lòng đất trận pháp phá giải con đường sao? Xem ra hai địa phương này quả nhiên có liên hệ."

Mộ Phong dọc theo cái kia uốn lượn xoay quanh đường mòn cẩn thận đi tới, đi tới động phủ nơi sâu xa, chỗ ấy có một thiên nhiên hang lớn huyệt, quái thạch lớp lớp, cái bàn thiên thành, linh tuyến chảy nhỏ giọt, mùi hoa phân tán, tựa hồ năm xưa từng có người ở quá nơi này.

Trong động cảnh sắc rất đẹp, linh khí dồi dào, là một chỗ rất tốt chỗ tu luyện.

Mộ Phong ở trong động đi rồi một vòng, không có phát hiện nguy hiểm gì, trái lại ở trong động trên bàn đá phát hiện một chút hoa văn chữ viết.

Ngồi ở bên cạnh cái bàn đá, Mộ Phong đưa tay khẽ vuốt mặt bàn, đầu ngón tay phóng ra điểm điểm ánh sáng, hiển hóa ra một tòa trận pháp.

"Lại là bên trong cung điện dưới lòng đất toà kia linh Trận, vẫn đúng là có chút ý nghĩa."

Mộ Phong đầu ngón tay xoay tròn, ở trên mặt bàn uốn lượn di động, rất thuận lợi phá giải trên mặt bàn trận pháp, thả ra quang mang rực rỡ, từng cái từng cái chữ viết từ trên mặt bàn bay ra, huyền không trôi nổi ở Mộ Phong trước mắt.

"Vân Sơn có thạch viết mộng tiên, vạn năm nhất mộng bắt đầu gặp lại, hắc Hành thiên hạ ta làm bạn, hắc tu kiếm đạo ta tu duyên. Kinh Hồng Nhất Kiếm chấn động cửu thiên, nghịch đạo đồ thần nhạ thiên oán, vạn kiếp bất phục hồng trần luyến, ta thân táng cốt hắc táng thiên."

Đây là một đoạn bí ẩn, giảng giải mộng tiên thạch cùng hắc trong lúc đó cái kia đoạn duyên.

Mộ Phong xem xét tỉ mỉ, trên bàn đá chữ viết là năm đó mộng tiên thạch lưu, giảng giải một đoạn thê mỹ cảm động ái tình cô sự.

Này Mộng Tiên Động chính là năm đó mộng tiên thạch động phủ tu luyện, nó vạn năm nhất mộng thông linh hiển thánh, ai muốn nhưng gặp phải một người thiếu niên, hai người kết làm gắn bó keo sơn, cùng hành đạo thiên hạ, cùng vào sinh ra tử.

Thiếu niên kia kiếm thuật Thông Thiên, phong hoa tuyệt đại, nghịch đạo đồ thần nhưng thiên tạt thiếu niên, gặp phải vô số cường giả vây công cùng khiêu chiến, cuối cùng vạn kiếp bất phục, nhưng mộng tiên thạch nhưng xưa nay không từng rời đi.

Đến cuối cùng, vì cứu cái kia âu yếm thiếu niên, mộng tiên thạch đem hắc táng ở trong thân thể của mình diện, trả giá khó có thể tưởng tượng đánh đổi, vạn năm tu vi hủy hoại trong một ngày, chỉ vì để hắc sống sót.

Vân Sơn có hận chi chính là mộng tiên thạch, cổ thành chôn rẫy : cái chôn xuống nhưng là thiếu niên kia.

Vân Sơn Thành lòng đất cung điện chính là mộng tiên thạch lưu, toà kia trôi nổi ở chính giữa cung điện dưới lòng đất nơi núi nhỏ, liền mai táng thiếu niên kia, bên trong trận pháp đều là mộng tiên thạch thiết lập, chỉ có điều khi đó mộng tiên thạch đã thoái thác, bày xuống trận pháp không rất : gì uy lực, bằng không lấy Mộ Phong tu vi cảnh giới, căn bản là không vượt qua nổi.

Trên bàn đá ngoại trừ một đoạn này miêu tả ở ngoài, còn có cung điện dưới lòng đất trận pháp giảng giải, cùng với liên thông cung điện dưới lòng đất truyền tống trận truyền tống điểm.

Mộ Phong chăm chú nghiên cứu cẩn thận linh hội, ở hiểu ra sau khi, trên bàn đá lại cho thấy tân chữ viết.

"Ai nếu có duyên, viên tâm nguyện ta, hắc tất Trọng sinh, trợ ngươi thành tiên."

Mộ Phong thấy này, nhẹ nhàng thở dài, đây là mộng tiên thạch cuối cùng nguyện vọng, hi vọng hữu duyên người có thể trở về cung điện dưới lòng đất, đem toà kia phân mang đi, tẩm bổ ở trong thân thể.

Bên trong cung điện dưới lòng đất trận pháp tuy rằng uy lực không lớn, nhưng lại hết sức huyền diệu, có thể ở trong người khắc họa, đem toà kia phân thu vào trận pháp bên trong tâm bổ lên.

Chỉ cần đem bên trong cung điện dưới lòng đất linh Trận cùng không trung linh hỏa Trận dung hợp thông suốt, liền có thể đem toà kia trôi nổi giữa không trung phân lấy đi, đợi đến thời cơ thành thực, hắc thì sẽ sống lại.

Bàn đá chính là liên thông cung điện dưới lòng đất truyền tống điểm, chỉ cần Mộ Phong có thể lĩnh ngộ cũng nắm giữ bên trong cung điện dưới lòng đất

hai tòa trận pháp tinh túy, liền có thể thông qua này bàn đá trở lại trong cung điện dưới lòng đất, hoàn thành mộng tiên thạch năm đó nguyện vọng.

Mộ Phong cẩn thận lĩnh ngộ, hẳn ở phương diện này khá cụ thiên phú, vẹn vẹn thời gian một nén nhang, liền nắm giữ cơ bản.

Đứng dậy, Mộ Phong vòng quanh bàn đá xoay chuyển ba vòng, trong lòng tâm tư bách chuyển, lúc này trở về cung điện dưới lòng đất cụ có nhất định nguy hiểm, rất có thể sẽ tự chui đầu vào lưới, nhưng hẳn vẫn là quyết định về đi xem một chút.

Mộ Phong đưa tay phải ra, đặt tại bàn đá bên trên, trên mặt bàn linh quang lưu chuyển, hình thành một vòng xoáy, lập tức liền đem hẳn hút vào.

Trong chớp mắt, Mộ Phong trở về đến trong cung điện dưới lòng đất, gây nên rối loạn tung bùng.

Chiêm thế kiệt, lạc Tinh, hạ cảm hoa ba người còn bị khốn trong trận, ngoài trận rất nhiều người đều ở vậy xem.

"Hắn tại sao lại trở lại?"

Từ Lan nhìn Mộ Phong, trong lòng có chút lo lắng.

Vương Trùng cùng Đường Hân đều cảm thấy bất ngờ, chỉ có Mộc Thiếu Vũ bỗng cảm thấy phần chấn, mắng: "Tiểu tử thói nguoi lẫn ra đây cho ta."

Mộ Phong không để ý tới hẳn, ngẩng đầu nhìn trời nổi núi nhỏ, tâm tình rất phức tạp.

Không tên thờ dài, Mộ Phong chân nguyên trong cơ thể vận chuyển, từng cái từng cái huyết đạo từng cái sáng lên, đối ứng trong cung điện dưới lòng đất linh Trận cùng linh hóa Trận, bắt đầu ở trong cơ thể hẳn hiện ra, cũng tự mình vận chuyển.

Một khắc đó, phía trên ngọn núi nhỏ Mộ Bia bắn ra một vệt hào quang, rơi vào Mộ Phong trên người, như là mở ra một loại nào đó phong ấn, ngọn núi xuất hiện nhẹ nhàng lay động, lập tức cấp tốc nhỏ đi, hóa thành một đạo ánh sáng chui vào Mộ Phong trong cơ thể.

Biến hóa này gây nên cung điện dưới lòng đất chấn động, Mộ Phong không dám ở lâu, cấp tốc nhảy vào truyền tống trận, chớp mắt lại trở về Mộng Tiên Động ở ngoài bên trong thung lũng.

Đi vào bên trong động, Mộ Phong đi tới cái kia trước bàn đá, chẳng biết lúc nào chỗ ấy càng có thêm một chiếc nhẫn, còn có một nhóm chữ.

"Viên tâm nguyện ta, đem tặng chiếc nhẫn, mộng linh làm tên, chứa đồ không hiện ra."

Đây là mộng linh giới, một khi mang theo liền có thể tự động ẩn hình, không chỉ có thể chứa đựng vật phẩm, còn có ẩn thân khả năng.

Trên bàn đá có mở ra mộng linh giới phương pháp, Mộ Phong sau khi xem liền đem mộng linh giới đai ở ngón giữa tay trái bên trên, cũng cắn phá đầu ngón tay, để tiên máu nhuộm đỏ giới tử.

"Trong lòng có tòa phần, táng vị vong nhân."

Một khắc đó, một thăm thăm nữ âm xúc động Mộ Phong tiếng lòng, ngắn gọn mười cái tự nhưng có không nói hết ai oán.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Y Y hoàn hồn (câu phiếu đề cử)

Mộ Phong thường thức câu nói kia, tâm tình có chút trầm thấp, hẳn mặc dù mới chín tuổi, còn không hiểu nam nữ cảm tình, nhưng hẳn mơ hồ cảm thấy năm đó mộng tiên thạch yêu rất nhiều, vì lẽ đó có hận, nhưng cũng không hối hận.

Mộng linh giới nhiệm Mộ Phong máu tươi sau, lập loè tia sáng kỳ dị, chỉ chớp lát liền ẩn hình biến mất, hoàn thành đơn giản nhất nhận chủ nghi thức.

Mộ Phong thử nghiệm mở ra mộng linh giới, nó liền rõ ràng hiển hóa ra ngoài, cũng mở ra một huyền diệu không gian.

Mộ Phong đem trên người túi chứa đồ mở ra, đem cái kia Hoàn Hồn Thảo đặt ở mộng linh trong nhẫn, linh dược khí tức liền lặng yên biến mất, không lộ nửa điểm dấu vết, mặc dù là người tu chân, cũng khó có thể phát hiện.

"Quá tốt rồi, như vậy liền không sợ Mộc gia cao thủ lần theo."

Mộ Phong đem túi chứa đồ cũng để vào mộng linh giới, sau đó ở trong động quay một vòng.

Nơi này linh khí dồi dào, rất thích hợp tu luyện, nhưng cân nhắc đến cung điện dưới lòng đất truyền tống trận cùng này liên kết, vạn nhất có cao thủ tiến vào cung điện dưới lòng đất, thông qua truyền tống trận tới chỗ này, vậy mình chẳng phải nguy hiểm?

Nghĩ tới đây, Mộ Phong quyết định lập tức rời đi, hắn đã chiếm được Hoàn Hồn Thảo, trước mắt nóng lòng nhất chính là chạy về cách sơn trấn, đem Y Y tỷ cứu tỉnh.

Đi ra ngoài động, Mộ Phong quay đầu lại nhìn mấy lần, lập tức bắn ra trùng thiên, phi ra khỏi sơn cốc, hướng về cách sơn trấn bay đi, tách ra Vân Sơn Thành, chuyển đi hoang sơn dã lĩnh.

Trong cung điện dưới lòng đất, Mộ Phong lấy đi toà kia phần sau, gọi ra cung điện dưới lòng đất chấn động.

Đầu tiên là truyền tống trận đình chỉ vận chuyển, tiếp theo giữa không trung linh hỏa từ từ tắt, sau đó mặt đất linh Trận ngừng chuyển động, lại như là mất đi ngọn nguồn động lực.

Đã như thế, chiếm thế kiệt, lạc Tinh, hạ cảm hoa thoát vây, cấp tốc chạy tới cung điện dưới lòng đất chi tâm, nhưng tất cả đã quá muộn.

"Đáng ghét, ta nhất định phải bắt được hắn!"

Chiếm thế kiệt rít gào, dẫn dò Mộc Thiếu Vũ cùng nam tử mặc áo xanh lập tức phái người tìm kiếm Mộ Phong tầm tích, phòng chừng này truyền tống điểm sẽ không quá xa.

Lạc Tinh có chút tiếc nuối, hạ cảm hoa thì lại dẫn dò Vương Trùng phái người tìm kiếm Mộ Phong tầm tích, cần phải tìm tới hắn, mới có thể mở ra cung điện dưới lòng đất bí ẩn, làm rõ năm đó Vân Sơn truyền thuyết, cùng với toà kia phần ẩn giấu bí mật.

Cung điện dưới lòng đất đang chấn động, xuất hiện sụp đổ dấu vết.

Bên trong tu sĩ dồn dập tông cửa xông ra, chỉ chốc lát liền chạy trốn không còn một mống.

Chín lối vào chậm rãi đóng, cung điện dưới lòng đất bắt đầu chìm xuống, cũng chậm rãi thu nhỏ lại, không lâu lắm liền biến mất tung tích.

Rất nhiều tu sĩ trở về mặt đất, nhìn thấy vô cùng thê thảm Vân Sơn Thành, cảm giác ngày hôm đó trong lúc đó phát sinh quá nhiều chuyện, khiến người ta mắt không kịp nhìn.

Đầu tiên là Yêu Vương linh kính, sau đó là vân Hoa chân nhân chí bảo, tiếp theo cung điện dưới lòng đất xuất hiện, ba người hoàn toàn liên kết, tựa hồ cũng tồn tại liên hệ nào đó.

Trong này có một nhò gầy bóng người, không có ai biết lai lịch của hắn, nhưng hắn đã thấy chứng tất cả, trải qua truyền kỳ, cũng mang đi cung điện dưới lòng đất bí mật.

Thành Tây Mộc gia đang toàn lực tìm, Vương gia, Đường gia, Triệu gia cao thủ cũng đang tìm, thậm chí ngay cả Thanh Mộc linh tông, Xích Hà cung, hồng trần các cao thủ đều đang tìm kiếm, còn có thật nhiều Vân Sơn Thành tu sĩ, đều muốn từ Mộ Phong tay bên trong hiểu được cái kia 'Cổ thành chôn rử : cái' cổ sự.

Đáng tiếc ngoại trừ số ít người biết Mộ Phong danh tự này ở ngoài, không có ai biết hắn đến từ nơi nào.

Nhẹ nhàng ta đi rồi, chính như ta nhẹ nhàng đến, ta vung một phát ống tay áo, không mang đi một áng mây.

Mộ Phong phù dung chớp mắt cho Vân Sơn Thành lưu lại một chút sắc thái, bất kể là Thành Tây Mộc gia Hoàn Hồn Thảo, vẫn là thần bí cung xuất hiện, cũng làm cho người ghi nhớ hoặc là hoài niệm.

Đường về trên đường, Mộ Phong có vẻ vô cùng biết điều, vẫn ngủ ngoài trời hoang dã, này cho những kia bốn phương tám hướng lần theo hắn nhân tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Vì không đưa tới chú ý, Mộ Phong trú phục dạ hành, ngàn dặm xa tiêu hao ngũ ngày, trên đường còn kém điểm va vào Vân Sơn Thành tu sĩ, may là hắn thanh thiên vô ảnh cấp tốc Như so với, lúc này mới không có bị người phát giác.

Từ rời đi đến trở về, Mộ Phong chỉ dùng không tới thời gian nửa tháng, tuy rằng trải qua nguy hiểm, nhưng toàn thể tới nói vẫn tính may mắn, lần này Vân Sơn Thành hành trình, có thể nói là tràn ngập kỳ ngộ.

Lâm Phương nhìn thấy Mộ Phong trở lại, nhất thời vô cùng kích động, đem hắn ôm vào trong ngực.

"Trở về là tốt rồi, ta mỗi ngày đều đang vì ngươi lo lắng..."

Mộ Phong hưng phấn nói: "Ta đem Hoàn Hồn Thảo mang về."

Lâm Phương nghe vậy chấn động, bật thốt lên: "Thật sự?"

"Chính xác trăm phần trăm, chúng ta nhanh đi cứu Y Y tỷ."

Mộ Phong trên mặt mang theo nụ cười, lôi kéo Lâm Phương tiến vào Liễu Gia mật thất dưới đất, lúc này mới mở ra mộ linh giới, lấy ra Hoàn Hồn Thảo.

Lâm Phương hai tay run run tiếp nhận Hoàn Hồn Thảo, cẩn thận phân biệt một hồi, trong mắt lộ ra kích động nước mắt.

"Là (vâng, đúng) nó, đúng là nó, Y Y có cứu."

Mộ Phong thúc giục: "Không khỏi đêm dài lắm mộng, mau mau cứu tính Y Y tỷ."

Lâm Phương một lau nước mắt, nín khóc mỉm cười nói: "Được, chúng ta lập tức bắt đầu. Sau đó Y Y ăn vào Hoàn Hồn Thảo sau, người liền lập tức vì năng thôi cung hoạt huyết, kích hoạt toàn thân cơ năng."

Mộ Phong gật đầu đáp lại, đứng bên giường toàn lực phối hợp, chờ Lâm Phương đem Hoàn Hồn Thảo nhét vào Liễu Y Y trong miệng sau khi, liền bắt đầu vì là Liễu Y Y thôi cung hoạt huyết, làm cho năng mê man nhiều ngày thân thể cơ năng từng cái thức tỉnh.

Đây là một rất then chốt quá trình, nhất định phải kích hoạt Liễu Y Y sinh cơ, năng mới có thể chân chính hấp thu Hoàn Hồn Thảo được lực, do đó đề tung bay ở trong thiên địa cái kia một tia hồn phách trở về chủ thể.

Hoàn Hồn Thảo là linh dược, có thu nạp hồn phách, chiêu hồn tìm kiếm phách lực lượng.

Liễu Y Y đem Hoàn Hồn Thảo ngậm vào trong miệng, ở Mộ Phong toàn lực hiệp trợ dưới, quanh thân khí huyết khôi phục vận chuyển bình thường, tuy rằng thiếu hụt một hồn không cách nào thức tỉnh, nhưng thân thể nhưng cùng người thường không khác.

Cứ như vậy, mượn Hoàn Hồn Thảo chiêu hồn lực lượng, cái kia tự do ở trong thiên địa một hồn cảm ứng được Liễu Y Y phương vị, liền cấp tốc trở về.

Một khắc đó, Liễu Y Y mở mắt ra, vừa định muốn mở miệng, liền bị mẫu thân Lâm Phương đè lại miệng nhỏ.

"Không cần nói chuyện, trong miệng người ngậm lấy Hoàn Hồn Thảo, sau khi tỉnh lại muốn nghĩ cách đem này Hoàn Hồn Thảo hòa vào trong linh hồn, chuyện đó đối với người ngày sau tu luyện có lớn lao giúp ích."

Liễu Y Y đầu óc mơ hồ, mắt to như nước trong veo Trung trản ngập nghi vấn.

Lâm Phương khẽ thở dài: "Cách son sự kiện đưa tới vô số cao thủ, có người vì hiểu rõ đêm đó chuyện gì xảy ra, sử dụng tới câu hồn đoạt phách thuật, thu lấy hồn phách của người, dẫn đến người ba hồn ly thể, chỉ có hai hồn trở về vị trí cũ, từ đây rơi vào hôn mê. Vì cứu người, Mộ Phong độc thân đi tới bên ngoài ngàn dặm Vân Sơn Thành, trải qua hung hiểm mang về Hoàn Hồn Thảo, người mới có thể thức tỉnh. Hiện tại người trước tiên dứt bỏ tạp niệm, nghĩ cách dung hợp Hoàn Hồn Thảo, nếu có thể thành công ngày sau thành tựu kinh người."

Liễu Y Y kinh ngạc cực kỳ, quay đầu lại nhìn Mộ Phong, trong mắt tràn đầy cảm động cùng cảm kích.

"Y Y tỷ đừng nói chuyện, ta không ăn cái gì khô, người nhanh dung hợp Hoàn Hồn Thảo đi."

Liễu Y Y khẽ gật đầu, bắt đầu chăm chú tu luyện, thúc vang chín tầng trời thần hoàng quyết, trong cơ thể 108 nơi huyết đạo từng cái sáng lên, chân cương Như nước chảy, nổ vang rung trời Vũ, thả ra mạnh mẽ mà khí thế kinh người.

Hoàn Hồn Thảo chính là linh dược, trừ phi mạnh mẽ ăn, bằng không nếu muốn để nó cam tâm tình nguyện bị người dung hợp, vậy khẳng định không quá dễ dàng.

Thế nhưng Liễu Y Y vô cùng may mắn, năng cửu thiên thần hoàng quyết ẩn chứa phi tiên bí mật, thả ra ngoài khí tức đối với Hoàn Hồn Thảo tràn ngập sức hấp dẫn, hữu hiệu yếu bớt nó bài xích tính, tốn thời gian ba ngày ba đêm rốt cục bước đầu dung hợp Hoàn Hồn Thảo, để nó tiến vào Liễu Y Y trong Thức Hải.

Mở mắt ra, Liễu Y Y đáy mắt hiện ra một cây Tam Diệp Thảo, vậy thì là Hoàn Hồn Thảo bóng mờ.

Lâm Phương vô cùng kích động, cao hứng cười nói: "Từ nay về sau, người khác lại nghĩ thu lấy hồn phách của người sẽ trở nên khó khăn cực kỳ. Hoàn Hồn Thảo ngoại trừ có thể tìm về mất đi hồn phách ở ngoài, hòa vào sâu trong linh hồn sau, không chỉ có thể vững chắc thần hồn, còn có hi vọng tu luyện ra ba cái Nguyên Anh."

Lâm Phương tu vi cảnh giới cũng không cao, thế nhưng năng tinh thông y thuật, lại là Liễu Gia con dâu, đối với phương diện tu luyện thường thức có thể hơn xa Mộ Phong cùng Liễu Y Y.

"Những kia sau này hãy nói, Mộ Phong người nhanh nói cho sau, lần này đi Vân Sơn Thành, người đều trải qua cái nào một số chuyện?"

Nắm lấy Mộ Phong tay nhỏ, Liễu Y Y cấp thiết hỏi dò.

Mộ Phong nắm chặt Liễu Y Y tay nhỏ, giằng giải nổi lên lần này ra ngoài trải qua.

"... Ta ở trong chợ đêm gặp gỡ từ Lan tỷ tỷ, đào đến nhìn một tảng đá, vậy hẳn là là một cái bảo bối tốt... Ta giết Triệu Tuấn, giả họa cho Mộc gia... Hồng trần các ta lĩnh ngộ thanh thiên vô ảnh quyết, sau đó Yêu Vương linh kính xuất hiện, vân Hoa chân nhân chỉ bảo xuất thế, ta thừa lúc vắng mà vào được Hoàn Hồn Thảo, bị Mộc gia cao thủ truy sát, trốn cung điện dưới lòng đất bên trong..."

Một ngày kia chuyện đã xảy ra vô cùng đặc sắc, Lâm Phương cùng Liễu Y Y nghe được say sưa ngon lành, rồi lại thập phần lo lắng.

Lần này Mộ Phong Vân Sơn Thành hành trình, tuy rằng kỳ ngộ không ngừng, nhưng cũng đặc tội rồi không ít người, này cho ngày sau gieo xuống mầm tai họa.

"Cảm tạ người, mộ Phong đệ đệ."

Liễu Y Y hết sức cảm động, chín tuổi Mộ Phong vì cứu mình, không tiếc độc thân mạo hiểm, trí Đấu Vân Sơn Thành vô số tu sĩ, này không chỉ là niềm tin vấn đề, còn cần dũng khí cùng nghị lực.

Lâm Phương cảm xúc nói: "Thực sự là ta con ngoan."

Mộ Phong nói: "Vi Y Y tỷ, to lớn hơn nữa nguy hiểm đều đáng giá."

Liễu Y Y cao hứng sờ sờ Mộ Phong đầu, cười nói: "Thực sự là hảo đệ đệ của ta. Đúng rồi, cha đây, hẳn làm sao không ở đây?"

Lâm Phương hoàn toàn biến sắc, Mộ Phong cũng cúi đầu không nói.

Liễu Y Y ngày đó hôn mê, cũng không biết phụ thân Liễu Tuấn Sinh đã chết tin tức, bây giờ nàng đột nhiên hỏi, điều này làm cho Lâm Phương cùng Mộ Phong cũng không biết nên nói như thế nào lên.

"Nương, người làm sao?"

Liễu Y Y hơi nghi hoặc một chút, nhưng rất nhanh sẽ ý thức được không đúng, gấp gấp hỏi: "Nương, người nói chuyện a, cha đến cùng làm sao?"

Lâm Phương nhìn con gái, trong mắt hiện ra nước mắt.

"Cha người vì bảo vệ người an toàn, bảo vệ Liễu Gia Tổ phòng bí mật, đã bị người giết chết."

Liễu Y Y cả người chấn động, tin tức này khác nào sấm sét giữa trời quang, làm cho nàng khó có thể tin.

"Không, sẽ không, cha sẽ không chết, người là gạt ta."

Liễu Y Y Đại Bì, gào khóc lưu lại nước mắt.

"Y Y tỷ..."

Mộ Phong nắm lấy Liễu Y Y tay, cũng không biết nên an ủi ra sao nàng.

Lâm Phương thương tâm nói: "Nhược Nhiên cha người còn sống sót, nương lại có thể nào để Phong nhi đi một mình ngàn dặm, thiệp thân hiểm cảnh đi vì người tìm kiếm Hoàn Hồn Thảo, đi cướp đoạt Mộc gia truyền gia bảo?"

Liễu Y Y ngây người, trong mắt nước mắt như mưa, nàng tuy rằng không muốn tin tưởng, có thể nàng cũng biết, cha Nhược Nhiên còn ở đây, lần này Vân Sơn Thành hành trình, há có thể đến phiên Mộ Phong đi mạo hiểm?

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Lại vào cách sơn (câu phiếu đề cử)

(câu thu gom, click, phiếu đề cử.)

"Luu thúc thúc đi rồi, sau đó ta sẽ chăm sóc các người."

Mộ Phong khuôn mặt nhỏ kiêu ngạo, nói rất chân thành.

Liều Y Y nhìn hắn, không nhịn được ôm chặt lấy hắn.

Lâm Phuong nhìn một đôi tiểu nhi nữ, nước mắt Trung nổi lên cười hoa.

"Thế Giả đã rồi, sống sót làm không ngừng vươn lên. Liều Gia Tổ phòng bí mật liền ở trên người các người, các người nhất định phải kiên cường sống tiếp, cũng đưa nó phát dương quang đại."

"Nương yên tâm, ta chắc chắn sẽ không phụ lòng cha kỳ vọng, ta nhất định sẽ nổi bật hơn mọi người, tự tay vì là cha báo thù rửa hận."

Liều Y Y lau khô nước mắt, trên mặt lộ ra kiên định.

"Đây mới là nương con ngoan."

Lâm Phuong ôm con gái, một phen an ủi sau, mang theo Mộ Phong cùng rời đi phòng dưới đất.

Cách sơn sự kiện đã qua nhanh nửa tháng, cách sơn trấn cũng cơ bản khôi phục yên tĩnh, thế nhưng bên ngoài ngàn dặm Vân Sơn Thành, bây giờ nhưng náo nhiệt cực kỳ.

Vân Hoa chân nhân chí bảo, cuối cùng tung tích không rõ, cái kia Thanh Vân tiểu đạo sĩ cũng cùng biến mất.

Yêu Vương linh kính bị Bách Hoa Môn phù dung Tiên Tử phải đến, tin tức này ở Thương Châu địa giới đi học gây nên không nhỏ náo động, rất nhiều đại phái cùng thế gia đều phái ra cao thủ tới cửa chúc, trên thực tế là muốn tìm tòi hư thực.

Còn lại cung điện dưới lòng đất bí ẩn cùng Mộ Phong có quan hệ, không có dính dáng đến quá to lớn thế lực đoàn đội, trái lại hấp dẫn nhất người, rước lấy rất nhiều tu chân môn phái chú ý.

Mộ Phong sau khi trở lại liền vẫn bồi tiếp Liều Y Y, mãi đến tận sau ba ngày Liều Y Y tâm tình mới từ từ bình tĩnh.

Lâm Phuong đơn giản vì là Liều Tuấn Sinh xử lý hậu sự, lập Y Quan trùng, liền táng ở trong tiểu viện.

"Y Y tỷ, ta này có Huyền Nguyên đan, có thể trợ người sớm ngày đi vào loại linh cảnh giới."

Mộ Phong lấy ra cái kia túi chứa đồ, đưa cho Liều Y Y.

Đây là một cái pháp khí chứa đồ, tuy rằng không sánh được mệnh linh giới, nhưng đối với trấn nhỏ tu sĩ bình thường tới nói cũng coi như là rất đồ tốt.

Trong túi chứa đồ có không ít vật phẩm, Liều Y Y đem toàn bộ lấy ra, cũng để mẫu thân Lâm Phuong hỗ trợ phân biệt.

"Có một ít Tự Khí Đan, các người đã không dùng được : không cần, người bình thường ăn vào có thể cường thân kiện thể. Mặt khác này ngưng nguyên đan Phong nhi vừa vận dùng, có thể gia tốc tu luyện. Huyền Nguyên đan rất quý giá, năm bình tổng cộng một trăm hạt, Y Y dung hợp Hoàn Hồn Thảo, lại dùng Huyền Nguyên đan, có hi vọng ở trong ngắn hạn đi vào loại linh cảnh giới. Còn lại còn có thật nhiều dược liệu, đều có thể đem ra trị bệnh cứu người."

Đơn giản phân loại sau khi, Liều Y Y thu hồi Huyền Nguyên đan, Mộ Phong thì lại được ba bình ngưng nguyên đan, tổng cộng sáu mươi hạt.

Đối với tu võ người tới nói, đan dược phụ trợ hiệu quả rất rõ ràng, một ít môn phái thế gia đều có chuyên môn phòng luyện đan, vì là môn hạ đệ tử cung cấp đan dược.

Đi vào loại linh cảnh giới sau khi, coi như là bước vào tu chân lĩnh vực, khi đó phổ thông đan dược đã không hiệu quả gì, cần lấy linh dược luyện chế linh đan, dược hiệu kia đem hơn xa phổ thông đan dược trăm lần, ngàn lần.

Mộ Phong cùng Liều Y Y còn nhỏ, đối với những này thường thức không quá quen thuộc, thế nhưng Lâm Phuong nhưng biết được một ít.

Ngày đó cách sơn sinh biến, trăm nghìn tu sĩ thoát thân không đủ mười người, này cho cách sơn bằng thêm mấy phần thần bí.

Cũng làm cho Liều Tuấn Sinh chết đã biến thành một mê, biết được chân tướng chỉ người ít ỏi, lấy Liều Y Y bây giờ tuổi tác, thân phận, thực lực, căn bản không thể tiếp xúc được những người kia.

Liều Gia pháo đài cổ ở ngoài siêu cấp đại trận tự động vận hành, chỉ cần có tu sĩ tới gần, tám chín phần mười đều phải chết ở nơi đó.

Đây là một cái bẫy, không ai có thể xông vào, vô hình trung đối với Liều Y Y hình thành một loại bảo vệ.

Trong ngày thường, Mộ Phong cùng Liều Y Y ít giao du với bên ngoài, liền ở trong sơn tu luyện, tháng ngày trải qua rất bình tĩnh.

Liễu Y Y dung hợp Hoàn Hồn Thảo sau, tốc độ tu luyện tăng lên trên diện rộng, ở Huyền Nguyên đan phụ trợ dưới, thực lực tăng lên mãnh liệt, vèn vèn ba tháng liền đi vào hóa cương cảnh giới hậu kỳ.

Mộ Phong tốc độ muốn chậm một chút, ban ngày tu luyện Vô Danh quyền pháp cùng thanh thiên vô ảnh quyết, buổi tối tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết, kết hợp ngưng nguyên đan phụ trợ, thời gian ba tháng vẫn ở vào Ngưng Nguyên Cảnh Giới Trung tiền kỳ.

Trong ngày thường, Liễu Y Y cũng bồi tiếp Mộ Phong đồng thời tu luyện bộ kia Vô Danh quyền pháp, có thể bộ quyền pháp này rất quái lạ, dính đến trong cơ thể rất nhiều huyết đạo.

Mộ Phong trong cơ thể 360 nơi huyết đạo cũng đã thấp sáng, tu luyện lên rất dễ dàng, nhưng Liễu Y Y trong cơ thể thấp sáng huyết đạo chỉ có 108 nơi, có chút chiều thức dính đến huyết đạo sẽ ở đó 108 nơi huyết đạo bên trong, có thể phát huy ra kinh người uy lực, có chút chiều thức liên quan đến huyết đạo vượt qua 108 nơi huyết đạo ở ngoài, Liễu Y Y liền rất khó phát huy ra hoàn chỉnh uy lực.

Thanh thiên vô ảnh quyết cũng là như thế, dính đến chín chín tám mươi mốt nơi huyết đạo, Liễu Y Y có thể tu luyện, nhưng trong cơ thể 108 nơi huyết đạo cùng cái kia tám mươi mốt nơi huyết đạo cũng không phải là hoàn toàn trùng điệp, bởi vậy bộ này thân pháp ở Liễu Y Y tới nói, trước sau tồn tại thiếu hụt.

Cũng may Liễu Y Y cửu thiên thần hoàng quyết có khác tuyệt diệu thân pháp, đối chiếu lên tu luyện ngược lại cũng có trợ giúp thân pháp tăng lên.

Ngoài ra, Liễu Gia cũng có một chút tổ truyền tuyệt học, tất cả đều nắm giữ trong tay Lâm Phuong.

Mộ Phong tu luyện lấy Thiên Tinh Thần Quyết làm chủ, thanh thiên vô ảnh quyết là phụ, Vô Danh quyền pháp vì là công, ở cùng cảnh giới Trung cường hân cực điểm.

Liễu Y Y lấy cửu thiên thần hoàng quyết làm chủ, Vô Danh quyền pháp cùng thanh thiên vô ảnh quyết đều học một chút, thường ngày trọng điểm tu luyện tổ truyền thương pháp, đó là Liễu Gia đời đời truyền thừa vô thượng tuyệt kỹ.

Công muốn thiện việc, tất trước tiên lợi khí.

Lâm Phuong nhìn con gái thương pháp từng ngày từng ngày thành thạo, rất muốn vì nàng tìm tiện tay binh khí, nhưng nhưng vẫn không có nhìn thấy thích hợp.

Thời gian nửa năm quá khứ, Liễu Y Y đã tu luyện tới hóa cương cảnh giới đỉnh cao, bất cứ lúc nào có hi vọng xung kích loại linh cảnh giới, trường thương trong tay của nàng thường xuyên ở đâm ra trong nháy mắt, thân thương nứt toác, không chịu nổi trong cơ thể chân cương xung kích.

"Y Y tỷ thật là lợi hại."

Mộ Phong một bên nhìn, không nhịn được phát sinh ca ngợi.

Lâm Phuong tiếc hận nói: "Đáng tiếc binh khí khó cầu, phạm sắt chế tạo trường thương căn bản là không chịu nổi Y Y trong cơ thể cái kia cổ sức mạnh to lớn."

Mộ Phong nói: "Ta lần trước đi Vân Sơn Thành, ở hồng trần các Trung nhìn thấy Mộc Thiểu Vũ cùng Vương Trùng các đạt được một cái linh khí, nếu không chúng ta cũng đi hồng trần các thử xem vận may?"

Lâm Phuong trầm ngâm nói: "Y Y lập tức liền thập hai tuổi, người cũng nhanh mười tuổi. Ta vốn định chờ Y Y đi vào loại linh cảnh giới sau khi, liền để nàng rời đi nơi này, tìm một tu chân đại phái trở thành đệ tử, ngày sau mới có ngày nổi danh. Hồng trần các tuy rằng có tiếng, nhưng cũng lấy luyện khí làm chủ, không thích hợp Y Y."

Mộ Phong nói: "Nếu có thể tìm cái môn phái tu tiên, chẳng phải càng tốt hơn?"

Lâm Phuong cười nói: "Thằng nhỏ ngốc, nào có như vậy chuyện dễ dàng. Trừ phi bị tiên phái tuyển chọn, hoặc là có cao thủ đề cử, bằng không lấy các ngươi bây giờ tu vi tuổi tác, muốn tiến vào môn phái tu tiên, vậy căn bản liền không thể."

Mộ Phong cau mày nói: "Cái kia trước mắt như thế nào cho phải?"

Lâm Phuong quay đầu nhìn cách sơn phượng hướng, trên mặt lộ ra một chút do dự.

"Cổ xưa tương truyền, cách sơn có hai đại tuyệt mật, một là Liễu Gia Tổ phòng bí mật, hai là cách sơn cái danh bí mật."

Mộ Phong hiếu kỳ nói: "Cái danh chi cái gì?"

"Cách Yamamoto tên Thiên Sơn, là một toà thiên ngoại bay tới chi sơn, căn cứ Liễu Gia nguyên quán ghi chép, có thể cùng Tiên giới có quan hệ. Sau đó, Thiên Sơn đến rồi một người, lưu lại một chút bí mật không muốn người biết, từ đây Thiên Sơn cái danh cách sơn, ngụ ý ly biệt. Có người truyền thuyết, cái kia kinh diễm thiên cổ người cách sơn lưu lại truyền thừa y bát, cũng có người nói hẳn lưu lại một cái thần binh, còn có người nói hẳn tọa hóa ở đây, phạm mỗi một loại này, lời đồn đãi chuyện nhảm, khiến người ta mặc biện thật giả."

Mộ Phong ngạc nhiên nói: "Truyền thuyết này thật không đúng? Gần đây cách sơn thanh tịnh, nếu không chúng ta đi tham tìm tòi, nói không chắc vẫn đúng là có thể có thu hoạch."

Lâm Phương lo lắng nói: "Trong núi siêu cấp đại trận tự động vận hành, chỉ muốn tới gần sẽ chết ở nơi đó, còn thường xuyên phát sinh một ít không hiểu ra sao sự tình, ta không yên lòng để cho các ngươi đi."

Mộ Phong nói: "Gần đây ta cùng Y Y tỷ ở lúc tu luyện, phun ra nuốt vào Tinh Huy đã càng ngày càng rõ ràng, tiếp tục tiếp tục như vậy, sớm muộn cũng sẽ gây nên sự chú ý của người khác. Nếu không chúng ta tiến vào cách sơn tu luyện, không tới gần cái kia siêu cấp đại trận liền vâng."

Mộ Phong nói chính là Lâm Phương lo lắng một vấn đề khác, theo Liễu Y Y tu vi cảnh giới không ngừng tăng lên, năng cửu thiên thần hoàng quyết đang phun ra nuốt vào Tinh Huy trong lúc đó, trong bầu trời đêm đều sẽ mơ hồ hiện ra một con Phượng Hoàng bóng mờ, cực dễ gây nên cao thủ chú ý.

"Trước tiên hỏi một câu Y Y đi."

Lâm Phương không có sáng tỏ trả lời chắc chắn, đợi được Liễu Y Y tu luyện hoàn tất sau, ba người bắt đầu thương nghị vấn đề này.

"Nơi này tu luyện xác thực bất tiện, ta đồng ý Mộ Phong nói như vậy, tiến vào cách sơn tu luyện."

Lâm Phương chần chờ nói: "Cách sơn dù sao từng đã xảy ra đại sự, vạn nhất có cao thủ tâm huyết dâng trào, chạy đi kiểm tra, va vào các ngươi, cái kia chẳng phải khó lòng giải bày?"

Mộ Phong nói: "Cái này không quan trọng lắm, chúng ta trước đó nghĩ kỹ các loại khả năng xuất hiện tình huống, cũng nghĩ ra kế sách ứng đối, sau đó sẽ đi vào."

Ở Mộ Phong cùng Liễu Y Y dưới sự kiên trì, Lâm Phương cuối cùng đồng ý để cho hai người đi tới, nhưng cũng lần nữa can ngăn hai người không cho tới gần đại trận kia.

Ngày thứ hai, Liễu Y Y liền dẫn Mộ Phong tiến vào cách sơn, tìm kiếm thích hợp chỗ tu luyện.

Cách sơn phương viên mấy trăm dặm, quần sơn uốn khúc, cây cỏ phồn thịnh, thường xuyên có dã thú qua lại, thậm chí khả năng ẩn giấu Yêu Linh.

Liễu Y Y cùng Mộ Phong đều còn chỉ là hải tử, chỉ cần tìm kiếm một chỗ an toàn, nơi yên tĩnh, này có thể cũng không tốt tìm.

Hai người triển khai thanh thiên vô ảnh quyết, ở núi rừng Trung nhanh chóng đi tới.

Cách rìa ngọn núi cách thế tục quá gần, nếu là gây ra động tĩnh gì, cực dễ bị người phát hiện.

Liễu Y Y mang theo Mộ Phong thẳng đến cách sơn nơi sâu xa, nhưng cũng tách ra Liễu Gia pháo đài cổ cái hướng kia, chỗ ấy có siêu cấp đại trận.

"Y Y tỷ, này to lớn cách sơn, nếu để cho ngươi tuyển, ngươi sẽ chọn nơi nào?"

Liễu Y Y nói: "Lớn như vậy cách sơn, tùy tiện tuyển một chỗ, đó cũng không thật phán đoán."

Mộ Phong nói: "Liễu Gia Tổ phòng ở ngoài siêu cấp đại trận lợi hại cực kỳ, năm đó cách sơn vị đại nhân vật kia hẳn là người đến sau, hẳn tất nhiên biết siêu cấp đại trận tồn tại. Ngươi nói ở ở tình huống kia, hẳn sẽ chọn nơi nào đến định cư?"

Liễu Y Y trầm ngâm nói: "Nếu như là ta, không ngoài ba loại lựa chọn. Số một, lảng giềng mà cư, ngay ở Liễu Gia Tổ phòng phụ cận. Thứ hai, tránh thật xa, làm hết sức đi xa một chút, không đi trên chọc. Đề tam, lựa chọn một vừa phải nơi, cũng không xa cũng không gần, vừa có thể nhìn thấy Liễu Gia Tổ phòng tình huống, lại không đến nỗi tai vạ tới cả trong chậu."

Mộ Phong khen: "Y Y tỷ thật thông minh, ta cảm thấy loại thứ hai độ khả thi khá nhỏ, dù sao cái kia đại nhân vật có thể làm cho Thiên Sơn đều cải danh cách sơn, nói rõ hẳn tuyệt không phải sợ sự người, sẽ không tránh thật xa. Còn lại hai loại lựa chọn, chính là chúng ta cần cân nhắc vấn đề, hay là chiếu loại này dòng suy nghĩ suy nghĩ, liền có thể tìm tới vị đại nhân vật kia năm đó ẩn cư nơi."

Liễu Y Y cười nói: "Lời này có đạo lý, chúng ta lấy Liễu Gia Tổ phòng vì là tham chiếu điểm, ở phụ cận cẩn thận tìm kiếm, tất có thể có thu hoạch."

Hai người lập tức quay lại phương hướng, hướng về Liễu Gia Tổ phòng chạy đi.

Chương 19: Thần bí ván cờ

Tò lớn cách sơn không tịch mịch tĩnh, siêu cấp đại trận thức tĩnh làm kinh sợ trong núi sinh linh, dã thú trở nên dịu ngoan, Yêu Linh không thấy tăm hơi, chỉ có non xanh nước biếc, gió nhẹ tà vũ.

Liễu Y Y cùng Mộ Phong từ giữa không trung tới gần, đứng ở siêu cấp đại trận bên ngoài mây đậm, ở trên cao nhìn xuống từ quan sát kỹ phụ cận địa hình.

"Từ địa hình nhìn lên, cái kia ba ngọn núi là lựa chọn tốt nhất, khoảng cách vừa phải, liếc mắt một cái là rõ mồn một, chính là tốt nhất xem xét nơi, chúng ta liền từ chỗ ấy ra tay, từng cái sưu tầm."

Mộ Phong ánh mắt độc đáo, ở quanh thân phát hiện ba chỗ khả nghi nơi.

Liễu Y Y cười nói: "Đi thôi, từ tà vừa bắt đầu."

Đệ một ngọn núi khoảng cách Liễu Gia Tổ phòng ước chừng mười dặm, trên đỉnh ngọn núi có một cây đại thụ, cành lá xum xuê, Như một cái ô lớn xuyên ở nơi đó.

Thụ dưới có bàn đá ghế đá, hẳn là tiền nhân để lại.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y đi tới trên đỉnh ngọn núi, nơi này vừa vặn có thể đem Liễu Gia Tổ phòng tình huống thu hết đáy mắt.

Hai người tọa dưới tàng cây trên băng đá, phát hiện cái kia trên bàn đá càng có khắc bàn cờ, tựa hồ năm xưa từng có cao thủ ở đây đánh cờ.

Mộ Phong ngắm nhìn bốn phía, cây đại thụ kia đường kính vượt qua một trượng, chỉ cần mấy người ôm hết mới được, phòng chừng đã có ngàn năm chi linh.

Tìm một vòng, hai người không có phát hiện cái gì rõ ràng đặc thù, liền chạy tới đệ nhị ngọn núi.

Đó là một toà trục lốc thạch phong, trên đỉnh ngọn núi đứng vững bốn khối đá tảng, mỗi một khối đều vài trượng cao, nặng đến mười vạn cân, cũng trước mắt : khắc xuống 'Thọ cùng trời đất' bốn chữ lớn, điều này làm cho Mộ Phong cùng Liễu Y Y đều tràn ngập tò mò.

"Bốn khối tảng đá lớn tự nhiên mà thành, chỉ là không biết này chữ viết là ai khắc lên đi?"

"Hay là du ngoạn người tiền tay khắc, chỉ là một loại trùng hợp, cũng không bất kỳ ý nghĩa gì."

Hai người từ quan sát kỹ, cũng xoa xoa tảng đá lớn, nhưng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Tòa thứ ba Sơn Phong khoảng cách xa hơn một chút, nhìn xa lại như là một toà mộ lớn, trên đỉnh ngọn núi không có một ngọn cỏ, là một loại xám trắng nhàm thạch, liền thành một khối, trải qua mưa gió.

"Nơi này thật giống không đặc biệt gì a."

Ba ngọn núi ở trong, liền lấy tòa thứ ba Sơn Phong bình thường nhất, Liễu Y Y ở trên đỉnh ngọn núi xoay chuyển vài vòng, kết quả không thu hoạch được gì.

Mộ Phong đứng trên đỉnh ngọn núi, nhìn chăm chú Liễu Gia Tổ phòng phương hướng, khoảng cách tuy xa, nhưng cũng vừa xem hiểu ngay, mặc dù ngồi xuống cũng có thể nhìn thấy.

"Y Y tỷ chớ vội, thiên cổ tới nay định có vô số người đến cách sơn tham bí, nếu là như thế dễ dàng liền tìm ra tri ty mã tích, vậy còn không sớm đã bị người lấy được?"

"Lời tuy như vậy, nhưng chúng ta không thể vẫn ở chỗ này a."

Mộ Phong nói: "Chúng ta có thể lưu lại mấy ngày tiến một bước quan sát, như vẫn là một không phát hiện sẽ rời đi cũng không muộn."

"Được rồi, trước tiên từ đâu bắt đầu?"

"Liền từ đệ một ngọn núi bắt đầu đi."

Hai người trở về đệ một ngọn núi, tọa dưới tàng cây trên băng đá, từ quan sát kỹ địa hình bốn phía cùng cảnh tượng.

Ban ngày không thu hoạch được gì, ánh trăng khuya bay lên sau khi, Mộ Phong liền nhìn thấy hai đạo mộng lung bóng mờ tọa dưới tàng cây trên băng đá chơi cờ.

Liều Y Y không nhìn thấy này cảnh tượng, có vẻ hơi tè nhọt, một người chạy đến dưới gốc cây nhắm mắt tu luyện, dẫn dắt Tinh Huy vào thể, phun ra nuốt vào ánh sao, rọi sáng trên đỉnh ngọn núi.

Mộ Phong đứng bên cạnh cái bàn đá, nhìn hai đạo bóng mờ chơi cờ, cũng nhớ rồi mỗi một bước kỳ.

Liều Y Y ở Tĩnh Tâm tu luyện, nàng phát hiện cách son tu luyện cửu thiên thần hoàng quyết hiệu quả rõ ràng so với trong nhà mạnh hơn mấy lần, phun ra nuốt vào Tinh Huy tốc độ cùng dung lượng đều tăng lên trên diện rộng.

Một đêm tu luyện, hiệu quả tương đương với thường ngày năm lần, điều này làm cho nàng phấn chấn cực kỳ.

Mộ Phong không có tu luyện, hần suốt cả đêm đều ở quan kỳ, cái kia hai đạo bóng mờ kỳ nghệ tinh xảo, từng bước Kinh Tâm, từ từ kinh hồn, tràn ngập giết chóc khí, một đêm đánh cờ càng thắng bại chưa phân, Như Hành Bình đánh trận, tự bày trận khôn địch, cực kì huyền diệu.

Mộ Phong khi còn bé nhiều bệnh, không cách nào tu luyện, nhưng cũng đối với kỳ họa có thiệp cập, không tính là tinh thông, nhưng cũng biết nguyên lý.

Bây giờ, một đêm quan kỳ, Mộ Phong bị sâu sắc hấp dẫn, hừng đông sau khi hai đạo bóng mờ biến mất, Mộ Phong liền trên đất họa ra bàn cờ, tái hiện đêm qua hai đại cao thủ đánh cờ cảnh tượng.

Mộ Phong trí nhớ rất kinh người, hai tay các chấp nhất từ, từng bước một hoàn nguyên hai đạo bóng mờ giao chiến quá trình.

Đó là một loại rất huyền diệu linh hội, làm Mộ Phong hoàn toàn đắm chìm vào, cảnh tượng trước mắt đại biến, phảng phất tiến vào ảo cảnh, long tranh hổ đấu, cùng dùng có khả năng.

Mộ Phong hai tay đại biểu hai trận doanh lớn, mỗi một tử hạ xuống lại như cao thủ ra chiêu, tràn ngập thâm ý, đến tiếp sau thay đổi khó lường.

Mộ Phong linh hồn ở nằm trong loại trạng thái này chia ra làm hai, một bên là Long Nhất một bên là hổ, song phương mỗi người đều mang đặc sắc, đang không ngừng chém giết tranh tài, cân sức ngang tài.

Đó là một loại căng thẳng cao độ, tinh thần tập trung tranh tài, bất kỳ nhỏ bé biến hóa đều chạy không thoát song phương con mắt.

Mộ Phong lại như là phát ngôn viên, đang tái diễn đêm qua tình cảnh đó, tâm nhưng ở vô hình trung nhớ rồi cái kia tất cả.

Loại này cao thâm khó dò đánh cờ cần tiêu hao rất lớn tinh lực, Mộ Phong tuy rằng tu vi không yếu, tuy nhiên vẫn chống đỡ một canh giờ, liền một đến ở địa.

Liều Y Y thấy thế kinh hãi, liền vội vàng tiến lên hỏi dò.

Mộ Phong tựa ở Liều Y Y trên người, thờ dài nói: "Thật là đáng sợ ván cờ, để ta trước tiên ngủ biết."

Này một ngủ là ngủ đến trời tối, Mộ Phong sau khi tỉnh lại cảm giác tinh lực dồi dào, thực lực lại có rõ ràng tăng lên.

"Kỳ quái, tại sao lại như vậy?"

Mộ Phong không nghĩ ra, liền không đi phí thần.

Chờ màn đêm đến sau khi, trên băng đá lại xuất hiện cái kia hai đạo bóng mờ, tiếp tục đêm qua đánh cờ.

Mộ Phong quan sát phát hiện, quá nửa đêm song phương đi mỗi một bước, tặc đêm đã từng xuất hiện, sau nửa đêm bắt đầu, mới là tân kéo dài.

Mộ Phong chăm chú quan kỳ, ghi nhớ song phương mỗi một bước, cả người say sưa trong đó, mãi đến tận Thiên Minh bóng mờ biến mất, hần mới bỗng nhiên thức tỉnh.

Liều Y Y đêm qua tiếp tục tu luyện, hiệu quả cùng đêm trước hoàn toàn tương tự, so với thường ngày tu luyện nhanh hơn năm lần.

Sau khi trời sáng, Liều Y Y liền bắt đầu lưu ý Mộ Phong nhất cử nhất động, phát hiện hần lại ngồi chồm hổm trên mặt đất bắt đầu chơi cờ.

"Người chuyện gì thế này?"

Mộ Phong không chút nào ả giấu nói cho Y Y tỷ, ở trong mắt hần Y Y tỷ là đáng giá nhất tín nhiệm người.

Liều Y Y nghe xong Mộ Phong giảng giải, cảm thấy khiếp sợ cực kỳ.

"Hai người kia sẽ là ai chứ?"

Mộ Phong chuyên tâm chơi cờ, rất nhanh sẽ say mê đi vào, toàn thân tâm tập trung vào, tinh lực đang nhanh chóng tiêu hao, vẫn chống đỡ hơn một canh giờ một điểm, liền lại một lần một đến ở địa.

Sau khi, Mộ Phong liền rơi vào ngủ say, mãi đến tận trời tối mới thức tỉnh, cả người tinh lực dồi dào, tựa hồ lại có một chút tăng lên.

Liên như vậy, Liễu Y Y mỗi đêm chuyên tâm tu luyện, Mộ Phong thì lại mỗi đêm quan kỳ.

Ban ngày, Liễu Y Y tự mình tu luyện thương pháp, Mộ Phong thì lại một mình chơi cờ, mỗi một lần chống đỡ thời gian đều sẽ lâu một chút, sau đó liền rơi vào trạng thái ngủ say, sau khi tỉnh lại thực lực tu vi rõ ràng tăng lên.

Vì sao lại như vậy, Mộ Phong không làm rõ được, hẳn trước mắt say mê ở trong ván cờ, tạm thời cũng không rảnh lo lắng những kia.

Như vậy thời gian loáng một cái chính là hơn hai mươi ngày, ở cái kia đêm trăng tròn, trên băng đá hai đạo bóng mờ rốt cục đi xong cái kia một ván.

Tồn thời gian hơn hai mươi ngày, Mộ Phong nhớ rồi hoàn chỉnh ván cờ, chuyện này với hắn mà nói có hết sức quan trọng ý nghĩa.

Mấy ngày sau đó, Mộ Phong mỗi ngày đều ở kiên trì, hy vọng có thể một hơi đem hoàn chỉnh một ván đi xong, nhưng này cũng không dễ dàng.

Mộ Phong đã có thể kiên trì hai canh giờ, bắt đầu đi hai đạo bóng mờ cái kia một ván bước đi quá nhiều, quá mức phức tạp huyền diệu, lấy hắn tu vi cảnh giới hiện tại, lại vẫn không cách nào chống đỡ đầy đủ trường thời gian đi đi xong cái kia một ván.

Mỗi lần chơi cờ sau, Mộ Phong đều cực kỳ mệt mỏi, rất nhanh sẽ rơi vào mê man, đợi đến trời tối thì tỉnh lại, cả người lại tỉnh lực tràn ngập, thực lực tăng mạnh, không thua kém một chút nào Liễu Y Y tu luyện hiệu quả.

Đào mất, hai người ở này dưới cây lớn ở một tháng, Mộ Phong đề nghị đi tới đệ nhị Sơn Phong, nhìn một chút tình hình bên kia.

Trên đỉnh ngọn núi bốn khối đá tảng rõ ràng cực kỳ, ban ngày tất cả bình thường, buổi tối Liễu Y Y cùng Mộ Phong thì ở đỉnh núi tu luyện, ở vào bốn khối đá tảng trung gian, dẫn dắt Tinh Huy vào thể, chuyển hóa thành chân cương cùng chân nguyên, tăng lên thực lực của hai người.

Dưới bóng đêm, Liễu Y Y trong cơ thể 108 nơi huyết đạo từng cái sáng lên, Như đom đóm ánh sáng phun ra nuốt vào Tinh Huy, dẫn dắt trong bầu trời đêm Tinh Nguyên lực lượng, rèn luyện kinh mạch, gạt rửa thân thể, cường hóa nội tạng.

Mộ Phong ngồi ở một trượng ở ngoài, toàn thân 360 cái huyết đạo sáng sủa cực kỳ, óng ánh như tinh thần, vang lên coong coong, thôn thiên thực địa, lay động tinh vực.

Làm Mộ Phong thôi thúc Thiên Tinh Thần Quyết, chân nguyên trong cơ thể tự sông lớn biển rộng, cuộn cuộn không thôi, đối ứng trong bầu trời đêm chòm sao, sản sinh điều tương cảm ứng.

Một khắc đó, bốn khối đá tảng nổi lên điểm điểm ánh sáng chói lọi, từng người xuất hiện không giống số lượng điểm sáng, hình thành không giống đồ án.

Thô xem cũng không nổi bật, nhưng theo thời gian trôi đi, cùng với Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết vận chuyển, bốn khối đá tảng bên trên dĩ nhiên phân từng xuất hiện Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tinh đồ, hội tụ hai mươi tám tinh tú, khác nào một tụ Tinh linh Trận, bắt đầu điên cuồng nuốt chửng Tinh Nguyên lực lượng.

Như vậy, trên đỉnh ngọn núi trở thành tụ Tinh nơi, ánh sao hội tụ, diễn biến vô cực, chất chứa lượng lớn Tinh có thể.

Những này Tinh có thể hướng về Mộ Phong cùng Liễu Y Y tuôn tới, thế nhưng hai người hấp thu số lượng cùng tinh thể nhưng có rõ ràng sai biệt.

Liễu Y Y trong cơ thể một con Phượng Hoàng ở giường cánh, khác nào tắm rửa thần hỏa mà Trọng sinh, cuộn cuộn không ngừng nuốt chửng Tinh có thể.

Mộ Phong trong cơ thể Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, mỗi một nơi huyết đạo, mỗi một điều kinh mạch, đều đang điên cuồng nuốt chửng Tinh có thể, loại kia tốc độ nhanh kinh người, so với Liễu Y Y hấp thu tốc độ, chỉ ít vượt qua gấp mười lần.

Sau đó Mộ Phong thực lực tăng lên tốc độ nhưng cùng hấp thu tốc độ không được tỉ lệ thuận, hẳn nuốt chửng chín tầng trở lên Tinh có thể, nhưng thực lực tăng lên phạm vi nhưng kém xa Liễu Y Y, này cùng hắn 'Thân tự vũ trụ, vô cùng vô tận' có mật thiết quan hệ.

"Nơi này thực sự là một chỗ tu luyện bảo địa, dùng cái gì chưa từng bị người chiếm cứ?"

Liễu Y Y nói: "Ta phỏng chừng cùng chúng ta công pháp tu luyện có quan hệ, cách Yamamoto là thiên ngoại chi sơn, Liễu Gia Tổ phỏng theo cách sơn từ trên trời giáng xuống, lẫn nhau khẳng định có liên hệ nào đó. Khả năng chúng ta cách sơn tu luyện rất thuận lợi, tốc độ rất kinh người, nhưng người khác nhưng không được."

"Y Y tỷ nói có lý, nếu nơi này thích hợp chúng ta tu luyện, vậy chúng ta liền đem năm cơ hội, hảo hảo nỗ lực."

Ban ngày, Liễu Y Y luyện thương, Mộ Phong thì lại chơi cờ.

Buổi tối hai người ở bốn khối cự thạch trên đỉnh núi thôi thúc Thiên Tinh Thần Quyết cùng cửu thiên thần hoàng quyết, gọi ra Tứ Tượng hiện ra, tạo nên tụ Tinh nơi, hội tụ Chư Thiên Tinh Thần chi lực, xây dựng tốt nhất chỗ tu luyện.

Bốn khối đá tảng rất huyền diệu, chúng nó hội tụ Tinh Thần chi lực, cũng sẽ không gây nên rõ ràng dị tượng, này cho hai người tu luyện cung cấp nhất định an toàn bảo đảm.

Đào mất một tháng trôi qua, Liễu Y Y tu vi cảnh giới đã áp sát điểm giới hạn, có thể nàng còn đang cố gắng áp chế.

Mộ Phong thực lực tu vi từ Ngưng Nguyên Cảnh Giới Trung tiền kỳ đi vào trung hậu kỳ, nhưng hấn nhưng lòng tràn đầy nghi vấn, luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hắc Vũ Ly Hôn

Một tháng này tu luyện, Mộ Phong tuy rằng cảnh giới không bằng Liễu Y Y, thế nhưng hấn nuốt chừng Tinh có thể dung lượng, chỉ ít vượt qua Liễu Y Y ba trăm lần, đủ khiến hấn đi vào hóa cương cảnh giới, nhưng kết quả nhưng không phải như vậy.

Mộ Phong vẫn đang suy tư vấn đề này, mãi đến tận mấy ngày gần đây hấn mới đột nhiên nghĩ đến một khả năng tính.

Vân Sơn có hận, cổ thành chôn rề : cái.

Trong cung điện dưới lòng đất toà kia phần táng một người, đó là mộng tiên thạch một đời yêu người, năm xưa từng tạo ngộ sự đã kích mang tính chất hủy diệt, vô số năm tháng trôi qua, vẫn chưa từng thức tỉnh.

Bây giờ, toà kia phần liền giấu ở Mộ Phong trong cơ thể, dựa vào Mộ Phong từ ngoại giới thu lấy năng lượng đến tẩm bổ cùng duy trì.

Có thể hay không chính là toà kia phần ở vô hình trung hút đi phần lớn Tinh có thể, dẫn đến Mộ Phong thực lực tăng lên so với theo dự đoán chậm hơn một ít?

Loại này suy đoán có hay không chuẩn xác, Mộ Phong không cách nào phán định, hấn cũng không có đối với Liễu Y Y đề cập.

Ở đệ nhị ngọn núi lưu lại một tháng sau, hai người đi tới tòa thứ ba Sơn Phong, nơi này phổ thông để Liễu Y Y rất là không nói gì.

Bất kể là ban ngày vẫn là đêm tối, Liễu Y Y thử nghiệm các loại phương pháp, đều không có phát hiện cái gì chỗ thần kỳ.

Ở đây tu luyện, hiệu quả cùng ở đệ một ngọn núi tu luyện gần như, thế nhưng đệ một ngọn núi còn có hai đạo thần bí bóng mờ đang chơi cờ, có thể nơi này nhưng rất bình tĩnh.

Mộ Phong ngồi ở trên đỉnh ngọn núi, trong lòng có loại cảm giác nói không ra lời, hấn luôn cảm thấy nơi này có gì đó quái lạ, có thể trong thời gian ngắn dạ không có nhìn ra đầu mối gì.

Hai người kiên trì ba ngày, Liễu Y Y liền trở về đệ nhị ngọn núi tu luyện, cái kia tự Tinh nơi thích hợp nhất tu luyện cửu thiên thần hoàng quyết, là xung kích loại linh cảnh giới tốt nhất nơi.

Mộ Phong bồi tiếp Liễu Y Y trở về, hai người buổi tối ở đệ nhị trên ngọn núi tu luyện, ban ngày Mộ Phong thì lại chạy tới đệ tam trên ngọn núi, lẳng lặng mà ở đó tu luyện.

Liên tiếp mười ngày, Mộ Phong không thu hoạch được gì, nhưng hấn còn ở kiên trì.

Lại quá năm ngày, Mộ Phong từ bỏ ban ngày tu luyện, đổi thành ở đệ tam trên ngọn núi chơi cờ.

Này vốn là cử chỉ vô tâm, ai muốn nhưng có không tương tượng nổi kết cục.

Cho tới nay, Mộ Phong đều không thể một hơi dưới xong cái kia một ván, bởi vì cái kia cực kỳ tiêu hao tâm thần cùng tinh lực.

Thế nhưng ở đệ tam trên ngọn núi chơi cờ, Mộ Phong vẹn vẹn dùng mười ngày, ngay ở ngày trăng rằm, một hơi đi xong cái kia một ván.

Một khắc đó, Mộ Phong một đến ở trên đỉnh ngọn núi, cả người rơi vào hôn mê.

Liễu Y Y ở đệ một ngọn núi luyện thương, cũng cũng không đến quấy rối hấn nghỉ ngơi.

Hôn mê Mộ Phong, tâm tư tiến vào một loại nào đó ảo cảnh, hần ở một hơi dưới xong cái kia một ván sau, từ Trung hiểu ra rất nhiều thứ.

Trong ảo cảnh, một con thái phượng hóa thành trường thương cùng một cái Thần Long hóa thành trường kiếm ở kịch liệt giao chiến, từng chiêu từng thức âm hợp ván cờ, từng bước Kinh Tâm, chiêu nào chiêu nấy kinh hồn.

Trường thương cùng trường kiếm phân biệt đại biểu hai đạo bóng mờ, cái kia chiêu thức bén nhọn đại biểu hai đại cao thủ ở ván cờ Trung đối chọi gay gắt,

Tất cả tự nhiên mà thành, tình diệu tuyệt luân, trường thương uy lực vô song, trường kiếm bá đạo đồ thần.

Song phương ác chiến mấy trăm chiêu, cuối cùng trường kiếm lấy một chiêu chi kếm, thu được thắng lợi.

Đó là một loại tình diệu tuyệt luân cảnh tượng, Mộ Phong tâm tư say mê trong đó, cẩn thận thương thức, trong lúc vô tình tựa hồ hòa vào kiếm pháp bên trong, cảm ứng được một loại nào đó viễn cổ hô hoán.

Như là có món đồ gì đang hấp dẫn Mộ Phong sự chú ý, có thể bất luận hần làm sao đi cảm ứng, đều là mông lung không rõ, phân rõ không cho phép.

Mộ Phong mê man một ngày một đêm, tâm tư vẫn bồi hồi ở ảo cảnh bên trong, thương pháp kia cùng kiếm pháp ở hần sâu trong linh hồn dây dưa không rõ.

Liễu Y Y có chút bận tâm, mãi đến tận Mộ Phong tỉnh lại mới thở phào nhẹ nhõm.

"Lần này ngươi sao ngủ lâu như vậy?"

Mộ Phong tâm tư có chút hỗn loạn, thuận miệng nói: "Lần này ta dưới xong cái kia một ván, mơ một giấc mơ, trước đây Long hổ Đấu đã biến thành thương pháp cùng kiếm pháp tranh tài."

Liễu Y Y đối với thương pháp khá là miễn cảm, hỏi tới: "Thương pháp kia uy lực bây giờ, tình diệu sao?"

Mộ Phong nghe vậy, trong lòng né qua một niệm, cả người nhất thời nhảy lên.

"Y Y tỷ, ngươi mau đưa thương pháp luyện một lần, để ta cẩn thận nhìn một cái."

Liễu Y Y nhìn ra Mộ Phong dị dạng, lập tức cũng không hỏi nhiều, vung vẩy trường thương triển khai lên.

Mộ Phong từ quan sát kỹ, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

"Chính là bộ này thương pháp, phía trước cơ bản như thế, nhưng mặt sau nhưng càng thêm tình diệu tuyệt luân. Y Y tỷ ngươi bộ này thương pháp không hoàn chỉnh, mặt sau còn có càng thêm lợi hại chiêu thức."

Liễu Y Y vừa sợ lại kỳ, vội vã cẩn thận hỏi dò.

Mộ Phong chiếu trong ký ức hình ảnh cẩn thận giảng giải, nghe được Liễu Y Y như mê như say.

"Nói như vậy lên, cái kia hai đạo bóng mờ bên trong, có một đạo chính là năm đó Liễu Gia tổ tiên, mà Liễu Gia truyền thừa xuống thương pháp, trên thực tế cũng không hoàn chỉnh."

Đây là Mộ Phong cùng Liễu Y Y thảo luận sau, thu được kết luận.

"Khác một cái bóng mờ, có thể hay không chính là đem Thiên Sơn cái danh cách sơn cái kia một người?"

"Rất có thể! Chỉ là không nghĩ tới bọn họ dĩ nhiên sẽ gặp gỡ, còn từng ở này thụ dưới đánh cờ, đây chính là thiên đại bí ẩn."

Mộ Phong có vẻ rất hưng phấn, nhân vì cái này suy đoán một khi chuẩn xác, liền cho thấy bọn họ mở ra cách sơn hai đại tuyệt mật, đây là thiên cổ tới nay vô số tu sĩ tha thiết ước mơ sự tình.

Cái kia hôm sau, Mộ Phong gọt đi một cái kiếm gỗ, bắt đầu cùng Liễu Y Y đối luyện, chọn dùng phương thức này, truyền thụ nàng mặt sau thương pháp.

Vì làm được hoàn toàn chính xác, Mộ Phong lại trước sau mấy lần ở đệ tam trên ngọn núi dưới xong cái kia một ván, sau đó tiến vào ảo cảnh, từ quan sát kỹ cùng lĩnh ngộ thương pháp cùng kiếm pháp tinh túy.

Mỗi một lần tiến vào ảo cảnh, Mộ Phong luôn cảm giác có một thanh âm ở triệu hoán chính mình, nhưng hần nhưng dù sao là nghe không rõ.

Sau đó, theo Mộ Phong đối với kiếm pháp lĩnh ngộ tiến một bước sâu sắc thêm, cái thanh âm kia trở nên càng ngày càng rõ ràng, điều này làm cho Mộ Phong cảm thấy phấn chấn.

Liễu Y Y thiên phú tu luyện cực kỳ kinh người, nàng mặc dù không cách nào tiến vào cái kia ảo cảnh, thế nhưng ở Mộ Phong truyền thụ dưới, đối với

Liễu Gia bộ kia thương pháp có quá mức bình thường lĩnh ngộ cùng lĩnh hội.

Song phương đối luyện nửa tháng, Liễu Y Y liền học được hoàn chỉnh thương pháp, chỉ có điều có chút chi tiết nhỏ chỗ còn nắm không được, cần khắc khổ luyện tập.

Nửa tháng đối luyện, Mộ Phong đối với kiếm pháp lĩnh ngộ cũng đạt đến một hơi cao cấp độ, ở lại một lần tiến vào ảo cảnh sau khi, hần rút cục bắt lấy cái thanh âm kia, càng đến từ tòa thứ ba Sơn Phong bên trong.

Lần đó, Mộ Phong cảm giác được một loại ba động kỳ dị, tựa hồ có món đồ gì tiến vào trong cơ thể chính mình.

Sau khi tỉnh dậy, Mộ Phong cẩn thận kiểm tra thân thể, nhưng không có phát hiện bất kỳ khác thường gì, điều này làm cho hần đầu óc mơ hồ.

Sau giờ ngo, cách bên dưới ngọn núi nổi lên một cơn mưa.

Mộ Phong cảm thấy vô vị, lôi kéo Liễu Y Y đi tới đệ một ngọn núi bên trên, ngồi ở thụ dưới trên băng đá.

"Y Y tỷ, chúng ta đến chơi cờ."

Hai người lấy cục đá vì là kỳ, ở trong mưa gió tái hiện năm xưa hai đại cao thủ cái kia một ván.

Liễu Y Y ngồi ở năm đó Liễu Gia tổ tiên vị trí kia trên, Mộ Phong thì lại ngồi ở đối diện nàng, hai người biểu hiện chăm chú, mỗi một bước đi pháp đều cùng năm đó hoàn toàn nhất trí.

Bàn cờ này gần giống như có một loại nào đó ma lực, có thể dễ dàng hấp dẫn chơi cờ người tất cả tâm thần, để bọn họ người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Đây là Mộ Phong cùng Liễu Y Y lần thứ nhất chân chính về mặt ý nghĩa chơi cờ, đối với hai cái đứa nhỏ tới nói, bàn cờ này chính là một hồi thương cùng kiểm so đấu, ẩn chứa tiền nhân trí tuệ, vì là hậu nhân chỉ dẫn.

Này một ván hai người rơi xuống một ngày một đêm, hoàn toàn quên ngoài thân sự, hầu như tiêu hao hết một thân tinh lực, ở phân ra thắng bại một khắc đó, song song té xỉu trên đất, rơi vào hôn mê.

Liễu Y Y mơ một giấc mơ, ở trong mơ nàng gặp phải tổ tiên, từ hần nơi đó thu được Liễu Gia thương pháp hoàn chỉnh tinh túy, đạt đến chân chính về mặt ý nghĩa hoàn mỹ truyền thừa.

Mộ Phong cũng mơ một giấc mơ, ở trong mơ nhìn thấy một bóng lưng, trong tay người kia có một mảnh Hắc Vũ, hoa phá thiên địa, chém chết Tinh Thần, Sở Hưởng Vô Định.

Cái kia mảnh Hắc Vũ rất quý dị, dĩ nhiên có nước mắt, còn từng hạ xuống lệ nhỏ.

Mộ Phong muốn nhìn rõ ràng người kia là ai, có thể bắt luận hần làm sao chuyển đổi góc độ, người kia trước sau quay lưng hần, chỉ chừa cho hần một bóng lưng.

Mộng tỉnh thời khắc, cái kia mảnh Hắc Vũ phá không mà tới, càng chui vào Mộ Phong lòng bàn tay, một loại đâm nhói để hần bỗng nhiên thức tỉnh.

Vươn mình ngồi dậy, Mộ Phong nhìn lòng bàn tay phải, chỗ ấy càng tràn ra một giọt máu, một mảnh bé nhỏ Hắc Vũ ở trong máu lẫn lộn, lập tức cùng giọt kia huyết đồng thời hòa vào Mộ Phong lòng bàn tay.

Nhìn kỹ, Mộ Phong trên tay không có bất kỳ vết thương, trước giọt kia huyết quý dị thần bí, căn bản là không có cách giải thích.

Làm Mộ Phong chăm chú nhìn chăm chú lòng bàn tay thì, một mảnh bé nhỏ Hắc Vũ sẽ hiện ra ở da thịt bên dưới, nhưng là khi hần vừa phân thần, cái kia Hắc Vũ liền biến mất không còn tăm hơi.

"Vẫn đúng là đủ thần bí a, khiến người ta mặc biện thật giả."

Mộ Phong chuyển động tay phải, khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Liễu Y Y lúc này tỉnh lại, trên mặt tràn trề vui sướng, thu được hoàn thành thương pháp truyền thừa nàng, tự nhiên là cực kỳ cao hứng.

"Tiếp đó, ta liền muốn bắt đầu xung kích loại lĩnh cảnh giới, ngươi cũng đến tận sắp bước vào hóa cương cảnh giới mới được."

Liễu Y Y trước mắt không lo lắng, chính là xung kích loại lĩnh cảnh giới thời cơ tốt nhất.

Đó là tu chân ngũ cảnh giới cảnh giới thứ nhất, cực kì trọng yếu, vô số tu võ người, một đời đều bị thê ở đây không lên nổi, bách năm, không di dư hạn.

"Y Y tỷ yên tâm, không bao lâu nữa, ta liền có thể đi vào hóa cương cảnh giới."

Mộ Phong rất tự tin, tuy rằng hần tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết sau, lấy Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, lên cấp tốc độ vô cùng chậm chậm, thế nhưng ở này cách trong núi, có cái kia tự Tinh nơi giúp đỡ, hần vẫn có lòng tin tuyệt đối, có thể ở trong ngắn hạn lại trên một nấc thang.

Những ngày kế tiếp, Liễu Y Y cùng Mộ Phong bắt đầu rồi chuyên tâm tu luyện, ở cái kia tự Tinh nơi, hội tụ Tinh Thần ánh sáng, hóa thành Tinh Nguyên lực lượng, cho hai người tu luyện cung cấp cuộn cuộn không ngừng động lực.

Nếu muốn đi vào loại linh cảnh giới, chỉ cần đem trong cơ thể chân cương ngưng tụ thành linh lực hạt giống, ở trong đan điền thai nghén nảy mầm, từng bước một đem toàn thân chân cương chuyển hóa thành linh khí, do phạm vào thật, tăng trưởng tuổi thọ.

Trong cơ thể chân cương một khi toàn bộ chuyển hóa thành linh khí, thể chất liền sẽ phát sinh biến dị, từ đây cùng đạo thân cận, có thể cảm ứng được trong thiên địa linh khí gọn sóng, trực tiếp từ trong hư không thu lấy linh khí, có thể mượn Ngũ Hành lực lượng, diễn biến Thần Thông, do đó có phi thiên độ địa khả năng, Khai Sơn nứt nhạc lực lượng.

Đến loại kia cấp độ, coi như thoát khỏi phạm tục thân, đi vào tu chân lĩnh vực, tiến vào một tầng khác.

Liễu Y Y trước mắt liền đang ngưng tụ linh lực hạt giống, cần tiêu hao lượng lớn chân cương, mà linh lực hạt giống thành hình sau, thai nghén nảy mầm cũng cần đại lượng tiêu hao, nếu như không có sung túc chuẩn bị, thất bại tỷ lệ đem cao tới 80%.

Tự Tinh nơi hội tụ Tinh Nguyên lực lượng, vì là Liễu Y Y cửu thiên thần hoàng quyết cung cấp cuộn cuộn không ngừng động lực, làm cho nàng có thể một bên chuyển hóa chân cương ngưng tụ linh lực hạt giống, một bên bổ sung thân thể cần thiết.

Đã như thế, thiên thời địa lợi, thành bại ở đây một lần!

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thân hãm tuyệt cảnh

Cổ xưa tương truyền, loại linh cảnh giới có hai đại con đường, chúc nhược thực cường vẫn tranh luận không thôi.

Loại thứ nhất con đường là là chính thống nhất phương thức, lấy tự thân tu vi ngưng tụ linh lực hạt giống, sau đó nảy mầm mọc rễ, tăng cao thực lực.

Loại thứ hai phương thức là dung hợp trong thiên địa đặc thù linh chủng, do đó có một ít năng lực đặc biệt.

Trên đời tu luyện người, chín tầng trở lên đều là chọn dùng loại thứ nhất phương thức, bọn họ cho rằng tự thân tu vi ngưng tụ mà thành linh lực hạt giống tuy rằng sơ kỳ không có bất kỳ năng lực đặc thù, thế nhưng độ khớp cực cao dung hợp hoàn mỹ, chỉ cần công pháp tu luyện đủ mạnh, thành tựu tất nhiên kinh người.

Loại thứ hai phương thức xưng là dung linh, là một loại đường tắt, một khi dung hợp thành công, liền có thể thu được một ít năng lực đặc thù.

Nhưng đây chỉ là sơ kỳ phản ứng, dung linh tồn tại độ khớp vấn đề, khả năng sơ kỳ dung hợp rất tốt, nhưng hậu kỳ xuất hiện biến dị, phân liệt, bài xích dấu vết.

Chọn dùng dung linh phương thức lên cấp loại linh cảnh giới, cần có một ít điều kiện, không thích hợp tu sĩ bình thường.

Chỉ có chuẩn bị đầy đủ, chiếm cứ thiên thời địa lợi người, mới có khả năng thành công.

Liễu Y Y xuất thân bình hàn, dung linh căn bản không hiện thực, chỉ có thể chọn dùng bình thường nhất phương thức.

Ở tự Tinh nơi, Mộ Phong toàn lực thôi thúc Thiên Tinh Thần Quyết, bốn khối đá tảng bên trên hiện ra Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, hội tụ tứ phương tinh tú lực lượng, vì là Liễu Y Y tu luyện cung cấp sung túc động lực.

Ban ngày, tia sáng sáng sủa, không nhìn thấy Tinh Thần chi lực, nhưng chúng nó vẫn như cũ tồn tại, cũng có nhật hoa linh khí hội tụ tập ở đây.

Buổi tối, tự Tinh chi hào quang lóng lánh, Tinh Thần ánh sáng hóa thành biển sao, nhấn chìm Mộ Phong cùng Liễu Y Y thân thể.

Tinh hướng như vậy kéo dài bảy ngày, Liễu Y Y đang thu nạp có đủ nhiều Tinh có thể sau, trong cơ thể chân cương ngưng tụ thành một hạt sáng lên lấp lánh hạt giống, bộp một tiếng phá vỡ yên lặng.

Đó là trăng tròn sao thưa đêm, Liễu Y Y trong đan điền, linh lực hạt giống phát sinh mầm non, một đạo co duỗi bất định linh quang biến hóa hình thái, từ

từ hình thành một mảnh tiểu nha, điên cuồng hấp thụ ngoại thân Tinh có thể, nhờ vào đó vững chắc hình thể.

Mộ Phong phát giác ra, hẳn có thể cảm ứng được Y Y tỷ vào đúng lúc này phun ra nuốt vào Tinh có thể tốc độ so với dĩ vãng nhanh hơn năm lần, điều này nói rõ thân thể của nàng chính đang phát sinh biến dị.

Trong bầu trời đêm, lấp lánh chòm sao trở nên sáng sủa cực kỳ, gần như sắp muốn đè xuống mặt trăng ánh sáng, buông xuống vạn đạo tinh quang, cách trên núi không hình thành một con giương cánh muốn bay Phụng Hoàng.

Đây là Liễu Y Y gọi ra dị tượng, cùng nàng tu luyện cửu thiên thần hoàng quyết có quan hệ lớn lao.

Tinh cảnh này ở trong trời đêm khá là dễ thấy, cách sơn phụ cận đều có thể phát giác ra.

Liễu Y Y hết sức chuyên chú, linh lực hạt giống nảy mầm sau khi, nàng coi như là đi vào loại linh cảnh giới, chỉ có điều tu vi vẫn chưa ổn định, cần tiến một bước củng cố.

Ở Liễu Y Y trong đan điền, linh lực hạt giống sáng lên lấp lánh, cũng hóa ra một cái linh nha, tinh tế mà ngắn nhỏ, nhẹ nhàng lay động Như ở hô hấp.

Tự Tinh nơi Tinh có thể sôi trào, điên cuồng hướng về Liễu Y Y trong cơ thể chui vào, để cái kia linh nha cấp tốc lớn lên, thả ra yếu ớt sóng linh lực, cũng cùng ngoại giới xây dựng lên một loại nào đó đặc thù cảm ứng.

Một khắc đó, Liễu Y Y phảng phất bị thức tỉnh, đối với ngoại giới năng lực cảm nhận trong nháy mắt tăng cao mấy lần, giác quan thứ sáu nhạy cảm, thiên địa thanh minh.

Đây là dĩ vãng hóa cương cảnh giới không có năng lực, nàng cả người lại như là hòa vào vùng thế giới này, tuy rằng nhận biết có hạn, nhưng cũng chạm tới loại kia linh vực.

Loại kia hoàn toàn mới linh hội để Liễu Y Y sâu sắc say sưa, lực chiến đấu của nàng cũng không có rõ ràng tăng cường quá nhiều, nhưng là năng lực nhận biết nhưng tăng lên mười lần, tổng hợp năng lực cũng cực lớn tăng vọt.

Đi vào loại linh cảnh giới sau, Liễu Y Y toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều ở thư giãn, trong cơ thể tạp chất bị cấp tốc sắp xếp ra, thân thể được linh khí gột rửa, huyết nhục tế bào trở nên càng thêm mạnh mẽ, càng thêm sinh động.

Đây là một chất bay vọt, từ tu vi cảnh giới đi vào tu chân cảnh giới, tuổi thọ có rõ ràng tăng lên, năng lực nhận biết đạt đến thấy rõ tỉ mỉ cấp độ.

Lúc nửa đêm, Liễu Y Y tu lâm căn bản ổn định, trong đan điền linh khí dồi dào, một cái bé nhỏ linh căn ở hơi chấp chôn, dập dờn linh lực gọn sóng.

Linh lực hạt giống đã biến thành linh căn, tiếp tục tu luyện, linh căn sẽ càng ngày càng lớn mạnh, khai chi tán diệt, hóa thành các loại hình thể.

Này cùng công pháp tu luyện có mật thiết quan hệ, có mấy người linh căn sẽ hóa thành một thân cây, hoặc là một cái đặng, còn có thể là một đóa hoa, một cây cỏ, cũng khả năng là một con hổ, một con báo, Kỳ Lân giao Long Phụng Hoàng tượng.

Loại linh cảnh giới rất huyền diệu, đó là tu chân ngũ cảnh giới bắt đầu, cực kì trọng yếu.

Liễu Y Y không có danh sư chỉ điểm, đối với những này biết rất ít, thập hai tuổi nàng tâm tư đơn thuần, chưa bao giờ đi suy nghĩ nhiều.

Mộ Phong một mặt mỉm cười, hẳn đang vì Y Y tỷ cao hứng, vì là Y Y tỷ thành công đi vào loại linh cảnh giới mà cảm thấy kiêu ngạo.

Mở mắt ra, Liễu Y Y cao hứng cùng Mộ Phong ôm ấp, cùng Mộ Phong chia sẻ.

"Loại linh cảnh giới liền có thể gọi ra dị tượng, ngược lại cũng không tồi a."

Một đột nhiên xuất hiện âm thanh ở trong trời đêm vang vọng, này nhưng làm Mộ Phong cùng Liễu Y Y giật mình.

"Là (vâng, đúng) ai?"

Hai người cấp tốc nghiêng đầu nhìn chung quanh, rất nhanh sẽ phát hiện một bóng người vị giữa không trung bên trên, chính ở trên cao nhìn xuống nhìn hai người bọn họ.

Dưới ánh trăng, đó là một tuấn vĩ bất phàm người đàn ông trung niên, quần áo hoa lệ, trước ngực đeo một viên quái thú huy chương, có loại siêu phẩm khí chất, bề ngễ thiên hạ.

Liễu Y Y đưa tay đem Mộ Phong hộ ở phía sau, hướng về phía người kia chất vấn: "Người là ai, muốn làm gì?"

Người đàn ông trung niên ngạo nghễ nói: "Thương Châu một bá, ngông nghênh ngàn hoa."

Mộ Phong không hiểu nói: "Có ý gì?"

Người đàn ông trung niên không vui nói: "Người liền ngàn Hoa thế gia đều không từng nghe đã nói sao?"

Liễu Y Y nói: "Chúng ta cô cư hương đã, lung tung luyện một chút, đối với thế giới bên ngoài không biết gì cả. Đại thúc có chuyện cứ việc nói thẳng đi."

Người đàn ông trung niên khinh rên một tiếng, hần nhưng là Thương Châu đại nhân vật, ai muốn nhưng gặp phải hai cái không biết hàng thẳng nhóc.

"Điều nói cách son có gì đó quái lạ, không nghĩ tới ngoại trừ cái kia siêu cấp đại trận ở ngoài, ngọn núi này cũng có huyền diệu."

Ngàn hoa lưu chỉ nhìn trên đỉnh ngọn núi bốn khối đá tảng, đáy mắt lập loè kỳ quang.

Trước, Mộ Phong cùng Liễu Y Y ở lúc tu luyện, ánh sao hội tụ, Tứ Tượng hiện ra, loại kia dị tượng là rất kinh người.

Giờ khắc này, Mộ Phong cùng Liễu Y Y đình chỉ tu luyện, bốn khối đá tảng bên trên Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ cũng biến mất theo.

Mộ Phong nhìn giữa không trung ngàn hoa lưu quang, trong lòng hiện ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm.

"Đại thúc nếu như yêu thích, đều có thể ở đây hảo hảo nghiên cứu một chút, chúng ta hãy đi về trước."

Mộ Phong lôi kéo Liễu Y Y tay, cấp tốc hướng về đệ một ngọn núi bay đi.

Ngàn hoa lưu quang lãnh đạm nở nụ cười, tay phải Lăng Không giờ lên, đầy trời Tinh Thần chấp chôn, tung xuống vạn vệt sáng, hội tụ ở cái kia tụ Tinh nơi, đem phụ cận rọi sáng.

Chỗ ấy Tinh Thần ánh sáng lóng lánh, có thể bốn khối đá tảng bên trên nhưng chưa từng xuất hiện Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bóng người, điều này làm cho ngàn hoa lưu quang có chút bất ngờ.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y cách đi thời khắc, mật thiết lưu ý ngàn hoa lưu quang nhất cử nhất động, đều bị hần cái kia kinh thế hãi tục thực lực cho kinh ngạc đến ngây người.

Người này tiện tay vung lên, vì sao trên trời đều ở chấp chôn, bức này thực lực quả thực sâu không lường được, để người không thể nào tưởng tượng được.

"Đi mau, người này thật là lợi hại."

Liễu Y Y muốn thêm nhanh rồi đi, nhưng Mộ Phong nhưng không nghĩ như vậy.

"Hần như ra tay, chúng ta căn bản không trốn được."

Song phương chênh lệch quá lớn, muốn chạy trốn là không có một chút nào cơ hội.

Dưới tình huống này, Mộ Phong tâm tư xoay một cái, lôi kéo Liễu Y Y đi tới đệ nhất Sơn Phong cây đại thụ kia dưới.

Ngàn hoa lưu quang nhìn thấy hai người, một bước bước ra liền tới đến dưới cây lớn.

"Cách son quả nhiên giấu diếm Huyền Cơ, chỉ muốn các ngươi nói ra huyền bí trong đó, ta liền tha các ngươi rồi đi."

Liễu Y Y che chở Mộ Phong, một mặt bất an nói: "Chúng ta không biết cái gì huyền bí, chúng ta..."

Ngàn hoa lưu quang khinh rên một tiếng, dường như sấm sét giữa trời quang, chấn động đến mức Liễu Y Y cùng Mộ Phong thổ huyết trọng thương, đánh vào cái kia thân cây bên trên, bộ phận máu tươi ở tại ghề đá cùng trên bàn đá.

"Cơ hội chỉ có một lần, nếu không có xem hai người ngươi tư chất không sai, ta đều có thể giết chết các ngươi, trực tiếp chọn đọc các ngươi ký ức. Ở trước mặt ta, các ngươi không cách nào ẩn giấu bất kỳ bí mật, mặc dù tự sát, ta vẫn cứ có thể thu lấy linh hồn của các ngươi, cướp đoạt các ngươi khi còn sống ký ức."

Liễu Y Y cùng Mộ Phong trọng thương ngã xuống đất, căn bản không có một chút nào cơ hội phản kháng, ngàn hoa lưu quang lại như một ngọn núi lớn, ép cho bọn họ thở không nổi, thậm chí tâm thần đều xuất hiện tan vỡ thần phục dấu hiệu.

Đây là một đáng sợ đến làm người hoảng sợ tồn tại, khác nào một vị thần, nhìn xuống nhỏ bé giun dế.

"Y Y tỷ..."

Mộ Phong đưa tay nắm chặt Liễu Y Y tay nhỏ, hai người tuy rằng thương thế nghiêm trọng, nhưng trong lòng bọn họ đều hiểu, một khi nói ra cách son bí mật, thế tất liên lụy ra Liễu Gia tổ truyền bí mật, khi đó hai người muốn sống, hầu như là không thể.

"Phong đệ..."

Liễu Y Y trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy không muốn, nàng không muốn chết ở chỗ này, càng không muốn để Mộ Phong chết ở đây, có thể nàng bất luận làm cái gì lựa chọn, tựa hồ cũng thay đổi không được này một kết cục.

Mộ Phong tựa hồ xem hiểu Liễu Y Y ánh mắt, khích lệ nói: "Y Y tỷ, vận mệnh ngay ở tự chúng ta trong tay, công kích."

Liễu Y Y sững sờ, song phương cách xa to lớn, tiến công cùng tự sát không có gì khác nhau.

Nhưng mà Mộ Phong ánh mắt rất kiên định, đôi này : chuyện này đối với Liễu Y Y là một loại cổ vũ, ngược lại đều là chết, sao không trước khi chết nỗ lực liều mạng, mặc dù không thể đối với ngàn hoa lưu quang sản sinh chút nào uy hiếp, nhưng cũng chỉ ít chứng minh chính mình có một viên không chịu thua trái tim.

Nghĩ tới đây, Liễu Y Y từ từ khôi phục yên tĩnh, buông ra Mộ Phong tay nhỏ, cả người nhảy lên một cái, trường thương trong tay một vũ nhảm thẳng vào ngàn hoa lưu quang, quanh thân tràn trề một luồng chiến ý.

Ngàn hoa lưu quang trên mặt lộ ra vẻ khinh bỉ, một thập hai tuổi tiểu nha đầu, mới loại linh cảnh giới liền dám nắm thương chỉ mình, chuyện này quả thật chính là cả gan làm loạn.

Liễu Y Y không có quá nhiều cân nhắc, không nghĩ nữa song phương sự chênh lệch, trực tiếp sử dụng tới Liễu Gia thương pháp, phá không dị khiêu mang theo sắc bén phong mang, hướng về ngàn hoa lưu quang đâm tới.

"Ngu xuẩn."

Ngàn hoa lưu quang không tránh không né, thậm chí ngay cả hoàn thủ ý tứ đều không có, có thể song phương trong lúc đó thực lực chênh lệch nhưng dễ dàng đập vỡ tan Liễu Y Y trường thương trong tay, chấn động đến mức nàng bỗng nhiên lùi về sau, trong miệng máu tươi như mưa.

Đây là ánh bình minh Tiền đêm tối, Tử thần bao phủ Mộ Phong cùng Liễu Y Y.

Ngàn hoa lưu quang mạnh mẽ quá đáng, Liễu Y Y ở trước mặt hấn, liền giun dế đều không phải.

"Y Y tỷ, không muốn từ bỏ."

Mộ Phong cắn chặt đôi môi, trong mắt mang theo nước mắt, nhưng cũng đang không ngừng hò hét cổ vũ.

Liễu Y Y vất và bỏ lên, lờ mờ hai mắt kể rõ nàng đã cách cái chết không xa, có thể nàng cũng cũng không lui lại.

Khẽ quát một tiếng, Liễu Y Y trong tay không thương, trong lòng có sủng, tay không triển khai Liễu Gia thương pháp, ở sinh mệnh xong xuôi Tiền một khắc, phát sinh một đòn tối hậu.

Đòn đánh này cũng không hoa lệ, cũng không rất : gì uy lực, nhưng cũng đại biểu Liễu Y Y quyết tâm.

Ngàn hoa lưu quang hai tay gánh vác, một mặt xem thường, tùy ý Liễu Y Y một đòn rơi vào trên người mình, cổ phản lực kia lại một lần nữa đưa nàng đánh bay, đem nàng đẩy hướng về phía tuyệt cảnh.

Chói mắt máu tươi ở dưới bóng đêm Như nở rộ hoa hồng, Mộ Phong thấy cảnh này tâm đều nát, nhưng hấn nhưng ép buộc chính mình mở to hai mắt.

Liễu Y Y như trong gió tàn Diệp hướng sau phiêu thối, trong miệng máu tươi Như chú, tan rã ánh mắt lộ ra không tên bi thiết, một giọt máu lệ tràn ngập sự không cam lòng cùng oán hận, rơi rụng ở trong gió đêm.

Một khắc đó, trên đỉnh ngọn núi đột nhiên cuồng phong gào thét, một đạo U Ảnh để Mộ Phong trên mặt lộ ra sự kích động.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Tổ tiên hiển uy

"Y Y tỷ..."

Mộ Phong kêu to, tan nát cõi lòng Trung lộ ra phần hận, nước mắt Trung tràn đầy kỳ vọng.

Cuồng Phong gào thét, cuốn lên Liễu Y Y bay xuống thân thể, đưa nàng đưa đến Mộ Phong bên cạnh.

Ngàn hoa lưu quang ánh mắt khê biến, này Cuồng Phong làm đến quái lạ, lộ ra một luồng quỷ dị râm mát.

Mộ Phong ôm chặt lấy Liễu Y Y, thần tình kích động nhìn bên cạnh cái bàn đá, một đạo U Ảnh chính đang hiện ra, đó là Liễu Gia tổ tiên, vào đúng lúc này hiển linh.

Trước đây, Mộ Phong không có chạy trốn, đó là bởi vì hắn biết không trốn được.

Cách trong núi, này đệ nhất Sơn Phong là nhất quái lạ, có hai đạo bóng mờ hiện ra, đó là Mộ Phong cùng Liễu Y Y duy nhất sống sót hi vọng.

"Là (vâng, đúng) à?"

Ngàn hoa lưu quang về mặt hồ hững, tuy rằng này Cuồng Phong làm đến quái lạ, thế nhưng hắn có tuyệt đối tự phụ, không sợ bất luận nhân vật nào.

Liễu Y Y nằm ở Mộ Phong trong lòng, ánh mắt suy yếu lơ mờ, sinh mệnh chính đang không ngừng trôi đi, đôi môi hơi rung động.

"Phong đệ..."

Mộ Phong ôm chặt Liễu Y Y run rẩy thân thể, rung rung nói: "Y Y tỷ, chịu đựng, chúng ta còn có hi vọng."

Liễu Y Y đau khổ nở nụ cười, nàng thương quá nặng, nếu không có không cam tâm, nàng đã sớm nhắm hai mắt lại.

Trên đỉnh ngọn núi, từng đạo từng đạo Huyền Âm khí từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, bao phủ ở Liễu Y Y trên người.

Ngàn hoa lưu quang mây kiếm hơi nhú, lãnh đạm nói: "Đừng vội giả thần giả quỷ, không lập tức hiện thân, ta liền giết hai người này tiểu quỷ."

Liễu Y Y được Huyền Âm khí tắm bổ, tinh thần tỉnh lại không ít.

"Phong đệ, đây là..."

Mộ Phong nắm lấy Liễu Y Y tay nhỏ, thấp giọng nói: "Y Y tỷ, có thể nhìn thấy không?"

Liễu Y Y theo Mộ Phong tầm mắt nhìn lại, trên mặt tái nhợt về mặt kinh biến, một nhân nhật bóng mờ chính đang hiện ra, nhìn qua là như vậy quen thuộc.

"Tổ tiên..."

Ở trong mơ, Liễu Y Y gặp này bóng người, không nghĩ tới trên thực tế rốt cục nhìn thấy.

"Cách sơn đỉnh, hồn quy cửu tuyền."

Thanh âm lạnh như băng mang theo vạn cổ tang thương, lộ ra mấy phần âm hàn.

Ngàn hoa lưu chỉ nhìn cái kia hiện ra bóng mờ, khinh thường nói: "Một đạo dấu ấn tinh thần mà thôi, cũng dám cuồng vọng như vậy, ở này Thương Châu địa giới trên, sẽ không có ta ngàn Hoa thể gia không dám xông vào địa phương."

Liễu Gia tổ tiên ở dưới bóng đêm hiện ra, tuy rằng chỉ là bóng mờ, nhưng đường viền rõ ràng, ngoại trừ ngũ quan thấy không rõ lắm ở ngoài, trên người quần áo trang phục cũng có thể nhìn ra rõ ràng rành rành.

"Năm tháng mai táng tang thương, lịch sử nhấn chìm chân tướng. Vĩnh viễn không muốn đem mình nhìn ra quá cao to, cõi đời này mạnh hơn người người nhiều vô số kể."

Liễu Gia tổ tiên ngũ khí như đao, Cuồng Phong Trung truyền đến ác quỷ rít gào, từng đạo từng đạo xoay tròn phù văn ở trong trời đêm thiêu đốt, diễn hóa ra đại đạo hoa sen.

Ngàn hoa lưu quang cười lạnh nói: "Người là ai? Khi còn sống tu vi tựa hồ không kém a."

Liễu Gia tổ tiên hồ hững nói: "Người chết không cần biết được, người lấy lớn ép nhỏ thương ta hậu nhân, tôi nay ta sẽ đưa người trên nói."

Ngàn hoa lưu quang cười như điên nói: "Chỉ bằng người chỉ là một đạo dấu ấn tinh thần, đã nghĩ đưa ta quy thiên, người là đầu óc có tật xấu chứ?"

Liễu Gia tổ tiên cười lạnh nói: "Người như thật là có bản lĩnh, thì sẽ không lưu ý những thứ này."

Lời nói văng vẳng bên tai, trong bầu trời đêm từng đoá từng đoá phù văn diễn biến mà thành hoa sen bắt đầu tỏa ra, Hoa Nhị bên trong ngời xấp bằng một cái bóng mờ, tay cầm trường thương, nhắm thẳng vào thiên hạ.

Những bóng mờ kia đang phun ra nuốt vào ánh sao, mũi thương ngưng tụ ra hào quang óng ánh, hóa làm phù văn dấu ấn, thả ra sức mạnh kinh khủng.

Ngàn hoa lưu quang tiếng cười vừa thu lại, trên mặt lộ ra một tia nghiêm túc.

"Thiên Ngân hiện ra, đáng tiếc đôi này : chuyện này đối với ta mà nói, còn quá yếu."

Liễu Gia tổ tiên đạm mạc nói: "Ngươi gấp cái gì, trò hay còn chưa mở tràng."

Vô số hoa sen trải rộng trong bầu trời đêm, mỗi đóa hoa sen bên trên đứng thẳng một cái bóng mờ, trường thương trong tay chỉ thiên, mũi thương Thiểm Điện phun ra nuốt vào, Lôi Đình hiện ra, lẫn nhau liền thành một vùng, hình thành Lôi Điện thế giới, một toà cao tới vạn trượng to lớn quang môn hiển hiện ra.

Ngàn hoa lưu quang xem đến nơi này, biến sắc nói: "Dung Thiên cảnh giới, ngươi đến cùng là ai?"

Liễu Gia tổ tiên nói: "Ta nói rồi, người chết không cần biết được."

Bầu trời đêm trở nên sáng sủa, toàn bộ thế giới lại như là bị bác rời đi, thoát ly thế giới cũ, đơn độc hiện ra ở ngàn hoa lưu quang trước mắt.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y cảm giác đặt mình trong thế giới mộng ảo giống như vậy, hình ảnh trước mắt mạc để cho hai người lý giải không được.

"Hư không cuồng hơn, ta ngàn Hoa thế gia kinh sợ thiên cổ, công che thiên hạ, ai dám coi khinh?"

Ngàn hoa lưu quang ánh mắt như đao, trong cơ thể sức mạnh bạo phát, phía sau hiển hóa ra một thế giới, từng toà từng toà Sơn Phong đứng vững, bắn ra từng đạo từng đạo Quang Hoa, ở trên bầu trời ngưng tụ thành một toà to lớn quang môn.

Mộ Phong kinh ngạc nhìn tình cảnh này, hẳn cảnh giới quá thấp không nhìn ra môn đạo, nhưng cũng biết ngàn hoa lưu quang cùng Liễu Gia tổ tiên giờ khắc này ở vào cùng một cảnh giới bên trên, hai đạo to lớn quang môn thả ra hủy thiên diệt địa gọn sóng.

Liễu Gia tổ tiên nhìn ngàn hoa lưu quang, lạnh lẽo trong mắt lộ ra một tia cười nhạo.

"Phàm giới bên trong, ngươi đủ để xưng bá một phương, đáng tiếc ngươi lựa chọn tử vong."

Ngàn hoa lưu quang phản bác: "Ngươi xác thực rất mạnh, nhưng ngươi chỉ là một đạo dấu ấn tinh thần, ở cùng cảnh giới Trung, ngươi là giết không được ta."

Liễu Gia tổ tiên lãnh khốc nói: "Ai nói chúng ta ở vào cùng một cảnh giới, ngươi quá đánh giá cao chính mình."

Lôi Điện trong thế giới, toà kia Lôi Đình cánh cửa trên có phù văn dấu ấn đang ngưng tụ, hóa thành một đem toàn thân phù văn trải rộng, thân văn long lánh trường thương, một lần đâm thủng Thiên Vũ, đột phá thế giới bích chương, đâm vào ngàn hoa lưu quang phía sau thế giới.

Ngàn hoa lưu quang hoàn toàn biến sắc, trong miệng thét dài rung trời, phía sau bên trong thế giới đạo kia to lớn quang môn trên, giờ khắc này cũng có phù văn đang nhanh chóng ngưng tụ, bay ra một đạo lưỡi mác đón nhận Liễu Gia tổ tiên Lôi Đình thần thương.

Đây là Dung Thiên cảnh giới bên trên một tầng khác, lưỡi mác cùng thần thương ẩn chứa diệt thế Tiên đạo lực lượng, Như sao chổi va chạm, gọi ra diệt thế nổ tung, trực tiếp đem từng toà từng toà Sơn Phong phá hủy, đem ngàn hoa lưu quang phía sau thế giới nổ thành vạn vật.

Cảnh tượng như thế làm người rít gào, Mộ Phong cùng Liễu Y Y nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Ngàn hoa lưu quang bóng người chột lụi, trong miệng thét dài liệt thiên, phía sau phá nát thế giới đang nhanh chóng gây dựng lại, đồ nát Sơn Phong tại chỗ tái hiện, loại kia thai nghén vạn vật, tạo hóa Trọng sinh thủ đoạn có thể nói kinh thế hãi tục.

"Không thể không nói ngươi rất mạnh, thế nhưng ta cũng không yếu, mà ngươi chỉ là một đạo dấu ấn tinh thần, muốn giết ta căn bản là không làm nổi. Hiện tại đến phiên ta ra tay rồi, xem chiêu."

Bên trong thế giới, to lớn quang môn đang phun ra nuốt vào vạn vật ánh sáng, một cái vàng rực rỡ giáo toàn thân khắc rõ đại đạo thần văn, thả ra phá diệt thập phương khủng bố gọn sóng, chậm rãi từ trong cửa lớn bay ra, hướng về Liễu Gia tổ tiên phía sau Lôi Điện cánh cửa bay đi.

Liễu Gia tổ tiên cũng không chậm trễ, Lôi Đình trong cánh cửa lại một lần nữa ngưng tụ Lôi Đình thần thương, cùng cái kia giáo giữa không trung chạm vào nhau, gọi ra một vòng mới tranh đấu cùng nổ tung.

Hư không ở đồ nát, thời gian ở lay động, đầy trời Lôi Điện trải rộng, Tinh Thần phá nát, không nhìn ra là thật hay giả.

Thần thương cùng giáo va chạm kịch liệt, hai loại kiên quyết không giống sức mạnh như bẻ cành khô, để son hà bi ai, Trường Không lệ vũ phiêu.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y cũng không có bị ảnh hưởng, bọn họ lại như là ở vào một cái khác không gian song song, quan sát này trận đại chiến.

Ngàn hoa lưu quang biểu hiện nghiêm túc, từng tiếng quát lớn xé rách bầu trời, từng đạo từng đạo Thiểm Điện đứt đoạn thời gian, cùng Liễu Gia tổ tiên triển khai liều mạng tranh đấu, giáo động thiên địa, thần thương phá muôn phương.

"Tu vi như thế, ở ngàn Hoa thế gia nghĩ đến thân phận cũng không thấp a."

Liễu Gia tổ tiên âm thanh rất bình tĩnh, điều này làm cho ngàn hoa lưu quang có loại linh cảm không lành.

Cái quỷ hồn này bình thường bóng mờ sâu không lường được, đại đại vượt qua ngàn hoa lưu quang dự tính.

"Thương Châu một bá, ngưng nghênh ngàn hoa. Tà ngàn Hoa thế gia chính là Luân Hồi thế gia, kinh sợ Cửu Châu thất giới, Danh Dương vạn cổ thiên thu, ai có thể chống đối?"

Liễu Gia tổ tiên hồ hững nói: "Luân Hồi thế gia thì thế nào? Người không phải Luân Hồi cảnh giới, chạy tới cách sơn ngang ngược, kết quả chỉ có một con đường chết."

Ngàn hoa lưu quang cả giận nói: "Đánh rắm! Người cho rằng ta là dọa đại."

Liễu Gia tổ tiên hừ nói: "Cách sơn bên trên, năm xưa từng có bắt diệt cảnh giới người tu tiên chết ở này, người còn không tư cách kêu gào."

Ngàn hoa lưu quang nghe vậy biến sắc, Bắt Diệt Cảnh giới nhưng là được xưng Luân Hồi bên dưới, bắt diệt xưng vương, là đủ để quét ngang Cửu Châu bát hoang cái thế cường giả, dĩ nhiên sẽ có cái kia các cao thủ chết ở này, quả thực khó có thể tưởng tượng.

"Trời sắp sáng, người nên ra đi."

Thanh âm lạnh như băng lộ ra không cho nghi vấn bá đạo, đang vang lên một khắc đó, thời không bắt đầu chuyển đổi, bốn phía cảnh tượng biến hóa, mạnh như ngàn hoa lưu quang Giả, cũng không cách nào chống cự loại sức mạnh này, bị chuyển qua một nơi khác.

Nơi đó sát khí Kinh Thiên, đại đạo đồ nát, bất kỳ phòng ngự đều không đủ để ngăn chặn loại kia hủy diệt sức mạnh.

"Đây là địa phương nào?"

Ngàn hoa lưu quang vừa giận vừa sợ, phía sau thế giới đang nhanh chóng đồ nát, bị một loại không cách nào hình dung sức mạnh kinh khủng nghiền ép.

"Cách sơn có tòa siêu cấp đại trận, người đã quên."

Đại trận kia thuộc về Liễu Gia, chỉ tiếc ngàn hoa lưu quang hẳn cũng không biết.

"Người cùng cái kia siêu cấp đại trận trong lúc đó có quan hệ gì?"

"Đó là năm đó ta tự tay bày xuống."

Trận pháp thức tĩnh, Tinh Thần lóng lánh, từng cái từng cái đại đạo phù văn ngưng tụ thành hủy diệt quang đạo, ở giữa không trung lưu chuyển, tụ hợp, diễn biến, hình thành ánh đạo bóng kiếm, phù tiên còn thương.

Kỳ quang ánh sáng rọi sáng tứ phương, lần này là chân chân thực thực tồn tại với thế giới hiện thực, cách sơn phụ cận, phương viên ngàn dặm bên trong đều có thể nhìn thấy loại kia ánh sáng.

Trước, song phương giao chiến kinh thiên động địa, nhưng cũng bị lực lượng nào đó che giấu, ngoại giới khó có thể biết được.

Bây giờ, siêu cấp đại trận bên trong, ngàn hoa lưu quang triển khai mạnh nhất phòng ngự, ngoài thân thế giới hiện ra, từng toà từng toà Sơn Phong vỡ diệt, từng cái từng cái dòng sông sụp xuống, bị trận pháp lực lượng phá hủy.

Toà này siêu cấp đại trận đáng sợ cực kỳ, tự động thức tỉnh đã nhiên uy lực tuyệt luân, hướng chỉ là ở Liễu Gia tổ tiên tự tay điều khiển dưới, tổng hợp lực sát thương chỉ ít gia tăng rồi gấp đôi.

Ngàn hoa lưu quang rất mạnh, nhưng giờ khắc này nhưng phát sinh rít gào, ngoài thân Quang Hoa bao phủ, ngăn cách Mộ Phong cùng Liễu Y Y tầm mắt, bọn họ thấy không rõ lắm trong trận pháp tình huống, nhưng cũng có thể nghe được ngàn hoa lưu quang kêu thảm thiết.

"Không! Người không thể giết ta, bằng không ngàn Hoa thế gia sẽ không tha thứ người."

Ngàn hoa lưu quang sợ hãi kêu to, tu luyện tới hần loại cảnh giới này, đủ để ngạo thế Thương Châu, ai muốn nhưng phải chết ở nơi này, hần tự nhiên là lòng tràn đầy không cam lòng.

"Người hối hận rồi? Đáng tiếc đã quá trễ."

Siêu cấp đại trận Quang Hoa óng ánh, giống như Thái cổ cự thú rít gào liệt thiên, thả ra phá diệt thiên cổ vô thượng thần uy, một lần nghiền nát ngàn hoa lưu quang ngoài thân thế giới, nghiền nát thân thể của hần, xé nát nguyên thần của hần, để hần hình thần đều diệt.

Một khắc đó, cách sơn chấn động, Càn Khôn lay động, đã kinh động Thương Châu địa giới trên cổ xưa thế gia cùng môn phái, đưa tới rất nhiều thần niệm nhòm ngó.

"Đi thôi, chờ người tu luyện tới thần hoàn cảnh giới trở lại, Liễu Gia còn có một vật sẽ ở đó mất trận bên trên."

Đây là Liễu Gia tổ tiên âm thanh, vang vọng ở Liễu Y Y bên tai.

Ở những kia thần niệm giáng lâm cách sơn Tiên trong nháy mắt, Mộ Phong cùng Liễu Y Y bị một luồng huyền diệu lực lượng đưa ra cách sơn, xuất hiện ở ngoài trấn Liễu Hà một bên.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Linh được thiên hàng

Ngàn hoa lưu quang chết ngoại giới cũng không biết, thế nhưng Thương Châu một bá ngàn Hoa thể gia nhưng tức giận cực kỳ, vậy cũng là ngàn Hoa thể gia tuyệt đại cao thủ, đậm chân một cái đều có thể phá hủy trăm nghìn tòa thành trì.

Chuyện này đối với ngàn Hoa thể gia mà nói, đó là một loại đá kích, càng là một loại khiêu khích, vẫn là một loại sỉ nhục, tin tức bị nghiêm mật phong tỏa.

Ngàn Hoa thể gia là Luân Hồi thể gia, từng xuất hiện Luân Hồi cảnh giới cao thủ cái thế, uy chấn Cửu Châu thất giới, Danh Dương vạn cổ thiên thu, được xưng vô địch một đời, đồ thần diệt ma!

Thế nhân tu luyện chia làm tu võ Tam Cảnh giới, tu chân ngũ cảnh giới cùng tu tiên bảy cảnh giới, Luân Hồi cảnh giới liền thuộc về tu tiên bảy cảnh giới Trung cảnh giới thứ sáu, đây là trên đời thành tựu cao nhất một cảnh giới, bởi vì tu tiên cảnh giới thứ bảy chỉ là truyền thuyết, từ không có người chân chính đặt chân lĩnh vực kia.

Ngàn hoa lưu quang tu luyện tới tu luyện bảy cảnh giới Trung cảnh giới thứ tư, mà tuổi tác cũng không lớn, ở ngàn Hoa thể gia được xưng thiên tài tuyệt thế, ai muốn nhưng nửa đường chết trẻ, đôi kia ngàn Hoa thể gia tới nói là cái sự đá kích không nhỏ.

Vì điều tra rõ ràng chuyện này, ngàn Hoa thể gia bí mật phái ra cao thủ, không muốn gây nên ngoại giới chú ý.

Liễu Y Y thương thế rời đi cách sơn thì liền đã không còn đáng ngại, ngược lại là Mộ Phong bị thương không nhẹ, hai người ở trước hừng đông sáng chạy về Liễu Gia, vẫn chưa gây nên bất luận người nào chú ý.

Cách sơn lại một lần gây nên mọi người quan tâm, nhưng bởi vì siêu cấp đại trận quan hệ, một ít tri tình môn phái cùng thế lực đều tránh thật xa, nhiệt độ rất nhanh làm lạnh.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y dưỡng thương nửa tháng, sau khi ra ngoài cách sơn phong ba đã lắng lại.

Lâm Phương không cho hai người lại đi cách sơn, nơi đó đã thành thị phi nơi, lần này có thể sống sót trở về đó là tổ tiên phù hộ, lần sau có thể không nhất định có số may như vậy.

Càng chủ yếu chính là Liễu Y Y đã đi vào loại linh cảnh giới, vừa học thành Liễu Gia hoàn chỉnh thương pháp, Mộ Phong cũng có thu hoạch, trong ngắn hạn không cần thiết lại đi cách sơn mạo hiểm.

"Hiện tại có thể cân nhắc tìm cái thích hợp tu chân môn phái, bái sư học nghệ."

Lâm Phương nhìn hai đứa bé, trong lòng dù sao cũng hơi không muốn.

Liễu Y Y nói: "Trước tiên không vội, chờ Mộ Phong đi vào hóa cương cảnh giới sau khi, chúng ta lại đi. Mặt khác, Vân Sơn Thành phụ cận tu chân môn phái không thích hợp, chúng ta đến tìm một nơi xa một chút."

Tiền một lần Vân Sơn Thành hành trình, Mộ Phong có thể đắc tội không ít người, trên người còn ẩn giấu ở cung điện dưới lòng đất bí ẩn, đến nay đều còn có rất nhiều người đang tìm kiếm tung tích của hắn.

"Như vậy cũng được, ta lấy sạch hỏi thăm một chút, xem có hay không thích hợp tu chân môn phái."

Lâm Phương tiếp thu con gái kiến nghị, để Mộ Phong chăm chỉ tu luyện, chờ đi vào hóa cương cảnh giới sau khi, liền cùng Liễu Y Y cùng rời đi cách sơn trấn, từ thế tục hồng trần bước vào tu chân thế giới.

Liễu Hà một bên, Mộ Phong nhìn chạy chồm nước sông, trong lòng tràn ngập nhớ nhung.

Hai năm, Mộ Phong đã mười tuổi, nhưng là phụ thân nhưng vẫn không có tin tức, cũng không biết hắn có khỏe không?

Liễu Y Y nắm chặt Mộ Phong tay nhỏ, an ủi: "Kiên cường sống sót chính là kết thân người tốt nhất báo lại, sớm muộn các người sẽ tương phùng."

Mộ Phong thuở nhỏ tang mẫu, mà Liễu Y Y cũng chết phụ thân, hai người ở vài phương diện khác mà nói đó là đồng bệnh tương liên.

Nhìn cách son, Mộ Phong vẻ mặt quái lạ, nơi đó có tụ Tinh nơi, có thể gia tốc tu vi cảnh giới tăng lên, nhưng hiện tại hai người nhưng không thể đi cái kia.

"Y Y tỷ, ta đều tu luyện hai tháng, nhưng vẫn không cách nào đi vào hóa cương cảnh giới, tiếp tục như vậy, còn không biết muốn làm lỡ bao nhiêu thời gian."

"Tinh huyết của người tương đối đặc biệt, Tinh Thần vì là huyết, Tinh Hà vì là mạch, căn cơ mạnh hơn người khác hơn trăm lần không ngừng, thân thể có thể chứa đựng chân nguyên cũng vượt quá tưởng tượng, nếu muốn đi vào hóa cương cảnh giới cần quá nhiều luy kế, đây là tội làm lỡ thời gian."

Liễu Y Y cửu thiên thần hoàng quyết cũng rất bất phàm, thể nhưng cùng Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết so với, vậy thì là như gặp sự phụ.

"Ta nghĩ lại đi một chuyến tụ Tinh nơi, gần đây cách son đã khôi phục lại yên lặng, đó là ta đột phá hóa cương cảnh giới tốt nhất nơi."

Liễu Y Y khò sở nói: "Nương nói rồi, chỗ đó quá dễ thấy, rất khả năng có cao thủ ẩn giấu ở phụ cận, chờ chúng ta tự chui đầu vào lưới."

Mộ Phong trầm mặc, điểm này trong lòng hắn biết, nhưng là hắn Thiên Tinh Thần Quyết rất đặc biệt, mấy ngày gần đây ban đêm tu luyện thì, Tinh Huy từ trên trời giáng xuống, đã đến mắt trần có thể thấy trình độ, tiếp tục tiếp tục như vậy khẳng định là sẽ bị người phát hiện.

Mộ Phong hiện tại là tiến thoái lưỡng nan, ở Liễu Gia phun ra nuốt vào Tinh Huy chuyển hóa chân nguyên, tốc độ rất chậm không nói, còn dễ dàng bị người phát hiện.

Tiến vào cách son tụ Tinh nơi, nơi đó cũng có thể tồn tại nguy hiểm.

"Có còn hay không những phương pháp khác?"

Liễu Y Y nói: "Tu võ cảnh giới bình thường lấy đan dược làm phụ trợ tu luyện thủ đoạn, chỉ cần có đầy đủ đan dược, liền có thể nhanh chóng đi vào hóa cương cảnh giới. Thế nhưng người thể chất đặc thù, nhu cầu lượng chí ít là người thường gấp trăm lần, chúng ta căn bản sẽ không tìm được nhiều như vậy đan dược."

Cách son trần là trần nhỏ, tu võ người cũng không nhiều, đan dược thì càng là khó cầu.

"Quên đi, trước tiên không muốn những thứ này, chúng ta trở về đi thôi."

Đứng dậy, Mộ Phong lôi kéo Liễu Y Y chuẩn bị về nhà, ai muốn cách trong núi lại đột nhiên quang hoa ngút trời, một toà siêu cấp đại trận hình chiếu ở trên bầu trời, người bên trong ánh đan xen, dĩ nhiên có cao thủ ở xông vào.

Tùng đạo từng đạo Quang Hoa đang lưu chuyển, hóa thành đủ loại binh khí, ở trong trận pháp đan xen xen kẽ, triển khai giết chết.

Đây là ảnh trong gương hình chiếu, ở trên bầu trời như ẩn như hiện, nhìn không rõ ràng, nhưng lại có thể cảm nhận được loại kia hủy diệt gọn sóng đang đập dòn.

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn ở trong hư không vang vọng, một vị cao tới ngàn trượng người khổng lồ phóng lên trời, muốn muốn trốn khỏi cái kia tuyệt địa, nhưng cũng bị trận pháp cắn giết, đầy trời mưa máu bay tán loạn, kể rõ trận chiến đó đáng sợ.

Sau lần đó, một đạo vạn trượng Pháp tướng đứng vững ở trong thiên địa, nỗ lực nỗ tung cái kia siêu cấp đại trận, nhưng cũng gặp phải hủy diệt chi Bình lực giết, trong khoảnh khắc liền chia năm xẻ bảy.

Mộ Phong xem đến nơi này, cả người đều kinh ngạc đến ngây người.

"Cao thủ thật là lợi hại, quả thực không thể tưởng tượng, toà kia siêu cấp đại trận thật đáng sợ."

Liễu Y Y cũng rất khiếp sợ, nhưng cũng hơi chút bình tĩnh, nghĩ đến rất nhiều chuyện.

"Cao thủ như vậy tuyệt đối là danh chấn một phương cường giả, vì sao vô duyên vô cớ xông vào siêu cấp đại trận, lẽ nào cùng cái kia ngàn hoa lưu quang có quan hệ?"

Mộ Phong gật đầu nói: "Cái này suy đoán rất có đạo lý, hi vọng những người này tất cả đều chết ở chỗ này, như vậy liền có thể bớt đi rất nhiều phiền phức."

Trên bầu trời, trận pháp hình chiếu chính đem cách trong núi tình hình trận chiến hiện ra, gây nên khắp nơi cao thủ quan tâm, cũng dọa sợ không ít người.

Ngắn ngắn thời gian một nén nhang, thì có bốn vị cao thủ tuyệt thế chết ở siêu cấp bên trong đại trận, đây tuyệt đối là làm người nghe kinh hãi.

Vị cuối cùng cao thủ rất là bất phàm, tuy rằng cuối cùng bị siêu cấp đại trận giết chết, nhưng hắn nhưng đột phá trận pháp ràng buộc, đeo trên người một vài thứ ở giữa không trung nổ tung, bay về phía tứ phương.

Loại cấp bậc đó cao thủ, bên người mang theo đều là thứ tốt, chủ yếu là linh khí pháp bảo, hoặc là linh thạch bảo dược, đáng tiếc đại thể bị nổ tung phá hủy.

"Y Y tỷ cẩn thận."

Mộ Phong đẩy ra bên cạnh Liễu Y Y, tay trái nhanh như tia chớp lấy ra, trong lòng bàn tay có thêm một khối xám xịt tảng đá, vừa vận cùng đột nhiên bay tới ánh sáng đụng vào nhau.

Vệt hào quang kia từ trên trời giáng xuống, chính là cương mới nổ tung gọi ra, vừa vận bắn về phía Liễu Y Y, bị Mộ Phong đứng lúc phát hiện.

Cấp xạ mà đến ánh sáng ẩn chứa kinh người sóng trùng kích cùng lực xuyên thấu, Mộ Phong tuy rằng phát hiện, cũng làm ra phản ứng, nhưng vẫn bị đánh bay mười mấy trượng, sau khi hạ xuống vờn mình rút lui, trong miệng máu tươi phun trào, người bị thương nặng.

"Mộ Phong..."

Liễu Y Y kinh hãi, trong lòng lo lắng cực kỳ, đây chính là tai bay vạ gió a.

Mộ Phong ứng đối rất chính xác, khối này xám xịt tảng đá cứng rắn không thể phá vỡ, chịu đựng ở vệt hào quang kia sóng trùng kích cùng lực xuyên thấu, chấn động đến mức Mộ Phong rách gan bàn tay, không ngừng chảy máu, nhưng cũng bảo vệ tay trái.

Nếu không thì, Mộ Phong tay trái hơn nửa liền phế bỏ, loại kia nổ tung sản sinh lực xung kích, căn bản không phải Ngưng Nguyên Cảnh Giới Mộ Phong có thể chống đối.

Liễu Y Y vọt tới Mộ Phong bên cạnh, lo lắng kiểm tra thương thế của hắn, phát hiện Mộ Phong nội thương rất nặng, tay trái tất cả đều là huyết, đem tảng đá kia đều thấm ướt.

Ở Mộ Phong bên chân, có một hạt châu lập loè ánh sáng, mặt ngoài đã nứt ra, đây chính là vừa nãy nổ tung thì bay về phía Liễu Y Y vệt hào quang kia, cũng là trọng thương Mộ Phong kẻ cầm đầu.

"Chớ lộn xộn, người thương đến rất nặng."

Mộ Phong gượng cười nói: "Không có chuyện gì, nghỉ ngơi hai ngày là tốt rồi. Hạt châu này..."

Liễu Y Y nhặt lên hạt châu, phát hiện bên trong dĩ nhiên là một hạt viên thuốc, thả ra say lòng người mùi thuốc.

Loại kia mùi thơm tràn ngập ma lực, chỉ là ngửi một hồi, liền để Liễu Y Y cảm giác cả người khoan khoái, toàn thân lỗ chân lông tăng mạnh, thực lực có rõ ràng tăng cao.

"Viên thuốc này rất quý giá, khả năng là linh dược, người nhanh ăn vào."

Liễu Y Y phản chấn cực kỳ, vận bụng ra hạt châu lấy ra viên thuốc, hướng về Mộ Phong trong miệng nhét đi.

Mộ Phong phát tay ngăn lại, đem viên thuốc chia ra làm hai.

"Có phúc cùng hưởng."

Liễu Y Y cảm động cực kỳ, ân tình đưa tình nhìn hắn, há mồm đem nửa hạt viên thuốc ăn vào.

Mộ Phong ăn vào mặt khác nửa hạt viên thuốc, lập tức theo Liễu Y Y nhanh nhanh rời đi, để tránh khỏi có người đến đây truy tra.

"Nương, chúng ta trở lại."

Liễu Y Y lôi kéo Mộ Phong nhanh chóng chạy về gia, khuôn mặt nhỏ đỏ hồng hồng, biểu hiện hơi khác thường.

"Các người làm sao, đây là?"

Mộ Phong toàn thân nóng bỏng, hoàn thuốc kia được hiệu hết sức kinh người, lúc này mới một chút thời gian liền bắt đầu phát tác.

Lâm Phương đem hai người mang vào lòng đất thất, sau đó hỏi dò tình huống.

Mộ Phong ngồi xếp bằng trên đất, tâm vô tạp niệm tu luyện lên, Liễu Y Y thì lại đơn giản giảng giải một lần, lập tức cũng ngồi xếp bằng tu luyện, toàn lực dẫn dắt được hiệu.

Cái kia viên thuốc rất quý giá, tuyệt không là bình thường linh dược, Mộ Phong tuy rằng vền vền ăn vào nửa hạt, vừa bên trong lại như là có Liệt Hỏa đang thiêu đốt, vô cùng vô tận, cuộn cuộn không ngừng chuyển hóa thành chân nguyên, gột rửa toàn thân hắn 360 nơi huyết đạo cùng quanh thân kinh mạch, đề tu vi của hắn thực lực không ngừng tăng trưởng.

Liễu Y Y tình huống cũng gần như, chỉ có điều nàng đã là loại linh cảnh giới, nửa hạt viên thuốc vào bụng, chuyển hóa đi ra không phải chân nguyên, mà là bàng bạc linh lực, tẩm bổ nàng kinh mạch toàn thân, làm cho nàng trong đan điền linh căn cấp tốc trưởng thành, rất nhanh sẽ phát sinh cái thứ hai chồi non.

Đây là một loại bay vọt, Liễu Y Y từ cách sơn trở về, khổ luyện hơn hai tháng đều chưa từng bước ra bước đi này, bây giờ nhưng bởi vì nửa hạt linh dược mà nước chảy thành sông.

Lâm Phương ở một bên quan sát, trên mặt lộ ra khiếp sợ cùng vui sướng ánh sáng, cái kia viên thuốc lai lịch tuyệt đối bất phàm, đáng tiếc đã không thể nào phân biệt.

Đương nhiên, tất cả những thứ này đã không trọng yếu, Mộ Phong cùng Liễu Y Y thành quả tu luyện, mới là Lâm Phương quan tâm nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Hóa cương cảnh giới

Cách trên núi không nổ tung, đưa tới một ít tu sĩ đi tới, có người cách sơn khu vực biên giới tìm được bị hao tổn linh khí, cũng có người ở phụ cận phát hiện không trọn vẹn linh Bình, đẳng cấp đều rất cao.

Điều này nói rõ cái kia cuối cùng người bị giết thân phận bất phàm, nhưng hắn vì sao phải tự tiện xông vào cách sơn, xông vào cái kia siêu cấp đại trận đây?

Này một hai năm, chết ở cách sơn cao thủ không ít, nơi này đã là một chỗ vùng đất tử vong, rất nhiều người cũng biết.

Ở tình huống bình thường, các môn các phái cao thủ cũng không muốn tới gần nơi này, là nguyên nhân gì, hấp dẫn bốn vị cao thủ tuyệt thế, không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, tự tiện xông vào cái kia siêu cấp đại trận đây?

Chưa giải câu đố làm người hiếu kỳ, tuy rằng tràn ngập sức hấp dẫn, có thể đại đa số người vẫn là không muốn đi suy nghĩ nhiều.

Lâm Phương mật thiết lưu ý cách sơn hướng đi, nàng có một loại dự cảm, cách sơn tồn tại cuối cùng rồi sẽ gọi ra đại biến, nàng nhất định phải mang theo hai đứa bé mau chóng rời khỏi.

Trong phòng dưới đất, Liễu Y Y một hơi tu luyện nửa tháng, mới đưa cái kia nửa hạt viên thuốc dược hiệu miễn cưỡng tiêu hóa, trong đan điền linh căn đã biến thành một cây Clover (3 lá) linh thảo.

Đối với loại linh cảnh giới tu sĩ mà nói, sơ kỳ linh chủng sẽ biến thành một cái linh căn, đây là nảy mầm giai đoạn, chỉ một mà nhỏ yếu.

Chờ tu luyện tới trình độ nhất định, linh căn sẽ tiến một bước phát sinh mầm non, từ biến đổi Nhị, thực lực rõ ràng tăng cường.

Sau khi là Nhị biến ba, đại diện cho ba loại biến hóa, ba loại thuộc tính, ba trường hợp.

Truyền thuyết, loại linh cảnh giới cấp bậc cao nhất là một tầng Cửu, chín tầng một, trong đan điền linh lực hạt giống cuối cùng hóa thành chín loại không giống sắc thái, không cùng thuộc về tương, không đồng lực lượng ngọn nguồn linh lực, có thể diễn biến thành một viên thụ, một đóa hoa, một ngọn núi, Nhất Phiến Vân, một dòng sông, một hồ hải, một chim thú, một pháp bảo, một binh khí các loại hình thái.

Mỗi một loại hình thái đều có đặc biệt đặc điểm, ẩn chứa không giống huyền diệu.

Liễu Y Y trước mắt từ chỉ một linh căn đã biến thành Clover (3 lá) linh thảo, mỗi một chiếc lá sắc thái đều không giống nhau, đại biểu không giống cảm tình cùng biến hóa, có ba loại tính dâm, có ba loại huyền diệu dị năng.

Làm tu chân ngũ cảnh giới cảnh giới thứ nhất, loại linh cảnh giới cực kỳ then chốt, cũng không phải mỗi người đều có thể tu luyện tới chín tầng điệp một cảnh giới tối cao, rất nhiều người đều dừng lại với tám tầng dung hợp, bảy tầng biến ảo cảnh giới.

Từ cổ chí kim, có thể luyện đến chín tầng điệp một cảnh giới người, trăm vạn bên trong cũng khó khăn tìm một người.

Vậy cần phù hợp rất nhiều điều kiện, ừng có rất nhiều kỳ ngộ, mới có thể đạt đến loại kia cấp độ.

Liễu Y Y thức tỉnh thời khắc, Mộ Phong vẫn còn tiếp tục tu luyện, toàn thân hần Quang Hoa bao phủ, 360 nơi huyết đạo lập loè mạnh yếu không giống ánh sáng.

Liễu Y Y từ quan sát kỹ, phát hiện Mộ Phong trên người đã có sáu mươi bốn nơi huyết đạo trở nên óng ánh Như nhật, đạt đến viên mãn trạng thái, cái khác huyết đạo ánh sáng rõ ràng hơi kém.

"Nương, hần đây là?"

Liễu Y Y hơi nghi hoặc một chút, bởi vì trên người nàng chưa bao giờ từng xuất hiện tình huống như thế.

Lâm Phương thờ dài nói: "Tình huống của hần rất đặc biệt, đã có sáu mươi bốn nơi huyết đạo chứa đầy chân nguyên, đợi được còn lại huyết đạo toàn bộ chứa đầy chân nguyên sau, liền đem đi vào hóa cương cảnh giới. Hần tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết rất đáng sợ, to lớn nhất khuyết điểm chính là lên cấp quá chậm rãi. Nhưng hần nếu có thể trưởng thành, tuyệt đối sẽ khiếp sợ thiên hạ."

Liễu Y Y nghiêm mặt nói: "Nương yên tâm, ở hần không có chân chính trưởng thành trước, ta sẽ cố gắng tăng cao thực lực, bảo vệ tốt hần."

Lâm Phương xoa xoa con gái tóc, thấp giọng nói: "Đây là tới Thiên Tử cho Liễu Gia một phần hậu lễ, ngươi phải cố gắng quý trọng."

Liễu Y Y tựa hồ rõ ràng mẫu thân ý tứ, gật đầu nói: "Ta biết."

Mộ Phong tâm vô tạp niệm, chuyên tâm hấp thu được hiệu, trong cơ thể huyết đạo càng ngày càng sáng, yển như sao như thế, thả ra sức mạnh to lớn.

Tình huống như thế kéo dài nửa tháng, chân nguyên thông suốt kinh mạch toàn thân, để thân thể của hần đều trở nên trong suốt lên.

Một khắc đó, Mộ Phong bắt đầu xung kích hóa cương cảnh giới, trong đan điền chân nguyên ngưng tụ, từ từ hình thành một vòng xoáy, gia tốc chân nguyên lưu động.

Từ Ngưng Nguyên Cảnh Giới đi vào hóa cương cảnh giới, then chốt chính là muốn ở trong đan điền hình thành vòng xoáy, nhờ vào đó gia tốc chân nguyên lưu động.

Tu võ Tam Cảnh giới, cảnh giới thứ nhất là tụ khí cảnh giới, chân khí trong cơ thể ngưng tụ, có thể nhanh chóng lưu chuyển.

Thứ hai cảnh giới là Ngưng Nguyên Cảnh Giới, đem chân khí bội số lớn áp súc thành chân nguyên, từ trạng thái khí hóa thành trạng thái lỏng, phẩm chất gấp trăm lần tăng cao, nhưng vận chuyển tốc độ nhưng cũng cấp tốc giảm xuống.

Người thứ ba cảnh giới là hóa cương cảnh giới, ở trong đan điền ngưng tụ khí tuyến, do đó gia tốc chân nguyên vận hành tốc độ, càng thêm linh hoạt thuận tiện vận dụng sức mạnh trong cơ thể.

Đối với hóa cương cảnh giới tu sĩ tới nói, ngưng tụ lại một khí tuyến sau, chân nguyên ở trong kinh mạch vận chuyển tốc độ chính là dĩ vãng hai lần.

Ngưng tụ lại hai cái khí tuyến sau, chân nguyên vận chuyển tốc độ chính là dĩ vãng bốn lần, ba cái khí tuyến chính là tám lần, cứ thế mà suy ra.

Hóa cương cảnh giới cao nhất cực hạn là chín cái khí tuyến, có thể đạt đến này một cực hạn người hiếm thấy trên đời, chân nguyên trong cơ thể vận chuyển tốc độ có thể tăng lên 512 lần.

Đương nhiên, đây là trên lý thuyết thành tích, trên thực tế sẽ tồn tại một ít sai lệch, bình thường đều không đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Mặt khác, nếu muốn chân nguyên vận chuyển tốc độ tăng lên năm trăm lần, kinh mạch sức chịu đựng cũng là một đại thử thách, như không chịu đựng nổi sẽ kinh mạch nổ tung mà chết, cái này cũng là rất nhiều người không cách nào đạt đến này Trường Số 1 độ trọng yếu nguyên nhân.

Mộ Phong xung kích hóa cương cảnh giới đó là nước chảy thành sông, bởi vì hần căn cơ quá mức vững chắc, chân nguyên trong cơ thể dung lượng chi lớn, quả thực làm người khó có thể tin.

Nhưng mà Mộ Phong tình huống tu luyện cũng khác với người thường, người bình thường xung kích hóa cương cảnh giới, chỉ cần ở trong đan điền ngưng tụ lại một khí tuyến coi như là Nhập môn, độ khó cũng không lớn.

Có thể Mộ Phong xung kích hóa cương cảnh giới, nhưng ở toàn thân 360 nơi trong huyết đạo, từng cái ngưng tụ lại một khí tuyến, đây là thường người không thể nào tưởng tượng được.

Đây là Thiên Tinh Thần Quyết độc nhất phương pháp tu luyện, liền ngay cả Liễu Y Y cửu thiên thần hoàng quyết đều không thể so với.

Cũng may cái thứ nhất khí tuyến độ khó không lớn, Mộ Phong chỉ là tiêu hao thêm phí đi một chút thời gian, dùng ba ngày, liền hoàn thành bước đi này.

Vốn tưởng rằng Mộ Phong sẽ liền như vậy tỉnh lại, ai muốn hần vẫn như cũ đang tu luyện, bắt đầu ngưng tụ thứ hai khí tuyến.

Lần này, tốc độ rõ ràng tăng nhanh, nhân là chân nguyên ở trong người vận chuyển tốc độ so với tiền đề thăng gấp đôi, Mộ Phong chỉ dùng hai ngày, ngay ở toàn thân 360 nơi trong huyết đạo ngưng tụ lại thứ hai khí tuyến.

Này vẫn không có xong, cái kia nửa hạt linh dược vẫn ở cuộn cuộn không ngừng phóng thích năng lượng, vì là Mộ Phong ngưng tụ người thứ ba khí tuyến cung cấp sung túc năng lượng.

Một khí tuyến là điểm, hai cái khí tuyến là tuyến, ba cái khí tuyến liền tạo thành một diện.

Người thứ ba khí tuyến ngưng tụ rõ ràng so với Tiền hai cái khí tuyến càng khó, cũng càng thêm tiêu hao thời gian.

Mộ Phong từ tiến vào vào lòng đất thất tu luyện bắt đầu, tay trái của hắn liền vẫn nắm chặt khối này xám xịt tảng đá, máu tươi từ lâu đem nó nhuộm đỏ.

Bây giờ, hơn một tháng quá khứ, Mộ Phong thành công ngưng tụ lại đến người thứ ba khí tuyến, chân nguyên trong cơ thể vận chuyển tốc độ ở vốn có cơ sở nâng lên thăng tám lần, đây là tương đương kinh người.

Mặt khác, cái kia xám xịt tảng đá cứng rắn Như cương, ở một tháng này trong tu luyện, bên trong thả ra một loại khí tức như có như không, cùng Mộ Phong dòng máu sản sinh một loại nào đó kết hợp, để hắn sâu trong tâm linh cảm ứng được một loại nào đó tồn tại, cùng tảng đá kia trong lúc đó xây dựng lên đặc thù liên quan.

Làm Mộ Phong tỉnh lại, trong tay hắn tảng đá lóe lên một vệt sáng, mặt ngoài vết máu liền nhất thời không gặp.

Mộ Phong có cảm ứng, nhìn lòng bàn tay tảng đá, bên trong có chước mắt tia sáng, đây là người ngoài không nhìn thấy cảnh tượng.

"Tỉnh lại, cảm giác thế nào?"

Liễu Y Y đánh giá Mộ Phong, trong mắt lộ ra vui sướng.

Mộ Phong cười nói: "Cái kia nửa hạt viên thuốc quá mạnh mẽ, ta không chỉ có đi vào hóa cương cảnh giới, còn ngưng tụ ra ba cái khí tuyến."

Liễu Y Y mừng lớn nói: "Quá tốt rồi."

Lâm Phương nói: "Cách sơn đã thành thị phi nơi, chúng ta đến mau chóng rời khỏi."

Mộ Phong hỏi: "Chúng ta đi cái nào?"

Lâm Phương nói: "Kinh ta nhiều mặt tìm hiểu, cẩn thận sàng lọc, cự này ba ngàn dặm ở ngoài sơn hà điện rất thích hợp các người. Đó là một cổ xưa tu chân môn phái, có người nói năm xưa cũng từng một lần huy hoàng, nhưng sau đó suy yếu. Bây giờ sơn hà điện chỉ có thể coi là nhị lưu tu chân môn phái, thế nhưng sơn hà điện trận pháp nhưng là Danh Dương thiên hạ."

Liễu Y Y nghi vấn nói: "Tại sao không lựa chọn một nhất lưu tu chân môn phái, như vậy tiền đồ sẽ tốt hơn."

Lâm Phương nói: "Tu luyện chia làm ba cái cấp độ, tu võ người thường dùng phụ trợ tu luyện thủ đoạn chính là dùng đan dược, mà người tu chân tối thường dùng phụ trợ thủ đoạn nhưng là Tụ Linh trận pháp. Bình thường tu chân môn phái đều có đẳng cấp khác nhau Tụ Linh trận, môn hạ đệ tử có thể căn cứ tu vi cảnh giới mạnh yếu tiến vào không giống Tụ Linh trận tu luyện. Sơn hà điện không giống nhau, bọn họ nơi đó không chỉ có Tụ Linh trận, còn truyền thụ bày trận phương pháp. Mộ Phong thể chất quá mạnh, bình thường tu luyện con đường lên cấp quá chậm rãi, nếu là mình nắm giữ Tụ Linh trận xây dựng phương pháp, chẳng khác nào là nắm giữ tài nguyên tu luyện."

Mộ Phong đồng ý nói: "Ý đồ này không sai, chúng ta liền đi sơn hà điện."

Liễu Y Y nói: "Khi nào lên đường (chuyển động thân thể)?"

Lâm Phương nói: "Sáng sớm ngày mai chúng ta liền đi, ngày hôm nay các người liền thu thập một hồi."

Liễu Y Y lời kéo Mộ Phong đi tới trong sơn, hướng về phụ thân Liễu Tuấn Sinh bái biệt.

Lúc trước, Lâm Phương là dự định để Liễu Y Y cùng Mộ Phong một mình đi tới bái sư học nghệ, miễn cho hai đứa bé tâm có lo lắng.

Bây giờ cách sơn đã trở thành thị phi nơi, sơn hà điện lại cách xa ở ba ngàn dặm ở ngoài, Lâm Phương không yên lòng, lúc này mới quyết định mang theo hai đứa bé đồng thời đi vào.

Sáng sớm, Mộ Phong mang theo không muốn rời đi trấn nhỏ, bước lên lữ trình mới.

Vì không để cho người chú ý, Lâm Phương mang theo hai đứa bé chậm chậm tiến lên, dùng chừng hai mươi thiên thời gian, trèo non lợi suối, rốt cục đi tới ngàn dưới chân núi.

Sơn hà điện an vị rơi vào ngàn trong núi, đây là Thương Châu địa giới trên một nhị lưu tu chân môn phái, vị trí Thương Châu khu vực biên giới.

Lâm Phuong đem con gái cùng Mộ Phong đưa đến sơn hà điện ngoài sơn môn, dặn dò: "Hào hảo nỗ lực, nương liền ở dưới chân núi mạnh thôn xóm chân, các ngươi không nên lo lắng."

Liễu Y Y nói: "Nương yên tâm, chúng ta nhất định sẽ nổi bật hơn mọi người."

Mộ Phong nói: "Ta sẽ chăm sóc tốt Y Y tỷ."

Lâm Phuong phát tay nói: "Đi thôi, nhớ kỹ không nên dễ dàng tin tưởng hán người, có chút bí mật muốn vĩnh viễn giấu ở đáy lòng."

Liễu Y Y cùng Mộ Phong trên người đều có không thể cho ai biết bí mật, một khi tiết ra ngoài đem đối với hai người tạo thành sự uy hiếp của cái chết.

Điểm này, Mộ Phong cùng Liễu Y Y đều nắm chắc trong lòng, hai người gật đầu đáp lại, ở Lâm Phuong nhìn theo dưới, từng bước một hướng về sơn hà điện đi đến.

Lần này bọn họ có thể không trở thành sơn hà điện đệ tử, chờ đợi bọn họ lại sẽ là như thế nào bắt đầu?

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Mạc Băng sư tỷ

Sơn hà điện tuy rằng chỉ là một nhị lưu tu chân môn phái, nhưng cũng ừng có đệ tử mấy ngàn, chia làm cửu sơn chi mạch.

Liễu Y Y mang theo Mộ Phong đi tới trước sơn môn, đạo sáng tỏ ý đồ đến, muốn trở thành sơn hà điện đệ tử.

"Còn nhỏ tuổi liền tu luyện tới loại linh cảnh giới, này ngược lại là rất tốt. Tu vi của hán cũng không kém, thế nhưng tu chân môn phái chiêu thu đệ tử, thấp nhất cũng đến loại linh cảnh giới, hán có thể quá mấy năm trở lại."

Liễu Y Y nói: "Chúng ta tỷ đệ hai sống nương tựa lẫn nhau, ngài liền dàn xếp một hồi, cho hán một cơ hội."

Đình liễu có chút khó khăn, sơn hà điện tuy rằng chỉ là nhị lưu tu chân môn phái, tại tu chân giới không tính cái gì, thế nhưng ở trong thế tục vẫn là danh vọng rất cao, đến đây bá sư học nghệ người nhiều vô số kể.

Tuy rằng đại đa số người tư chất bình thường, có thể tất cả đều là loại linh cảnh giới, đây là sơn hà điện chiêu thu đệ tử điều kiện trọng yếu.

Lúc này, một bóng người từ sơn môn phía trên bay qua, lơ đãng quét mắt đất một chút, trong lòng càng hiện ra một loại cảm giác quái dị.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thân ảnh kia lóe lên mà tới, rơi vào ngoài sơn môn, càng là một vị cao gầy sáng rực rỡ cô gái mặc áo đen, Nhị chín năm hoa, có loại không gian tự uy phong độ.

Đình liễu nhìn thấy cô gái mặc áo đen, vội vã thi lễ nói: "Xin chào Mạc sư tỷ, hai người này là đến đây bá sư học nghệ, bọn họ..."

Luận tuổi, đình liễu chỉ ít hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, nhưng là ở tu chân môn phái bên trong, thực lực đại diện cho địa vị, cái này Nhị chín năm hoa, sáng rực rỡ chiếu người Mạc sư tỷ hiển nhiên địa vị cao hơn đình liễu một đoạn dài.

Nhìn Mộ Phong cùng Liễu Y Y, cô gái mặc áo đen đẩy mắt né qua về khác lạ.

"Được rồi, bọn họ giao cho ta xử lý."

Cô gái mặc áo đen đem hai người gọi vào bên người, đơn giản hỏi dò một phen liền dẫn hai người tiến vào sơn môn.

Sơn hà điện ở vào ngàn trong núi, có cửu sơn chi mạch, trong đó Định Sơn điện an vị rơi vào Tề Thiên phong trên.

"Mạc tỷ tỷ thật xinh đẹp."

Cô gái mặc áo đen tên là mạc băng, còn bất mãn mười tám tuổi, là từ sơn một mạch đệ tử nòng cốt.

Trên đường, Mộ Phong một cái một tý tý, miệng rất ngọt, bác đặt được mạc băng yêu thích.

Liễu Y Y miệng cũng rất ngọt, lời kéo mạc băng tay vì là Mộ Phong cầu xin, hy vọng có thể đem Mộ Phong cũng ở lại sơn hà điện, không muốn đuổi hấn rời đi.

"Cửu Châu bao la, phạm nhân ngàn tỉ. Tu chân môn phái chiêu thu đệ tử, bình thường đều có nghiêm ngặt điều kiện, không đạt tới loại linh cảnh giới, muốn trở thành tu chân môn phái đệ tử, cơ bản rất khó. Có điều Mộ Phong cùng ta hợp ý, ta sẽ có sắp xếp khác. Hiện tại ta trước tiên đưa ngươi đi Định Sơn điện, xem ngươi có thể đi vào cái nào một mạch."

Mạc băng mang theo hai người đi tới Tề Thiên phong trên Định Sơn điện, đây là sơn hà điện trọng địa, là chương môn tiếp kiến quý khách, hoặc là tổ chức hội nghị trọng yếu nơi, cũng là rất nhiều đệ tử kiệt xuất ngư được Long Môn vấn câu.

Thập hai tuổi Liễu Y Y tu luyện tới loại linh cảnh giới, này ở những người bạn cùng lứa tuổi tuy rằng không tính là độc nhất vô nhị, nhưng cũng vô cùng hiếm thấy.

Mạc băng cũng là bởi vì duyên cớ này, trực tiếp mang nàng tới Định Sơn điện.

Sơn hà điện suy sụp nhiều năm, đến đây bá sư học nghệ đệ tử tuy nhiều, nhưng chân chính kiệt xuất thiên tài cũng rất ít.

Liễu Y Y ở mạc băng dẫn dắt đi, đi tới Định Sơn điện, rất nhanh sẽ gây nên quan tâm.

Mộ Phong không nói một lời theo mạc băng bên người, nhìn cái kia từng cái từng cái khuôn mặt xa lạ, trong lòng dù sao cũng hơi căng thẳng, chờ đợi Y Y tý có thể có một tốt tương lai.

Sơn hà điện có cửu sơn chi mạch, chín vị sơn chủ nhìn thấy Liễu Y Y sau dĩ nhiên triển khai tranh cướp, ai cũng không chịu nhường cho, này ở sơn hà điện tới nói nhưng là vô cùng hiếm thấy.

Liễu Y Y có chút bàng hoàng, nàng cũng không biết nên làm sao tuyển, tiến vào cái nào nhất sơn mới tốt.

Cuối cùng, ở sơn hà điện chương môn phối hợp dưới, Liễu Y Y tiến vào Vân Sơn một mạch, trở thành Vân Sơn chi chủ đệ tử thân truyền, này để những người khác sơn chủ đều khá là bất mãn.

Liễu Y Y muốn đem Mộ Phong mang theo bên người, lén lút hướng về sư phụ cầu xin.

Vân Sơn chi chủ là một vị bạch y mỹ phụ trung niên, khí chất xuất chúng, phong thái mê người, nàng quan sát tỉ mỉ Mộ Phong chốc lát, lắc đầu nói: "Sự tồn tại của hấn sẽ ảnh hưởng việc tu luyện của ngươi, liền để hấn ở lại mạc băng bên người, ngày sau tiến vào tứ sơn một mạch, cũng không thể so Vân Sơn kém."

Liên như vậy, Liễu Y Y tiến vào Vân Sơn một mạch, Mộ Phong thì lại tạm thời ở lại mạc băng bên người, không tính là sơn hà điện đệ tử chính thức, nhưng cũng không cần rời đi, có thể chia sẻ mạc băng nắm giữ tài nguyên cùng đặc quyền.

"Biết ta tại sao mang ngươi đi vào sao?"

Rời đi Định Sơn cuối cùng, mạc băng nhìn Mộ Phong, hai người bốn mắt đối lập, ai cũng chưa từng dời.

"Tý tý tựa hồ đang trên người ta cảm ứng được cái gì."

Đây là một loại trực giác, Mộ Phong chính mình cũng không biết rõ.

Mạc băng nghe vậy thờ dãi, cái này mười tuổi bé trai dĩ nhiên một lời lên đường ra nàng suy nghĩ trong lòng, đây thực sự là một loại trùng hợp sao?

Sờ sờ Mộ Phong tóc, mạc băng mang theo hấn đi tới tứ sơn, đó là sơn hà điện cửu sơn chi mạch ở trong, khá là có tiếng một mạch.

"Năm xưa sơn hà điện cũng từng một lần huy hoàng, nhưng sau đó phát sinh một ít chuyện, từ đây liền đi hướng về suy yếu. Sơn hà điện có Cửu toà Chủ Phong, lấy Tề Thiên phong dẫn đầu, còn lại tám ngọn núi nổi liền một khâu, ừng có đệ tử mấy ngàn."

Từ sơn ở vào Tề Thiên phong Chính Đông, thế núi hùng vĩ, Như Long bàn hùng cứ, chính là sơn hà điện Cửu trong núi đệ nhất sơn, khắp cả Sơn Đô là từ trúc, Từ Mộc, từ nham, bởi vậy mà được gọi tên từ sơn.

Ở cái kia đỉnh ngọn Từ sơn có một toà đại điện, Mộ Phong hiếu kỳ nói: "Mạc tý tý, đó là nơi nào a?"

Mạc băng nói: "Vậy thì là từ sơn Từ Hà điện, là từ sơn một mạch tượng trưng, cũng là sơn chủ tu luyện, chỗ tiếp đãi khách quý, đệ tử tầm thường không có chuyện gì là không cho tới gần."

Mộ Phong ồ một tiếng, lập tức lại hỏi: "Mạc tý tý, Vân Sơn ở đâu a?"

Mạc băng chỉ vào Tề Thiên phong chính nam diện một ngọn núi nói: "Vậy thì là Vân Sơn."

Mộ Phong xem xét tỉ mỉ, phát hiện Vân Sơn nhiều vụ, yên hà lượn lờ, có loại bông bành thế ngoại, đặt mình trong tiên cảnh cảm giác.

"Mạc tỷ tỷ, sơn hà điện tại tu chân giới thuộc về cấp bậc gì môn phái a?"

Mạc băng trầm ngâm nói: "Nhị lưu môn phái, không tính là kém cỏi nhất, phía dưới còn có tam lưu môn phái."

Mạc băng ngự khí phi hành, giờ khắc này đã mang theo Mộ Phong đi tới từ dưới chân núi.

"Sơn hà điện đệ tử căn cứ tu vi cao thấp, tư chất sai biệt chia làm đệ tử bình thường, đệ tử thân truyền cùng đệ tử nòng cốt, thân phận càng cao, đãi ngộ càng tốt."

Mạc băng lôi kéo Mộ Phong tay nhỏ dựa vào núi mà lên, đơn giản vì hấn giới thiếu một chút từ sơn tình huống.

Làm sơn hà điện Cửu trong núi đệ nhất sơn, từ sơn một mạch có đệ tử tám trăm, trong đó đệ tử thân truyền chiếm một tầng, đệ tử nòng cốt thì lại chỉ có bảy người, mạc băng chính là một người trong đó, nắm giữ rất cao thân phận địa vị, có linh khí dồi dào độc lập động phủ, được hưởng tùy ý ra vào Từ Hà điện quyền lợi.

Mộ Phong đi theo mạc băng bên người, tuy rằng không tính là sơn hà điện đệ tử chính thức, nhưng ở một trình độ nào đó mà nói, so với đệ tử bình thường đãi ngộ còn tốt hơn.

Mạc băng động phủ ở vào sườn núi bên trên, tên là từ thần động, đó là từ sơn Cửu hang lớn phủ một trong.

Cửa động có cấm chế, người bình thường căn bản là không có cách tiến vào.

Mạc băng lôi kéo Mộ Phong xuyên qua cửa động lòng phòng ngự, tiến vào một từ khí bốc hơi, linh khí lượn lờ to lớn động phủ, vách động bên trên khắc rõ các loại phù văn, tầng tầng trận pháp điệp điệp đan xen, từ trên xuống dưới toàn diện bao trùm, coi như là thuật độn thổ đều không thể lên vào đi vào.

Mộ Phong hiếu kỳ nhìn tất cả những thứ này, cảm giác hô hấp trong lúc đó cả người khoan khoái, nơi này sóng năng lượng quá mạnh mẽ, tuyệt không là thể tục phàm trần có thể so với.

"Sur tỷ, người trở lại. Ồ, đây là người nào a?"

Một xinh đẹp thiếu nữ từ trong động lao ra, nhìn thấy Mộ Phong sau nhất thời hiếu kỳ cực kỳ.

"Hấn gọi Mộ Phong, tạm thời theo ta, sau đó người phụ trách đốc xúc hấn tu luyện."

Mạc băng nói đơn giản một hồi, liền hướng về động phủ nơi sâu xa đi đến.

Xinh đẹp thiếu nữ lôi kéo Mộ Phong tay nhỏ, cười hi hi nói: "Tiểu đệ đệ, ta là tiểu Lan tả, nhanh nói cho ta một chút, người từ đâu đến?"

Thiếu nữ tên là La Lan, năm nay mười bốn tuổi, dài đến dáng ngọc yêu kiều, thanh tú đáng yêu.

Mộ Phong bị La Lan đẹp đi bên trái một gian bên trong thạch thất, nơi này chính là thường ngày La Lan chỗ tu luyện.

Mộ Phong đơn giản giảng giải một hồi đến đây bái sư học nghệ tình huống, lập tức hỏi: "Tiểu Lan tả, người sao ở Mạc tỷ tỷ động phủ Trung tu luyện?"

La Lan cười nói: "Sur tỷ chính là từ sơn một mạch đệ tử nòng cốt, nắm giữ độc lập động phủ, có thể tùy ý chi phối nơi này tài nguyên. Chỉ cần cùng sur tỷ quan hệ tốt, liền có thể đi vào từ thần trong động tu luyện, nơi này nồng độ linh khí có thể so với bên ngoài cường quá hơn nhiều."

Mộ Phong cười nói: "Nói như vậy, chỉ cần cùng Mạc tỷ tỷ giữ gìn mối quan hệ, người nào cũng có thể đi vào?"

La Lan thân thiết xoa xoa Mộ Phong tóc, lắc đầu nói: "Này có thể không phải là người nào đều có thể đi vào, từ sơn một mạch chỉ có bảy vị đệ tử nòng cốt, rất nhiều đệ tử thân truyền cùng đệ tử bình thường đều cực lực nịnh bợ, trong âm thầm hình thành thế lực khác nhau. Mà đệ tử nòng cốt trong lúc đó cũng là mình tranh ám đấu, đều muốn đạt được càng tốt hơn tài nguyên, càng cao hơn thân phận, để ngày sau lên làm sơn chủ. Sur tỷ thuộc về loại kia khá là lãnh ngạo tính cách, bên người trừ ta ra, có rất ít tín tưởng được đồng môn sư huynh, ở bảy đại đệ tử nòng cốt bên trong, thuộc về thế lực yếu nhất."

"Mạc tỷ tỷ không muốn làm sơn chủ sao?"

"Cái này ta cũng nói không rõ ràng, sur tỷ là người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người tính cách, rất ít ở danh lợi trên cùng với những cái khác đệ tử nòng cốt tranh cướp."

"Tiểu Lan tả, ta không phải sơn hà điện đệ tử, có thể tu luyện sơn hà điện các loại công pháp, học tập bày trận, phá trận thuật sao?"

"Có thể a, chỉ cần sur tỷ một câu nói, không ai dám nói cái gì. Kỳ thực ở cửu sơn chi mạch ở trong, cũng không phải là tất cả đều là loại linh cảnh giới trở lên đệ tử, cũng có một chút hóa cương cảnh giới đệ tử. Chỉ muốn trở thành đệ tử nòng cốt, liền có thể tự mình thành lập thế lực đoàn đội, chỉ cần không huyền ảo quá lợi hại, sơn chủ cùng các trưởng lão bình thường sẽ không nói cái gì."

Mộ Phong kinh ngạc nói: "Cứ như vậy, chẳng phải là rất loạn, thường xuyên sẽ phát sinh xung đột?"

La Lan nói: "Son hà điện có mấy ngàn đệ tử, nếu muốn người người thành tài đó là không thể, chỉ có tàn khốc cạnh tranh mới có thể chọn lựa ra tốt nhất nhân tài. Đây đối với tu chân môn phái tôi nói, là tôi thường dùng phương pháp."

Mộ Phong cũng nói: "Ta còn tưởng rằng tu chân môn phái cùng thế tục tu võ môn phái không giống, cho rằng người tu chân đều là kỳ tình Sơn Thủy, Du Nhiên(tự nhiên) tự đắc, không tranh với đời, ai muốn cùng thế tục người cũng không cái gì khác biệt."

La Lan cười nói: "Đó là thời đại thượng cổ tu luyện bầu không khí, đồng môn trong lúc đó đoàn kết hữu ái, trợ giúp lẫn nhau. Lấy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, hành hiệp trượng nghĩa, biện hộ trừ ma. Sau đó, tu luyện người càng ngày càng nhiều, vì tranh cướp tài nguyên, cạnh tranh càng ngày càng tàn khốc, loại kia thiên hạ vì là công tu luyện bầu không khí liên từ từ bị đào thải."

Mộ Phong tiếc hận nói: "Tại sao muốn đào thải, cái kia chẳng lẽ không được không?"

La Lan khẽ thở dài: "Không phải không được, chỉ là không thích hợp."

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Tử Hoa chân nhân

Liễu Y Y tiến vào Vân Sơn một mạch sau, lấy đệ tử thân truyền thân phận được rất cao quan tâm độ, cũng gây nên phong ba không nhỏ.

Vân Sơn một mạch đệ tử thân truyền không ít, thế nhưng Liễu Y Y là Vân Sơn chỉ chủ từ Định Sơn điện tranh đoạt tới, tự nhiên có chỗ bất đồng.

Ở sơn hà điện, đệ tử làm cốt thân phận cao nhất, đại diện cho vinh quang.

Liễu Y Y vừa tới, tu vi cảnh giới còn rất thấp, nếu muốn lập tức thành vi là đệ tử làm cốt đó là không thể, nhưng nàng nhưng là có tiềm chất cao nhất đệ tử thân truyền, rất được Vân Sơn chỉ chủ thương yêu, nắm giữ một toà độc lập động phủ.

Loại đãi ngộ này để những thân truyền đệ tử khác khá là đố kỵ, nhưng ở bề ngoài nhưng không dám nói gì.

"Phong đệ, cố lên."

Ngồi nhìn từ sơn phương hướng, Liễu Y Y trong mắt lộ ra hoài niệm về.

Từ cứu Mộ Phong một khắc đó bắt đầu, hai người liền rất ít tách ra, bây giờ nhưng không được không tạm thời biệt ly.

Hồi lâu, Liễu Y Y thu hồi ánh mắt, xoay người đi vào chính mình động phủ, bắt đầu rồi tân hành t ngàynh.

Mộ Phong cũng không rõ ràng Y Y tỷ tình huống, hần mấy ngày nay đều ở tại từ thần trong động, một cái một tiểu Lan tả, đã sớm cùng La Lan hỗn thực.

Mạc Băng từ thần động chia làm trong ngoài hai tầng, La Lan tu luyện nhà đá ở vào ngoại tầng khu vực, chỗ ấy linh khí tuy rằng nồng nặc, nhưng nhưng không cách nào cùng từ thần động nơi sâu xa so với.

Cư La Lan tiết lộ, từ thần động nơi sâu xa có một toà năm tầng Tụ Linh trận, đây chính là từ thần động quý giá chỗ.

Trong ngày thường, từ sơn một mạch đệ tử bình thường mỗi ngày có thể ở một tầng Tụ Linh trận Trung tu luyện ba canh giờ, nhiều người thời điểm còn cần thay phiên.

Đệ tử thân truyền có thể tiến vào hai tầng Tụ Linh trận tu luyện, nhưng cũng có thời hạn, không thể vẫn ở bên trong.

Mạc Băng nắm giữ một toà thuộc về mình năm tầng Tụ Linh trận, đó là để vô số người vì đó ước ao đố kỵ.

Từ thần trong động sở dĩ linh khí dồi dào, cũng là bởi vì năm tầng Tụ Linh trận duyên có, tản ra linh khí tuy rằng không nhiều, nhưng cũng không phải một tầng Tụ Linh trận có thể sánh được.

Mấy ngày nay, mặc băng vẫn đang tu luyện, Mộ Phong thì lại đi theo La Lan bên người, ngoại trừ tu luyện chính là hỏi dò son hà điện một ít tình huống. Bên trong thạch thất linh khí dồi dào, đối với Mộ Phong tu luyện có cực giúp đỡ lớn, để tu vi của hắn thực lực được rõ ràng tăng cao.

La Lan vẫn cùng Mộ Phong sống chung một chỗ, mỗi khi hắn hấp thụ linh khí thời khắc, trong cơ thể sẽ xuất hiện sóng biển tiếng, điều này làm cho La Lan khá là khiếp sợ.

La Lan là loại linh cảnh giới tu sĩ, đối với hóa cương cảnh giới tình huống vô cùng hiểu rõ, nếu muốn ở trong người sản sinh sóng biển tiếng, trong đan điền chỉ ít cần ngưng tụ lại bảy cái khí tuyến, thậm chí tám cái khí tuyến, loại kia tư chất ở son hà điện mà nói, tuyệt đối là thiên tài cấp bậc.

Mộ Phong mới có mười tuổi, trong đan điền mới ba cái khí tuyến, sao sẽ xuất hiện cảnh tượng kỳ dị như vậy?

Cái này kỳ thực cùng Mộ Phong tu luyện Thiên thể Thần Quyết có quan hệ, Mộ Phong lấy thể Thần vì là huyết, thể Hà vì là mạch, trong cơ thể chân cương vận chuyển, hình thành thể Hà bao tấp, cho nên mới phát sinh tiếng sóng hướng.

Sau giờ ngo, mặc băng xuất hiện, đem Mộ Phong kêu lên bên cạnh.

"Son chủ đưa tin, để ta đi một chuyến Từ Hà điện, ngươi theo ta đi nhìn một cái."

La Lan nói: "Sư tỷ, ta cũng muốn đi."

Mặc Băng nói: "Ngươi lưu lại thủ động, ta dẫn hắn đi ra ngoài hóng mát một chút."

Lôi kéo Mộ Phong tay nhỏ, mặc băng đi ra từ thần động phủ.

"Sư tỷ, đó là nơi nào?"

Sườn núi bên trên có một toà lầu gỗ, gây nên Mộ Phong chú ý.

"Đó là kinh lâu, thu gom rất nhiều tu chân điển tịch, bao quát công pháp, võ kỹ, trận pháp, luyện khí chờ chút, có trưởng lão thủ hộ. Đệ tử bình thường không có quyền tiến vào, đệ tử thân truyền cũng có son chủ thủ dụ mới có thể đi vào."

"Trong ngày thường, đệ tử bình thường tu luyện, do ai chỉ điểm hoặc là giáo dục?"

Mặc Băng nói: "Do Truyền Công trưởng lão phụ trách truyền thụ công pháp võ kỹ, mỗi tháng sơ mười lăm đúng giờ truyền thụ, các đệ tử cũng có thể đi tới lắng nghe. Đệ tử thân truyền thì lại do son chủ đơn độc truyền thụ, đệ tử làm cốt có thể tự mình tiến vào kinh lâu lựa chọn trong đó công pháp đến tu luyện."

Hai người rất nhanh đi tới trên đỉnh Phong, hùng vĩ Từ Hà điện ở dưới ánh mặt trời lóng lánh hào quang, cửa điện bên trên mang theo "Từ Khí Đông Lai" bằng hiệu, chữ viết rồng bay phượng múa lộ ra một luồng thô bạo.

Cửa đại điện đứng thẳng hai cái nam tử mặc áo trắng, hơn hai mươi tuổi, đó là Từ Hà điện thủ vệ.

"Hồi lâu không gặp, Mặc sư muội tu vi lại tinh tiến không ít a."

Một sang sáng âm thanh đột nhiên vang lên, chỉ thấy một thanh niên mặc áo lam bông bành mà tới, bên người theo một mười hai mười ba tuổi nữ hài, song song rơi vào mặc băng bên người.

Thanh niên mặc áo lam chừng hai mươi, ngũ quan anh tuấn, giữa hai lông mày kiêu căng khinh người, có loại tự phụ bất phàm khí thế.

Bên người nữ hài một thân áo xanh, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn một đôi con mắt màu xanh lam nhạt khác nào một t ngày xuân thủy, trong suốt, phảng phất có thể nhìn thấu tâm tư của người khác.

Mặc Băng nhìn thanh niên mặc áo lam, lạnh nhạt nói: "Hứa sư huynh quá khen, cùng ngươi so với ta có thể kém xa."

Hứa nghị cười nói: "Mặc sư muội khiêm tốn, bên cạnh ngươi cái này bé trai trước đây chưa từng thấy, lúc nào thu?"

Mặc Băng không trả lời mà hỏi lại nói: "Hứa sư huynh bên người cái này tiểu muội muội, tựa hồ cũng rất xa lạ."

Hứa nghị cười nói: "Mặc sư muội vẫn là như vậy miệng không tha người a. Đây là tiểu Ngọc, ta trước đây không lâu trong lúc vô tình cứu."

Mặc Băng nói: "Đây là Mộ Phong, ta mới vừa thu."

Hứa nghị cùng mặc băng đều là từ son một mạch đệ tử làm cốt, nhưng lẫn nhau quan hệ tựa hồ cũng không tốt.

Mộ Phong nhìn tiểu Ngọc, mà tiểu Ngọc cũng nhìn Mộ Phong, hai cái đứa nhỏ trong lúc đó bốn mắt nhìn nhau, vẻ mặt các có sự khác biệt.

Mộ Phong là kẻ nhũ mảy, tiểu Ngọc thì lại lộ ra một tia nghi hoặc.

"Vi huynh đến muộn một bước, đúng là để Hứa sư đệ cùng Mạc sư muội đợi lâu."

Một âm thanh vang dội vang lên, tùy theo mà đến chính là một người cao lớn khôi ngô trường bào nam tử.

"Trương sư huynh tốt."

Hứa nghị cùng Mạc Băng đều song song thi lễ, đối với này vừa tới Trương sư huynh khá là tôn kính.

Khôi ngô nam tử ngoài ba mươi, trên người thả ra một luồng cự thủ cuồng thô bạo tức, làm cho tâm thần người run rẩy.

Đây là tử sơn một mạch bảy đại đệ tử làm cốt Trung xếp hạng thứ ba Trương Đại (mở lớn) hoan, bề ngoài nhìn qua tuổi không lớn lắm, nhưng cũng đã tu luyện trăm năm lâu dài.

"Lo lắng làm gì, đi vào a, đừng làm cho sư phụ chờ lâu."

Trương Đại (mở lớn) hoan độc thân mà đến, Dư Quang quét Mộ Phong cùng tiểu Ngọc một chút, cũng không có quá quan tâm.

Mộ Phong theo Mạc Băng đi vào Tử Hà điện, nhìn thấy tử sơn một mạch sơn chủ —— tử Hoa chân nhân, hần một thân tử bạo, năm mươi tuổi ra mặt, biểu hiện có chút nghiêm túc, hai mắt khép mở thời khắc có tử điện thêm quá, khiến người ta khó có thể chịu đựng.

"Sư phụ, người triệu hoán đệ tử chờ đến đây, không biết có gì phân phó?"

Hứa nghị một mặt cung kính, Mạc Băng thần sắc bình tĩnh, Trương Đại (mở lớn) hoan thì lại thô lỗ tùy ý.

Tử Hoa chân nhân nhìn thấy ba cái đệ tử, nói ra một cái làm người tin tức ngoài ý muốn.

"Tối mấy ngày gần đây nô giang phụ cận liên tiếp xuất hiện yêu thú, đã có hơn mười vị sơn hà điện đệ tử chết ở cái kia."

Nô giang ở vào ngàn trong núi, là sơn hà điện cùng Thiên Sơn nơi sâu xa đường ranh giới, bước qua nô giang liền tiến vào Yêu Linh tương ứng thế giới, tu sĩ bình thường cũng không dám đặt chân.

Trương Đại (mở lớn) hoan nói: "Dĩ vãng Yêu Linh rất ít xuất hiện ở nô giang phụ cận, lần này liên tiếp xuất hiện là duyên cớ nào?"

Tử Hoa chân nhân nói: "Việc này khá là khác thường, ta suy đoán khả năng là nô giang phụ cận xuất hiện tình huống thế nào, gây nên Yêu Linh quan tâm. Trong này là hung hiểm vẫn là cơ duyên, tạm thời còn nói không rõ ràng, thế nhưng chương môn đề ta phái người đi tới điều tra, đệ tử tầm thường đi vào ta lo lắng không xong nhiệm vụ."

Hứa nghị hỏi: "Những sư huynh khác đây?"

Tử Hoa chân nhân nói: "Trường Phong đang bế quan, lão nhị cùng lão tứ đi ra ngoài chưa về, lão ngũ có sắp xếp khác, trước mắt liền còn lại ba người các ngươi, có ai đồng ý đi tới tìm tòi?"

Bảy cái đệ tử làm cốt Trung, Mạc Băng là một cái nhỏ nhất, thứ yếu là Hứa nghị, mặt trên còn có ngũ sư huynh, bốn sư huynh, Nhị Sư Huynh cùng Đại sư huynh.

Trương Đại (mở lớn) hoan nói: "Cái khác chi mạch không phái người đi tới sao?"

Tử Hoa chân nhân nói: "Tạm thời trước tiên do tử sơn phái người điều tra tình huống, căn cứ tình thế nặng nhẹ quyết định đến tiếp sau hành động."

Hứa nghị nghe vậy, tâm tư xoay một cái, xung phong nhận việc nói: "Đệ tử nguyện đi tới điều tra nô giang sự kiện."

Mạc Băng cùng Trương Đại (mở lớn) hoan đối với đã quên một chút, hai người đều không nói gì, đem này cơ hội nhường cho Hứa nghị.

"Như vậy người sau đó liền lên đường (chuyển động thân thể) chạy tới nô giang, trong vòng năm ngày cần phải thăm dò rõ ràng nô giang tình huống, sau đó tất có trọng thưởng."

Hứa nghị đáp một tiếng, lập tức mang theo tiểu Ngọc vội vã rời đi.

Mộ Phong theo Mạc Băng rời đi Tử Hà cuối cùng, hỏi: "Tỷ tỷ vì sao không muốn đi chỗ đó nô giang?"

Mạc Băng không chỉ hỏi ngược lại: "Người cảm thấy Hứa nghị vì sao phải đi nô giang?"

Mộ Phong chần chờ nói: "Hắn tựa hồ có mưu đồ khác."

Mạc Băng không tỏ rõ ý kiến, tiếp tục hỏi: "Người đối với cái kia tiểu Ngọc thấy thế nào?"

Mộ Phong trầm ngâm nói: "Tiểu Ngọc con mắt phăng phắt có thể nhìn thấu lòng người, đó là một loại từ lúc sinh ra đã mang theo năng lực, tỷ tỷ ngày sau

muốn ngàn vạn cẩn thận tiểu Ngọc."

Mạc Băng có chút bất ngờ, ánh mắt quái lạ nhìn Mộ Phong, ngâm khẽ nói: "Người cũng không đơn giản. Đi thôi, ta dẫn người đi một chỗ."

Kéo Mộ Phong tay nhỏ, mạc băng lóe lên một cái rồi biến mất, rồi đi từ sơn, đi tới ngàn trong núi một toà không đáng chú ý trên Phong,

Nơi này khoảng cách sơn hà điện cũng không xa, chỉ có mấy chục dặm, nhưng thường ngày cũng rất ít có sơn hà điện đệ tử qua lại với này.

Giữa sườn núi trên có một mặt dốc đá, chỗ ấy có một hang núi, giờ khắc này mạc băng liền đến đến ngoài động.

Mộ Phong không hiểu nói: "Tỷ tỷ dẫn ta tới này làm gì?"

Mạc Băng không có trả lời ngay, ánh mắt phức tạp nhìn sơn động, tâm tình có chút mâu thuẫn.

"Ta từng trong lúc vô tình xông vào quá, hang núi này có gì đó quái lạ, lần đó ta là số may, không chỉ có bình yên lui ra, còn phải đến một chút chỗ tốt."

Mộ Phong cười nói: "Tỷ tỷ dẫn ta tới, là muốn lại đi thử một lần?"

Mạc Băng chần chờ nói: "Ta không có bao nhiêu chắc chắn, không biết có nên hay không lại đi thử một chút."

Mộ Phong hỏi: "Tỷ tỷ lần trước đạt được chỗ tốt gì, tại sao còn muốn thử lại?"

Mạc Băng nói: "Ta thu được một bộ thượng thừa công pháp tu luyện, đây là sơn hà điện thiếu thốn nhất. Bởi vì cái kia bộ công pháp, ta trở thành từ sơn một mạch cái thử bảy đệ tử làm cốt."

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Sơn Hà Điện như thế nào đi nữa nói cũng là nhị lưu tu chân môn phái, sao lại chưa hề hoàn thiện công pháp?"

Mạc Băng lắc đầu nói: "Người vừa tới đối với sơn hà điện không quen, truyền thuyết năm đó sơn hà điện cũng từng từng ra cao thủ lợi hại, thế nhưng bởi vì một chuyện nào đó, hóa anh cảnh giới bên trên cao thủ bị toàn bộ chém chết, tạo thành truyền thừa tuyệt tự, công pháp thiếu hụt. Bây giờ đệ tử bình thường cùng đệ tử thân truyền công pháp tu luyện đều chỉ có thể nửa bộ phân, không có phần sau tiết, dẫn đến sơn hà điện thất bại hoàn toàn, trước sau bởi hồi ở nhị lưu môn phái bên trong, phát triển không đứng lên."

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Trong động cung điện

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Đã nhiều năm như vậy, Sơn Hà Điện liền chưa từng nghĩ biện pháp khác, tìm kiếm một bộ thượng thừa hoàn chỉnh công pháp?"

Mạc băng khẽ thở dài: "Sơn Hà Điện làm sao không nghĩ, nhưng là thượng thừa công pháp khó cầu, người khác sẽ không dễ dàng trao đổi. Tình cờ ở danh sơn đại xuyên Trung thu được một hai môn tuyệt kỹ, cái kia cũng hơn nửa là không trọn vẹn không đồng đều, không đủ để duy trì Sơn Hà Điện phát triển lớn mạnh."

"Sơn Hà Điện trận pháp không phải rất nổi danh sao? Có thể này trao đổi a."

"Đối với tu sĩ mà nói, công pháp là căn bản, luyện khí, luyện đan, trận pháp chỉ là phụ trợ thủ đoạn. Sơn Hà Điện trận pháp xác thực rất nổi danh, lấy Tự Linh trận làm thí dụ, cái khác nhị lưu tu chân môn phái, mạnh nhất cũng là năm tầng Tự Linh trận, nhưng Sơn Hà Điện có thể xây dựng ra tám tầng Tự Linh trận, đây là nhất lưu đại phái cũng vì đó ước ao thành tích. Rất nhiều người đến Sơn Hà Điện học nghệ, đồ chính là trận pháp truyền thừa, nhưng là điểm này Sơn Hà Điện hạn chế đến mức rất nghiêm, chỉ có đệ tử thân truyền mới có tư cách học tập. Sơn Hà Điện không có thượng thừa hoàn chỉnh công pháp, thế nhưng là có rất tốt tài nguyên tu luyện. Rất nhiều đệ tử nòng cốt tu luyện tới cảnh giới nhất định liền sẽ rời đi Sơn Hà Điện, cái đầu cái khác đại môn phái, khác mưu phát triển."

Mộ Phong kinh nghi nói: "Cứ như vậy, Sơn Hà Điện chẳng phải không công giúp người khác bồi dưỡng nhân tài?"

"Điểm này Sơn Hà Điện cũng rõ ràng, nhưng là hấn cũng không có cách nào a. Người nếu như không chiêu thu đệ tử, Sơn Hà Điện chỉ có thể càng thêm suy yếu. Chỉ cần chiêu thu đệ tử, liền tránh khỏi không được tình huống như thế. Đương nhiên, rất nhiều từ Sơn Hà Điện đi ra ngoài đệ tử cuối cùng đều thành tài, thời khắc mấu chốt cũng có thể giúp đỡ một điểm bận bịu, cũng coi như là đối với Sơn Hà Điện một điểm báo lại đi."

"Son Hà Điện tình cảnh quả thật có chút làm khó dễ, nhưng điều này cũng không phải lâu dài phương pháp, chỉ cần thay đổi."

Mạc băng nói: "Cửu Châu bên trên, nhị lưu tu chân môn phái mấy vạn, tất cả đều mỗi người có các khuyết điểm, không phải như vậy dễ dàng thay đổi. Trước mắt hang núi này bề ngoài không đáng chú ý, thế nhưng bên trong nhưng có động thiên khác."

Mộ Phong nhìn son động, đáy mắt lập loè kỳ dị ánh sáng, mơ hồ cảm ứng được một loại nào đó gọn sóng.

"Tỷ tỷ nếu đến rồi, chúng ta liền đi vào nhìn một cái đi."

Mười tuổi Mộ Phong tuổi tuy rằng không lớn, nhưng cũng trải qua không ít chuyện, mà bệnh nặng khỏi hẳn sau khi, thân thể xuất hiện một chút rõ ràng biến hóa, liền chính hẳn cũng không làm rõ ràng được trong đó duyên cớ.

"Người không sợ nguy hiểm?"

Mạc băng tâm tình có chút mâu thuẫn, Mộ Phong rất thảo nàng yêu thích, nàng không muốn để cho Mộ Phong đi mạo hiểm, thế nhưng nàng lại mơ hồ cảm thấy Mộ Phong có thể cho nàng mang đến thay đổi nào đó.

"Có tỷ tỷ ở, sẽ không gặp nguy hiểm "

Mộ Phong cười thật ngọt ngào, lời kéo mạc băng tay ngọc, hướng về son động đi đến.

Trong động tia sáng âm u, tiếng bước chân truyền đến rất xa, nói rõ hang núi này không cạn.

Mộ Phong lưu ý trong động tình huống, ngoại trừ hơi hơi râm mát ở ngoài, tạm thời còn chưa phát hiện tình huống thế nào.

Son động rất sâu, tiến lên trăm trượng sau xuất hiện một cái ngã ba.

"Lần trước ta là đi bên trái."

Mạc băng khẽ nói, đem quyền lựa chọn giao cho Mộ Phong.

Đứng ngã ba Tiền, Mộ Phong trên mặt biểu hiện quái lạ, lời kéo mạc băng lựa chọn bên phải.

Mạc băng không có nói cái gì, trong bóng tối đề cao cảnh giác, thời khắc lưu ý bốn phía tình huống.

Hai người tiến lên sáu mươi trượng, phía trước xuất hiện một gian nhà đá, trên vách đá có khắc một ít đồ án cổ lão.

"Nơi này cùng bên trái tình huống có cái gì không giống sao?"

Mạc băng nói: "Bên trái không có nhà đá, đi tới đề sẽ không có đường, ta là trong lúc vô tình xông vào một không gian khác, ở nơi đó được một bộ hoàn chỉnh công pháp tu luyện."

Mộ Phong quan sát nhà đá tình huống, những bức vẽ kia nhiều là một ít chim muông, mắt thường không nhìn ra điều khác thường gì.

"Nơi này thật giống không phát hiện gì, nếu không chúng ta đi bên trái?"

Mạc băng nhìn hồi lâu, không có nhìn ra đầu mối gì.

Mộ Phong nhìn chăm chú trên vách đá một con quái điều, ở nó cánh nơi có một cái rất nhạt nhẽo hoa ngân, mắt thường rất khó phát hiện, cũng nhìn không ra cái gì dị dạng, thế nhưng ở Mộ Phong trong mắt, nơi đó chính là một chỗ thời không vết nứt, liền thông một không gian khác.

"Tỷ tỷ thả lỏng toàn thân, cái gì cũng không nên nghĩ."

Mộ Phong căn dặn một tiếng, lời kéo mạc băng hướng về cái kia vách đá đi đến, tay trái nhẹ nhàng duỗi ra, ở chạm được cái kia hoa ngân thì, cả người nhất thời bị một luồng mạnh mẽ sức hút kéo vào, kể cả mạc băng đồng thời liền tiến vào một không gian khác.

Một sát na kia trôi qua rất nhanh, mạc băng vẫn không có làm rõ là xảy ra chuyện gì, chính mình liền xuất hiện ở một toà sáng sủa trong cung điện.

Mộ Phong hiếu kỳ nhìn bốn phía, bên trong cung điện có rất nhiều bạch cốt, còn có một chút bị thời gian ăn mòn tàn Bình.

Ở đại điện đầu cột trên, có khắc một ít quái lạ phù văn, lập loè tia sáng kỳ dị.

"Đây là địa phương nào?"

Mạc băng tự nói, nghiêng đầu nhìn chung quanh, trong đôi mắt lập loè hào quang óng ánh.

Mộ Phong mũi chân nhẹ chút, một luồng sóng chấn động bao phủ tứ phương, cuốn lên đầy trời cốt phấn, lộ ra bên trong cung điện tình huống.

Mạc băng phát hiện một ô hộp gỗ, bên trong bày đặt một quyển ó vàng sách cổ, mặt trên ghi chép Tụ Linh trận xây dựng phương pháp.

Mạc băng đại thể lật xem một hồi, có chút thất vọng nói: "Chỉ ghi chép một tầng Tụ Linh trận đến bảy tầng Tụ Linh trận xây dựng phương pháp, không có tám tầng Tụ Linh trận cùng chín tầng Tụ Linh trận xây dựng phương pháp."

Mộ Phong nói: "Tỷ tỷ nếu như không dùng được : không cần, đưa ta được rồi."

Mạc băng không nói hai lời, đem Tụ Linh trận đồ đưa cho Mộ Phong.

Đại điện ở giữa có một vị thạch đỉnh, toàn thân vết rách trải rộng, nhưng cũng còn duy trì hoàn chỉnh.

Mạc băng hướng về chiếc đỉnh đá kia, ai muốn lại bị Mộ Phong kéo.

"Tỷ tỷ chó vội, trước tiên ở bốn phía nhìn một cái."

Hai người vòng quanh thạch đỉnh quay một vòng, Mộ Phong phát hiện một cái sáng lấp lóa chui thủ cắm ở trên trụ đá, đem nó rút ra.

Chui thủ dài chừng một thước, thân đao bên trên khắc rõ một con giao long, trông rất sống động, thả ra sức mạnh cuồng bạo.

"Đây là một cái linh Binh."

Mạc băng có chút động lòng, chui thủ này rất là bất phàm, có Giao Long khắc họa bên trên, nói rõ sự mạnh mẽ của nó.

Mộ Phong cười nói: "Tỷ tỷ yêu thích, sẽ đưa cho tỷ tỷ được rồi."

Mạc băng sững sốt một chút, nhắc nhở: "Đây chính là một cái linh Binh, giá trị vô lượng."

Mộ Phong nói: "Trên đời quý giá nhất không phải bảo vật vô giá, mà là tình thân tình bạn ái tình."

Mạc băng cảm xúc nói: "Người mới mười tuổi liền nhìn thấu những này, này thật sự được không?"

Mộ Phong lắc đầu nói: "Xem qua thấu người thường thường trải qua đều không thể nào tốt."

Mạc băng phức tạp nở nụ cười, tiếp nhận này thanh Giao Long chui, biểu hiện hơi khác thường.

Mộ Phong đánh giá thạch đỉnh, mặt ngoài vết rách hình thành Mellie hoa văn, làm cho người ta một loại rất cảm giác kỳ quái.

Mạc băng bắn lên, trời nổi ở giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống nhìn kỹ thạch bên trong đỉnh bộ tình huống.

Bên trong đỉnh bụi trần trải rộng, dày đến một tấc, có một ít không trọn vẹn binh khí, tất cả đều ánh sáng mất hết.

Mộ Phong nhìn thấy cảnh tượng cùng mạc băng nhìn thấy không giống nhau lắm, vị này thạch trong đỉnh có một khối bàn đá, lập loè mắt thường không cách nào nhìn thấy không tên vi quang.

Bàn đá đường kính ba tấc, to bằng bàn tay, bề ngoài nhìn qua không hề bắt mắt chút nào, mạc băng căn bản cũng không có xem ra bất cứ dị thường nào.

Thạch bên trong đỉnh bộ khắc rõ cổ xưa linh văn, tuy rằng rất nhiều đã gãy vỡ, vẫn như cũ thả ra sức mạnh huyền diệu.

"Ta đi coi trộm một chút, người liền lưu lại nơi này."

Mạc băng buông ra Mộ Phong tay nhỏ, cẩn thận từng li từng tí một hướng về thạch đỉnh bay đi, vừa mới tới gần liền bị một luồng cường lực lôi kéo vào.

Mạc băng kinh ngạc thốt lên một tiếng, cảm giác thạch bên trong đỉnh bộ có đặc thù trảng vực, trọng lực so với bình thường đáng giá cao hơn năm lần trở lên.

Mạc băng do bất cẩn tiến vào này năm lần trọng lực giữa trường, trong lúc nhất thời rất không thích ứng, thân thể đều sắp bị ép loạn.

"Tỷ tỷ cẩn thận."

Mộ Phong vọt tới thạch đỉnh một bên, muốn kéo nàng một cái, lại bị mạc băng ngăn cản.

"Không nên tới, này có năm lần trọng lực trảng, ta thích ứng một hồi là tốt rồi."

Mạc băng là từ sơn một mạch đệ tử nòng cốt, tu vi cảnh giới khá là kinh người, rất nhanh sẽ thích ứng thạch bên trong đỉnh bộ trọng lực trảng, chậm rãi đứng thẳng người.

"Ồ này thạch trong đỉnh rèn luyện thân thể, hiệu quả đúng là rất tốt."

Son Hà Điện trận pháp xa gần lừng danh, ngoại trừ Tụ Linh trận ở ngoài, còn dính đến rất nhiều phương diện, trong đó có lực hút trận pháp.

Mạc băng thân vì là đệ tử nòng cốt, đối với những này đều có tiếp xúc, lập tức liền ý thức được vị này thạch đỉnh giá trị, dù cho nó đã vỡ toang, nhưng nếu có thể mang về từ thân động phủ, cũng là rèn luyện thân thể thật pháp bảo.

Đơn giản thanh lý một phen, mạc băng đem thạch bên trong đỉnh bộ tạp vật tất cả đều ném ra, khối này bàn đá dĩ nhiên là rơi vào Mộ Phong trên tay.

Trong bàn đá có hoa văn phức tạp, nhìn bằng mắt thường không tới, nhưng Mộ Phong hai mắt rất quý dị, luôn có thể nhìn thấy một ít thường người không thể nhìn thấy đồ vật.

Mộ Phong đem bàn đá thu vào mộng linh trong nhẫn, cùng cái kia xám xịt tảng đá đặt ở một khối.

Mạc băng bay ra thạch đỉnh, từ trên người lấy ra một Bạng Xác, đem cái kia nặng đến mấy ngàn cân thạch đỉnh thu vào.

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Mạc tỷ tỷ, đó là pháp bảo gì?"

Mạc băng thu hồi Bạng Xác, khẽ cười nói: "Đây là một loại pháp bảo chứa đồ, chỉ có điều đẳng cấp hơi cao."

Hai người ở trong đại điện xoay chuyển hai vòng, ánh mắt rơi vào cửa điện bên trên.

Tòa cung điện này có hai đạo cửa điện, tất cả đều là đóng.

Hai người đi tới một toà cửa điện Tiền, đánh giá một lát sau, Mộ Phong đưa tay đẩy hướng về cửa điện, cảm giác nặng nề như núi, căn bản lay động không được.

Mạc băng thử một hồi, kết quả vẫn là như thế, hai người chỉ được đi tới khác một toà cửa điện một bên.

Lần này, cửa điện bị Mộ Phong đẩy ra, một loại hào quang màu vàng óng chiếu vào, rơi vào Mộ Phong trên người, hiển hóa ra từng nét bùa chú, nhìn qua kỳ diệu cấp.

Mạc băng kiến thức rộng rãi, trên mặt xinh đẹp lộ ra kinh ngạc.

"Phật quang?"

Mộ Phong đẩy ra cửa điện, phóng tầm mắt nhìn phía trước là một toà cầu đá, chỉ kéo dài một đoạn liền từ Trung mà đứt, kiểu dưới là sương mù vực sâu, đối diện trên vách đá có một nhai động, kim quang chính là từ nơi nào phát ra.

"Thật kỳ quái địa phương, này sẽ là làm sao?"

Mạc băng lôi kéo Mộ Phong đi ra ngoài điện, quay đầu lại phát hiện cung điện xây dựng ở trên vách đá, phía trước cầu đá đã đứt, phía dưới là vực sâu không đáy, hai người nhưng lại không có đường có thể đi rồi.

Vực sâu đối diện, nhai trong động có một vị tọa Phật, hào quang màu vàng óng kia chính là từ tọa Phật trên người phát sinh, đối diện cung điện cửa lớn, Phật quang bên trong ẩn chứa Phật hiệu phù văn, mơ hồ có cao tăng tụng kinh đang vang vọng.

Mộ Phong nhìn chăm chú vị này tọa Phật, tâm thần xuất hiện dập dờn, một loại sức mạnh huyền diệu bên trái hữu hấn tư duy, để hấn sắp lạc lối phương hướng.

Thời khắc mấu chốt, Mộ Phong đầu óc nơi sâu xa nổi lên một điểm tia sáng, trong nháy mắt tỉnh lại Mộ Phong thần trí, để hấn từ lạc lối Trung thức tỉnh.

Cùng thời khắc đó, một luồng không tên cảm giác nguy hiểm dâng lên Mộ Phong lồng ngực, để hấn theo bản năng quay đầu lại quan sát, trong miệng phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Đến cùng Mộ Phong nhìn thấy gì, cái kia cổ cảm giác nguy hiểm lại bắt nguồn từ phương nào?

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Xương khô phù văn

Mạc Băng liền đứng Mộ Phong bên cạnh, bị hấn kêu sợ hãi sợ hết hồn, đồng thời cũng cảm giác được hấn dị dạng.

Quay đầu lại, Mạc Băng còn chưa kịp mở miệng, hình ảnh trước mắt liền đem nàng cho kinh ngạc đến ngây người.

Cung trong môn phải, một con biến hoá thất thường yêu thú ở giương nanh múa vuốt, phát sinh không hề có một tiếng động rít gào, lần lượt muốn muốn xông ra ngoài điện, lại bị cái kia màu vàng Phật quang chặn lại rồi.

Trước đây, Mạc Băng cùng Mộ Phong ở bên trong cung điện xoay chuyển hồi lâu, ai cũng chưa từng phát hiện yêu thú tồn tại, bây giờ cung cửa vừa mở ra, yêu thú liền xuất hiện, chuyện này rốt cuộc là như thế nào đây?

Mộ Phong nhìn chăm chú bên trong cung điện tình huống, đứng dịp thấy trước vị này thạch đỉnh sắp đặt nơi đã nứt ra, yêu thú kia hấn là từ mặt đất chui ra, muốn muốn trốn khỏi cung điện trấn áp.

Mạc Băng cũng nhìn thấy màn này, lập tức phản ứng lại.

"Nguyên lai thạch đỉnh bên dưới trấn áp một con yêu thú, chúng ta lấy đi thạch đỉnh liền thả ra yêu thú, mở ra cửa điện liền cho nó hy vọng chạy trốn, vì lẽ đó nó đang liều mạng xông vào."

Mộ Phong không nói lời nào, ánh mắt như được nhìn con yêu thú kia, phát hiện nó nửa bên thân thể đã chen ra ngoài cửa, nhưng kéo dài chốc lát lại lui trở lại.

Màu vàng Phật quang lại như là hỏa điểm như thế, không ngừng đốt cháy cùng ăn mòn yêu thú thân thể, để nó chịu đến lớn lao thương tổn.

Phật quang bên trong ẩn chứa Phật hiệu chân lý, có cao tăng tụng kinh thanh âm vang vọng, đó là hàng yêu chú, ý ở áp chế con này yêu thú, nhưng hiệu quả tựa hồ không có theo dự đoán tốt như vậy.

"Tình huống không tốt lắm, chúng ta đến nghĩ cách rồi đi mới tốt."

Mạc Băng tu vi hơi cao, nhìn ra này Phật quang khôn không được yêu thú bao lâu, một khi yêu thú chạy ra cung điện, mình và Mộ Phong liền phải tảo uơng.

Mộ Phong nhìn địa hình bốn phía, cau mày nói: "Con đường phía trước đã đứt, chúng ta không cách nào rời đi."

Mạc Băng chân chờ nói: "Chúng ta bay qua."

Mộ Phong lo lắng nói: "Nếu có thể bay qua, hà tất xây dựng toà này cầu đá?"

Mạc Băng làm sao không biết đạo lý này, có thể trước mắt chỉ có thể đánh cược một lần.

"Đi thôi, chúng ta thử một chút."

Hai người tay nắm tay, đồng thời hướng về cầu đá phóng đi, ở gần vỡ nơi bay lên trời, hướng về đối diện bay đi.

Nhưng mà vừa mới vừa bay ra không tới một trượng, một luồng không tên sức mạnh liền đem hai người đè xuống, làm cho Mạc Băng cùng Mộ Phong song song rút xuống vực sâu, trong miệng phát sinh hoảng loạn kêu to.

Nơi này rất quý dị, không gian tựa hồ bị cầm cố, căn bản là không có cách bay qua.

Mạc Băng tại hạ rơi trong quá trình, cấp tốc tỉnh táo lại, hữu tay nắm chặt Mộ Phong, tay trái Lăng Không hư đập, nỗ lực mượn phản lực thay đổi phương hướng, hóa giải truy xuống tốc độ, nhưng ai có thể tưởng hay là đã thất bại.

Trong vực sâu sương mù bao phủ, hai người nhanh chóng truy xuống, xuyên qua sương mù, cảm giác được âm lãnh khí lưu kéo tới, phảng phất cánh cửa địa ngục đã mở ra.

Mộ Phong sắc mặt kinh hoảng, hấn thật vất vả cùng ma bệnh tranh đấu còn sống, hấn cũng không muốn chết ở đây.

Mạc Băng tâm thần hoảng loạn, nàng tuy rằng cảnh giới không yếu, nhưng dù sao mới mười tám tuổi không tới, chân chính đối mặt tử vong nàng vẫn là rất khủng hoảng.

Sương mù bên dưới, hơi nước âm lãnh, một cái chạy chồm Đại Giang hiện ra ở Mộ Phong cùng Mạc Băng trước mắt, hai người mới vừa nhìn rõ ràng tình huống, liền song song rơi vào trong sông, bị mãnh liệt nước sông trùng đi rồi.

Sương mù bên trên, một tiếng tê thiên liệt địa rít gào vang tận mây xanh, chấn động đến mức núi sông lay động, bách thú kinh hoàng.

Đại trong sông, Mạc Băng cùng Mộ Phong chìm chìm nổi nổi, người bị thương nặng, vẫn lao ra mấy dặm ở ngoài, Mạc Băng mới thừa dịp dòng nước

hơi hoãn, lôi kéo Mộ Phong từ trong sông bay ra.

Ngồi ở bên bờ trên cỏ, sắc mặt hai người trắng xám, khí tức không khoái.

Mộ Phong tu vi yếu kém, trên không rơi rụng sản sinh lực va đập dễ hấn phủ tạng trọng thương, thổ huyết bị thương.

Mạc Băng tình huống tốt hơn một chút, nhưng cũng bị thương không nhẹ, giờ khắc này chính đang hấp thụ Át Mộc khí chữa thương.

"Mạc tỷ tỷ, chúng ta hiện tại thân ở phương nào?"

Mạc Băng nhìn chung quanh hoàn cảnh, sau đó vọt lên từ mặt đất bay lên giữa không trung, rất nhanh liền đã xác định phương hướng.

"Đây là nộ giang."

Mộ Phong ngạc nhiên nói: "Nộ giang? Chúng ta chạy thế nào nơi này đến rồi?"

Mạc Băng cười khổ nói: "Hắn là bên trong hang núi có không gian đường hầm, chúng ta trong nháy mắt liền di động khoảng cách rất xa, tiến vào cái kia tòa cung điện. Từ tình huống trước đến xem, cái kia tòa cung điện nên vào chỗ với nộ giang một bên trên vách đá, bên trong nhất định trấn áp một con rất lợi hại Yêu Linh."

"Trước sơn chủ đã nói, nộ giang phụ cận chết không ít Sơn Hà Điện đệ tử, có thể hay không liền cùng cái kia tòa cung điện có quan hệ?"

Mạc Băng suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Nhìn dáng dấp không giống, chỗ kia đệ tử tầm thường căn bản đến không được, ta phỏng chừng là có duyên có khác. Nộ giang phụ cận thường xuyên có Yêu Linh qua lại, chúng ta đến mau chóng rời khỏi."

Hai người thoáng nghỉ ngơi một hồi, liền rời khỏi nộ giang.

"Nơi này khoảng cách Sơn Hà Điện ước chừng khoảng ba trăm dặm, bằng vào chúng ta hiện nay thương thế, trước khi trời tối muốn chạy trở về khẳng định là không kịp, chỉ cần tìm cái bí mật nơi nắm chặt chữa thương."

Hai người ở núi rừng Trung qua lại, với đang lúc hoang hôn tìm tới một bí ẩn sơn động, ở trong đó phát hiện một bộ xương khô.

"Nơi này trước đây có người trải qua, trên đất còn giống như có chữ viết."

Mộ Phong đưa tay xóa đi mặt đất bụi trần, một loạt rõ ràng chữ viết hiển hiện ra.

"Đây là năm xưa Sơn Hà Điện cao thủ lưu lại, khung xương bất hủ, khắc họa công pháp."

Mạc Băng vừa sợ lại kỳ, phần chần nhìn cái kia bộ xương khô, nhìn kỹ mới phát hiện toàn thân nó khắc rõ một ít phù văn đạo ngân.

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Này nên từ đâu bắt đầu, làm sao phân biệt a?"

Mạc Băng không nói, quan sát hồi lâu, lấy tu vi của nàng thực lực dĩ nhiên cũng không có chỗ xuống tay.

"Không vội, từ từ đi, ta trước tiên đi cửa động bố trí một hồi, để tránh khỏi có Yêu Linh xông vào."

Trước mắt, hai người đều người bị thương nặng, vạn nhất có Yêu Linh hoặc là những tu sĩ khác xông vào, đôi kia hai người tới nói nhưng là rất nguy hiểm.

Vì an toàn cân nhắc, Mạc Băng ở cửa động nơi bày xuống trận pháp phòng ngự, sau đó lại trở về Mộ Phong bên cạnh người, cùng hắn cùng nhau nghiên cứu này bộ xương khô.

Mộ Phong cẩn thận tra xét, xương khô toàn thân phù văn trải rộng, không có bất kỳ văn tự ghi chép, căn bản là xem không hiểu.

"Trước tiên chữa thương đi, rảnh rồi lại nghiên cứu cái này."

Mộ Phong cùng Mạc Băng tạm thời đề xuống trong lòng hiếu kỳ, bắt đầu ở trong động vận công chữa thương, một đêm thời gian chớp mắt liền quá khứ.

Mộ Phong tỉnh lại đã là sau giờ ngọ, Mạc Băng từ lâu thương thế khỏi hẳn, từng cái từng cái ngơ ngác nhìn xương khô, đầy mặt mê hoặc.

"Mạc tỷ tỷ, những bùa chú này chúng ta căn bản xem không hiểu, nếu không y dạng họa hồ lô, trước đem nó học bằng cách nhớ hạ xuống."

Mạc Băng cười khổ nói: "Này có thể có đến bói a."

Mộ Phong nói: "Kỳ thực cũng có thủ xảo phương pháp, trước tiên từ đầu bộ bắt đầu, từ trên xuống dưới đối ứng xương cốt toàn thân, lấy chân nguyên ngưng tụ phù văn, bám vào ở xương cốt bên trên. Tỷ tỷ cảnh giới hơi cao, thậm chí có thể mang những bùa chú này khắc vào toàn thân trong máu thịt, phỏng chừng đối với ngươi sẽ có nhất định chỗ tốt."

Mạc Băng khen: "Cái biện pháp này được, liền chiếu người nói làm."

Hai người quay chung quanh ở xương khô bên, từ quan sát kỹ mỗi một đường nét đường, mỗi một cái phù hiệu, mỗi một cái trước sau đan xen, gắng đạt tới làm được không hề sai lầm.

Bởi vì xương khô bên trên phù văn quá nhiều, quá mức phức tạp, nếu muốn một hơi nhớ kỹ vậy căn bản không hiện thực, chỉ có thể nhớ kỹ một phần liền ngưng tụ một phần, sau đó nếu như phạm sai lầm, tất cả lại đến từ đầu đã tới.

Đây là một rất tốn thời gian quá trình, Mạc Băng tiêu tốn thời gian mười ngày, trước sau làm lại mấy chục lần, suýt chút nữa mau đưa nàng cho tức điên, vẫn chưa hề hoàn toàn nhớ kỹ.

Mộ Phong tình huống tốt hơn một chút, nhưng cũng đẩy ngã làm lại mấy chục lần, đầy đủ tiêu hao thời gian nửa tháng, mới đưa xương khô bên trên phù văn dấu ấn một tia không kém mình nhớ kỹ.

Mộ Phong bởi vì tu vi cảnh giới không cao, chỉ có thể ở trong người lấy chân nguyên ngưng tụ những bùa chú này, bám vào ở xương cốt toàn thân bên trên, hình thành một tấm dày đặc mà hoàn thiện vĩ lớn, chờ hoàn thành thời gian, Mộ Phong toàn thân trong suốt, trong máu thịt phù văn đan dệt, sản sinh cao tần chấn động ba, không ngừng có tạp chất bài ra ngoài thân thể.

Mộ Phong toàn thân 360 nơi huyết đạo từng cái lóe sáng, toàn thân kinh mạch như ngân hà óng ánh, cùng tấm vĩ lớn kia hòa làm một thể, đem huyết nhục tế bào, kinh mạch huyết đạo, nội tạng gắn cốt hoàn mỹ kết hợp lên.

Xương khô trên người công pháp không có bất kỳ văn tự ghi chép, thế nhưng làm Mộ Phong đem hoàn chỉnh khắc vào thân thể bên trong sau, bộ này thân bí công pháp liền bắt đầu tự mình vận chuyển, kết hợp Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết, cuộn cuộn chân cương Như sông lớn biển rộng, chấn động đến mức đất rung núi chuyển.

Mộ Phong xương cốt toàn thân nổ vang, cả người trong nháy mắt cao lớn lên hai tấc, toàn thân mỗi một tấc máu thịt đều đang phát sáng, 360 nơi huyết đạo Như mặt trời giống như óng ánh, soi sáng ngũ tạng lục phủ, loại kia ánh sáng ẩn chứa phù văn thần lực, đang không ngừng rèn luyện nội tạng gân cốt, để tu vi của hắn thực lực nhanh chóng tăng trưởng.

Mộ Phong trong đan điền, thứ tư khí tuyến chính đang ngưng tụ, đây là hóa cương cảnh giới Trung tương đương bước then chốt, rất nhiều tu sĩ đều sẽ ở đây không lên nổi.

Một khí tuyến là điểm, hai cái khí tuyến nối liền tuyến, ba cái khí tuyến tạo thành diện, bốn cái khí tuyến tạo thành không gian.

Truyền thuyết, ở hóa cương trên cảnh giới, thiên phú tuyệt hảo thiên tài tuyệt thế có thể ngưng tụ ra chín cái khí tuyến, ở trong đan điền ngưng tụ thành tháp, chung, đỉnh, đao, kiếm, thương các loại hình thái, cụ có sự khác biệt thần diệu.

Mộ Phong thứ tư khí tuyến cùng phía trước ba cái khí tuyến tạo thành một tam giác Kim Tự Tháp, mỗi một cái điểm trong lúc đó khoảng cách đều hoàn toàn tương đồng, đây là trong thiên địa vững chắc nhất hình thái, bốn điểm: bốn giờ một không gian, cũng là vận dụng hợp lý nhất phương án.

Trong thiên địa vững chắc hình thái có rất nhiều, thế nhưng nếu muốn lấy ít nhất điểm tạo thành kiên cố nhất hình thái, chính tam giác Kim Tự Tháp tuyệt đối là độc nhất vô nhị.

Trong đan điền ngưng tụ thứ tư khí tuyến, tiêu hao Mộ Phong ba ngày, này so với dĩ vãng bất kỳ lần nào thời gian hao phí đều dài.

Sau khi, ở toàn thân cái khác trong huyết đạo ngưng tụ thứ tư khí tuyến, tốc độ liền rõ ràng tăng nhanh.

Mạc Băng khắc họa xương khô trên người phù văn đạo ngân, không có Mộ Phong thuận lợi như vậy, đầy đủ dùng thời gian một tháng mới hoàn thành.

Một khắc đó, Mạc Băng toàn thân trong suốt, thả ra hào quang đẹp mắt, trong cơ thể tạp chất bị cấp tốc sắp xếp ra, thực lực tu vi đang không ngừng tăng trưởng, được một lần vận may lớn.

Sau ba ngày, Mạc Băng tỉnh lại, rõ ràng cảm giác tự thân có biến hoá rất lớn, người nhẹ như yến, giác quan thứ sáu nhạy cảm, sinh cơ dồi dào, cả người có dùng mãi không hết kính, tựa hồ nắm giữ kinh người sức khôi phục.

Mộ Phong sau đó không lâu thức tỉnh, toàn thân 360 nơi trong huyết đạo mỗi người có một toà Kim Tự Tháp, do bốn cái khí tuyến tạo thành, thời khắc phun ra nuốt vào chân cương, thả ra mạnh mẽ sức hút, cuộn cuộn không ngừng hấp thụ ngoại giới lực lượng.

Mộ Phong xương cốt toàn thân óng ánh trong suốt, có rõ ràng phù văn khắc họa bên trên, chỉ có điều bởi vì cảnh giới quá thấp, dấu vết quá nông.

Chương 29: Đại địa Kim thân

Mở mắt ra, Mộ Phong nhìn Mạc Băng, trên mặt lộ ra mỉm cười.

"Tỷ tỷ cảm thấy thế nào?"

Mạc Băng hưng phấn nói: "Quá là khéo, đây là Sơn Hà Điện thất truyền đã lâu son hà quyết, không nghĩ tới lại bị chúng ta được."

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Sơn hà quyết?"

Mạc Băng cười nói: "Là (vâng, đúng) a, gân cốt vì là son, kinh mạch vì là hà, thai nghén vạn vật, Sơn Thủy dung hợp."

Mộ Phong cau mày, quay đầu hướng về cái kia bộ xương khô nhìn lại, cả người rơi vào trầm tư.

"Người làm sao?"

Mạc Băng cảm thấy được Mộ Phong dị dạng, không nhịn được hỏi dò.

Mộ Phong nói: "Ta lĩnh hội cùng tỷ tỷ có chỗ bất đồng, chúng ta trước tiên đi tìm một chỗ tắm một chút, sau đó lại chậm rãi giao lưu."

Mạc Băng chính có ý đó, triệt rơi mất cửa động trận pháp phòng ngự, tìm một cái con suối cẩn thận thanh tẩy thân thể.

Sau đó, hai người trở lại sơn động, Mộ Phong cẩn thận hỏi dò có quan hệ sơn hà quyết tất cả, bao quát từ đâu bắt đầu, từ đâu kết thúc.

Xương khô bên trên công pháp liền thành một khối, vô thủy vô chung, từ đâu bắt đầu liền xem từng người lĩnh hội cùng lĩnh ngộ.

Mạc Băng cẩn thận giảng giải chính mình đối với sơn hà quyết lý giải cùng lĩnh ngộ, từ nơi nào bắt đầu, tới chỗ nào kết thúc, trong đó dính đến một ít huyền diệu, từng cái cùng Mộ Phong đối chiếu.

Kết quả hai người lĩnh ngộ bất tận tương đồng, vận hành đường bộ cũng hoàn toàn khác nhau, vậy thì tạo thành công pháp uy lực không giống.

Mộ Phong y theo Mạc Băng lý giải cùng vận hành đường bộ, lại tu luyện từ đầu một lần, hiệu quả hoàn toàn khác nhau.

"Có chút ý nghĩa, rất kỳ diệu a."

Mạc Băng cười nói: "Đó là đương nhiên, có sơn hà quyết, liền có thể ở trong người khắc họa trận pháp, đây là người thường không làm nổi. Trong tình huống bình thường, bày trận cần tuyên chi ?, cần vật liệu, có thể ở trận bàn bên trên khắc họa Trận văn, đó là phương pháp luyện khí. Năm xưa Sơn Hà Điện sở dĩ huy hoàng nhất thời, cũng là bởi vì tu luyện sơn hà quyết sau có thể ở trong người khắc họa trận pháp, mặc dù cảnh giới không cao, cũng có thể phát huy ra thực lực kinh người, khiến người ta khó lòng phòng bị."

Mộ Phong vui vẻ nói: "Quá tốt rồi, sau đó ở trong người khắc họa Tụ Linh trận, chẳng phải diệu tai?"

Mạc Băng khen: "Ý nghĩ này rất tốt, người hiện tại cảnh giới quá thấp, nếu có thể thành công ở trong người khắc họa Tụ Linh trận, như vậy ngắn hạn bên trong tu vi liền có thể rõ ràng tăng cao."

Mộ Phong nhìn cái kia xương khô, nhẹ giọng nói: "Tỷ tỷ có nghĩ tới hay không, này sơn hà quyết còn có một loại khác vận hành đường bộ?"

Mạc Băng sửng sốt, không hiểu nói: "Một loại khác vận hành đường bộ?"

Mộ Phong vuốt cằm nói: "Tỷ tỷ Như có hứng thú, có thể thử một chút."

Mộ Phong đưa ra hoàn toàn mới vận hành đường bộ, Mạc Băng tự mình thử một hồi, phát hiện vận chuyển lên rất khó khăn, rất nhiều huyết đạo cùng kinh mạch trong lúc đó đều có bế tắc, liên quan đến phạm vi so với năng lĩnh ngộ sơn hà quyết phức tạp rất nhiều lần.

Mạc Băng không hề từ bỏ, tiêu hao nửa canh giờ, rốt cục vận chuyển một vòng, toàn thân da thịt nổi lên hào quang chói mắt, trở nên cứng rắn Như cương.

Loại kia tâm tình cùng thường ngày kiên quyết khác biệt, không có gì lo sợ, vững như thành đồng vách sắt.

"Thực sự là quá là khéo, người nghĩ như thế nào đến loại tu luyện này phương pháp?"

Này không phải Mộ Phong nghĩ tới, mà là Thiên Tinh Thần Quyết tự mình kết hợp, diễn biến mà thành.

"Ta cho nó lấy cái tên gọi đại địa Kim thân, tỷ tỷ cảm thấy thế nào?"

Mạc Băng suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Danh tự này không sai, cũng có thể gọi là son hà đại địa quyết, có thể bất cứ lúc nào chuyển đổi, cả công lẫn thủ."

Đại địa Kim thân sức phòng ngự vượt quá tưởng tượng, Mạc Băng tuy rằng nắm giữ phương pháp này, thế nhưng nàng đại địa Kim thân cùng Mộ Phong đại địa Kim thân so với, nhưng tồn tại rõ ràng chênh lệch.

Mộ Phong đại địa Kim thân kết hợp Thiên Tinh Thần Quyết, 360 nơi huyết đạo ẩn chứa lượng lớn chân nguyên, tuy rằng cảnh giới không sánh được Mạc Băng, thế nhưng ở cùng cảnh giới Trung, Mạc Băng thì lại kém xa hẳn.

"Đây bộ xương khô tỷ tỷ dự định xử trí như thế nào?"

Mạc Băng nói: "Tự nhiên là mang đi, đôi này : chuyện này đối với Sơn Hà Điện mà nói, vậy cũng là bảo vật vô giá."

Mộ Phong trầm ngâm nói: "Đây xương khô trước người chuyên môn nhấn lại, không thể dịch chuyển nó, nghĩ đến tất hữu dụng ý."

Mạc Băng chau chờ nói: "Vật này lưu lại nơi này quá lãng phí, mang về Sơn Hà Điện vậy cũng là một cái công lớn a."

Mộ Phong cười cợt, không cần phải nhiều lời nữa.

Mạc Băng lấy ra Bạng Xác, chuẩn bị đem xương khô lấy đi, ai muốn này bộ xương khô rất quý dị, bất kỳ không gian pháp bảo đều không thể đưa nó thu vào đi.

Mạc Băng không cam lòng, đưa tay muốn mang đi xương khô, ai muốn đầu ngón tay vừa mới chạm được xương khô, liền bị một luồng sức mạnh to lớn bắn bay, mạnh mẽ va chạm ở nham thạch bên trên, đau đến nàng kêu to.

Xương khô toàn thân thả ra cường quang, những kia phù văn dấu ấn rõ ràng hiện ra, lại như là thức tỉnh như thế, khác nào một vị chí tôn cao thủ ngồi ở chỗ đó, kinh sợ thiên hạ.

Mạc Băng sắc mặt ngưng, cảm giác hô hấp không khoái.

Mộ Phong tiêu đồ mắt lên, lôi kéo Mạc Băng tông cửa xông ra, phía sau truyền đến âm âm âm tiếng vang, hang núi kia triệt để sụp đổ.

"Nguy hiểm thật, may mà chúng ta trước không có đi đụng vào nó, bằng không liền không chiếm được phần cơ duyên này."

Mộ Phong lòng vẫn còn sợ hãi, hơi cảm vui mừng nói.

Mạc Băng khẽ thở dài: "Đây là số may, lần sau không thể quá tham."

Chính nói, xa xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, từng đạo từng đạo ánh kiếm bay vút lên trời, diễn hóa ra một con bạch cấp trên không trung bay lượn.

Mộ Phong hiếu kỳ nói: "Đó là tình huống thế nào?"

Mạc Băng nhìn phương xa, nhẹ giọng nói: "Là (vâng, đúng) Sơn Hà Điện cao thủ ở thôi thúc kiếm trận, phỏng chừng là gặp gỡ Yêu Linh."

"Chúng ta ở nơi này hơn một tháng, son chủ cho hứa nghị năm ngày thời gian tìm hiểu tình huống, nghĩ đến nộ giang bên kia đã có mặt mây, chúng ta có muốn hay không đi coi trộm một chút?"

Mạc Băng nói: "Trước tiên xa xa quan sát một phen, coi tình huống mà định."

Hai người vượt núi băng đèo, rất nhanh đi tới nộ giang phụ cận, ở một chỗ bên trong thung lũng phát hiện hơn mười vị Sơn Hà Điện cao thủ.

Trong này, từ son một mạch Trương Đại (mở lớn) hoan, hứa nghị đều ở, những người khác Mộ Phong đều là sơ lần gặp gỡ, tất cả đều không nhận ra.

Mạc Băng xa xa nhìn, trên mặt xinh đẹp lộ ra vẻ nghiêm túc.

"Từ son, Kim Son, xích Son Đồ phái ra đệ tử nòng cốt, do trưởng lão suất lĩnh, xem ra rất coi trọng lần này hành động a."

Bên trong thung lũng, một con toàn thân đỏ như máu cự lang đứng trên một tảng đá lớn, lạnh lẽo con mắt nhìn quét Sơn Hà Điện trưởng lão cùng đệ tử, trong miệng phát sinh nứt nhạc tời son sôi tru, sóng âm hóa thành phù văn đao kiếm, ngang dọc Lục Hợp bát hoang.

Sơn Hà Điện bên này, Kim Son thiết kiếm trưởng lão thôi thúc kiếm trận, từng đạo từng đạo ánh kiếm vút lên từ mặt đất, ở giữa không trung hình thành một con bạch cấp, hướng về cái kia đồ như máu cự lang xông tới giết.

Xích son minh Hóa trưởng lão thôi thúc trận pháp phòng ngự, một bó cột ngọn lửa Như nhảy lên Thiểm Điện, thả ra cực nóng ánh sáng.

Ở cái kia đồ như máu cự lang phía sau, còn có một con to lớn gấu đen, trên vai ngồi một con Kim viên, hóa điểm giống như con mắt bắn ra làm người thấp thòm lo âu ánh sáng.

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Song phương không ai nhường ai, đến cùng ở tranh cái gì đây?"

Bên trong thung lũng không nhìn ra rõ ràng cướp giật đồ vật, song phương lẫn nhau đối lập, ai cũng chưa từng thoái nhượng.

"Đây là Linh giới đồ vật, không cho nhân loại khinh nhờn."

Huyết Lang lên tiếng, ngữ khí lãnh khốc.

Từ sơn mộc Hoa trường lão phản bác: "Vật ấy ở nộ giang lấy nam, thuộc về phạm giới đồ vật, chính là ta Sơn Hà Điện hết thấy."

"Đánh rầm! Ta Linh giới đồ vật nắm giữ đặc thù dấu ấn, mặc kệ đang ở nơi nào, đều thuộc về Linh giới."

Kim Sơn thiết kiếm trưởng lão nói: "Ít nói nhảm, ai có bản lĩnh chính là ai."

Huyết Lang cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng ta sợ ngươi a."

Móng vuốt sói vung vẩy, xé rách hư không, chói tai dị khiếu hóa thành lưỡi dao sắc, hướng về giữa không trung bạch cấp kiếm trận bổ tới.

Từng đạo từng đạo ánh kiếm tự động hội tụ, hình thành một cái trăm trọng cự kiếm, thiêu đốt huyết bình thường hóa điểm, hướng về đồ như máu cự lang phủ đầu chém xuống.

Cự lang rít gào, dò ra chân trước, hóa thành một chỉ cự trảo, mạnh mẽ nắm lấy giữa không trung hóa điểm cự kiếm, xì xì nhiều tiếng âm vô cùng chói tai, huyết bình thường hóa điểm đốt cháy cự lang chân trước.

Gấu đen trên vai, Kim viên bắn lên, linh xảo rơi vào đồ như máu cự lang bên cạnh, đã biến thành một nam tử mặc áo vàng, hai mắt đỏ như lửa Trung phản chiếu một toà trôi nổi núi lớn, điểm điểm hồng quang đâm nhói hai mắt, để Sơn Hà Điện đệ tử không dám nhìn thẳng.

Minh Hóa trường lão nhắc nhở: "Cẩn thận nó mắt vàng chói lửa, chuyên thương thần hồn."

Một đạo Liệt Diễm hóa thành mũi tên phá không mà tới, hướng về nam tử mặc áo vàng mắt trái vọt tới, còn chưa tới gần liền bị một luồng sức mạnh đáng sợ phá hủy bốc hơi rồi.

Minh Hóa trường lão hơi thay đổi sắc mặt, dưới chân hóa điểm xoay tròn, sau lưng hấn ngưng tụ thành một cây cung lớn, cao chừng mười trọng, vô số hóa điểm hóa thành một mũi tên, khóa chặt nam tử mặc áo vàng.

"Ngươi cho rằng chỉ là hóa tiễn liền có thể đối với ta tạo thành uy hiếp sao?"

Nam tử mặc áo vàng hai mắt bắn ra hào quang màu vàng kim nhạt, ở giữa không trung tụ hợp một điểm, hình thành một toà vàng rực rỡ núi nhỏ, toàn thân khắc rõ phù văn cổ xưa, hóa thành từng đôi mắt, khóa chặt bốn phương tám hướng.

Những kia con mắt thâm thúy như vực sâu, chói mắt kim quang lại như là lợi kiếm, dễ dàng liền công phá Sơn Hà Điện đệ tử tâm linh phòng ngự, đối với bọn họ tạo thành thương tổn trí mạng.

Minh Hóa trường lão hét giận dữ rung trời, phía sau đại cung gào thét chấn động, một đạo đồ đậm mũi tên cắt ra thiên địa, chớp mắt liền xuất hiện ở nam tử mặc áo vàng mi tâm Tiên.

Cũng trong lúc đó, mấy tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Sơn Hà Điện đệ tử lập tức chết rồi ba người, trọng thương sáu người, tất cả đều bị nam tử mặc áo vàng mắt vàng chói lửa gây thương tích.

Làm đồ đậm mũi tên tới gần, nam tử mặc áo vàng chỗ mi tâm nứt ra rồi một chiếc mắt nằm dọc, thả ra ba động khủng bố, khác nào khai thiên tích địa giống như vậy, trong nháy mắt liền đem cái kia mũi tên phá hủy.

Minh Hóa trường lão thân khu loáng một cái, kinh hô: "Ba mắt Kim viên!"

Đây là Kim viên tương đương bất phạm, ở Linh giới bên trong thuộc về Vương tộc huyết thống, nắm giữ Tiên thiên Thần Thông, cái kia con mắt một khi mở, liền đại diện cho từ vong đến.

"Không muốn chết liền lập tức rời đi, Linh giới đồ vật đối với nhân loại mà nói, đó là một tai nạn."

Mộc Hoa trường lão hừ nói: "Chuyện giật gân, Linh giới đồ vật đại thể bị Phật giới trấn áp, có bản lĩnh các ngươi đi tìm Phật giới tính sổ a."

Kim viên cười lạnh nói: "Nắm mình cùng Phật giới so với, các ngươi còn chưa xứng."

Lóe lên mà tới, Kim viên tốc độ cực nhanh, ven đường có kêu thảm thiết truyền ra, hai vị Sơn Hà Điện đệ tử lại chết ở nó trong tay.

Minh Hóa trưởng về người lớn gấp, bỗng nhiên hướng về Kim viên nhào tới, trên người thả ra từng đạo từng đạo ánh kiếm, Như linh xà Thiểm Điện, quần quanh ở Kim viên trên người, muốn xé nát nó.

Kim viên gầm nhẹ một tiếng, hai tay ở ngoài trương liền đập vỡ tan trên người Thiểm Điện, cùng minh Hòa trưởng lão Triển mở ra kịch liệt chém giết.

Thiết kiếm trường kiếm nghênh chiến Huyết Lang, song phương giằng co không xong.

Mộc Hoa trưởng lão khóa chặt gấu đen, cũng chỉ huy Sơn Hà Điện đệ tử triển khai phòng ngự tự vệ.

Mộ Phong cùng Mạc Băng quan sát từ đằng xa, không hiểu cái kia Linh giới đồ vật đến cùng là cái gì, càng đáng giá song phương liều mạng tranh đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Thần bí phong ấn

Thiên Sơn Chi Trung, nộ giang gầm gừ, Như một cái hình cung loan đao, cắt ra phạm giới cùng Linh giới trong lúc đó gút mắc.

Sau đó vào giờ phút này, Linh giới tam đại Yêu Linh vượt giang mà qua, cùng Sơn Hà Điện cao thủ triển khai tranh cướp, đến cùng bọn họ ở tranh đoạt cái gì, song phương cũng không chịu dừng tay?

Chạy chồm nước sông Như rít gào Nộ Long, ở quần sơn Trung chấp trùng.

Mộ Phong đứng sườn núi nơi, nhìn chăm chú bên trong thung lũng tranh đấu, trong ánh mắt toát ra một tia kinh ngạc.

"Tỷ tỷ cảm ứng được sao?"

Mạc Băng không hiểu nói: "Cảm ứng được cái gì?"

Mộ Phong nói: "Sơn hà đại địa, vạn vật rung động, dung thân thiên địa, lắng nghe vạn vật."

Mạc Băng sắc mặt kinh biến, không nghĩ tới Mộ Phong như vậy thông minh, dĩ nhiên vận dụng sơn hà quyết đến thăm dò tình huống xung quanh, đây là Mạc Băng không hề nghĩ tới.

Sơn hà đại địa gánh chịu vạn vật, ngoại trừ vũ trụ mệnh mông xa không thể vờ ở ngoài, núi non sông suối bên trong tất cả sự tình đều trốn không thoát sơn hà quyết phạm trù.

Mộ Phong tuy rằng cảnh giới không cao, thế nhưng hần ở phương diện tu luyện nắm giữ thiên phú cùng trí tuệ, đó là ít có người cùng.

Vận chuyển sơn hà quyết, Mộ Phong cảm giác giác quan thứ sáu nhạy cảm, vạn vật với tâm, phương viên mười dặm bên trong phạm vi, mặc dù là muỗi vung vẩy cánh âm thanh hần đều nghe được rõ ràng rành rành.

Bên trong thung lũng tranh đấu ở Mộ Phong tới nói liền khác nào Thiên Lôi giống như chói tai, thế nhưng trừ ra giao chiến đánh nhau chết sống thanh ở ngoài, Mộ Phong còn nhạy cảm bắt lấy một loại rất yếu ớt gọn sóng, bắt nguồn từ sâu trong thung lũng, ở gấu đen kia sau lưng.

Chỗ ấy có sáu khối tảng đá làm thành một vòng, mỗi một tảng đá xanh đều ở khê chấn động, lẫn nhau có một loại nào đó liên hệ.

Ở cái kia sáu khối tảng đá trung tâm nơi, có một chút khó mà nhận ra gọn sóng gây nên Mộ Phong quan tâm, có thể vậy rốt cuộc là cái gì, Mộ Phong lại nhìn không thấu.

Mạc Băng vận chuyển sơn hà quyết, rất nhanh cũng phát hiện nơi này dị dạng, tu vi của nàng cảnh giới hơn xa Mộ Phong, nắm giữ tin tức cũng so với Mộ Phong nhiều.

Sáu khối tảng đá nhìn qua rất phổ thông, mọc đầy rêu xanh, thế nhưng bên trong nhưng mỗi người có một đạo dấu ấn, đây là Mộ Phong tạm thời còn không cảm ứng được.

"Nơi đó có gì đó quái lạ, hay là chính là cái kia Linh giới đồ vật."

Mạc Băng ánh mắt như đuốc, không ngừng vận chuyển son hà quyết, muốn hiểu rõ đó là vật gì.

"Tỷ tỷ có thể nhìn thấy sáu khối tảng đá bên trong dấu ấn là cái gì không?"

Mộ Phong bởi vì cảnh giới quan hệ, cảm ứng rất mơ hồ, không cách nào rõ ràng cảm ứng được sáu khối tảng đá bên trong dấu ấn hình dạng.

Mạc Băng nói: "Sáu khối thanh trong đá mỗi người có một đạo dấu tay, khác biệt chính là dấu tay bên trên đồ án."

Mộ Phong hiểu kỳ nói: "Cái gì đồ án?"

Mạc Băng cẩn thận cảm ứng, nhẹ giọng nói: "Lục Đạo dấu tay to nhỏ hình dạng khác nhau, đạo thứ nhất dấu tay trong lòng bàn tay có một vị vàng chói lọi Phật Đà, đạo thứ hai dấu tay trong lòng bàn tay là một đám mây, đạo thứ ba dấu tay trong lòng bàn tay có một đạo hỏa điểm, đạo thứ tư dấu tay trong lòng bàn tay có một vòng xoáy màu đen, đạo thứ năm dấu tay trong lòng bàn tay có một mặt quý đồ án, đạo thứ sáu dấu tay lòng bàn tay đồ án là một cái Thanh Trúc."

Mộ Phong cả kinh nói: "Phật Đà, đám mây, hỏa điểm, vòng xoáy, mặt quý, Thanh Trúc, này phân biệt đại diện cho cái gì?"

Mạc Băng trầm tư nói: "Ta cảm thấy cái kia đại diện cho sáu đại cao thủ, bọn họ tựa hồ liên thủ phong ấn thứ nào đó, mà như vậy đồ vật vô cùng có khả năng chính là cái kia Linh giới đồ vật."

Mộ Phong nghi vấn nói: "Tại sao là phong ấn, mà không phải bảo vệ?"

Mạc Băng cười nói: "Phật giới cùng Linh giới trong lúc đó luôn luôn đều là đối thủ một mất một còn, đối với Phật giới cao tăng mà nói, Linh giới Yêu Linh sẽ mê hoặc thể nhân làm hại muôn dân, làm độ hóa trần áp, quy y ta Phật. Căn cứ điểm này phán định, cái kia sáu khối tảng đá hẳn là một loại nào đó phong ấn, Linh giới đồ vật liền bị phong ấn ở đây."

Mộ Phong vuốt cằm nói: "Như tỷ tỷ nói là thật, này bị phong ấn Linh giới đồ vật tất nhiên không phải chuyện nhỏ."

Lục Đạo dấu tay đại biểu sáu đại cao thủ, có thể thúc đẩy sáu đại cao thủ liên hợp phong ấn đồ vật, vậy dĩ nhiên không phải vật tầm thường.

Mạc Băng nhìn Linh giới ba vị Yêu Linh, trong lòng cảm thấy nghi hoặc.

"Từ trước mắt song phương tình hình trận chiến đến xem, Linh giới tam đại Yêu Linh cũng không có chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, coi như Sơn Hà Điện không nhúng tay vào, lấy chúng nó thực lực tu vi, chỉ sợ cũng rất khó mở ra phong ấn, lấy ra cái kia Linh giới đồ vật."

"Hay là chân chính Linh giới cao thủ còn chính đang tới rồi trên đường."

Mộ Phong lời ấy mới ra, nộ giang bên kia liền truyền đến một tiếng xé trời điên cuồng hét lên, khủng bố sóng âm ở trong hư không ngưng tụ thành từng con Hắc Báo, ngang dọc khắp nơi, như bễ cảnh khô.

Bên trong thung lũng, cây cỏ đang đổ nát, mặt đất vết rách trải rộng, Sơn Hà Điện đệ tử kêu thảm thiết cuồng hô, từng cái từng cái thân thể nổ tung, máu thịt be bét.

Mộc Hoa trưởng lão sắc mặt ngơ ngác, vội vàng nói: "Kết Trận tự hộ."

Mộ Phong thân thể lay động, sắc mặt đỏ lên, trong cơ thể son hà quyết cấp tốc chuyển biến, sử dụng tới đại địa Kim thân, toàn thân phóng ra kim quang, chống đỡ ở loại này khủng bố sóng âm.

Mạc Băng tu vi hơi cao, một bên sử dụng tới đại địa Kim thân, một bên lôi kéo Mộ Phong cực tốc rút đi, hai người phụ cận cây cỏ tất cả đều hóa thành bột phấn, có thể thấy được sóng âm kia lực sát thương khủng bố cỡ nào.

Bên trong thung lũng, song phương tranh đấu bởi vì này điên cuồng hét lên mà kết thúc, Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão cấp tốc tụ hợp lại một nơi, lấy ra một đạo trận bàn, thôi thúc mặt trên trận pháp phòng ngự, toàn lực chống đỡ sóng âm tập kích, cũng đem còn lại đệ tử toàn bộ kéo vào trong đó.

Bầu trời xa xăm Trung, một đạo bóng đen to lớn hiển hóa ra ngoài, đó là một con cao tới ngàn trượng Hắc Báo, đứng vững ở nộ giang phía trên, thả ra khiến vạn vật thần phục đáng sợ uy hiếp.

Đây là một con cực kỳ lợi hại Yêu Linh, bề ngoài thiên hạ, khinh thường Trường Không, một đôi u con mắt màu xanh lam nhìn chăm chú cái kia sáu khối tảng đá, quanh thân hiện ra từng cái từng cái thời không vòng xoáy, dường như muốn nuốt chửng vạn vật.

Ba mắt Kim viên, Huyết Lang, gấu đen nhìn thấy Hắc Báo sau, dồn dập lui về phía sau, trên nét mặt tràn ngập kiêng kỵ cùng vẻ cung kính.

"Tình huống không ổn, con này Hắc Báo lợi hại cực kỳ, chúng ta căn bản là không có cách đối phó, chỉ có thể lấy ra hàng yêu Trận kỳ."

Thiết kiếm trưởng lão sắc mặt mù mịt, ánh mắt lo lắng bất an.

Mộc Hoa trưởng lão khổ sở nói: "Đó là chúng ta cuối cùng thủ đoạn, không thể dễ dàng vận dụng, bằng không đại gia cũng có thể sẽ chết ở đây."

Minh Hóa trưởng lão đạo: "Vạn nhất này Hắc Báo ra tay cướp đoạt cái kia Linh giới đồ vật, chúng ta lẽ nào liền trở mắt nhìn mà không ra tay?"

Mộc Hoa trưởng lão nhìn phía sau người, Sơn Hà Điện còn sót lại hơn mười đệ tử, trong đó đệ tử nòng cốt liền chiếm sáu cái, Nhược Nhiên tất cả đều chết ở đây, đôi kia Sơn Hà Điện đã kích cũng quá nặng.

"Thừa dịp Yêu Linh vẫn không có ra tay, các người tấn nhanh rồi đi này."

Trương Đại (mở lớn) hoan cùng hứa nghị đều bị thương không nặng, có thể cân nhắc đến tình huống trước mắt, hai người vẫn là nghe đi theo Mộc Hoa trưởng lão dẫn dò, cùng những đệ tử khác đồng thời vội vã rời đi.

Hắc Báo căn bản chưa hề đem Sơn Hà Điện những người này đặt ở trong mắt, nó vẫn đang quan sát sáu khối tảng đá, cũng chậm rãi duỗi ra chân trước.

Cường Phong gào thét, thiên địa gào thét.

Hắc Báo một trào dò ra, toàn bộ hư không đều ở chỗ nát, thời không trong cái khe tung toé ra nhanh như tia chớp đóm lửa, ở sáu khối trên tảng đá không hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Mặt đất, sáu khối tảng đá nguyên bản bình thường, nhưng giờ khắc này lại bắt đầu phát sáng, bên trong dần dần rõ ràng hiện ra, cũng xuất hiện sáu cái móng lung bóng người.

Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão thấy cảnh này, rất muốn ra tay ngăn cản, nhưng lại tràn ngập lo lắng, tâm tình rất mâu thuẫn.

Mạc Băng lôi kéo Mộ Phong lui ra mấy chục dặm ở ngoài, sợ hãi bất an nhìn giữa không trung Hắc Báo, tâm thần banh quá chật chội.

"Loại này cấp bậc tồn tại dễ dàng liền có thể đem Sơn Hà Điện cho diệt."

Mộ Phong an ủi: "Tỷ tỷ mặc nghĩ quá nhiều, Sơn Hà Điện nó căn bản là không lọt nổi mắt xanh, nó tới nơi này có phải là vì cái kia Linh giới đồ vật?"

Mạc Băng phức tạp nở nụ cười, nhìn chăm chú sáu khối trên tảng đá móng lung bóng mờ, nhẹ giọng nói: "Cũng không biết này phong ấn có thể hay không bị mở ra, từ từ tâm mà nói thật muốn nhìn một chút cái kia Linh giới đồ vật đến cùng là cái gì, nhưng là từ trên lý trí tới nói, lại không hy vọng này bị phong ấn đồ vật liền như vậy bị lấy ra."

"Này không phải chúng ta có thể khoảng chừng : trái phải sự tình, có thể tận mắt chứng kiến đã đủ rồi."

Mộ Phong tương đối bình tĩnh, hẳn cũng không phải rất lưu ý cái kia Linh giới đồ vật bị lấy ra sau, sẽ tạo thành kết quả như thế nào.

Hắc Báo chậm rãi dựa vào, chân trước nhẹ nhàng đè xuống, to lớn thời không vòng xoáy nuốt chửng vạn vật, muốn đem sáu khối tảng đá nuốt hết.

Trên đá xanh Quang Hoa lấp lánh, sáu bóng người đồng thời hiện ra, thả ra cổ xưa xa xưa, mạnh mẽ khiếp người gọn sóng, chống lại cái kia to lớn thời không vòng xoáy.

Hắc Báo cảm tức sáu bóng người, chân trước bỗng nhiên ép xuống, vòng xoáy khổng lồ Như trời sập giống như vậy, hướng về sáu bóng người ép đi.

Một khắc đó, một cái Thanh Trúc bay vút lên trời, xé rách bầu trời, hóa thành một cây vạn trượng Thanh Trúc, đứng vững ở trong thiên địa, toàn thân thân văn trải rộng, kinh sợ Cửu Châu.

Đột nhiên lớn lên Thanh Trúc mạnh mẽ xé bỏ to lớn thời không vòng xoáy, phá giải Hắc Báo công kích, làm cho nó cấp tốc lui về phía sau.

"Vô tâm đồ vật, đáng trách a!"

Hắc Báo gào thét, âm liệt sơn hà, phụ cận Sơn Phong một toà tiếp theo một toà nổ tung, phương viên trăm dặm bên trong đều chịu ảnh hưởng.

Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão đột nhiên biến sắc, trận pháp phòng ngự xuất hiện vết rách, lúc nào cũng có thể bị công phá.

Mạc Băng thân thể lay động, cách xa nhau mấy chục dặm vẫn cảm thấy khí huyết quay cuồng, lôi kéo Mộ Phong tiếp tục đi ra ngoài.

Ba mắt Kim viên nhìn vạn trượng Thanh Trúc, kinh hô: "Là (vâng) đúng nó!"

Huyết Lang mừng: "Này chết tiệt kẻ phản bội."

Giữa không trung, to lớn Hắc Báo tức giận cực kỳ, thân thể đột nhiên phóng to, lại một lần vung vẩy chân trước hướng về cái kia sáu khối tảng đá chộp tới.

Xì xì tia điện phun ra nuốt vào co duỗi, hóa thành một đạo tia chớp màu đen, hướng về sáu khối tảng đá bỏ tới.

Thanh Trúc đón gió chấp chôn, toàn thân thân văn trải rộng, uyển như thần linh giống như khinh thường thiên hạ, căn bản không để ý đến Hắc Báo tiến công.

Làm tia chớp màu đen đánh xuống, một đóa Bạch Vân phóng lên trời, đón nhận cái kia tia chớp màu đen, trong nháy mắt liền đem nuốt hết, cũng hóa thành một đóa che kín bầu trời đám mây.

Hắc Báo công kích bị lần thứ hai hóa giải, điều này làm cho nó rất là xao động, trong miệng hí lên liệt thiên, phụ cận đại địa đang không ngừng nứt toác, Sơn Phong liên tiếp nổ tung, cây cỏ núi đá đều chịu đến tính chất hủy diệt thương tổn.

Báo vĩ vùng một cái, Như một cái vô địch trường thương từ trên trời giáng xuống, bắn thẳng đến tảng đá trung tâm nơi.

Một khắc đó, một đạo hỏa diễm vọt lên từ mặt đất, hóa thành một con rồng lửa, mang theo phản thiên chữ hải lực lượng, đón nhận Hắc Báo đòn đánh này, mạnh mẽ đưa nó đẩy lùi.

Ba lần tiến công, ba lần lui về phía sau, Hắc Báo bị triệt để làm tức giận, phía sau hiển hóa ra một mơ hồ thể giới, một đạo đen kịt môn hộ phun ra nuốt vào Thiểm Điện, bên trong có quái thú đang thét gào.

Cánh cửa kia rất đáng sợ, vừa mới hiển hóa ra ngoài, liền kinh sợ thiên địa vạn vật, trực tiếp phá hủy Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão trận pháp phòng ngự, đem bọn họ trọng thương bắn bay, rơi vào bên ngoài mấy dặm.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Thất Bảo Linh Lung

Ba mất Kim viên, Huyết Lang, gấu đen đều sợ đến lùi tới nộ giang phụ cận, ánh mắt sợ hãi nhìn Hắc Báo cùng cái kia tảng đá phong ấn.

Mạc Băng cùng Mộ Phong trốn ở năm mươi dặm ở ngoài một ngọn núi nhỏ bên trên, xa xa nhìn chăm chú tình huống bên kia.

Giữa không trung, Bạch Vân che trời, Thanh Trúc chấp chôn, Hỏa Long hóa hải, làm nổi bật ra Hắc Báo dữ tợn cùng tàn khốc.

Một tiếng gào thét, Hắc Báo phía sau thể giới biến thành rõ ràng chói mắt, toà kia cánh cửa màu đen Như Thái cổ Thần sơn giống như vậy, từ bên trong thể giới kia bay ra, hướng về sáu khối tảng đá đánh tới.

Một khắc đó, Thanh Trúc, đám mây, hỏa diễm đồng thời thả ra Kinh Thiên khí thế, có khác một đạo Kim Sắc Phật Đà hiện ra ở trong hư không, cao tới vạn trượng, chen lẫn thương khung, vô số Phật quang chiếu khắp Cửu Châu, độ hóa vạn vật.

Cánh cửa màu đen ẩn chứa Thiểm Điện oai, thả ra vô số màu đen tia điện, ăn mòn màu vàng Phật quang, chậm rãi hướng về sáu khối tảng đá áp sát.

Phật Đà lực lượng tựa hồ không chống đỡ được cánh cửa này, thế nhưng một vòng xoáy màu đen nhưng đột nhiên xuất hiện, Như vực sâu ác ma cuốn lấy cánh cửa kia, mạnh mẽ ngăn cản nó tiến lên bước chân.

Sau một khắc, một đạo quỷ ảnh hiện lên, thân thể khổng lồ, trên mặt tựa như cười mà không phải cười, như khóc mà không phải khóc, một tay một chưởng bổ tới, vừa vặn bắn trúng đạo kia cánh cửa màu đen, vẫn cứ đưa nó bức lùi.

Hắc Báo thấy cảnh này, giận dữ hét: "Quả nhiên là lục giới phong ấn, ta sẽ không để cho các ngươi toại nguyện."

Hắc Báo quanh thân bốc cháy lên ngọn lửa màu đen, mỗi một tia ngọn lửa đều là do phù văn tạo thành, ẩn chứa đại đạo chân lý, hóa thành vô số Thiểm Điện, sau lưng nó hình thành một quỷ dị thể giới, đầy rẫy vô tận tia chớp màu đen, một toà đen kịt môn hộ cao không biết mấy phần, đỉnh thiên lập địa, trường tồn không thôi.

Sáu khối tảng đá lập loè hào quang rực rỡ, bên trong dấu tay rõ ràng hiện ra, đám mây ở trên, hỏa diễm tại hạ, Phật Đà ở Tiền, Thanh Trúc ở phía sau, vòng xoáy cu tã, mặt quỷ cư hữu, hình thành hoàn thiện nhất phòng thủ.

"Tỷ tỷ, cái gì là lục giới phong ấn a?"

Mộ Phong hiếu kỳ hỏi dò, hai mắt nhưng không nhúc nhích nhìn phương xa.

Mạc Băng nói: "Ta kỳ thực cũng không rõ lắm, thế nhưng từ tình huống dưới mắt suy đoán, cái kia đám mây đại diện cho vân giới, vòng xoáy ma khí Kinh Thiên, nên đại diện cho Ma giới, mặt quỷ đại diện cho Minh giới, Phật Đà đại diện cho Phật giới, hỏa diễm đại diện cho phàm giới, Thanh Trúc thì lại đại diện cho Linh giới."

Mộ Phong kinh ngạc nói: "Thanh Trúc đại diện cho Linh giới? Vậy nó tại sao phải phong ấn Linh giới đồ vật?"

Mạc Băng cười nói: "Phàm nhân ngàn tỉ, có thiện có ác, Linh giới tình huống kỳ thực cùng phàm giới gần như. Cái gọi là lục giới phong ấn, cũng không phải là đại biểu lục giới ý chí, mà là có lục giới cao thủ tham dự trong đó."

"Tỷ tỷ nói như vậy có đạo lý, đón lấy chính là đòn mạnh nhất, lập tức liền sẽ có kết quả."

Lục giới phong ấn chỉ có thể bị động phòng ngự, nhân vì chúng nó phong ấn Linh giới đồ vật.

Hắc Báo chiếm cứ chủ động, phía sau thế giới càng ngày càng rõ ràng, đạo kia đen kịt môn hộ quý bí khủng bố, hắc tia chớp màu tím xé rách bầu trời, xuyên thủng hư không, liền Thần Ma cũng vì đó sợ hãi.

Thiên Sơn ở ngoài, rất nhiều thần niệm từ bốn phương tám hướng mà đến, mật thiết lưu ý nơi này nhất cử nhất động.

Hắc Báo phát giác ra, nhưng nó căn bản không để ý, điên cuồng hét lên hướng về lục giới phong ấn phóng đi, phía sau đen kịt môn hộ trực tiếp nổ tung toàn bộ thế giới, hiện ra ở thế giới hiện thực bên trong.

Một khắc đó, sáu khối tảng đá lờ lờ toả sáng, Phật Đà, đám mây, hỏa diễm, vòng xoáy, mặt quỷ, Thanh Trúc hình thành một cầm cổ thời không, muốn phong ấn toà kia môn hộ.

Hắc Báo cả người run rẩy, thân thể to lớn chịu đựng vạn quân lực, nhanh như tia chớp hòa diễm quần quanh ở trên người nó, hóa thành cổ xưa mà thân bí văn Trần, nuốt chửng Chư Thiên vạn vật, điều khiển cánh cửa màu đen cùng lục giới phong ấn triển khai sinh tử phân đầu.

Sơn băng địa liệt, sông lớn chảy ngược, hủy diệt bão táp bao phủ bốn phía.

Đầy trời cát bụi nằm dày đặc, Cuồng Phong gào thét, Thiểm Điện Lôi Minh, hư không run rẩy, vô số ánh sáng phun ra nuốt vào co duỗi, hình thành một to lớn quả cầu ánh sáng, bao phủ phương viên mấy dặm sơn hà.

Bất kỳ ý thức dò xét đều không thể dựa vào, mắt thường càng là không thấy rõ trong quang cầu cảnh sắc, chỉ có thể cảm nhận được cái kia cổ ba động khủng bố đang không ngừng chập trùng, không ngừng mãnh liệt, quả cầu ánh sáng đường kính điên cuồng tăng vọt, cuối cùng ầm ầm nổ tung, diệt thế oai bao phủ khắp nơi, nổ tung trung tâm vạn vật tàn tạ.

Đám mây tán loạn, hỏa diễm không còn hình bóng, vòng xoáy phá nát, mặt quỷ tan rã, Thanh Trúc nứt ra, Phật Đà chặt đầu, lục giới phong ấn, đến đây kết thúc.

Hắc Báo phát sinh gào thét, đòn đánh này tiêu hao hết nó suốt đời tu vi, nổ tung sản sinh hủy diệt ánh sáng không gì sánh kịp, tuy rằng tan rã rồi lục giới phong ấn, nhưng cũng đem Hắc Báo trọng thương, dẫn đến cánh cửa màu đen vỡ vụn, tạo thành lưỡng bại câu thương kết quả, làm cho Hắc Báo lui về phía sau đến nộ giang sau khi.

Sáu khối tảng đá hóa thành bột phấn, bên trong phong ấn bị phá hủy, mặt đất bị nổ tung, hình thành một đóa to lớn đám mây hình nấm, vô số Phi Thạch cát đất xạ hướng bốn phía, trải rộng phương viên mấy chục dặm khu vực.

Ba mắt Kim viên hét dài một tiếng, ở vòng thứ nhất nổ tung sóng trùng kích sau khi đi qua, cấp tốc hướng về nổ tung trung tâm phóng đi, chỗ mi tâm lộ ra một chiếc mắt nằm dọc, chính là nó mắt vàng chói lửa.

Nổ tung trung tâm khói bụi nằm dày đặc, tầm mắt mờ hồ, nổ vang rung trời, cường quang chói mắt, dẫn đến tai mắt thất thông, tu sĩ bình thường căn bản là không có cách coi vật.

Ba mắt Kim viên nghiêng đầu nhìn chung quanh, bay lượn đầy trời cát đất Phi Thạch nhiều vô số kể, nhìn ra nó mắt không kịp nhìn, biểu hiện nôn nóng.

Lục giới phong ấn đã tan rã, cái kia Linh giới đồ vật đang nổ Trung biết bay hướng về nơi nào?

Huyết Lang cùng gấu đen song song tới rồi, mà mấy dặm ở ngoài Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão thấy Hắc Báo rút đi, trong lòng cũng bắt đầu sinh cướp giật ý nghĩ, cấp tốc nhảy vào nổ tung khu vực bầu trời.

Lúc này, trong sương mù một đạo hào quang nhỏ yếu né qua, gây nên ba mắt Kim viên quan tâm.

Đó là một tòa tinh xảo khéo léo cột tháp, cao chừng một tấc, trắng nõn Như Ngọc, không có bất kỳ đặc thù gọn sóng, đang bay ra thời khắc bị kéo dài nổ tung sản sinh Thiểm Điện bắn trúng, bá một tiếng tăng nhanh tốc độ, bay về phía xa xa.

Ba mắt Kim viên thấy thế, bật thốt lên: "Ồ cái kia, mau đuổi theo."

Huyết Lang cùng gấu đen nghe vậy, song song hướng bên này bay tới, Sơn Hà Điện ba vị trưởng lão cũng nghe tiếng mà đến, cùng tam đại Yêu Linh triển khai tranh đoạt.

"Cút ngay."

Ba mắt Kim viên rít gào gào thét, một chưởng hướng về mộc Hoa trưởng lão bỏ tới, muốn bức lui hắn.

Mộc Hoa trưởng lão lạnh lùng nở nụ cười, gắng đón đỡ ba mắt Kim viên một chưởng, tuy rằng bị trực tiếp đánh bay, nhưng cũng bức ngừng ba mắt Kim viên bước chân, để nó ngừng lại.

Một bên, thiết kiếm trưởng lão cùng minh Hỏa trưởng lão song song ngăn cản gấu đen cùng Huyết Lang, bởi vì trước đây người bị thương nặng, hai vị trưởng lão lựa chọn tránh nặng tìm nhẹ, chỉ ở cuốn lấy gấu đen cùng Huyết Lang, không cho cái kia Linh giới đồ vật rơi vào chúng nó trên tay.

Giữa không trung, cốt tháp bắn nhanh ra như điện, Như một vệt ánh sáng tiền, trực tiếp hướng về Mộ Phong phóng tới.

Nộ giang lấy bắc, Hắc Báo đang gầm thét, nó không tiếc tất cả tan rã rồi lực giới phong ấn, ai muốn Linh giới đồ vật nhưng chưa từng ngay đầu tiên rơi vào tam đại Yêu Linh trên tay.

Trước mắt Hắc Báo người bị thương nặng, tạm thời mất đi sức tái chiến, chỉ có thể đem hi vọng ký thác ở ba mắt Kim viên trên người.

Cốt tháp làm đến đột nhiên, trước đó không có bất cứ rung động gì, liền Mạc Băng đều chưa từng cảm thấy được.

Mộ Phong có cảm giác, bởi vì hắn vẫn đang sử dụng sơn hà quyết, mượn mặt đất núi đồi lực lượng đến dò xét bốn phía tình huống, nhìn rõ ràng cốt tháp hình thái.

Mộ Phong không kịp né tránh, tay trái nhanh chóng dò ra, hướng về cái kia cốt tháp chụp tới, trong lòng bàn tay có thêm một khối xám xịt tảng đá.

Cốt tháp bởi vì tốc độ cực nhanh, lực xuyên thấu cực cường, tuy rằng đánh vào tảng đá kia bên trên chưa từng xuyên thủng Mộ Phong bàn tay, nhưng cũng chấn động đến mức hắn bay ngược ra ngoài, từ trên đỉnh ngọn núi hướng về sườn núi rơi đi.

Mạc Băng sợ hết hồn, đưa tay muốn phải bắt được Mộ Phong, nhưng cũng thất bại.

Mộ Phong đang ở giữa không trung, cảm giác cánh tay trái tê dại, nhưng cũng gắt gao nắm lấy cái kia cốt tháp, cũng ngay lập tức đưa nó thu vào mộng linh trong nhẫn.

Trong nháy mắt tiếp theo, mấy đạo thần niệm giáng lâm xuống, mấy vị cao thủ ở phía xa nhòm ngó phương hướng này, lần theo cốt tháp tung tích.

Lúc này, nổ tung trung tâm nơi một đạo hào quang rực rỡ bay vút lên trời, đó là một đạo hình cung quang ảnh, thả ra đáng sợ gọn sóng, gây nên tứ phương quan tâm.

Ba mắt Kim viên hơi kinh ngạc, trong ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, quay đầu nhìn tia sáng kia ảnh, mắt vàng chói lửa có thể thấy rõ ràng, đó là một cây cung, khom lưng bên trên khắc rõ báo ảnh, chính là Linh giới có tiếng linh khí —— báo Ảnh Cung.

Huyết Lang cùng gấu đen song song hướng về báo Ảnh Cung nhào tới, thiết kiếm trưởng lão cùng minh Hỏa trưởng lão cũng triển khai tranh cướp.

Mộc Hoa trưởng lão bứt ra trở ra, cấp tốc hướng về báo Ảnh Cung phóng đi, như muốn cướp giật tới tay.

Ba mắt Kim viên về nhìn nơi xa, cẩn thận đi cảm ứng cái kia cốt tháp khí tức, ai muốn nhưng hoàn toàn biến mất rồi.

Cốt tháp bị Mộ Phong thu vào mộng linh giới sau, liền cùng ngoại giới đoạn tuyệt liên hệ.

Trước đây ba mắt Kim viên bị mộc Hoa trưởng lão cuốn lấy, ác chiến thời gian thoáng phân thần, cũng không rõ ràng cái kia cốt tháp rơi vào Mộ Phong trong tay.

Giờ khắc này, bầu trời xa xăm Trung xuất hiện mấy bóng người, chính là trong phạm vi mấy ngàn dặm một ít tu chân cao thủ, bọn họ cảm ứng được bên này có linh khí gọn sóng, dồn dập đến đây kiểm tra, thậm chí ôm ấp cướp giật ý nghĩ.

Ba mắt Kim viên chần chờ một chút, lập tức xoay người bay ra, hướng về báo Ảnh Cung phóng đi, vậy cũng là Linh giới đồ vật, tuyệt không có thể rơi vào nhân loại trong tay.

Mộ Phong té ngã ở sườn núi nơi, lực va đập tuy rằng không nhỏ, nhưng hắn nhưng không có bị thương.

Mạc Băng đi tới bên cạnh hắn, kéo một cái hắn, hỏi: "Vừa nãy là món đồ gì và vào người, người làm sao không né tránh?"

"Một tảng đá, không né tránh kịp nữa."

Mộ Phong vũ vũ cánh tay trái, lập tức cùng Mạc Băng trở lại trên đỉnh ngọn núi.

Nộ giang phụ cận, đại chiến như lửa, ngoại trừ ba vị trưởng lão cùng tam đại Yêu Linh ở ngoài, này trong chốc lát liền thêm ra hơn mười vị tu chân cao thủ, toàn cũng đang cướp đoạt này thanh báo Ảnh Cung.

"Vậy thì là Linh giới đồ vật?"

Mạc Băng tự nói, cũng không có lưu ý đến Mộ Phong lúc đầu.

Giờ khắc này, Mộ Phong một bên quan chiến, một bên lưu ý mộng linh trong nhần cốt tháp, nhưng thấy nó khéo léo Linh Lung, tinh xảo trang nhã, cao chừng một tấc nhưng chia làm bảy tầng, toàn thân trải rộng thần bí hoa văn.

Cốt tháp không có bất cứ rung động gì, nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không cảm ứng được sự tồn tại của nó.

Cốt tháp không lớn, an vị rơi vào cái kia xám xịt tảng đá bên trên, điều này làm cho Mộ Phong hơi nghi hoặc một chút.

Tảng đá kia cứng rắn không thể phá vỡ, rõ ràng là kiện dị bảo, có thể Mộ Phong đến nay đều còn chưa từng làm rõ nó đến cùng là cái gì.

Mộ Phong cùng tảng đá kia trong lúc đó dĩ nhiên xây dựng lên liên hệ nào đó, giờ khắc này cốt tháp tọa lạc ở tảng đá bên trên, lẫn nhau sản sinh vi diệu cảm ứng, làm cho Mộ Phong có thể xuyên thấu qua tảng đá kia, từ Trung bắt giữ một ít tin tức.

"Thất Bảo Linh Lung Tháp, đây mới là cái này bị phong ấn Linh giới đồ vật, nhưng vì cái gì không có một tia gọn sóng?"

Mộ Phong âm thầm suy nghĩ, tạm thời còn không làm rõ ràng được.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Trận pháp thiên phú

Nộ Giang Hà Bạt, linh khí mấy độ thay chủ, giờ khắc này rơi vào ba mắt Kim viên trong tay, nó chính liều mạng xông về phía trước, muốn đem cái này linh khí mang về nộ giang lấy bắc, vật quy nguyên chủ.

Huyết Lang cùng gấu đen đang toàn lực hiệp trợ, hơn mười vị tu chân cao thủ bao quanh vây công, liều mạng cướp giật.

Mạc Băng quan sát hồi lâu, khẽ thở dài: "Trường hợp này, chúng ta chỉ thích hợp làm khán giả."

Mộ Phong nói: "Nơi này không thích hợp ở lâu, chúng ta nếu tranh không giành được, còn không bằng sớm một chút đi."

Mộ Phong muốn nhanh chóng rời đi, để tránh khỏi đêm dài lắm mộng.

Mạc Băng do dự một chút, lời kéo Mộ Phong xoay người liền đi, không thêm quan tâm cái kia báo Ảnh Cung tằm tích.

Linh khí tranh cướp kéo dài rất lâu, cuối cùng Huyết Lang chết trận, gấu đen trọng thương, ba mắt Kim viên thành công đem báo Ảnh Cung mang về nộ giang lấy bắc.

Son Hà Điện ba vị trưởng lão thương thế nghiêm trọng, đứng nộ Giang Nam ngăn cách giang nhìn nhau, chậm chạp không có phi độ.

Cái khác tu chân cao thủ vọt qua nộ giang tiếp tục cướp giật, kết quả gọi ra Linh giới Yêu Linh quy mô lớn vây công, rơi vào từ thương quá bán, thất bại tan tác mà quay trở về.

"Sur tỷ, các người chạy đi đâu rồi, nhưng làm ta lo lắng chết rồi."

Từ thần ngoài động, La Lan nhìn thấy Mạc Băng cùng Mộ Phong trở lại, mặt cười trên rốt cục lộ ra nụ cười.

"Ra ngoài rèn luyện đi tới, gần đây có thể có phát sinh cái gì?"

Mạc Băng lời kéo Mộ Phong đi vào động phủ, thuận miệng hỏi thăm một câu.

"Quảng thời gian trước hứa nghị từ nộ giang trở lại, dò thăm tình huống bên kia, son chủ dặn dò để người hộ tống mộ Hoa trưởng lão cùng đi tới, kết quả nhưng không tìm được tung tích của người. Hứa nghị không tin, nhất định phải xông vào động phủ, ta can hấn không được, bị hấn một phen chế nhạo, hấn còn mắng người rất sợ chết, tức giận đến ta suýt chút nữa cùng hấn đánh tới đến. Sur tỷ, người có thể phải làm chủ cho ta, con giận này tuyệt không có thể liền như thế quên đi."

La Lan một mặt oan ức, lời kéo Mạc Băng ông tay áo cáo trạng.

Mạc Băng sắc mặt khê biến thành lạnh, hừ nói: "Hắn dám xông vào tử thần động, còn ở ngay trước mặt ngươi mắt ta, thực sự là càng ngày càng quá đáng. Đừng nóng vội, qua mấy ngày ta sẽ tìm hắn chậm rãi toán rõ ràng."

Lần này nô giang hành trình, Mạc Băng thu hoạch to lớn, giờ khắc này chính là chăm chỉ tu luyện cùng cùng cố thật thời khắc, tạm thời không để ý tới những khác.

"Mạc tỷ tỷ, ta nghĩ đi Vân Sơn vẫn an Y Y tỷ."

"Không vội, qua mấy ngày ta mang ngươi tới, ngươi trước tiên nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày."

Mạc Băng cho Mộ Phong sắp xếp một đơn độc nhà đá, để hắn có thể chuyên tâm tu luyện, La Lan thì lại phụ trách hằng ngày sự vật.

"Được rồi."

Mộ Phong đáp một tiếng, tọa ở thạch thất bên trong bắt đầu kiểm kê lần này thu hoạch.

Đầu tiên là Tụ Linh trận đồ, đó là Mạc Băng phát hiện sau đưa cho Mộ Phong.

Thứ yếu là thạch trong đỉnh bàn đá, lai lịch tạm thời còn không rõ ràng lắm, cần tiến một bước nghiên cứu.

Đệ tam là son hà đại địa quyết, bắt nguồn từ bên trong hang núi cái kia bộ xương khô.

Cuối cùng là Thất Bảo Linh Lung Tháp, chính là Linh giới bị phong ấn đồ vật.

Lấy ra Tụ Linh trận đồ, Mộ Phong bắt đầu chăm chú nghiên cứu, bởi vì tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết duyên cớ, Mộ Phong đối với trận pháp có siêu phàm kiến giải cùng lĩnh ngộ, chỉ dùng một canh giờ liền đem một tầng Tụ Linh trận xây dựng phương pháp lĩnh ngộ thông suốt.

Trầm tư chốc lát, Mộ Phong tiếp tục nghiên cứu Tụ Linh trận đồ, liên tiếp hai ngày đều chìm đắm trong đó, đem hai tầng Tụ Linh trận cùng ba tầng Tụ Linh trận cũng từng cái tìm hiểu.

Mộ Phong không có lập tức ở trong người xây dựng Tụ Linh trận, mà là đi ra tử thần động phủ, chọn một chỗ trống trải nơi, dùng hòn đá xây dựng Tụ Linh trận, kết quả chưa thành công.

Đây là trong dự liệu kết quả, Mộ Phong cũng không thất lạc, hắn biết xây dựng Tụ Linh trận cần linh thạch vì là động lực, nếu như không có linh thạch nhất định phải nắm giữ loại linh cảnh giới tu vi, tự mình tiêu hao linh khí, truyền vào trong hòn đá, đảm nhiệm tạm thời động lực.

Hai cái điều kiện này Mộ Phong đều không có, vì lẽ đó hắn Tụ Linh trận tốt mã dè cùi, căn bản là không có cách vận chuyển.

Một tầng Tụ Linh trận do bốn mươi khối Trận cơ tạo thành, vận hành đường bộ quay về đi khắp, hình thành từ ngoài vào trong vòng xoáy, lấy thu nạp tứ phương lực lượng do đó tụ tập linh khí.

Mộ Phong thôi thúc chân cương, y theo Tụ Linh trận vận chuyển đường bộ mô phỏng thử nghiệm, kết quả trận pháp vận chuyển lên, không thể tụ linh nhưng lại có thể tụ Phong.

"Thành công."

Mộ Phong có chút kích động, này nhìn như thất bại thử nghiệm đối với hắn mà nói chính là thành công.

Vận chuyển son hà quyết, Mộ Phong bắt đầu ở trong người xây dựng Tụ Linh trận, bước đi này đột nhiên hắn từ lâu suy tính nhiều lần, cũng không phức tạp, nhưng vấn đề là hắn tu vi cảnh giới không đủ, có thể không tụ linh thành công, cần thử nghiệm sau khi mới có kết quả.

Mộ Phong trong cơ thể bốn mươi nơi huyết đạo từng cái sáng lên, lẫn nhau nối liền xây dựng thành một toà Tụ Linh trận, ở thôi thúc chân cương sau khi, trận pháp bị kích hoạt, hình thành một to lớn giác hút, Như vòng xoáy giống như điên cuồng nuốt chửng ngoại giới tự do chân khí.

Kết quả này để Mộ Phong có chút mất mát, một tầng Tụ Linh trận xây dựng thành công, thế nhưng bởi vì hắn còn ở vào hóa cương cảnh giới, Tụ Linh trận chỉ có thể tụ tập trong không khí tự do chân khí, không cách nào trực tiếp tụ tập linh khí, này ở phẩm chất tới nói còn kém một đẳng cấp, tương đương với là Tụ Nguyên trận.

Cái này Tụ Nguyên trận hiệu quả vẫn là rất tốt, so với bình thường bình thường tốc độ tu luyện phải nhanh hơn hai lần.

Cẩn thận cảm thụ một hồi, Mộ Phong trở lại tử thần bên trong động nhà đá, nơi đó nồng độ linh khí rõ ràng so với ngoài động cao hơn mấy lần, làm cho tốc độ tu luyện của hắn tăng lên trên diện rộng.

Buổi tối, Mộ Phong đi ra ngoài động tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết, phát hiện ở mở ra Tụ Linh trận tình huống, Tinh Huy ngưng tụ tình huống so với bình thường phải nhanh năm lần.

Mộ Phong vô cùng kinh hi, bắt đầu phân tích nguyên nhân, cảm thấy Tinh Thần chi lực không giống với chân khí cùng linh khí, Tụ Linh trận đang ngưng

tự Tinh Huy phương diện phát huy, thuộc về bình thường phạm vi.

Đương nhiên, giới hạn ở lúc này cảnh giới, Mộ Phong không cách nào biết được nếu là khi trông linh cảnh giới thử nghiệm tất cả những thứ này, hiệu quả sẽ lớn bao nhiêu sai biệt.

Ban ngày, Mộ Phong ở tử thần trong động tu luyện, buổi tối thì lại ở ngoài động hấp thụ Tinh Thần chi lực, chuyển hóa thành chân cương, lấy này đến tăng cao tu vi thực lực.

Bình tĩnh tu luyện loáng một cái chính là nửa tháng, Mộ Phong ở Tự Linh trận hiệp trợ dưới, đã bắt đầu chuẩn bị xung kích thứ năm khí tuyến, muốn tăng thêm một bước hóa cương cảnh giới cấp độ.

Lúc này, Mạc Băng tu luyện hoàn tất, đi tới Mộ Phong vị trí nhà đá.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi Vân Sơn đi dạo."

Mộ Phong đại hỉ, lập tức nhảy lên, lôi kéo Mạc Băng tay ngọc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo nụ cười vui vẻ.

Vân Sơn ở Sơn Hà Điện cũng khá nổi danh, quanh năm mây mù nhiều, có người nói tàng có huyền cơ.

Mộ Phong ở Mạc Băng dẫn dắt đi, đi tới Vân Sơn bên trên, rất thuận lợi nhìn thấy Liễu Y Y.

Hơn một tháng không gặp, Liễu Y Y thực lực tu vi có rõ ràng tăng lên, trong đan điền linh căn đã từ Clover (3 lá) đã biến thành bốn Diệp, cửu thiên thần hoàng quyết cũng ở không ngừng tăng lên.

"Y Y tỷ."

Mộ Phong lập tức vọt tới Liễu Y Y bên cạnh, lôi kéo nàng tay nhỏ, đầy mặt sự kích động.

"Phong đệ."

Liễu Y Y cũng rất cao hứng, mời Mạc Băng cùng Mộ Phong đi chính mình động phủ ngồi một chút, nhưng Mạc Băng có việc, đem Mộ Phong ở lại nơi này.

Trong động, tỷ đệ hai tán gẫu nổi lên đùng sau chuyện xảy ra.

Mộ Phong đơn giản nói một lần, ẩn giấu một chút chi tiết nhỏ, cũng lấy ra Tự Linh trận đồ.

"Tỷ tỷ có từng học được cái này?"

Liễu Y Y lật xem một hồi, cười nói: "Sự phụ hiện nay chính đang truyền thụ cho ta Tự Linh trận, ta đã thành công ngưng tụ lại một tầng Tự Linh trận."

Mộ Phong nói: "Như vậy, ta liền truyền dạy cho ngươi sơn hà đại địa quyết. Việc này trước tiên tạm thời bảo mật, miễn cho cảnh ở ngoài sinh cảnh."

Đây là Mộ Phong chuyển này mục đích chủ yếu, hắn muốn cùng Y Y tỷ cùng chung thành quả, chia sẻ vui sướng.

Sau một canh giờ, Liễu Y Y thành công nắm giữ sơn hà đại địa quyết tu luyện chân lý, xinh đẹp trên mặt lộ ra sự kích động.

"Thực sự là quá là khéo, đặc biệt cái kia đại địa Kim thân, quả thực cứng rắn không thể phá vỡ."

"Sơn Hà Điện ủng hộ thật nhiều tài nguyên tu luyện, là một rất tốt tu luyện hoàn cảnh. Chỉ cần chúng ta kiên trì nỗ lực, ngày sau tất có thể nổi bật hơn mọi người."

Mộ Phong nắm Liễu Y Y tay nhỏ, mười tuổi hắn đã bắt đầu tìm cách tương lai nhân sinh.

Liễu Y Y nói: "Ngươi dự tính còn cần bao lâu mới có thể đi vào loại linh cảnh giới, trở thành Sơn Hà Điện đệ tử chính thức?"

"Tranh thủ ở trong vòng hai năm đột phá hóa cương cảnh giới."

Mộ Phong cho mình định một cái mục tiêu, thời gian này có chút dài lâu, chủ yếu là thể chất của hắn đặc biệt, lên cấp tốc độ so với thường nhân muốn chậm hơn rất nhiều lần.

"Cố lên đi, ta tin tưởng ngươi."

Liễu Y Y ánh mắt tràn ngập cổ vũ, Mộ Phong là nàng nhớ thương nhất người.

Buổi chiều, Mạc Băng mang đi Mộ Phong, thẳng đến hứa nghị tu luyện từ một động.

Từ sơn một mạch có bảy vị đệ tử nòng cốt, hứa nghị xếp hạng thứ sáu, so với Mạc Băng trước tiên Nhập môn, bên người tụ tập một nhóm đệ tử thân

truyền, ủng có nhất định thể lực.

Nửa tháng Tiền nô giảng hành trình, hứa nghị cùng Trương Đại (mở lớn) hoan đều bị thương trở ra, bây giờ thương thể sớm đã khỏi.

"Ngày hôm nay là cái gì Phong, dĩ nhiên đem Mạc sư muội cho thôi tới."

Hứa nghị đẹp trai tự phụ, khoe miệng mang theo mỉm cười mê người, trong ánh mắt lộ ra mấy phần cân nhắc.

Mạc Băng cười lạnh nói: "Trước người tự tiện xông vào ta tử thần động, còn đối với ta ngôn ngữ bất kính, người nói nên như thế nào giải quyết?"

Hứa nghị cười nói: "Ta là phụng sơn chủ chỉ mệnh đi vào thông báo người, xông người động phủ vậy cũng là sự ra có nguyên nhân."

"Bớt ở chỗ này nói hưu nói vượn, ngày hôm nay người không chịu nhận lỗi, đừng trách ta không khách khí."

Hứa nghị nụ cười lạnh lẽo, nhũ mày nói: "Không khách khí? Người thử xem, xem ai càng có bản lĩnh."

Từ một động phủ cận rõ ràng so với tử thần động phủ cận náo nhiệt rất nhiều lần, hứa nghị bên người hội tụ không ít đệ tử thân truyền cùng đệ tử bình thường, ở giao thiệp phương diện, Mạc Băng căn bản là không có cách sánh với hắn.

Tiểu Ngọc đứng cửa động, lẳng lặng mà nhìn Mạc Băng cùng Mộ Phong, trong suốt như nước hai mắt phảng phất có thể nhìn thấu thể gian tất cả.

Mạc Băng lạnh lùng nói: "Thí liên thí, người còn thật sự cho rằng ta chẳng lẽ lại sợ người?"

Buông ra Mộ Phong tay, Mạc Băng hướng về hứa nghị đi đến, ác liệt hai mắt lộ ra lạnh lùng, càng không nửa điểm quan tâm tình.

Hứa nghị hai mắt híp lại, cảm thấy được Mạc Băng trong mắt không nhìn, điều này làm cho hắn vô cùng tức giận, rồi lại lòng sinh cảnh giác.

"Tiểu Ngọc."

"Đến rồi."

Bước liên tục nhẹ nhàng, tiểu Ngọc xuất hiện ở hứa nghị bên cạnh người, hai mắt do trong suốt trở nên vẫn đục, Như vòng xoáy bình thường nhìn chăm chú Mạc Băng.

"Mộ Phong, lại đây."

Mạc Băng dừng bước lại, trên mặt xinh đẹp đôi mi thanh tú cau lại, càng để Mộ Phong đi đối phó tiểu Ngọc.

Mộ Phong lóe lên mà tới, rơi vào Mạc Băng bên cạnh, hai mắt như được nhìn chăm chú tiểu Ngọc, lẫn nhau bốn mắt nhìn nhau, sản sinh một loại không hề có một tiếng động chống lại.

Tiểu Ngọc hai mắt rất quý dị, có thể hấp dẫn tu sĩ thần hồn, khiến người ta mê muội đi vào.

Mộ Phong hai mắt thâm thúy, hình như có sương mù dày đặc, khiến người ta khó có thể nhòm ngó.

Hứa nghị hơi kinh ngạc, hắn biết rõ tiểu Ngọc năng lực, coi như là người tu chân đều rất khó chống đối tiểu Ngọc hai mắt, ai muốn nhưng không làm gì được Mộ Phong, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Mị mắt tà đồng

Mạc Băng đôi mi thanh tú triển khai, lạnh lùng nhìn Hứa Nghị, đáy mắt có ánh kiếm ờ hiện ra. ↗

Hứa Nghị có cảm giác, tăng mạnh tâm linh phòng ngự, trong đan điền Kim Đan chấn động, thả ra đáng sợ gọn sóng.

Sơn Hà Điện đệ tử mấy ngàn, nếu muốn trở thành đệ tử nòng cốt, phải có đủ sinh đan cảnh giới thực lực tu vi, đây là cứng nhắc tiêu chuẩn, không thể

thay đổi.

Tu chân ngũ cảnh giới phân biệt là loại linh cảnh giới, tụ đỉnh cảnh giới, sinh đan cảnh giới, Hồn Ấn cảnh giới cùng hóa anh cảnh giới, đi vào loại linh cảnh giới Già Phương có thể coi là người tu chân, tiến vào sinh đan cảnh giới, ở trong người ngưng tụ Kim Đan Già, liền có thể trở thành là Sơn Hà Điện đệ tử nòng cốt.

Hứa Nghị cùng Mạc Băng đều là sinh đan cảnh giới, chỉ có điều Hứa Nghị so với Mạc Băng sớm mấy năm liền đi vào cảnh giới này, thực lực tu vi càng sâu.

Dĩ vãng, Mạc Băng rất ít chủ động trên chọc Hứa Nghị, nhiều nhất cho hắn một điểm sắc mặt nhìn, nguyên nhân là có kiêng kỵ.

Bây giờ, Mạc Băng thái độ chuyển biến, càng tới cửa vấn tội, đây là Hứa Nghị làm sao cũng không hề nghĩ tới.

"Xem ra gần đây Mạc sư muội thực lực là có rõ ràng tăng lên, lá gan biến lớn hơn không ít a."

"Hứa sư huynh nói lời này, là chuẩn bị chịu nhận lỗi?"

Hứa Nghị nghiêm mặt, quát lớn nói: "Làm càn! Có như ngươi vậy cùng sư huynh nói chuyện sao?"

Mạc Băng cười lạnh nói: "Tự tiện xông vào ta động phủ còn nói năng lỗ mãng, ngươi thật sự cho rằng ta không dám dạy huấn ngươi?"

Hứa Nghị cười giận dữ nói: "Giáo huấn ta? Ngươi còn không tư cách kia."

"Thử một chút chẳng phải sẽ biết?"

Mạc Băng lóe lên mà tới, sắc mặt hờ hững, tay phải nhẹ nhàng vung vẩy, tinh tế ngọc chuông nổi lên hào quang màu vàng kim nhạt, ngưng tụ thành một đạo vài thước đại núi cao, hướng về Hứa Nghị ngực bay đi.

"Chỉ là núi cao ần có thể làm khó dễ được ta?"

Hứa Nghị một quyền đánh ra, va chạm ở núi cao bên trên, mạnh mẽ sức mạnh Khai Sơn nứt nhạc, trực tiếp đem núi cao đánh nổ, khuếch tán sóng trùng kích chấn động đến mức thân thể hắn lay động, trên mặt lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Mạc Băng bấm tay gãy liên tục, từng toà từng toà núi cao đón gió căng phồng lên, từ ban đầu vài thước to nhỏ, đến lúc sau mấy trăm trọng to nhỏ, nhìn ra quan chiến người ngờ ngác biến sắc.

Hứa Nghị rít gào, thân thể Như Liệp Báo bắn lên, song quyền đỏ đậm óng ánh, giống như hai cái quả cầu lửa, mỗi một quyền đều có thể đánh nổ một ngọn núi cao, nhưng cũng ngăn cản không được Mạc Băng công kích.

Mộ Phong trùng mắt tiểu Ngọc, tâm thần đang chậm chậm nắm chặt.

Tiểu Ngọc ánh mắt lộ ra yêu mị lực lượng, vẫn đục đáy mắt hiện ra một cái bóng mờ, lúc ẩn lúc hiện, biến hoá thất thường.

Mộ Phong nhìn cái bóng mờ kia, mơ hồ cảm giác có tâm thần lay động dấu vết, cũng không biết là nguyên nhân gì, chỉ cần tâm thần ý thức xuất hiện gọn sóng, sẽ có một luồng không tên lực lượng để hắn trong nháy mắt tỉnh táo.

Đây là Mộ Phong tự thân ẩn giấu bí mật, hắn vẫn không thể nào hiểu được, nhưng hắn biết tất cả những thứ này đều cùng mình đột nhiên lành bệnh có quan hệ, cái kia trong đó khẳng định ẩn giấu môn đồ gì.

Tiểu Ngọc ngũ quan thanh tú, mặc dù mới mười ba tuổi, thế nhưng nàng so với bạn cùng lứa tuổi muốn thành thực một ít, chỉ vì nàng nắm giữ một đôi đặc thù con mắt.

Mạc Băng cùng Hứa Nghị giao chiến rất kịch liệt, Mộ Phong cùng tiểu Ngọc trong lúc đó chiến đấu nhưng yên tĩnh không hề có một tiếng động, hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

Một bước bước ra, Mộ Phong hướng về tiểu Ngọc áp sát, ánh mắt khóa chặt hai mắt của nàng, hấp dẫn lấy nàng tất cả tâm thần.

Tiểu Ngọc hơi loáng một cái, hướng lùi về sau đi, trước sau cùng Mộ Phong duy trì nguyên lai khoảng cách.

"Trên người ngươi đến cùng từng đã xảy ra chuyện gì?"

Tiểu Ngọc tựa hồ từ trên người Mộ Phong nhìn ra gì đó, nhưng lại nhìn không rõ ràng, trong lòng tràn ngập tò mò.

Mộ Phong không trả lời mà hỏi lại nói: "Nghe nói có mấy người trời sinh liền ỷ có thần kỳ năng lực, ngươi đôi mắt này không biết có thể nhìn thấy những thứ gì?"

Tiểu Ngọc cau mày nói: "Ta có thể trả lời ngươi, thế nhưng ngươi cũng đến trả lời ta vừa nãy cái kia vấn đề."

Mộ Phong cười nói: "Không thành vấn đề, nói đi, ngươi đôi mắt này đến cùng là lai lịch ra sao?"

Tiểu Ngọc nói: "Mị mắt tà đồng, có thể nhìn thấy rất nhiều thứ. Ngươi mới mười tuổi, nhưng ta nhưng từ trên người ngươi nhìn thấy chú oán khí, đến cùng ngươi đã từng gặp cái gì sự tình?"

Mộ Phong kinh nghi nói: "Chú oán khí?"

Tiểu Ngọc nói: "Rất khủng bố chú oán khí, cường thịnh đến để người không thể nào tưởng tượng được hoàn cảnh."

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Lẽ nào này cùng bệnh tình của ta có quan hệ? Ta vừa sinh ra liền ma bệnh quán quanh người, vẫn chống được tám tuổi mới đột nhiên giải thoát, chẳng lẽ là có người ở nguyên rủa ta?"

"Nếu như là nguyên rủa, ngươi có thể sống sót, tuyệt đối là cái kỳ tích."

"Mặc kệ là cái gì, cái kia đều đã trở thành quá khứ."

Tiểu Ngọc cười quỷ nói: "Cái kia cũng chưa qua đi, ngươi này một đời đều không thể thoát khỏi nó bóng tối."

Mộ Phong cười lạnh nói: "Nếu như đây là tâm lý của ngươi chiến thuật..."

Tiểu Ngọc đánh gãy Mộ Phong, rất khẳng định nói: "Ta vị trí nói hoàn toàn là thật, trên người ngươi chú oán khí là ta nhìn không thấu được ngươi nguyên nhân chủ yếu. Nếu như ngươi muốn biết quá khứ chuyện gì xảy ra, có thể cùng ta hợp tác, ta mị mắt tà đồng có thể giúp được ngươi."

Mộ Phong tâm thần hơi chấn động, tiểu Ngọc nói như vậy gây nên hấn hoài nghi.

Mộ Phong từ nhỏ ma bệnh quán quanh người, phụ thân lại không chịu nói rõ, trong này khẳng định có duyên cớ, cần chính hấn đi làm rõ.

Tiểu Ngọc trời sinh mị mắt tà đồng, đây là một loại thể chất đặc thù, hai mắt có thể nhìn thấu thường người không thể nhìn thấy rất nhiều thứ, đôi này : chuyện này đối với Mộ Phong tới nói quả thật có trợ giúp, nhưng hấn không thể phản bội Mạc Băng.

Trước mắt, tiểu Ngọc cùng Mộ Phong nằm ở đối địch trận doanh, tiểu Ngọc nỗ lực chọn dùng phương pháp này lôi kéo Mộ Phong, nhưng cũng gặp phải Mộ Phong từ chối.

"Đạo bất đồng, không gặp nhau."

Mộ Phong nhún mũi chân, thân pháp như điện, hướng về tiểu Ngọc khởi xướng công kích.

Tiểu Ngọc hai mắt đập dòn vì ba, đem Mộ Phong nhất cử nhất động nhìn ra rõ ràng, dưới chân tùy ý xoay một cái, liền tách ra Mộ Phong công kích.

Mộ Phong lưu ý tiểu Ngọc ánh mắt biến hóa, từ Trung nhìn ra một vài thứ, biết tiểu Ngọc hai mắt nắm giữ tương tự với Thiên nhân thông thần lực, bất kỳ chiêu thức ở trong mắt nàng đều sẽ biến chậm phóng to, sơ hở trăm chỗ.

Nhằm vào tình huống như thế, Mộ Phong tiến công do nhanh mà chậm, này liền khiến cho tiểu Ngọc mị mắt tà đồng phát huy không được nên có năng lực.

"Ngươi đúng là rất thông minh a, chỉ là như thế chậm tốc độ, có thể đối với ta tạo thành uy hiếp gì?"

Tiểu Ngọc khoe môi vênh lên, nắm giữ mị mắt tà đồng nàng, có Tiên thiên bất bại ưu thế.

Mộ Phong lạnh nhạt nói: "Nếu không tạo thành được uy hiếp, ngươi cần gì phải lưu ý?"

Tay phải chậm rãi Tiễn đi, chậm như ốc sên, trong lòng bàn tay nhưng ẩn chứa đáng sợ gọn sóng.

Tiểu Ngọc khẽ cười một tiếng, dưới chân Như Xuyên Hoa Hồ Điệp, tinh tế bóng người phiêu Nhược Phong như, cũng không cho Mộ Phong tới gần cơ hội.

Mộ Phong không có thời gian để ý, vẫn ung dung thông thả, ánh mắt mật thiết lưu ý tiểu Ngọc di động dấu vết.

Khởi đầu, tiểu Ngọc còn có chút cảnh giác, có thể nhìn thấy Mộ Phong vẫn ta ngày xưa, loại kia chậm như ốc sên khôi hài đáng ghét, trong lòng liền thả lỏng cảnh giác.

Mười ba tuổi tiểu Ngọc chính là yêu thích biểu hiện tuổi, nhẹ nhàng cấp tốc thân pháp nhìn qua phiêu dật kỳ ảo, có loại không nói ra được mỹ.

Loại kia di động khác nào Hồ Điệp bay tán loạn, tình cờ cũng sẽ có xoay người tư thế.

Mộ Phong một mực chờ đợi chờ cơ hội, ở kiên trì quan tâm sau một hồi, rốt cục thừa dịp tiểu Ngọc xoay người thời khắc, sử dụng tới thanh thiên vô ảnh quyết.

Không tên ngự cơ trong nháy mắt bao phủ tiểu Ngọc tâm linh, làm cho nàng nhất thời thức tỉnh, trở tay vung ra một đao, hình cung đao cương uyển Như Thần Long Bài Vĩ, khiến cho người khó để phòng ngự.

Mộ Phong khoe miệng khê nhếch, tay phải một quyền vung ra, gào thét chân cương Như phá nát Lưu Tinh, ẩn chứa mạnh mẽ lực xung kích, trong nháy mắt va nát tiểu Ngọc đao cương, đánh cho nàng bắn ra mà ra.

Mộ Phong Như Ảnh Tùy Hình, trước sau ở vào tiểu Ngọc phía sau, làm cho nàng không thấy mình, mị mắt tà đồng liền không có tác dụng.

Mặt ngọc nhỏ trên lộ ra ảo não tình, trong tay sắc bén đoàn đao lẫn lộn xoay tròn, chói tai ánh đao phân chém bát phương, nỗ lực ngăn cản Mộ Phong tới gần.

Tiểu Ngọc thực lực tu vi để Mộ Phong có chút giật mình, hai người đều là hóa cương cảnh giới, thể nhưng tiểu Ngọc trong cơ thể khí tuyến số lượng rõ ràng cao hơn gấp đôi, đã ngưng tụ ra tám cái khí tuyến, chân cương vận chuyển tốc độ nhanh chóng, Mộ Phong căn bản là không có cách so với.

Tiểu Ngọc có thể bất cứ lúc nào xung kích loại linh cảnh giới, nhưng nàng nhưng vẫn ở áp chế, nàng muốn ngưng tụ ra thứ chín cái khí tuyến, đạt đến cảnh giới này cực hạn sau khi, lại đi vào loại linh cảnh giới.

Đây là một thiên tài cấp thiếu nữ khác, nắm giữ trời sinh mị mắt tà đồng, một khi trưởng thành, sẽ là một rất đáng sợ đối thủ.

Mộ Phong thanh thiên vô ảnh quyết nhanh đến mức khiến người ta khó có thể lý giải được, hoàn toàn khóa chặt tiểu Ngọc, tùy ý nàng làm sao xoay người, làm sao né tránh, trước sau không thể thoát khỏi Mộ Phong đi theo.

Càng quan trọng chính là Mộ Phong nắm đầm nặng như Thái Sơn, một quyền so với một quyền lợi hại, mỗi một lần nắm đầm cùng đao cương gặp gỡ, vỡ vụn đều là đao cương, bị đánh bay đều là tiểu Ngọc.

Kết quả như thế để tiểu Ngọc rất là phiền muộn, nàng căn bản không hề nghĩ tới, Mộ Phong sức chiến đấu kinh người kinh người như vậy.

"Đao pháp không sai, thể nhưng nên kết thúc."

Mộ Phong bướng bỉnh âm thanh lộ ra mấy phần chế nhạo, đột nhiên sử dụng tới Hồ Vương thần quyền, gào thét quyền phong xé rách hư không, như hổ gầm sơn dã, tứ phương khiếp sợ.

Một khắc đó, tiểu Ngọc gào lên đau đớn một tiếng, trong tay đoàn đao vỡ vụn, cả người bay ngang trăm trượng, trong miệng máu tươi như mưa.

Mộ Phong chỉ dùng ba phần kính, nhưng Hồ Vương thần quyền uy lực thực tại kinh người, đánh cho tiểu Ngọc trọng thương ngã xuống đất, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

Hứa Nghị nghe được tiểu Ngọc kêu thảm thiết, cảm thấy cực kỳ giật mình.

"Đáng chết, ta nhiều không được người."

Hứa Nghị hướng về phía Mộ Phong rút gào, Mạc Băng nhưng lãnh đạm nói: "Người vẫn là cố một hồi chính mình đi."

Cong ngón tay búng một cái, ánh kiếm trùng thiên, Mạc Băng triển khai chính diện giao phong, kiếm khí bén nhọn cắn nát hư không, hóa thành hữu hình chi kiếm, từng đạo từng đạo linh văn ở trên thân kiếm hiện ra, ẩn chứa khủng bố thần uy, hướng về Hứa Nghị chém bổ xuống đầu.

Hứa Nghị ánh mắt dữ tợn, trong miệng hét giận dữ rung trời, ở kiếm kia mang tới gần thời khắc, đột nhiên lấy ra một mặt cờ xí, đón gió phóng to mấy chục lần, vung vẩy trong lúc đó trời long đất lở, sơn hà phá nát.

Mạc Băng bị biến cố đột nhiên xuất hiện kinh sợ thối lui, ác liệt ánh kiếm bị trong nháy mắt đánh nát, hóa thành đầy trời Lưu Vân.

Cái kia diện cờ xí rất đáng sợ, toàn thân trải rộng hoa văn, mặt cờ bên trên có một to lớn đầu lâu, đón gió phóng to mấy chục lần, trời nổi ở giữa không trung, thả ra tà ác âm u khí thể khủng bố.

"Linh khí."

Mạc Băng hai mắt hí lại, sắc mặt trở nên nghiêm túc hồi lâu.

Hứa Nghị cười như điên nói: "Chính là linh khí, người không nghĩ tới sao?"

Mạc Băng hừ nói: "Có gì đặc biệt, này lại không phải người luyện chế linh khí."

Hứa Nghị đặc ý nói: "Là (vâng, đúng) ai luyện chế không trọng yếu, trọng yếu chính là ngày hôm nay cuộc chiến, người chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ."

Linh khí ở tay, Hứa Nghị tự tin tăng nhiều, trước đây Mạc Băng đạt được ưu thế, trong khoảnh khắc liền không còn sót lại chút gì.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Rất nhiều điểm đáng ngờ

"Thật tà ác linh khí, người đến từ đâu?"

Mộ Phong kích thương tiểu Ngọc sau, đi tới Mạc Băng phụ cận, mắt nhỏ đánh giá cái kia điện cờ đầu lâu.

Hứa Nghị hừ nói: "Khí không chính tà, then chốt là sử dụng người. Đây là tiểu Ngọc ở nộ giang phụ cận phát hiện linh khí, đã sớm bị ta tế luyện dung hợp, trở thành binh khí của ta. Người không muốn tự rước lấy nhục, liền ngoan ngoãn chịu thua, chịu nhận lỗi, khẩn cầu ta lượng giải."

Mạc Băng cười lạnh nói: "Ngông cuồng, người cho rằng có linh khí ở tay, ta liền không làm gì được người?"

Mạc Băng lấy ra Giao Long chùy, vung vẩy trong lúc đó Quang Hoa diệu thiên, một cái to lớn Giao Long từ trên chùy thủ bay ra, hướng về cái kia đầu lâu phóng đi.

Hứa Nghị cả kinh, vội vã múa cờ đầu lâu, song phương ở giữa không trung triển khai kịch liệt giao chiến, đánh cho đất trời tối tăm, đã kinh động toàn bộ Sơn Hà Điện.

Giao Long chùy là linh Binh, cờ đầu lâu là linh khí, hai người nằm ở cùng một cấp bậc, nhưng cũng có đẳng cấp cao thấp sai biệt.

Hứa Nghị kinh nộ cực kỳ, bản coi chính mình có linh khí ở tay, trận chiến này nắm chắc, ai muốn Mạc Băng dĩ nhiên sẽ có linh Binh, mà áp chế gắt gao trong tay linh khí, điều này làm cho hắn tức giận đến thổ huyết.

Mạc Băng tiến công cấp tốc ác liệt, trình độ như thế này giao chiến miễn không được muốn kinh động Sơn Hà Điện cao tầng, sau đó bọn họ nhất định sẽ nhúng tay hỏi đến.

Mạc Băng dự định ở sơn chủ đứng ra trước đánh bại Hứa Nghị, cho hắn một bài học, để hắn rõ ràng chính mình không phải là hắn có thể trêu chọc người.

To lớn Giao Long cùng đầu lâu ở giữa không trung va chạm, Giao Long giương trảo, Khô Lâu thôn vãn, người tới ta đi, hồ không cùng tồn tại.

Mạc Băng gần đây tu vi tăng nhiều, tu luyện sơn hà đại địa quyết, đã đuổi theo cũng vượt qua Hứa Nghị, thêm vào Giao Long chùy lực ép cờ đầu lâu, trận chiến này ngành vững vàng mãnh binh, Hứa Nghị bị thiệt lớn.

Linh Binh thiện chiến, linh khí khó lường.

Mạc Băng kiếm khí kết hợp Giao Long chùy, bùng nổ ra nhuệ không mà khí uy lực.

Hứa Nghị cờ đầu lâu tà ác cực kỳ, quỷ dị âm u, ở Giao Long chùy dưới áp chế liên tục bại lui, cuối cùng Giao Long vỗ nát Khô Lâu, chùy thủ chặt đứt cờ xí, điều này làm cho Hứa Nghị gặp đòn nghiêm trọng.

Xem trong tay cắt thành hai đoạn cờ đầu lâu, Hứa Nghị sắc mặt dữ tợn, giận dữ hét: "Mạc Băng, người dám hủy ta linh khí, ta nhiều không được người."

Mạc Băng lãnh đạm nói: "Được làm vua thua làm giặc, người đã mất đi nói lời hung ác tư cách. Nhường ra từ một động, ta có thể tha cho người một lần, bằng không. . . Hạnh. . ."

"Muốn mưu đoạt ta động phủ, người đây là nằm mơ."

Hứa Nghị bị thương không nhẹ, nhưng cũng không lùi một phân, bởi vì chuyện này quan hân vinh dự.

Phụ cận, quan chiến người tất cả đều sững sờ không nói gì, đại gia đều nhất trí coi trọng Hứa Nghị, nhận định hắn tất thắng không thể nghi ngờ, ai muốn cuối cùng thắng người nhưng là Mạc Băng.

"Các người làm gì, gả nhà bôi mặt đá nhau, quả thực Hồ Nháo."

Một âm thanh vang dội vang lên, Tam sư huynh Trương Đại (mở lớn) hoan xuất hiện ở từ một động phụ cận.

Mạc Băng thu hồi Giao Long chùy, thi lễ nói: "Xin chào Trương sư huynh, Tiền đoàn tháng ngày ta ra ngoài có việc, hấn xông vào ta tử thần động, còn nói năng lỗ mẫn, ngày hôm nay ta đến đòi một lời giải thích..."

Trương Đại (mở lớn) hoan nói: "Được rồi, sư phụ lên tiếng, việc này đến đó vì thế. Đầu là tử son môn hạ, làm đoàn kết nhất trí, ngày sau không thể lại xảy ra chuyện như vậy."

Mạc Băng đáp một tiếng, lời kéo Mộ Phong nhẹ nhàng đi, không để ý tới cái kia một mặt tức giận Hứa Nghị.

Lần này song phương đại chiến, Hứa Nghị không chỉ có mất mặt mũi, còn bị Mạc Băng vượt qua, trở thành đệ tử nòng cốt Trung lót đáy người.

Trương Đại (mở lớn) hoan nhìn Hứa Nghị, an ủi: "Một chút thất bại cũng là chuyện tốt, chỉ ít để người biết, nàng đã vượt qua người, như vậy có thể gây nên người Đầu chỉ."

Hứa Nghị cắn răng nói: "Ta sẽ không để cho nàng đi ở phía trước ta, ta nhất định phải đem nàng giẫm xuống!"

Trương Đại (mở lớn) hoan khích lệ nói: "Cố lên, ta yêu quý người."

Mạc Băng trở lại tử thần động, đem vừa nãy tất cả nói cho La Lan.

"Sư tỷ làm ra đẹp đẽ, nên hảo hảo giáo huấn một hồi cái kia Hứa Nghị, miễn cho hấn tự cho là, không coi ai ra gì."

La Lan phấn chấn cực kỳ, có vẻ hết sức cao hứng.

Mộ Phong lặng lẽ mà ngồi ở một bên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo đáng yêu mỉm cười.

"Hảo hảo chăm chỉ tu luyện, ta phỏng chừng Hứa Nghị sẽ không giảng hoà, các người phải có chuẩn bị. Đặc biệt Mộ Phong, lần này người đánh bại tiểu Ngọc, nàng chắc chắn sẽ không chịu phục."

Đường về trên đường, Mạc Băng cẩn thận hỏi dò Mộ Phong cùng tiểu Ngọc trong lúc đó một trận chiến, đối với cái kia nắm giữ mị mắt tà đồng tiểu Ngọc vô cùng lưu ý.

Vậy cũng là hiếm thấy trên đời thể chất đặc thù, đi theo Hứa Nghị bên người có chút oan ức, nhưng tiểu Ngọc loại kia nhìn thấu tất cả năng lực lại khiến người ta không thích, bởi vì thể nhân đều có bí mật, không muốn bị người nhìn thấu chính mình.

"Tỷ tỷ yên tâm, bản về sức chiến đấu, nàng không bằng ta."

Mộ Phong rất tự tin, trận chiến ngày hôm nay hấn vẹn vẹn vận dụng ba phần thực lực, liền ung dung thắng lợi.

"Không nên khinh địch, hảo hảo nỗ lực, sớm ngày đi vào loại linh cảnh giới, người là có thể mượn Tụ Linh trận đến nhanh chóng tăng cao thực lực."

Mạc Băng căn dặn hai câu, lập tức rời đi nơi đó.

La Lan lời kéo Mộ Phong hỏi hết đồng tới tây, cẩn thận hiểu rõ chiến đấu chi tiết nhỏ, khi biết tiểu Ngọc nắm giữ mị mắt tà đồng sau, trên mặt lộ ra nghi hoặc tình.

"Tiểu Ngọc tình huống đó, Sơn Hà Điện sao quên, này không có đạo lý a?"

Mộ Phong nghe vậy cũng rơi vào trầm tư, tiểu Ngọc tiến vào Sơn Hà Điện thời gian nên ở Mộ Phong trước, mặc dù là đi theo Hứa Nghị bên người, nhưng thường ngày cũng chưa từng cấm kỵ quá ai, sao không bị phát hiện?

Tiền một lần ở Tử Hà điện, tử son một mạch son chủ liền gặp tiểu Ngọc, lấy son chủ tu vi cảnh giới, sao lại không nhìn ra tiểu Ngọc thể chất đặc thù?

Sơn Hà Điện tuy rằng có mấy ngàn đệ tử, nhưng chân chính người kiệt xuất không đủ một phần trăm, Tiền một lần Liễu Y Y xuất hiện, gây nên chín vị son chủ cướp giật, liền nói rõ tất cả, dùng cái gì tiểu Ngọc nhưng không người hỏi thăm?

Mộ Phong càng nghĩ càng thấy đến không đúng, xem ra này tiểu Ngọc trên người tất nhiên ẩn giấu đi một ít chuyện.

Gặp Y Y tỷ sau, Mộ Phong đã xong không lo lắng, bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

La Lan cũng ở nắm chặt tăng cao thực lực, nàng cũng không muốn bị Mộ Phong đạt đến chính mình.

Hứa Nghị từ khi thua ở Mạc Băng thủ hạ, liền rất ít lại hiện thân nữa, kể cả tiểu Ngọc cũng không gặp tung tích.

Rất nhiều người đều cho rằng Hứa Nghị sẽ vội vã báo thù, có thể chờ mãi, chờ đến kết quả lại làm cho người giật nảy cả mình.

Hứa Nghị càng rời đi Sơn Hà Điện, cái đầu Huyền Hòa Giáo, vậy cũng là Thương Châu địa giới trên nhất lưu tu chân đại phái, nắm giữ môn đồ mấy vạn người, quy mô so với Sơn Hà Điện lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Mạc Băng nghe được tin tức này thì, sắc mặt trở nên hơi âm trầm.

"Hắn có thể đi vào Huyền Hòa Giáo, làm gì còn muốn đến Sơn Hà Điện bá sư, này chẳng phải là làm điều thừa?"

Sơn Hà Điện trận pháp tuy rằng có tiếng, nhưng dù sao cũng là nhị lưu tu chân môn phái, căn bản là không có cách cùng nhất lưu tu chân môn phái so với.

Mộ Phong nói: "Hay là thua ở tỷ tỷ trong tay, trong lòng bị kích thích, vì lẽ đó chạy đến Huyền Hòa Giáo đi, lấy tu vi của hắn cảnh giới muốn hỗn cái đệ tử bình thường, phỏng chừng cũng không phải việc khó gì."

Mạc Băng lắc đầu nói: "Nếu như chỉ là đệ tử bình thường, Hứa Nghị chắc chắn sẽ không đi, hắn khẳng định có một loại nào đó con đường hoặc là quan hệ, mới có thể đi vào Huyền Hòa Giáo, đồng thời thân phận không thấp."

La Lan nói: "Quản hắn, hiện tại hắn đã rời đi, phỏng chừng không bao lâu nữa, hắn liền đem nơi này hết thảy đều đã quên, sư tỷ hà tất lo lắng?"

Mạc Băng nói: "Hứa Nghị cũng không phải là lòng dạ rộng rãi người, chúng ta không thể xem thường. Nộ giang bên kia, trước phong ba đã bình tĩnh, trong ngắn hạn sẽ không có đại sự gì, chúng ta liền chăm chỉ tu luyện, tăng cao thực lực mới là then chốt."

Mộ Phong bắt đầu ngưng tụ thứ năm khí tuyến, độ khó so với ngưng tụ thứ tư khí tuyến muốn dễ dàng một chút, từ đan điền bắt đầu, trải rộng toàn thân 360 nơi huyết đạo, tiêu hao hắn thời gian nửa tháng mới hoàn thành.

Sau lần đó, Mộ Phong ban ngày ở tử thần trong động tu luyện sơn hà đại địa quyết, buổi tối ở ngoài động tu luyện Thiên Tinh Thần Quyết, hai loại công pháp hỗ trợ lẫn nhau, để thực lực của hắn không ngừng tăng lên.

Đồng thời, Mộ Phong cũng sẽ lấy sạch nghiên cứu Tự Linh trận đồ, lĩnh ngộ bốn tầng Tự Linh trận, năm tầng Tự Linh trận xây dựng yếu lĩnh.

Chiêu thức phương diện, bộ kia Vô Danh quyền pháp Mộ Phong đã toàn bộ luyện thành, tổng cộng Cửu chiêu, uy lực tuyệt luân, tất cả đều cùng thú dữ có quan hệ, Mộ Phong vì nó gọi là thú vương thần quyền.

Thân pháp phương diện, thanh thiên vô ảnh quyết cấp tốc cực kỳ, trùng ở lĩnh hội, phương diện này Mộ Phong hết sức xuất sắc.

Ngoài ra, Mộ Phong còn có thể một bộ kiếm pháp, xuất từ cách sơn đình, cùng cái kia trong lòng bàn tay thần bí Hắc Vũ có mật thiết quan hệ.

Bộ kiếm pháp kia bá đạo vô cùng, từng đánh bại Liễu Gia truyền thừa vô thượng thương pháp, đáng tiếc Mộ Phong tạm thời còn không biết kiếm pháp lai lịch.

Đây chính là Mộ Phong một thân sở học, quyền pháp, kiếm pháp, thân pháp, cộng thêm hai bộ công pháp, tất cả đều là thượng thừa chi học.

Bình tĩnh thời gian trôi mau trôi qua, bất tri bất giác, Mộ Phong đi tới Sơn Hà Điện đã một năm.

Mười một tuổi hắn lại cao lớn lên rất nhiều, tuy rằng còn ở vào hóa cương cảnh giới, nhưng cũng đã ngưng tụ ra bảy cái khí tuyến, ở toàn thân 360 nơi trong huyết đạo tạo thành một toà hai tầng bảy tuyến Kim Tự Tháp, thực lực tổng hợp tăng lên mười lần.

Một năm này, biến hóa to lớn nhất không phải Mộ Phong, mà là Liễu Y Y cùng Mạc Băng.

Hai nữ chênh lệch cảnh giới khá lớn, có thể tu luyện tiến độ nhưng đồng dạng kinh người.

Mạc Băng rất biết điều, Liễu Y Y thì lại trở thành vô số đệ tử trà dư tửu hậu đàm luận đề tài.

Mười ba tuổi Liễu Y Y đã hơi có mỹ nhân khí chất, tuy rằng còn có chút non nớt, nhưng cũng đáng ngọc yêu kiều, ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần, khí chất cao quý, này cùng nàng tu luyện cửu thiên thần hoàng quyết có mật thiết quan hệ.

Mạc Băng rất ít ra ngoài, nhưng khí chất có biến hoá rất lớn, tu vi từ sinh đan cảnh giới đi vào Hồn Ẩn cảnh giới, bước vào cao thủ hàng ngũ.

Mộ Phong đã ở trong người xây dựng hai tầng Tự Linh trận, tuy rằng chỉ có thể phát huy ra Tự Nguyên trận hiệu quả, thế nhưng hai tầng so với một tầng tốc độ chỉ ít tăng lên bốn lần.

Kết hợp Mộ Phong trước mắt thực lực tu vi, có thể càng tốt hơn vì hắn cung cấp trợ giúp.

Loáng một cái tháng ba, Mộ Phong thành công ngưng tụ thứ tám cái khí tuyến, cũng tiếp tục tiến lên.

Từ hóa cương cảnh giới đi vào loại linh cảnh giới, tiêu chuẩn thấp nhất là trong đan điền có bốn cái khí tuyến, không đạt tới này một tiêu chuẩn, liền không cách nào xung kích loại linh cảnh giới.

Chân chính ngưng tụ ra chín cái khí tuyến mới xung kích loại linh cảnh giới thiên tài, đối lập vẫn là rất hiếm thấy, Mộ Phong ngay ở hướng về cái kia một mục tiêu bước vào.

Bốn tháng sau, Mộ Phong thành công ngưng tụ ra thứ chín cái khí tuyền, đạt đến cảnh giới này cực hạn, nhưng hắn cũng không có định chỉ đi tới, mà là đang tiếp tục luyện kế.

Y theo Thiên Tinh Thần Quyết ghi chép, hóa cương cảnh giới cực hạn cũng không phải là chín cái khí tuyền, mà là mười cái khí tuyền, đây là Thiên Tinh Thần Quyết vượt qua những công pháp khác một đại đặc sắc.

Chín cái khí tuyền đối ứng Mộ Phong trong cơ thể Kim Tự Tháp cũng không hoàn chỉnh, mà mười cái khí tuyền lại được thật tạo thành ba tầng thập tuyền Kim Tự Tháp, đó mới là hoàn mỹ không một tí vết cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Bảy màu cánh cửa

Mộ Phong sở học lấy Thiên Tinh Thần Quyết làm căn bản, liên quan đến toàn thân 360 nơi huyết đạo, cùng với quanh thân kinh mạch, có thể gánh chịu cái khác tất cả công pháp, Thần Thông, tuyệt kỹ, đây là có một không hai, độc nhất vô nhị sự tình.

Muốn muốn tu luyện đến hóa cương cảnh giới cực hạn, đó là rất chuyện khó khăn.

Mộ Phong đang ngưng tụ ra thứ chín cái khí tuyền sau, kéo dài tu luyện bốn tháng, vẫn không cách nào ngưng tụ ra thứ mười cái khí tuyền, điều này làm cho việc tu luyện của hắn rơi vào bình cảnh.

Cẩn thận phân tích, Mộ Phong quyết định tái tạo căn cơ, từ tụ khí cảnh giới bắt đầu, sau đó là Ngưng Nguyên Cảnh Giới, trước đem phía trước hai cái cơ sở cảnh giới tu luyện tới cực hạn, sau đó tiến thêm một bước nữa hoàn thiện hóa cương cảnh giới.

Quá trình này tiêu hao Mộ Phong mười ngày, đối với hắn đến tiếp sau tu luyện có cực kì trọng yếu ảnh hưởng.

Còn không đủ một tháng Mộ Phong liền thập hai tuổi, cũng không biết tại sao, mấy ngày nay Mộ Phong luôn tâm thần không yên, luôn cảm giác có chuyện gì muốn phát sinh.

La Lan cảm thấy được Mộ Phong dị dạng, hỏi: "Ngươi làm sao?"

Mộ Phong vẻ mặt đau khổ, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, chính là tâm tình buồn bực, tình không xuống tâm."

La Lan an ủi: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, muốn không nhìn tới xem ngươi Y Y tỷ, hảo hảo buông lỏng một chút."

"Cái này..."

Mộ Phong có chút động lòng, đang lo lắng làm sao trả lời thời khắc, Mạc Băng xuất hiện.

"Ngươi hiện ở tâm thần bất định, đi ra ngoài đi một chút cũng được, thuận tiện ta cũng muốn đi Vân Sơn nhìn."

Mạc Băng đã mở miệng, Mộ Phong tự nhiên không có ý kiến, hai người cùng đi tới Vân Sơn.

"Ngươi luôn luôn rất trầm tĩnh, hiện tại làm sao trở nên tâm thần hoảng hốt, buồn bực bất an?"

Mộ Phong chính mình cũng không hiểu, mấy ngày nay loại kia buồn bực cảm giác càng ngày càng mạnh, căn bản không bị hắn khống chế.

"Ta không nói ra được, cảm giác lại như là mất đi vật rất trọng yếu, buồn bực, không muốn, oán hận, dễ tức giận, nói chung rất khó chịu."

Mạc Băng nghe vậy không hỏi thêm nữa, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, mang theo hắn đi tới Vân Sơn, nhìn thấy Liễu Y Y.

Mười bốn tuổi Liễu Y Y một thân quần màu lục, cao gầy tinh tế, có tính xảo dung mạo tuyệt mỹ, tao nhã hào hoa phú quý khí chất, Như phượng hoàng con Lãng Không, khinh thường thiên hạ.

Mộ Phong đã có vài nguyệt chưa từng thấy Y Y tỷ, lần này gặp mặt mới đột nhiên phát hiện, Y Y tỷ lớn rồi, biến đẹp đẽ.

"Phong đệ..."

Liều Y Y rất cao hứng, cất bước trong lúc đó liền xuất hiện ở Mộ Phong bên người, tu vi cảnh giới tương đương kinh người.

"Y Y tỷ."

Mộ Phong nắm chặt Liều Y Y Ngọc nộn tay nhỏ, trên mặt lộ ra nụ cười, tâm tình rõ ràng chuyển biến tốt một chút.

"Đánh toán lúc nào xung kích loại linh cảnh giới a?"

"Qua một thời gian ngắn đi, mấy ngày nay tâm tình buồn bức, không biết là làm sao."

Liều Y Y trong mắt lộ ra thân thiết vẻ, hỏi: "Làm sao?"

Mộ Phong lời kéo Liều Y Y tay, đơn giản giảng giải một hồi mấy ngày nay tâm tình biến hóa.

Mạc Băng nhìn Liều Y Y, trong ánh mắt lộ ra kinh diễm, không chỉ là bởi vì Liều Y Y cái kia xuất sắc khuôn mặt đẹp, càng quan trọng chính là Liều Y Y đến nay đều còn đứng lại khi trông linh cảnh giới, tựa hồ đang hết sức áp chế, muốn ở cái kia một trên cảnh giới đạt đến Đại viên mãn, thậm chí là đột phá.

Liều Y Y cảm nhận được Mạc Băng ánh mắt, ngẩng đầu hướng về nàng cười cợt.

"Mạc tỷ tỷ tốc độ tu luyện thực sự là làm người thần phục."

Mạc Băng lại cười nói: "Việc tu luyện của người thiên phú cùng tiềm chất cũng làm cho ta kinh ngạc."

Hai nữ bởi vì Mộ Phong nguyên nhân, quan hệ luôn luôn tốt hơn.

"Mạc tỷ tỷ quá khen, chúng ta đi trong động tán gẫu đi."

Lôi kéo Mộ Phong tay nhỏ, Liều Y Y xoay người hướng cửa động đi đến.

Mạc Băng mỉm cười gật đầu, cùng sau lưng Mộ Phong, rất nhanh đi tới ngoài động.

Ngay ở ba người chuẩn bị vào động thời khắc, Mộ Phong đột nhiên thân thể run lên, trong lòng hiện ra một luồng nóng phần nộ tâm tình, một loại tan nát cõi lòng đau đớn lấp kín tâm linh của hắn, để hắn bỗng nhiên bỏ qua rồi Liều Y Y tay, trong miệng phát sinh như dã thú hí lên.

Liều Y Y sợ hết hồn, Mạc Băng cũng bị tình cảnh này kinh ngạc đến ngây người.

"Phong đệ, người làm sao, người đừng dọa tỷ tỷ."

Liều Y Y kinh hãi đến biến sắc, phát sinh lo lắng tiếng hô.

Mộ Phong mất đi tai nạn, thân thể quỳ co lại thành một đoàn, đầu đến lẫn lộn trên mặt đất, trên trán mồ hôi như mưa dưới, hai mắt đỏ đậm dọa người, quanh thân chân cương phun trào, dường như tiến vào điên cuồng trạng thái.

Mạc Băng khiếp sợ nhìn Mộ Phong, bật thốt lên: "Tẩu hỏa nhập ma? Không giống a, hắn đến cùng làm sao?"

Liều Y Y liền lĩnh hướng về Mộ Phong nhào tới, muốn ôm chặt hắn, lại bị Mộ Phong trên người thả ra ngoài đáng sợ chân cương văng ra.

"A . . A . ."

Phần nộ gào thét vang tận mây xanh, Mộ Phong phát điên vung vẩy hai tay, không ngừng xé rách trên người y vật, ngũ quan vặn vẹo dữ tợn, dường như chịu đựng lớn lao thống khổ.

Bắn lên, Mộ Phong trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống, va chạm ở trên mặt đất, thân thể gần giống như không cảm giác được đau đớn như thế, song song ôm đại não thống khổ hí lên, không ngừng dùng đầu đi va chạm mặt đất, va chạm phụ cận tất cả, muốn đem đầu phá tan.

"Phong đệ..."

Liều Y Y trong mắt chứa lệ quang, lại một lần hướng về Mộ Phong nhào tới, lại bị Mạc Băng ngăn lại.

"Hắn tình hình rất quái lạ, người coi như ôm lấy hắn cũng không thể giảm bớt nỗi thống khổ của hắn, chúng ta nhất định phải bình tĩnh, trước tiên quan sát một chút, để hắn thoải thích đem thống khổ trên người phát tiết đi ra."

Mạc Băng kỳ thực cũng rất lo lắng Mộ Phong, nhưng cũng so với Liều Y Y muốn lý trí bình tĩnh.

Mộ Phong biểu hiện thống khổ, phảng phất trong đại não có món đồ gì muốn xông ra đến tự, để hắn đau tận xương cốt, linh hồn đều đang run rẩy.

Cảm giác kia rất khó hình dung, lại như là sâu trong linh hồn vật quý giá nhất, đang bị một luồng không cách nào chống lại sức mạnh, từng giọt nhỏ mạnh mẽ trào ra, từ trên người hắn cướp đi.

Cùng thời khắc đó, bầu trời xa xăm hiện ra bảy màu vè, lẫn lộn mây tia đang nhanh chóng tụ hợp, một toà bảy màu hồng kiều ngang qua phía chân trời, kiều dưới xuất hiện một toà bảy màu cánh cửa, đã kinh động Cửu Châu thất giới, ngàn tỉ sinh linh.

Một khắc đó, trong thiên địa vô số thần niệm ngang dọc đan dệt, tất cả đều hướng về đạo kia bảy màu cánh cửa tuôn tới, muốn tìm tòi hư thực.

Toà kia bảy màu cánh cửa thả ra kinh sợ Chư Thiên khủng bố gọn sóng, phóng xạ bốn phương tám hướng, đã kinh động vô số cao thủ.

Thiên Sơn Chi Trung, Sơn Hà Điện chuông môn cùng các núi lớn chủ tất cả đều hiện thân, ánh mắt như đuốc nhìn toà kia bảy màu cánh cửa, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y cũng cảm giác được tình cảnh này, song song quay đầu nhìn lại, sâu sắc bị cái kia bảy màu cánh cửa hấp dẫn.

Mộ Phong kêu thảm thiết cùng gào thét trở nên càng ngày càng cao vút, tan nát cõi lòng rít gào tràn ngập sự không cam lòng cùng phẫn nộ, đỏ như máu hai mắt bắn ra cừu hận ánh sáng, càng cũng nhìn đạo kia bảy màu cánh cửa.

Toà kia môn hộ cực kỳ chói mắt, hào quang bảy màu biến ảo vạn vật, thần bí khó lường, bất kỳ sóng ý niệm chỉ muốn tới gần, sẽ bị trong nháy mắt tiêu diệt.

Trong cánh cửa, điểm điểm ánh sáng đang rung động, dường như bắt nguồn từ thời không nơi sâu xa, chính do thiếu biến nhiều, từng bước ngưng tụ tập cùng một chỗ, khi thì phóng to, khi thì thu nhỏ lại, dần dần hình thành một đóa hoa.

Thấy cảnh này, trong thiên địa phát sinh vô số kinh ngạc thốt lên, toàn bộ thất giới đều đang chấn động, hiển nhiên bị này bảy màu cánh cửa ở trong cảnh tượng nào động.

Trong cánh cửa ánh sáng hội tụ thời khắc, Mộ Phong cả người run rẩy, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn dấu ấn bị mạnh mẽ cướp đoạt, ba hồn bảy vía đều sắp bị xé nát.

Loại đau khổ này không lấy miêu tả, khăn khăn gào thét phối hợp cái kia đau thấu tim gan về mặt, vạn vạn dữ tợn cừu hận, đều không đủ để hình dung.

"Phong đệ, ngươi đến cùng làm sao?"

Liễu Y Y gấp đến độ khóc lớn, dùng sức ôm lấy Mộ Phong run rẩy thân thể, muốn vượt lên trong lòng hắn thống khổ.

Toà kia bảy màu môn hộ ở trong, một đóa biến hoá thất thường đóa hoa óng ánh loá mắt, lập lòe quang mang rực rỡ, phân biệt bắn ra một cường một nhược hai vệt ánh sáng.

Cường thịnh ánh sáng bắn về phía nơi nào đó, gọi ra Cửu Châu nào động.

"Đó là Vân Châu phương hướng."

Âm thanh này truyền khắp hư không, kể rõ tia sáng kia hoa rơi rụng nơi, vào chỗ với Vân Châu.

Hào quang nhỏ yếu đứt quãng, như có như không, bay đi Thương Châu phương hướng, còn chưa rơi xuống đất liền tan thành mây khói.

Một khắc đó, Mộ Phong phát sinh khăn khăn gào thét, bỗng nhiên tránh ra Liễu Y Y ôm ấp, đưa tay hướng về tia sáng kia hoa chớp tới, muốn đưa nó nắm lấy.

Nhưng mà cách xa nhau điều khoảng cách xa, Mộ Phong chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo kia cường thịnh ánh sáng rơi vào Vân Châu, một đạo khác yếu ớt ánh sáng ở trong gió điều tàn, đầy mắt lệ quang lấp loé, tràn ngập sự không cam lòng cùng phẫn nộ.

Bảy màu quang môn Trung, cái kia đóa óng ánh cực kỳ đóa hoa xoay tròn gia tốc, phân hoá ra cực cường cùng cực nhược hai đạo hoa ảnh, phân biệt hướng về Vân Châu cùng Thương Châu bay đi.

Ánh sáng cực thịnh hoa ảnh bay đi Vân Châu, Quang Hoa cực nhược hoa ảnh thì lại bay đi Thương Châu, đối ứng trước đây cái kia một cường một nhược hai vệt ánh sáng, điều này làm cho vô số cao thủ đều cảm thấy nghi hoặc.

"Vì sao lại như vậy đây?"

Rất nhiều người không hiểu nổi, chỉ có thể tiếp tục quan tâm.

Theo đóa hoa kia nhi biến mất, bảy màu cánh cửa ánh sáng bắt đầu yếu bớt, phía trên bảy màu hồng kiều cấp tốc lờ mờ, cùng cái kia bảy màu cánh cửa đồng thời biến mất rồi.

Trong thiên địa, vô số thần niệm hướng về Vân Châu tuôn tới, muốn truy tìm đóa hoa kia nhi tăm tích, Thương Châu bên này nhưng không người quan tâm.

Mộ Phong đuổi ra hữu tay đang run rẩy, trong miệng phát sinh khàn khàn gào thét, âm thanh có chút mơ hồ.

"Cái kia là của ta..."

Khô khốc tiếng nói nghe vào rất thống khổ, Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều không hề nghe rõ Mộ Phong đang nói cái gì, ngược lại là phát hiện hần thống khổ trên người chính đang nhanh chóng bình phục.

"Người không sao rồi?"

Liễu Y Y đại hỉ, rồi lại lộ ra nghi hoặc, bởi vì tất cả những thứ này quá kỳ quái.

Mạc Băng lưu ý Mộ Phong về mặt biến hóa, nhẹ giọng nói: "Người có biết cái kia bảy màu cánh cửa là cái gì?"

Mộ Phong về mặt đại ra, trong ánh mắt có một loại thăm thiết đau xót, đây là Mạc Băng cùng Liễu Y Y xưa nay chưa từng thấy.

"Đó là trong truyền thuyết Luân Hồi cánh cửa, không nghĩ tới kiếp này may mắn nhìn thấy."

Mạc Băng thăm thăm than thở, Mộ Phong thì lại không phản ứng chút nào, vẫn nhìn cái hướng kia.

Liễu Y Y kinh ngạc nói: "Luân Hồi truyền thuyết?"

Mạc Băng vuốt cằm nói: "Luân Hồi là một loại cảnh giới, cũng là một loại quá trình. Cổ xưa tương truyền, Vĩnh Sinh không thể cầu, Luân Hồi là phần cuối, đây là tu tiên cầu đạo cảnh giới tối cao, có thể vạn cổ trường tồn, Luân Hồi không ngớt."

Liễu Y Y hiểu kỳ nói: "Luân Hồi không ngớt là có ý gì?"

Mạc Băng nói: "Truyền thuyết, tu luyện tới Luân Hồi cảnh giới cao thủ, trong đầu sẽ kết ra một Luân Hồi ấn, mở ra một tấm Luân Hồi cánh cửa. Nếu là gặp gỡ Thiên kiếp hoặc cái khác thương tổn, dẫn đến thân thể hủy diệt, Nguyên Thần tiêu tan, Luân Hồi cánh cửa đem tự động mở ra, đem Luân Hồi ấn hút vào trong đó, do đó chuyển thế Luân Hồi."

Liễu Y Y kinh hãi nói: "Thân thể hủy diệt, Nguyên Thần tiêu tan, cái kia Luân Hồi ấn còn có thể không chết?"

"Nếu không có như vậy, lại há có thể vạn cổ bất hủ?"

Mạc Băng trong mắt lộ ra ngóng trông vẻ, đó là mỗi một cái người tu tiên cả một đời to lớn nhất theo đuổi.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Luân Hồi truyền thuyết

Mộ Phong đại ra ánh mắt xuất hiện một tia gọn sáng, tựa hồ vạn cổ bất hủ bốn chữ để hần có xúc động, đáy mắt cái kia cổ thăm thiết đau xót đang từ từ ẩn núp.

Liễu Y Y cảm thấy được Mộ Phong biến hóa rất nhỏ, lặng lẽ cho Mạc Băng đưa một cái ánh mắt, tiếp tục hỏi: "Luân Hồi ấn làm sao chuyển thế a?"

Mạc Băng tâm linh thần hội, giải thích: "Người thường trong miệng Luân Hồi chỉ chính là người sau khi chết linh hồn sẽ chuyển sinh, nhưng cũng quên kiếp trước tất cả. Luân Hồi ấn thì lại ghi chép kiếp trước vì lẽ đó ký ức, đợi được chuyển sinh sau khi liền sẽ từ từ thức tỉnh, do đó ký ức lên kiếp trước tất cả."

Liễu Y Y ngạc nhiên nói: "Mang theo ký ức chuyển thế, đây cũng quá. . . Quá. . . Khó mà tin nổi."

"Kiếp trước tu luyện tới Luân Hồi cảnh giới, cũng kết làm Luân Hồi ấn người, kiếp này vừa xuất thế sẽ có một đóa linh hồn chi hoa cùng với phối hợp. Đây đóa linh hồn chi tiêu vào thập hai tuổi trước sẽ vẫn ngủ say, muốn đến thập hai tuổi thì mới sẽ thức tỉnh."

Mộ Phong nghe đến đó, ánh mắt xuất hiện rõ ràng biến hóa, tâm tư rơi vào trầm tư.

Liều Y Y nói: "Trước đó hoa kia, lẽ nào chính là linh hồn chi hoa?"

Mạc Băng chần chờ nói: "Nói thật, ta cũng là lần thứ nhất thấy, không dám khẳng định, thế nhưng từ tình huống trước suy đoán, nên chính là trong truyền thuyết linh hồn chi hoa, báo trước một vị Luân Hồi cảnh giới cao thủ dĩ nhiên chuyển thế Trọng sinh, cũng tuổi tròn thập hai tuổi."

Liều Y Y nghi vấn nói: "Mỗi một vị Luân Hồi chuyển thế cao thủ, ở linh hồn chi hoa thức tỉnh thời gian, đều sẽ giống như vậy làm cho kinh thiên động địa, ai ai cũng biết?"

Mạc Băng lắc đầu nói: "Theo ta được biết, rất ít xuất hiện ngày hôm nay cảnh tượng như thế này. Phạm là nắm giữ linh hồn chi hoa người, kiếp trước hoặc là Tiên mấy đời tất là Luân Hồi cảnh giới cường giả, kiếp này một khi thức tỉnh cái kia đoạn ký ức, liền có thể hồi tưởng lên dĩ vãng tất cả, làm lại tu luyện chính mình Luân Hồi ấn, cũng cuối cùng đạt đến Luân Hồi cảnh giới."

"Tiên mấy đời là có ý gì?"

"Luân Hồi ấn được xưng bất diệt, có thể đời đời truyền thừa tiếp. Một người chỉ cần tu luyện tới Luân Hồi cảnh giới, chẳng khác nào là khai sáng một thời đại, hán truyền thuyết đem vẫn kéo dài, vĩnh không tiêu diệt."

"Sẽ không có ngoại lệ tình huống sao?"

Mạc Băng trầm ngâm nói: "Luân Hồi ấn chuyển thế sau khi, muốn lại tu luyện từ đầu đến Luân Hồi cảnh giới cần một quá trình. Nếu là giữa đường đem chém giết, Luân Hồi ấn lại sẽ tiến vào cái kế tiếp Luân Hồi, có thể tạm thời tiêu trừ uy hiếp."

Liều Y Y nói: "Nói như vậy lên, nắm giữ Luân Hồi ấn người cũng không nhất định trăm phần trăm đạt đến Luân Hồi cảnh giới, có thể trên đường chết trẻ, không ngừng Luân Hồi xuống."

"Trong tình huống bình thường, nắm giữ linh hồn chi hoa người đều sẽ bị bảo hộ nghiêm mật lên, mãi đến tận hán chân chính trưởng thành mới sẽ hiện thân. Bằng không tin tức tiết ra ngoài, liền sẽ khiến cho sự chú ý của người khác, lúc nào cũng có thể gặp phải Âm Sát. Tình huống của hôm nay liền rất khác thường, có quá nhiều điểm đáng ngờ cùng quái lạ, khiến người ta khó hiểu."

Liều Y Y nói: "Linh hồn chi hoa bay đi Vân Châu, hấp dẫn vô số cao thủ quan tâm, vị kia Luân Hồi chuyển thế cao thủ liền không sợ bị người cho giữa đường chém giết?"

Mạc Băng nói: "Đây chính là nhất làm cho người khó hiểu địa phương, ta phỏng chừng khả năng có duyên cớ khác, hoặc là phát sinh bất ngờ, mới sẽ dẫn đến lúc trước tình cảnh đó."

Mộ Phong giờ khắc này đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt âm u nhìn Mạc Băng, đưa ra một vấn đề.

"Luân Hồi ấn có thể cướp đoạt sao?"

Mạc Băng lắc đầu nói: "Không thể!"

"Cái kia linh hồn chi vài len sọc "

"Cũng không thể!"

Mạc Băng trả lời rất khẳng định, đây là hết thấy người tu tiên đều biết sự tình.

Mộ Phong không nói, lại một lần rơi vào trầm tư, quanh thân tràn ngập một loại không nói ra được bi thương khí tức.

Liều Y Y thấy thế không nhịn được thờ dài, ôn nhu nói: "Phong đệ, mới vừa mới đến đây là xảy ra chuyện gì? Ngươi trong chớp mắt thống khổ vạn phần, nhưng là cùng cái kia Luân Hồi cánh cửa có quan hệ?"

Mộ Phong thần thờ nờ nụ cười, âm thanh còn khàn khàn không rõ.

"Ta nói không rõ ràng, nhưng khẳng định có quan hệ, ta sẽ làm rõ nguyên nhân trong đó."

Liều Y Y nói: "Ta cùng ngươi."

Ngắn gọn ba chữ lộ ra không thể nghi ngờ, đây là một loại quan tâm, càng là một loại cổ vũ, còn bao hàm chí tử không du tín nhiệm.

"Y Y tỷ."

Mộ Phong khỏe mắt ướt át, hán giờ phút này tâm tình gay go cực kỳ.

Liều Y Y mở hai tay ra, đem cái đầu so với mình hơi ải một điểm Mộ Phong lâu vào trong ngực, dùng ấm áp ôm ấp đi an ủi hán bị thương tâm linh.

Mạc Băng thấy cảnh này, vẻ mặt có chút quái dị, than nhẹ nói: "Như cùng Luân Hồi cánh cửa có quan hệ, tất nhiên là khiếp sợ thiên hạ đại sự, ngươi phải nghĩ lại mà đi."

Mộ Phong trên người phát sinh tất cả quá mức ly kỳ, tuy rằng Mộ Phong chính mình nói không rõ ràng, thế nhưng Mạc Băng càng nghĩ càng kinh, không nhận được phát sinh nhắc nhở.

"Đi thôi, chúng ta đi vào đàm luận."

Liễu Y Y mở ra động phủ cấm chế, ba người đi vào bên trong động.

"Phong đệ, liên quan với trên người người phát sinh tất cả, cùng cái kia Luân Hồi cánh cửa trong lúc đó quan hệ, chính người có cái gì linh hội, hoặc là phát hiện?"

Mộ Phong tâm tình rất trầm thấp, đối mặt Liễu Y Y hỏi dò, hắn không muốn ả giấu cái gì, nói ra trong lòng linh hội.

"Nó từ linh hồn của ta nơi sâu xa cướp đi vật gì đó, loại kia bị mạnh mẽ cướp đoạt đau đớn để ta đau đến không muốn sống."

Câu trả lời này để Liễu Y Y cùng Mạc Băng giật nảy cả mình, song song bật thốt lên: "Sao có thể có chuyện đó."

Liên quan với Luân Hồi truyền thuyết cũng không phải là bí mật gì, Cửu Châu bên trên truyền lưu rất nhiều phiên bản, trừ phi là cụ thể chi tiết nhỏ, bằng không đại thể người tu chân đều có nghe thấy.

Mộ Phong linh hội lật đổ hai nữ đối với Luân Hồi nhận thức, các nàng chưa từng nghe qua chuyện như vậy.

"Loại cảm giác đó ghi lòng tạc dạ, vĩnh khó quên."

Mạc Băng cau mày nói: "Nhớ tới cái kia linh hồn chi hoa từng bắn ra một đạo hào quang nhỏ yếu cùng một đạo lờ mờ hoa ảnh, tất cả đều hướng về Thương Châu bay tới, kết quả trên đường liên vụn vặt, này có thể hay không cùng người có liên hệ nào đó?"

Mộ Phong gật đầu không nói, hắn có thể xác định có quan hệ, nhưng lại không biết nói như thế nào lên.

Liễu Y Y nói: "Hay là một ngày nào đó tìm tới cha người, người sẽ làm rõ tất cả."

Mộ Phong trên người ả giấu đi rất nhiều chuyện, phụ thân khẳng định biết được, chỉ có điều chưa bao giờ đối với hắn đề cập.

"Ta phải nhanh một chút tìm tới cha ta, hỏi rõ ràng tất cả những thứ này."

Mộ Phong lờ mờ trong ánh mắt toát ra kiên định tình, ngày hôm nay phát sinh tất cả quá mức đột nhiên, cho hắn tạo thành rất lớn tâm linh đã kích, để hắn trong thời gian ngắn khó có thể thích ứng.

Mạc Băng an ủi: "Chuyện như vậy chỉ cần bàn bạc kỹ càng, trước mắt người tu vi cảnh giới quá thấp, phải làm chăm chỉ tu luyện mới vãng."

Liễu Y Y nói: "Ngay ở tỷ tỷ nơi này ở mấy ngày, chờ tâm tình sau khi bình tĩnh, ta lại đưa người trở lại."

Mộ Phong đáp một tiếng, tâm linh bị thương hắn chính cần người thân quan tâm.

Luân Hồi cánh cửa xuất hiện, chấn động Cửu Châu thất giới, liên lụy ra vô số sự tình.

Linh hồn chi hoa thức tỉnh, báo trước một vị Luân Hồi chuyển thế cao thủ đã tuổi tròn thập hai tuổi, khôi phục kiếp trước hết thảy ký ức.

Người này như trưởng thành, chắc chắn uy lâm Cửu Châu thất giới, trở thành một vòng mới truyền kỳ.

Đây là rất nhiều cổ xưa thế gia, Thánh địa Thánh môn không hy vọng nhìn thấy kết cục, dồn dập phái ra cao thủ chạy tới Vân Châu, tìm kiếm người kia tung tích.

Đã như thế, Vân Châu trở thành phong vân nơi, hấp dẫn vô số cao thủ sự chú ý.

Thương Châu giống như quá khứ, có vẻ rất bình tĩnh.

Sơn Hà Điện cũng không có bởi vì Luân Hồi cánh cửa xuất hiện phát sinh thay đổi quá lớn, dù sao nó chỉ là một nhị lưu tu chân môn phái, phạm là cùng Luân Hồi có quan hệ tất cả, đều sẽ không cùng môn phái nhỏ như vậy kéo lên quan hệ gì.

Mộ Phong ở Liễu Y Y nơi đó ở mười ngày, tâm tình cơ bản ổn định, nhưng tính cách nhưng phát sinh một chút biến hóa, so với dĩ vãng càng thêm thành thực một chút.

Trở lại từ thần động, Mộ Phong tạm thời quên đi tất cả, toàn thân tâm tập trung vào tu luyện, hắn muốn ở thập hai tuổi trước xung kích hóa cương cảnh giới cực hạn, ngưng tụ ra thứ mười cái khí tuyền.

Vì hoàn thành này một mục tiêu, Mộ Phong bắt đầu ở trong người xây dựng ba tầng Tụ Linh trận, lấy tăng nhanh đối ngoại giới chân nguyên cùng Tinh Huy ngưng tụ, do đó rút ngắn luy kế thời gian.

Trải qua hơn mười ngày nỗ lực, ở Mộ Phong tuổi tròn thập hai tuổi một ngày kia, hắn rút cục bước ra mang tính then chốt một bước, bắt đầu xung kích hóa cương cảnh giới cực hạn, ngưng tụ thứ mười cái khí tuyền.

Đây là một cái tương đương khó khăn mà chuyện nguy hiểm, xưa nay từ không có người ở hóa cương cảnh giới bên trên xung kích thứ mười cái khí tuyền, nguyên nhân cùng công pháp tu luyện có quan hệ.

Mộ Phong Thiên Tinh Thần Quyết ẩn chứa phi tiên bí mật, mà vượt qua Liễu Y Y cửu thiên thần hoàng quyết, đạt đến một loại trước nay chưa từng có cấp độ, tương lai sẽ là hình dáng gì, liền Mộ Phong chính mình đều không biết.

Thứ mười cái khí tuyền ngưng tụ so với tưởng tượng khó khăn rất nhiều lần, Mộ Phong vốn định dùng ba đến năm ngày thời gian để hoàn thành, ai muốn lường một cái mười ngày quá khứ, hắn vẫn thế ở nơi đó, tiến thoái lưỡng nan.

Mạc Băng bảo vệ ở một bên, trên mặt xinh đẹp lộ ra vẻ lo âu, nhưng lại không thể mạnh mẽ đem Mộ Phong tỉnh lại.

Mộ Phong toàn thân phát sáng, Như cực nóng kiêu dương, quanh thân huyết đạo cùng kinh mạch gánh chịu cao tốc vận chuyển chân cương, dường như một toà lò lửa, ở đốt cháy thiên địa.

360 nơi huyết đạo bên trong, chín cái khí tuyền hóa thành Kim Tự Tháp ở vang lên coong coong, phun ra nuốt vào lượng lớn chân cương, hình thành một mảnh hải dương, ở rèn luyện ý chí của hắn cùng linh hồn.

Màn đêm đến, trên trời chòm sao lóng lánh, vô số Tinh Huy từ trên trời giáng xuống, hội tụ ở Mộ Phong trên người, hóa thành Tinh Thần hải, nhìn ra Mạc Băng tròn mắt ngóac mờ.

Tinh cảnh này từ bắt đầu đến kết thúc, đầy đủ kéo dài Tam Thập Tam Thiên, Mộ Phong lấy vô cùng kiên định ý chí điều động trong cơ thể cuồng bạo chân cương, cuối cùng ở trong đan điền ngưng tụ ra thứ mười cái khí tuyền, một lần đột phá trong truyền thuyết cực hạn, đạt đến Thiên Tinh Thần Quyết ở cảnh giới này bên trên Đại viên mãn.

Thành công trong nháy mắt đó, Mộ Phong thân thể run rẩy dữ dội, xương cốt toàn thân nổ vang, trong cơ thể truyền ra Hải Khiếu thanh âm, toàn thân mỗi một tác da thịt đều ở tia chớp, trở nên óng ánh Ngọc thấu, vô số Tinh Huy bám vào ở trên người hắn, mơ hồ có tinh đồ hiện lên.

Mộ Phong thực lực xuất hiện trong nháy mắt tăng vọt dấu hiệu, trong đan điền mười cái khí tuyền tạo thành ba tầng thập tuyền Kim Tự Tháp, ở bề ngoài có như ẩn như hiện Tinh văn thoáng hiện.

Còn lại trong huyết đạo, Kim Tự Tháp chính đang điên cuồng nuốt chửng ngoại lực chi nguyên, lặp lại quá trình này, ngưng tụ thứ mười cái khí tuyền.

Vạn sự khởi đầu nan, trong đan điền thứ mười cái khí tuyền ngưng tụ sau khi thành công, cái khác huyết đạo đang ngưng tụ thứ mười cái khí tuyền thì liền dễ dàng hơn nhiều, chỉ dùng thời gian nửa tháng, Mộ Phong ngay ở 360 nơi huyết đạo Trung toàn bộ ngưng tụ ra mười cái khí tuyền, đạt đến chân chính Đại viên mãn.

Tu luyện cũng không có liền như vậy kết thúc, Mộ Phong trong cơ thể 360 toà Kim Tự Tháp đồng thời chấn động, đồng thời lóe sáng, Như óng ánh kiêu dương rọi sáng toàn thân hắn ngũ tạng lục phủ, mỗi một nơi huyết đạo kinh mạch, cường hóa thân thể, rèn luyện khung máy móc, để thực lực của hắn nhanh chóng tăng trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Loại linh cảnh giới

Như vậy tu luyện lại kéo dài mấy ngày, mãi đến tận Mộ Phong toàn thân huyết đạo chứa đựng chân cương tiếp cận trạng thái bão hòa, hắn mới từ trạng thái tu luyện Trung tĩnh lại.

Mở mắt trong nháy mắt, Mộ Phong cảm giác thiên địa vạn vật đều cùng dĩ vãng có rất lớn thay đổi, đây là hắn đi vào hóa cương cảnh giới đỉnh cao cực hạn sau một loại hoàn toàn mới trải nghiệm.

Mạc Băng vẻ mặt quái lạ, vốn tưởng rằng Mộ Phong là đang trùng kích loại linh cảnh giới, ai muốn hắn vẫn cứ còn dừng lại ở hóa cương cảnh giới bên trên.

"Người còn thật là khiến người ta nhìn không thấu a."

Mộ Phong vươn mình mà lên, khoe miệng hơi nhếch lên, lộ ra mỉm cười.

"Tạ Tạ tỷ tỷ làm hộ pháp cho ta, đón lấy ta liền muốn bắt đầu xung kích loại linh cảnh giới, thế nhưng trước lúc này, ta nghĩ hiểu thêm một ít có quan hệ loại linh cảnh giới tri thức."

Mộ Phong tu luyện khai sáng với Liễu Y Y, cũng không có danh sư chỉ điểm, đối với rất nhiều phương diện tu luyện thường thức cũng không quá hiểu rõ.

Mạc Băng rõ ràng ý của hắn, lạnh nhạt nói: "Đi thôi, ta dẫn người đi kinh lâu đi dạo."

Chỗ đó là từ sơn cấm địa, đệ tử bình thường không có quyền đi vào, Mộ Phong liền đệ tử bình thường đều không phải, căn bản là không vào được.

Mạc Băng biết rõ điểm này, vì lẽ đó tự thân xuất mã, mang theo Mộ Phong đi tới kinh lâu ở ngoài.

Thủ hộ kinh lâu trưởng lão nhìn qua rất tuổi già, vẫn đục hai mắt lò mờ tối tăm, quét Mộ Phong hai mắt, liền nhắm mắt mà miên.

Mạc Băng gạt đầu trí Tạ, lôi kéo Mộ Phong đi vào.

Từ sơn kinh lâu tổng cộng có hai tầng, thu gom điển tịch có gần nghìn bản, bao quát công pháp, võ kỹ, trận pháp, luyện khí vân vân.

"Chính mình tìm đi, ta đi trên lầu nhìn một cái."

Mạc Băng lên lầu hai, Mộ Phong thì lại ở lầu một loanh quanh, ánh mắt đảo qua trên giá sách tầng thư, phân loại rất hoàn chỉnh.

Mộ Phong tiện tay gỡ xuống một quyển nhìn một chút, đó là một quyển kiếm quyết, biến ảo đa đoan, có thể uy lực thường thường.

Kinh lâu diện tích không lớn, Mộ Phong rất nhanh sẽ quay một vòng, đi tới thu gom trận pháp, luyện khí điển tịch khu vực.

Mộ Phong từng cái lật xem, một quyển (Trận khí yếu quyết) hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Thư trên trình bày trận pháp cùng luyện khí quan hệ, nếu muốn trở thành luyện khí sư, đầu tiên phải hiểu được mình văn khắc Trận phương pháp.

Trận chi thành phẩm viết chỉ khí, đây là tất cả mọi người đều biết thường thức, nhưng nhất làm cho Mộ Phong cảm thấy hứng thú chính là, bày trận, luyện khí cùng loại linh cảnh giới có rất nhiều quan hệ.

Lấy thân là bản, khắc họa thiên địa, đây là Trận khí yếu quyết trên ghi chép cảnh giới tối cao, đáng tiếc bình thường người tu chân không cách nào đặt chân lĩnh vực này, trừ phi nắm giữ hoàn chỉnh sơn hà đại địa quyết, mới có thể ở trong người khắc họa đạo văn.

Mộ Phong đã có thể ở trong người xây dựng Tụ Linh trận, nhưng đó chỉ là vì phụ trợ tu luyện mà thôi.

Trận khí yếu quyết trên có ghi chép, chỉ cần thỏa mãn điều kiện, liền có thể ở trong người xây dựng tính chất công kích sát trận, như bẻ cành khô, không gì không xuyên thủng.

Còn có thể xây dựng phòng ngự tính trận pháp, hóa giải tất cả ngoại lực xâm lấn, làm được "vạn pháp bất xâm".

Mộ Phong nghĩ đến đại địa Kim thân, vậy thì là một loại rất tốt phòng ngự, cứng rắn Như cương, cố như bàn thạch, cùng đại địa liên kết, có thể chống đỡ vạn quân lực.

Nhưng nếu có thể tăng thêm một bước, đem ngoại lực dời đi đi ra ngoài, chẳng phải càng là hoàn mỹ?

Nghĩ tới đây, Mộ Phong bắt đầu chăm chú nghiên cứu Trận khí yếu quyết, trọng điểm là ở trong người xây dựng trận pháp phòng ngự, hình thành một bộ hoàn chỉnh phòng ngự hệ thống.

Mộ Phong trong lòng mơ hồ có một phương hướng, như có thể chân chính hiểu được 'Công phòng' hai chữ chân lý, liền có thể ở trong chiến đấu thuận buồm xuôi gió, trở thành cái gọi là Chiến thần!

Tất cả chiến đấu, không ngoài công thủ hai chữ, cái kia đều là sức mạnh vận dụng cùng điều động.

Tu luyện chính là không ngừng tăng lên thực lực quá trình, mà làm sao vận dụng thực lực của tự thân, vậy thì là kỹ xảo phạm vi.

Có người cho rằng tăng cao thực lực quan trọng nhất, có người cho rằng vận dụng kỹ xảo càng quan trọng, song phương bên nào cũng cho là mình phải, trước sau không thể tranh ra một thắng thua.

Mộ Phong bị Trận khí yếu quyết sâu sắc hấp dẫn, cẩn thận nghiên cứu cùng lĩnh hội, từ Trung thu hoạch không ít đồ vật.

Lầu hai lấy công pháp điển tịch làm chủ, Mạc Băng ở phía trên lưu lại hồi lâu, hạ xuống thì cho Mộ Phong mang đến một quyển loại linh đại toàn, chính là Mộ Phong trước mắt thứ cần thiết nhất.

Loại linh đại toàn trình bày loại linh cảnh giới khởi nguyên cùng tu luyện con đường, chia làm tam đại loại hình.

Một là hóa chân cương vì là linh chủng, ở trong đan điền mang thai hóa thành linh căn.

Hai là dung hợp thiên nhiên linh căn, do đó có năng lực đặc biệt.

Loại thứ ba con đường tương đối đặc biệt, có thể tự mình ngưng tụ linh chủng, mang thai hóa linh căn, cũng dung hợp thiên nhiên linh căn, đem hai loại phương thức hòa làm một thể, nhưng cũng cần thỏa mãn điều kiện mới được.

Nhân loại kết cấu thân thể cơ bản nhất trí, đan điền chỉ có một, mà loại linh nhất định phải ở trong đan điền hoàn thành, vì lẽ đó hoặc là tự mình ngưng tụ linh chủng, mang thai hóa linh căn, hoặc là dung hợp thiên nhiên linh căn, hai người không thể đều chiếm được.

Nhưng mà thiên hạ chi đại không gì không có, từ cổ chí kim tổng có một ít trường hợp đặc biệt, thành công mở ra đệ nhị đan điền, hoặc là chọn dùng cái khác phương pháp đặc thù, hình thành tương tự đan điền, có thể đồng thời ở trong người trồng trọt hai loại hoặc là hai loại trở lên không giống linh căn.

Vậy thì hình thành loại thứ ba con đường, chỉ có điều áp dụng phạm vi cực kỳ chật hẹp mà thôi.

Mộ Phong xem tới đây, nhất thời hưng phấn cực kỳ, hắc Thiên Tinh Thần Quyết thay đổi kết cấu thân thể, lấy Tinh Thần vì là huyết, hóa toàn thân huyết đạo vì là đan điền, cụ có vô hạn tính dẻo, vừa vận thích hợp loại thứ ba con đường.

"Mạc tỷ tỷ, kinh lâu điển tịch có thể cho bên ngoài mượn sao?"

"Chỉ có thể ở kinh lâu quan duyệt, mỗi một bản điển tịch bên trên đều có đặc thù dấu ấn, muốn mang đi ra ngoài căn bản là không gạt được trường lão con mắt."

Mộ Phong có chút thất lạc, khép lại loại linh đại toàn, liếc nhìn nhìn lâu hai phương hướng.

"Tiến vào tới một lần, có thể đậu ở lại bao lâu?"

"Ba ngày."

Mộ Phong con ngươi sáng ngời, ba ngày thời gian có thể không ngắn, đầy đủ hắc quan duyệt không ít điển tịch.

"Từ từ xem đi, ta ở này bồi tiếp ngươi."

Mạc Băng trên mặt lộ ra một tia cười yếu ớt, hai mươi tuổi nàng được xưng từ sơn đệ nhất mỹ nữ, ở Sơn Hà Điện cực kỳ nổi tiếng.

Mộ Phong cười hi hi, bắt đầu chuyên tâm xem cảm thấy hứng thú điển tịch, từ lâu một đến lâu hai, ròng rã ba ngày không ngủ không ngớt, trọng điểm là trận pháp, luyện khí cùng với loại linh cảnh giới có quan hệ thư tịch.

Mộ Phong ở lâu hai phát hiện một quyển trận pháp yếu quyết, tên là ngàn mộc thành rừng, là một loại trận pháp phòng ngự, nguyên lý cũng không sâu áo, đẳng cấp cũng không cao, nhưng cũng hấp dẫn Mộ Phong chú ý.

Nếu là ở trong người xây dựng loại này trận pháp phòng ngự, ngàn mộc thành rừng, một hóa vạn ngàn, có thể có hiệu hóa giải ngoại lực xâm lấn, từng bước đem ngoại lực từng bước xâm chiếm.

Đây chính là Mộ Phong vừa ý nó nguyên nhân, nhưng cũng cần đi vào loại linh cảnh giới sau khi, mới có thể ở trong người khắc họa.

Trở lại từ thần động, Mộ Phong bắt đầu xung kích loại linh cảnh giới, Mạc Băng cho hắn cung cấp tốt nhất tu luyện hoàn cảnh, để hắn tiến vào động phủ nơi sâu xa năm tầng Tự Linh trận bên trong.

Đây là Mộ Phong lần thứ nhất tiến vào Mạc Băng bế quan tu luyện nơi, năm tầng Tự Linh trận ngưng tụ linh khí nồng nặc cực kỳ, hội tụ thành một linh Điền, chính là xung kích loại linh cảnh giới tốt nhất hoàn cảnh.

La Lan đứng Mạc Băng bên người, nhìn Tự Linh trận bên trong Mộ Phong, nhẹ giọng nói: "Sur tỷ, ngươi chậm chạp không đi, nhưng là bởi vì duyên có của hắn?"

Mạc Băng đã tu luyện tới Hồn Ấn cảnh giới trung hậu kỳ, hơn nữa mới hai mươi tuổi, rất nhiều người ở vào nàng dưới tình huống này, đều sẽ rời đi Sơn Hà Điện, tuyển chọn càng mạnh hơn tu luyện đại phái, theo đuổi cảnh giới càng cao hơn.

"Mộ Phong chỉ là một trong những nguyên nhân, Sơn Hà Điện tám tầng Tự Linh trận đối với ta còn có rất mạnh sức hấp dẫn."

La Lan đã mười sáu tuổi, thành một xinh đẹp thiếu nữ xinh đẹp, tu vi từ loại linh cảnh giới đi vào tự đình cảnh giới, ở Sơn Hà Điện tới nói cũng coi như là tốt nhất phong thái.

"Sur tỷ có cân nhắc qua, ngày sau đi nơi nào sao?"

Mạc Băng nói: "Xem tình huống đi, chuyện như vậy phải để ý duyên phận."

Năm tầng Tụ Linh trận bên trong, Mộ Phong xung kích loại linh cảnh giới thời gian hao phí, vượt xa khỏi Mạc Băng cùng La Lan dự tính, đầy đủ dùng ba tháng, ở thành công thời khắc, đem Tụ Linh trận bên trong dồi dào linh khí nuốt chửng hết sạch, nhìn ra Mạc Băng lắc đầu không nói gì.

La Lan cả kinh trợn mắt ngoác mồm, quả thực không thể tin được, chưa từng nghe người có ai xung kích loại linh cảnh giới cần thời gian ba tháng.

Mộ Phong căn cơ quá mạnh, trong cơ thể chứa đựng lượng lớn chân cương, nếu muốn toàn bộ chuyển hóa thành linh khí, tự nhiên đặc biệt tiêu hao thời gian.

Lần này may mà là ở năm tầng Tụ Linh trận bên trong tu luyện, có dồi dào linh khí duy trì thân thể cần thiết, nếu không rất có thể bỏ dở nửa chừng.

Ở Mộ Phong trong đan điền, một cái thổ ngân linh căn tỏa sáng chói lọi, lập lòe Tinh Thần ánh sáng, thai nghén Thiên Tinh Thần Quyết tinh túy, co duỗi trong lúc đó xúc động thiên địa, vô số Tinh Thần chi lực trút xuống, cuộn cuộn không ngừng truyền vào trong cơ thể hắn, chuyển hóa thành tinh khiết linh khí.

Mộ Phong cẩn thận cảm thụ thân thể biến hóa, ở đi vào loại linh cảnh giới một khắc đó, hắn rõ ràng cảm ứng được trong cơ thể xuất hiện hai cỗ cơn sóng.

Đệ nhất cỗ cơn sóng bắt nguồn từ toà kia phần, ở Mộ Phong đi vào loại linh cảnh giới thời khắc, nhân cơ hội nuốt chửng Tụ Linh trận Trung linh khí, chỉ ít hút đi một phần ba.

Đệ nhị cỗ cơn sóng bắt nguồn từ hữu trong lòng bàn tay cái kia mảnh Hắc Vũ, đây là Mộ Phong cách sơn bên trên được đồ vật, trước đây bởi vì cảnh giới không đủ, vẫn không cảm ứng được nó biến hóa, bây giờ rốt cục bắt lấy một điểm tin tức.

Tiến vào loại linh cảnh giới sau khi, tu sĩ liền do phạm vào thật, toàn thân thể chất phát sinh chuyển biến, tuổi thọ tăng vọt.

Điểm này, Mộ Phong cũng có rất sâu linh hội, giờ khắc này toàn thân hắn chấn động, cốt tủy nơi sâu xa tạp chất đều bị linh khí bài trừ, trong máu thịt trầm tích độc tố đầy vết bẩn cũng đều bị gội rửa làm sạch, cả người tinh thần thoải mái, cả người thông suốt, đạt đến trước nay chưa từng có trạng thái tốt nhất.

Thả lỏng toàn thân, Mộ Phong dĩ nhiên chậm rãi phiêu lên, thân thể nhẹ như không có vật gì, ở linh khí xung kích chấp trùng bất định.

La Lan cười mắng: "Cái tên này, mới vừa đi vào loại linh cảnh giới liền có thể huyền không không ngã, ban đầu ta có thể tiêu tốn thời gian nửa năm mới làm được điểm này."

Mạc Băng trong mắt lộ ra vui mừng cùng khiếp sợ, than nhẹ nói: "Không muốn bắt hắn cùng ngươi so với, thành tựu của hắn ngày sau ít có người cùng."

Mộ Phong mở mắt ra, đáy mắt né qua thiên hà ngang trời dị cảnh, chớp mắt liền khôi phục yên tĩnh.

Lóe lên mà rồi, lặng yên không một tiếng động, Mộ Phong hơi suy nghĩ liền hoàn thành lướt ngang, xuất hiện ở Mạc Băng bên người, điều này làm cho hắn vô cùng kinh hãi.

Đây chính là loại linh cảnh giới cùng hóa cương cảnh giới khác nhau, động lòng thì lại ý động pháp động, căn bản không cần đi hết sức làm, thân thể liền làm ra nhanh nhẹn phản ứng.

Mộ Phong cảm giác mình bước vào một lĩnh vực hoàn toàn mới, nội tâm có loại không nói ra được vui sướng, thiên địa vạn vật ở trong mắt hắn trở nên đặc biệt rõ ràng, dĩ vãng không cảm ứng được thiên mà đáp, bây giờ đã có thể nhận biết một, hai, cả người liền phảng phất hòa vào thiên địa.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Luân Hồi người

"Chuyện kia tra thế nào rồi?"

Cửa sổ đóng chặt trong phòng, một vĩ đại người đàn ông trung niên đứng chấp tay, bên người theo một lọn khóm lão nhân.

"Từ đại khái phương hướng suy đoán, hẳn là Thương Châu bên kia, nhưng tình huống cụ thể thì lại rất khó biết được."

Người đàn ông trung niên nói: "Mặc kệ có bao nhiêu khó, chuyện này nhất định phải điều tra rõ ràng, không thể xuất hiện bất kỳ bất ngờ."

Lọm khộm lão nhân thấp giọng nói: "Có thể hay không là năm đó cái kia nghiệp chướng còn chưa có chết?"

"Không thể! Đó là nhất định chết trẻ hẳn phải chết chi mệnh, bất luận người nào đều cứu không được hẳn."

"Ngoài ra, tựa hồ không tìm được càng giải thích hợp lý."

Người đàn ông trung niên trầm mặc, Tiễn một lần sự tình có quá nhiều người khó hiểu địa phương, để hẳn kiên định niềm tin cũng dao động.

"Sau đó ta sẽ đi hỏi một chút hạo hiền tình huống, việc này người phái người tiếp tục điều tra. Mặc kệ là nguyên nhân gì, đều phải diệt trừ đi, lấy bảo đảm hạo hiền bình thường trưởng thành."

Lão nhân nói: "Được rồi, việc này ta sẽ tiếp tục quan tâm. Hạo hiền thiếu gia trên người sự tình chỉ sợ không che giấu nổi những kia cổ xưa Thánh địa thế gia, đã có rất nhiều người nhìn chăm chăm Vân gia."

"Chỉ cần chúng ta không thừa nhận, bọn họ cũng không dám xông vào. Đi thôi, chú ý một chút, đừng để người ta biết."

Lọm khộm lão nhân đáp một tiếng, xoay người lóe lên một cái rồi biến mất, cực kỳ quỷ dị biến mất rồi.

Người đàn ông trung niên đứng im một lát, lập tức xoay người lại, lộ ra một tám năm mười tuổi ra mặt, uy thế Phương Chính khuôn mặt.

Mở cửa phòng, người đàn ông trung niên đi ra ngoài, xuyên qua hai tầng hoa viên đi tới một chỗ bên trong biệt viện.

"Xin chào gia chủ, Tôn thiếu gia ở mặt thất."

Một Vân gia cao thủ tiến lên chào, phụ trách thủ hộ nơi đây.

Người đàn ông trung niên khẽ vuốt cằm, tiến vào trong mặt thất, nhìn thấy một mười hai mười ba tuổi đẹp trai nam hài.

"Hạo hiền, mấy ngày nay cảm giác thế nào rồi?"

Người đàn ông trung niên trên mặt mang theo thân thiết mỉm cười, đi tới nam hài bên người.

Đẹp trai nam hài tên gọi vẫn hạo hiền, mấy ngày trước vừa mới năm thập hai tuổi, đạo kia Luân Hồi cánh cửa cũng là bởi vì hắn mà hiển hiện, linh hồn chi hoa cũng cùng hắn phối hợp, làm được thiên hạ đều biết.

"Đã cơ bản ổn định lại, nhớ lại đến kiếp trước tất cả, chỉ là thật giống thiếu hụt nào đó đoạn ký ức."

Vân hạo hiền cau mày, đây là hắn rầu rĩ không vui nguyên nhân.

Người đàn ông trung niên hỏi: "Ảnh hưởng tu luyện sao, có thể cùng kiếp trước truyền thừa công pháp có quan hệ?"

"Thiếu hụt ký ức cùng công pháp truyền thừa không quan hệ, tựa hồ có một người bóng người từ trong ký ức bị xóa đi, làm sao cũng nhớ không nổi."

Người đàn ông trung niên thở phào nhẹ nhõm, an ủi: "Đây là việc nhỏ, không quan hệ quan trọng, chỉ cần công pháp truyền thừa hoàn chỉnh, liền không ảnh hưởng người ngày sau đăng đỉnh cực hạn, khinh thường thiên hạ. Hiện nay, Cửu Châu cao thủ đều đang chăm chú, người mà trước tiên ở đây chuyên tâm tu luyện, chờ danh tiếng quá khứ sau khi, suy nghĩ thêm cái khác."

Vân hạo hiền khẽ vuốt cằm, có vẻ rất bình tĩnh, thập hai tuổi hắn nhớ lại trí nhớ của kiếp trước, tâm trí nhất thời trở nên thành thục.

Người đàn ông trung niên chính là Vân gia chi chủ, mà Vân gia lại là Vân Châu Cự Vô Phách (Big Mac), chính là Luân Hồi thế gia, kinh sợ vạn cổ bầu trời, không người nào dám coi thường hắn.

Trong vườn hoa, một trắng như tuyết bóng người ở giải sầu, Dư Quang thỉnh thoảng quan tâm một cái nào đó sân động tĩnh.

Làm Vân gia chi chủ đi ra cửa phòng, cái kia trắng như tuyết bóng người lặng yên rồi biến mất, chờ gia chủ đi xa sau khi liền xuất hiện ở gia chủ trong phòng.

Ngón tay ngọc vung nhẹ, ánh sáng như mưa, rọi sáng trong phòng tất cả.

Hai cái bóng người mơ hồ nổi lên, chính là gia chủ cùng cái kia lọm khộm lão nhân, chính đang lặp lại trước đây lời nói.

Trắng như tuyết bóng người lẳng lặng mà lắng nghe, tuyết khuôn mặt đẹp trên lộ ra thờ dài.

Làm trong phòng ánh sáng tản đi, tất cả lại khôi phục yên tĩnh, không gặp cái kia trắng như tuyết bóng người tung tích.

Trong vườn hoa, trắng như tuyết quần dài theo gió mà lên, thánh khiết Mellie, có loại người còn yêu kiều hơn hoa cảm giác.

"Mười hai năm trôi qua, chân tướng rốt cục làm thanh, ai từng muốn so với tưởng tượng còn muốn tàn nhẫn."

Bước liên tục nhẹ nhàng, trắng như tuyết bóng người ở hoa ngang qua, dưới chân ánh sáng lưu chuyển, hội tụ thành một đạo cánh cửa thời không.

"Lục ca, bắt luận người ở đâu, ta đều sẽ tìm được người."

Âm thanh vang vọng ở trong vườn hoa, trắng như tuyết bóng người nhưng tiến vào đạo kia cánh cửa thời không, chớp mắt liền trốn vào thiên địa.

Một khắc đó, Vân gia phòng ngự đại trận xuất hiện nổ vang, đã kinh động tất cả mọi người.

"Xảy ra chuyện gì, nhanh tra."

"Báo, vân Mộng tiểu thư không gặp tung tích."

"Cái gì? Thập Tam Tiểu Thư không gặp tung tích! Lập tức bẩm báo gia chủ."

Trắng như tuyết bóng người chính là Vân gia thập Tam Tiểu Thư Vân Mộng, nàng đột nhiên biến mất cho Vân gia tạo thành rất lớn chấn động, không ít người đều cho rằng nàng bị những kia cổ xưa thế gia, Thánh địa bắt đi, dồn dập đề nghị đi cứu người.

Gia chủ Vân Khiếu thiên tức giận cực kỳ, nhưng lại hết sức bình tĩnh.

"Vân Mộng tu vi sâu không lường được, người bình thường căn bản gần không được nàng thân. Trước tiên phái người chung quanh tìm hiểu một hồi tình huống, không muốn hành sự lỗ mãng. Ngoài ra, gia tăng phòng ngự, mật thiết lưu ý Vân Châu tất cả động tĩnh."

Bởi vì vân hạo hiên quan hệ, Vân gia trở thành thị phi nơi, bị rất nhiều cổ xưa thế gia cùng Thánh địa nhìn chăm chăm, đều muốn làm rõ Luân Hồi chuyển thế người thân phận chân chính.

Vân gia vốn là Luân Hồi thế gia, từng từng ra Luân Hồi cảnh giới cao thủ, có Luân Hồi Tiên khí trấn bảo vệ khí vận.

Bây giờ, Luân Hồi cao thủ chuyển thế, một khi trưởng thành, tương lai vạn năm đem không người ngang hàng, này tuyệt không là cái khác cổ xưa thế gia cùng Thánh địa hi vọng nhìn thấy kết quả.

Nếu muốn tránh khỏi loại chuyện kia phát sinh, biện pháp tốt nhất chính là ở vân hạo hiên trong quá trình trưởng thành giết hán, để hán lại Chuyển Luân về, chờ đợi một đời giáng lâm.

Vân gia tự nhiên không cho phép chuyện như vậy phát sinh, bọn họ đem không tiếc tất cả bảo vệ vân hạo hiên, mãi đến tận hán hoàn toàn trưởng thành, khinh thường thiên hạ, kinh sợ vạn giới, trở thành bất hủ truyền kỳ.

Khi đó, Vân gia liền đạt đến cực thịnh đỉnh, huy hoàng hoàng cung cường đại, trở thành Luân Hồi thế gia Trung người tài ba.

Thương Châu lấy tây, Thiên Sơn Mộ Tuyết, bình tĩnh thời gian ngày qua ngày.

Mộ Phong đi vào loại linh cảnh giới sau, liền bắt đầu rồi chân chính tu chân lộ trình, cường điệu nghiên cứu trận pháp cùng con đường luyện khí, thường xuyên lôi kéo Mạc Băng hướng kinh lâu chạy, thời gian nửa năm học tập xong bên trong hết thấy điển tịch.

"Mộ Phong, người tới, nói cho người một tin tức tốt."

Mạc Băng mới vừa từ bên ngoài trở lại, biết được Liễu Y Y đã đi vào tụ đỉnh cảnh giới.

Mộ Phong khen: "Y Y tỷ giỏi quá, ta đến thêm đem kính mới được."

Nửa năm tu luyện, Mộ Phong tiến triển thần tốc, trong đan điền linh căn đã lớn lên biến thô gấp ba, phát sinh điều thứ hai linh cảnh.

Mạc Băng không tỏ rõ ý kiến, trong suốt sáng sửa hai mắt nhìn chăm chú Mộ Phong con mắt.

"Son Hà Điện có một toà tám tầng Tụ Linh trận, đó là ta trước khi rời đi muốn vào nhất vào nơi."

Mộ Phong hỏi: "Phải như thế nào mới có thể đi vào tám tầng Tụ Linh trận?"

"Cần son chủ cấp bậc thân phận, mới có tư cách tiến vào tám tầng Tụ Linh trận."

"Cái kia chẳng phải là đùa à?"

Mạc Băng nói: "Bình thường con đường khẳng định là không vào được, thế nhưng Son Hà Điện khởi nguyên ẩn giấu đi một ít tuyệt mật, rất ít người tri tình."

Mộ Phong kinh nghi nói: "Tỷ tỷ muốn có ý đồ xấu?"

Mạc Băng cười mắng: "Ngươi đó là ánh mắt gì? Ta chỉ là nói cho ngươi một ít ngươi đi vắng chưa từng biết được bí ẩn."

Mộ Phong cười hắc hắc nói: "Tỷ tỷ mời nói, ta rửa tai lắng nghe."

Mạc Băng trừng Mộ Phong một chút, nghiêm mặt nói: "Truyền thuyết, Sơn Hà Điện khởi nguyên cùng họa thánh có quan hệ, bắt nguồn từ một bộ sơn hà đồ, đáng tiếc nhưng từ chưa có người từng thấy cái kia phó sơn hà đồ."

Mộ Phong hỏi: "Họa thánh là ai?"

"Vạn năm Tiên một vị thánh nhân, tu luyện tới Bất Diệt Cảnh giới, được xưng Luân Hồi không ra, bất diệt xưng tôn, là kinh sợ một phương cao thủ tuyệt thế. Truyền thuyết năm đó họa thánh từng lưu lại một bộ sơn hà đồ, bị hậu nhân đoạt được, tìm hiểu họa Trung huyền bí, do đó sáng lập Sơn Hà Điện. Nhưng là mấy ngàn năm qua, ai cũng chưa từng thấy cái kia bức sơn hà đồ, bởi vậy truyền thuyết này là thật hay giả, không ai không nói được."

Mộ Phong nghi vấn nói: "Coi như truyền thuyết là thật, vậy thì như thế nào đây?"

"Nếu như truyền thuyết là thật, chỉ muốn chiếm được sơn hà đồ, liền có thể tìm hiểu tám tầng Tụ Linh trận, thậm chí là mạnh nhất chín tầng Tụ Linh trận. Cái này cũng là rất nhiều người bái sư Sơn Hà Điện nguyên nhân, cũng không phải là ở bề ngoài đơn thuần như vậy."

"Tỷ tỷ biết sơn hà đồ ở nơi nào?"

Mạc Băng trầm ngâm nói: "Ta cũng không biết sơn hà đồ là có hay không thực tồn tại, thế nhưng gần đây ta tu luyện sơn hà đại địa quyết thì, mơ hồ cảm ứng được một loại nào đó triệu hoán, ngay ở chung quanh đây, điều này làm cho ta nghĩ tới rồi cái kia truyền thuyết, cố ý tìm ngươi hỏi tới hỏi."

Mộ Phong sững sờ, ngạc nhiên nói: "Ta tại sao không có cảm giác?"

Mạc Băng nói: "Khả năng là ngươi cảnh giới không đủ nguyên nhân, ta còn ở sơ tam phương vị, chờ có tin tức xác thật sau khi sẽ nói cho ngươi biết."

"Xem ra ta đến tiến một bước tăng nhanh tốc độ mới được, hiện tại ta liền đi khắc họa bốn tầng Tụ Linh trận."

Mộ Phong đứng dậy, hứng thú bưng bưng rời đi.

Loáng một cái lại là nửa năm trôi qua, mười ba tuổi Mộ Phong cái đầu đã đuổi sát Mạc Băng, ngũ quan cơ bản Trường Định, đường viên tuần tú, chỉ là có chút non nớt.

Mộ Phong trong đan điền linh căn đã phát sinh điều thứ ba chắc cây, trưởng thành một cây linh thụ, trong cơ thể khắc họa bốn tầng Tụ Linh trận, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều đang hấp thụ linh khí trong trời đất.

Mạc Băng gần đây vẫn đang tu luyện sơn hà quyết, nội tâm cảm ứng càng ngày càng mãnh liệt, điều này làm cho nàng phấn chấn cực kỳ.

La Lan tu luyện tiến độ cũng rất tốt, nhưng nàng mấy ngày nay nhưng không thể nào cao hứng, nguyên nhân là một vị đệ tử thân truyền luôn triền nàng, có thể nàng nhưng rất đáng ghét người kia.

Thập bảy tuổi La Lan thanh xuân kiều diễm, vui tươi có thể người, chính là thiếu nữ hoài xuân thời khắc, hấp dẫn từ sơn không ít đệ tử thân truyền ưu ái.

Thế nhưng bởi vì đi theo Mạc Băng bên người, người bình thường không dám có ý đồ với nàng, vì lẽ đó La Lan sinh hoạt rất bình tĩnh.

Nhưng mà mấy ngày nay, một người tên là vương hủ mười chín tuổi nam tử luôn dây dưa, trêu đến La Lan rất không cao hứng.

Nguyên bản La Lan muốn dạy dỗ cái kia vương hủ một trận, ai từng muốn hấn dĩ nhiên là đệ tử nòng cốt Đoan Mộc hoa người ở bên cạnh, điều này làm cho La Lan rất là phiền muộn.

"Tiểu Lan tử, ngươi làm sao rầu rĩ không vui?"

"Đều do vậy cũng ác vương hủ, quả thực hỗn trưởng đến cực điểm."

La Lan nghiêng răng nghiêng lợi, một mặt tức giận.

Mộ Phong nghi ngờ nói: "Vương hủ là ai vậy?"

"Một mặt dày mày dạn người, ta nhìn liền buồn nôn."

La Lan nín đầy bụng tức giận, lôi kéo Mộ Phong khuynh thuật trong lòng không thích.

Lúc này, một thiên bóng người màu xanh lam từ xa đến gần, đi tới từ thần ngoài động.

"Tiểu Lan..."

Thanh âm trầm thấp lộ ra mấy phần vui sướng, còn tràn trề một luồng tự tin.

La Lan nghe được muốn thổ, cảm tức người đến, quát lên: "Mau cút, nơi này không hoan nghênh ngươi."

Vương hủ bề ngoài cũng không xuất chúng, nhưng giữa hai lông mày nhưng lộ ra một luồng mật mờ nhuệ khí, rất có vài phần tàn nhẫn tình.

"Ta tới là sao cái lời nhảm, Đoan Mộc sư huynh xin mời Mạc sư tỷ đi tới Từ Hà điện tụ tập tới."

Khẽ nhếch khóe miệng lộ ra mấy phần khiêu khích, hung hăng ánh mắt kích thích La Lan tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Sơn hà khởi nguyên

(sách mới trùng băng, cần nhiệt tình của mọi người chống đỡ, bất kể là thu gom, phiếu đề cử vẫn là hội viên click, đều hoàn toàn đập tới đi.)

"Cút đi, ta sẽ chuyển cáo sư tỷ."

La Lan cảm tức Vương Hủ, nội tâm căm ghét tình không hề che giấu chút nào.

Vương Hủ có tai như diếc, trắng trợn không kiêng dè ánh mắt ở La Lan trên người chuyển cái liên tục, tức giận đến La Lan rất muốn đánh hấn một trận.

Mộ Phong có chút không thích, trước mắt Vương Hủ quá mức làm cản, rõ ràng chính là đang bắt nạt người.

"Đi thôi, nơi này không hoan nghênh ngươi."

Vương Hủ liếc nhìn Mộ Phong một chút, mắng: "Không lớn không nhỏ, nơi này có người chỗ nói chuyện sao? Cút sang một bên."

Vương Hủ căn bản cũng không có đem Mộ Phong để ở trong mắt, điều này làm cho La Lan rất tức tối.

"Họ Vương, ngươi không nữa lần Huru Quái ta không khách khí."

"Tiểu Lan tả phạm không được cùng loại này tiện cốt đầu tức giận, giáo huấn một phen niệm đi liền văng."

Mộ Phong ngữ khí âm lãnh, nói chuyện thời khắc bóng người loáng một cái, một vang dội bạt tai vang vọng không thôi.

Vương Hủ vẻ mặt ngẩn ngơ, lập tức nổi trận lôi đình.

"Tiểu tử thú, ngươi muốn chết!"

La Lan lắc mình chặn lại, giận dữ hét: "Cút ngay, bằng không..."

Vương Hủ xấu hổ thành giận, bị Mộ Phong đánh một bạt tai, hấn há có thể nuốt được cơn giận này?

"Cút ngay, ta ngày hôm nay nhất định phải lột tiểu tử này bì."

Vương Hủ ra tay, không chút lưu tình, một chương liền đẩy lui La Lan, hướng về Mộ Phong phóng đi.

Lúc này, từ thần trong động quang vụ mãnh liệt, một đạo hư huyền mê ly bóng người lạng yên mà tới, mang theo hung hiểm khí tức quái dị, để Vương Hủ thân thể đột nhiên lạnh lẽo, phảng phất rơi Địa ngục.

"Cút!"

Thanh âm lạnh như băng lộ ra không thể trái nghịch ý chí, Vương Hủ bay ngược mà ra, trong miệng máu tươi như mưa, tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền khắp tứ phương, bên ngoài mây đậm đều rõ ràng có thể nghe.

"Mạc sư muội ra tay thật là đủ tàn nhẫn a, người đây là thành tâm không nể mặt ta sao?"

Một âm thanh vang dội vang lên, cách xa nhau mấy dặm, đã kinh động từ sơn một mạch vô số đệ tử.

"Lưu hấn một con chó mệnh, đã cho đủ người mặt mũi, người nếu như không phục, đều có thể tự mình tới cửa."

Mạc Băng đứng cửa động nơi, ngữ khí lạnh lẽo mà vô tình.

Loại này hung hăng thái độ làm cho người giật nảy cả mình, ai cũng không hề nghĩ tới, Mạc Băng dĩ nhiên đối với cái kia Đoan Mộc hoa bất kính như thế.

Đều là từ sơn một mạch đệ tử nòng cốt, Đoan Mộc hoa Nhập môn so với Mạc Băng muốn sáng sớm mười năm, ở bảy cái đệ tử nòng cốt Trung xếp hạng người thứ năm, luôn luôn rất được sơn chủ coi trọng.

"Mạc sư muội xem ra rất tự tin a, người cho rằng đánh bại Hứa Nghi, liền có thể khiêu chiến ta, thật sao?"

Một bóng người cao to từ trên trời giáng xuống, rơi vào từ thần ngoài động, cả người thả ra làm người ngột ngạt khí thế, kể rõ hấn hung hăng.

Mạc Băng mặt không hề cảm xúc, hướng về người đến đi đến, dưới chân linh văn hiện ra, từng đạo từng đạo hòa điểm hóa thành hoa sen, không ngừng kéo dài ra bên ngoài, xé nát cái kia cầm cổ trắng vực.

Đoan Mộc hoa nhìn qua hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, cao to khôi ngô không tính là anh tuấn, cả người lộ ra thô bạo.

Mạc Băng cùng hấn so sánh, liền có vẻ kiều tiểu có thể người, thế nhưng Mạc Băng trên người thả ra ngoài sức mạnh, lại làm cho Đoan Mộc hoa đột nhiên biến sắc.

"Người đã tu luyện tới Hồn Ấn cảnh giới?"

"Đoan Mộc sư huynh chẳng lẽ còn dừng lại ở sinh đan cảnh giới?"

Lời này rất là chói tai, rõ ràng chính là ở trào phúng.

Đoan Mộc hoa không thích, hơi giận nói: "Đừng vội làm càn, coi như người đi vào Hồn Ấn cảnh giới, ta muốn thắng người cũng là chuyện dễ dàng."

"Như vậy, người cần gì phải lưu ý?"

Mạc Băng từng bước ép sát, cao gầy mê người bóng người lộ ra lạnh lạnh cao ngạo khí, để Đoan Mộc hoa sắc mặt tái xanh.

Đối mặt lãnh đạm vô tình Mạc Băng, Đoan Mộc hoa trong lòng bay lên một loại không rõ cảm giác, đây là ở gặp gỡ nguy hiểm thì mới phải xuất hiện tâm linh cảm ứng, bây giờ nhưng ở Mạc Băng trên người cảm nhận được uy hiếp.

Cảm tức Mạc Băng, Đoan Mộc hoa sắc mặt âm trầm, trong lòng đang suy tư kế sách ứng đối, hấn có thể chưa bao giờ làm không nắm sự tình.

Mạc Băng hiển nhiên nhìn thấu tâm tư của hấn, đáy mắt toát ra vẻ khinh thường, điều này làm cho Đoan Mộc hoa rất là tức giận, từng có lúc có ai dám như vậy không coi hấn là sự việc?

La Lan một mặt phản chấn, đáy lòng đang không ngừng hò hét.

"Sư tỷ cố lên, hào hào giáo huấn hấn một trận."

Mộ Phong nụ cười mê người, hấn từ song phương về mặt biến hóa Trung nhìn ra rất nhiều thứ, Mạc Băng hung hăng để Đoan Mộc hoa hối hận cực kỳ.

Mất thấy đại chiến động một cái liền bùng nổ, một khách không mời mà đến đột nhiên giáng lâm.

"Các người đây là đang làm gì? Sư phụ để cho các người đi Từ Hà điện, các người nhưng ở đây phân cao thấp, còn không mau theo ta đi tới."

Trương Đại (mở lớn) hoan đúng lúc xuất hiện, ngăn cản song phương xung đột.

Đoan Mộc hoa khinh rên một tiếng, xoay người rời đi.

Mạc Băng thì lại quay đầu lại nhìn Trương Đại (mở lớn) hoan, hừ lạnh nói: "Trương sư huynh có thể làm đến thật đúng lúc."

Trương Đại (mở lớn) hoan hơi thay đổi sắc mặt, không vui nói: "Người là trách ta đến quá sớm?"

Mạc Băng không có thời gian để ý, lôi kéo Mộ Phong cùng La Lan trực tiếp vào động, lưu lại Trương Đại (mở lớn) hoan một người ở cái kia, tức giận đến xanh mặt.

Từ thần bên trong động, La Lan hỏi: "Sư tỷ không đi Từ Hà điện sao?"

"Hoảng cái gì, để bọn họ chậm rãi các loại."

Mạc Băng rất bình tĩnh, cũng không quá để ý.

Mộ Phong cười nói: "Tỷ tỷ nhất định là biết được nào đó một số chuyện."

Mạc Băng nghe vậy nở nụ cười, đối với Mộ Phong Thông Tuệ cảm thấy thoải mái.

"Ta xác thực nghe nói một chút tin tức, Sơn Hà Điện gần đây phát sinh một ít chuyện, phỏng chừng sẽ có trọng đại biến động, đây chính là sơn chủ triệu tập chúng ta đi tới Tử Hà điện nguyên nhân."

La Lan hiểu kỳ nói: "Tin tức gì?"

"Nửa tháng Tiền, Sơn Hà Điện đến rồi một người bí ẩn, tình huống cụ thể tạm thời vẫn chưa biết được. Sau đó ta mang Mộ Phong đi Tử Hà điện nghe một chút, phỏng chừng sơn chủ sẽ nói lên việc này."

Mạc Băng ở trong động nghỉ ngơi chốc lát, lúc này mới mang theo Mộ Phong ung dung thong thả chạy tới trên đỉnh ngọn núi.

Lần này tụ hội, sáu vị đệ tử nòng cốt toàn bộ dự họp, nói rõ hội nghị tầm quan trọng.

Mộ Phong theo Mạc Băng bên người, một bộ ngoan ngoãn đáng yêu, trong bóng tối nhưng đang quan sát mấy vị đệ tử nòng cốt.

Trương Đại (mở lớn) hoan cùng Đoan Mộc hoa đã gặp, còn lại ba người phân biệt là Đại sư huynh Nhiếp Trường Phong, Nhị Sư Huynh đình hữu hồng cùng bốn sư huynh Lý Lăng phong.

Nhiếp Trường Phong nhìn qua khoảng ba mươi tuổi, đẹp trai mê người, thân hình kiên cường, làm cho người ta một loại tài năng xuất chúng cảm giác.

Đình hữu hồng tướng mạo phổ thông, ả ị ịch mập, một mặt hiền lành, trong hai mắt có xích điện thiểm thức.

Lý Lăng phong người cũng như tên, bề ngoài hơn hai mươi tuổi, tướng mạo bất phàm, nhuệ khí mười phần, làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm.

"Ngày hôm nay gọi các người tới là có một việc muốn tuyên bố."

Từ Hoa chân nhân nhìn sáu cái đệ tử kiệt xuất, vẻ mặt có vẻ hơi nghiêm túc.

"Nửa tháng Tiền, Sơn Hà Điện đến rồi một vị quý khách, đó là năm xưa từ Sơn Hà Điện đi ra nhân vật kiệt xuất, sau đó bái ở Thiên cơ cốc môn hạ, học tập tinh tượng thuật bói toán, nắm giữ Ngũ Hành thời diễn phương pháp..."

Nhị Sư Huynh đình hữu hồng kinh hô: "Nhưng là cái kia lấy thần toán kinh thể Thiên cơ cốc? Truyền thuyết nơi đó thu đồ đệ cực nghiêm, đương đại môn đồ sẽ không vượt qua chín người số lượng."

Nhiếp Trường Phong nói: "Nghe nói Thiên cơ cốc môn đồ, tất cả đều không được chết từ tế."

Lý Lăng phong nói: "Thiên cơ không thể tiết lộ, dòng dõi kia thời diễn Thiên Cơ, tự nhiên đừng phải nguyên rủa."

Trương Đại (mở lớn) hoan nói: "Tuy rằng như vậy, nhưng Thiên cơ cốc môn đồ nhưng nắm giữ siêu nhiên thân phận địa vị, được thế lực khắp nơi nhờ vào."

Đoan Mộc hoa nghi vấn nói: "Như vậy một đại nhân vật, chạy đến chúng ta Sơn Hà Điện tới làm gì?"

Từ Hoa chân nhân nói: "Sơn Hà Điện khởi nguyên vẫn có rất nhiều truyền thuyết, tất cả đều cùng họa thánh lưu xuống núi hà đồ có quan hệ, nhưng từ chưa chứng thực quá. Người kia năm xưa từng là Sơn Hà Điện đệ tử nòng cốt, một lòng muốn biết rõ chuyện này, liền hao tổn tâm cơ trở thành Thiên cơ cốc môn hạ đệ tử, học thành bói toán thuật tính toán. Lần này trở lại, trải qua người kia cẩn thận suy tính, rốt cục phát hiện một chút manh mối."

Nhiếp Trường Phong kinh nghi nói: "Tìm tới sơn hà đồ tẩm tích?"

Từ Hoa chân nhân lắc đầu nói: "Nếu là như vậy, ta thì sẽ không gọi các người đến rồi. Tình huống dưới mắt là, trải qua người kia suy tính đã khóa chặt Sơn Hà Điện nơi khởi nguồn, chương môn quyết định phải ra một nhóm đệ tử kiệt xuất đi vào mở ra cái kia thiên cơ bí ẩn. Lần đi có hung hiểm cũng hữu cơ ngộ, tất cả nhưng bằng vận may."

"Sư phụ dự định phái bao nhiêu người đi?"

Mạc Băng mở miệng, thẳng vào chủ đề.

Từ Hoa chân nhân nói: "Lần này nhân viên chọn chọn dùng chọn lựa phương thức, từ sơn một mạch có hai mươi tiêu chuẩn, nhưng cuối cùng có thể trúng cử mấy người thì lại không biết được. Cái khác các mạch cũng là đại thể tình huống, chính thức chọn lựa do người kia chủ trì. Các người có thể

mang theo một người đi theo, còn lại tám cái tiêu chuẩn do ta tự mình chỉ định."

Nhiếp Trường Phong hỏi: "Tiến vào cái kia nơi khởi nguồn, có hay không có hi vọng được họa thánh lưu xuống núi hà đồ?"

Đình hữu hồng không hiểu nói: "Sự phụ cùng chương môn chờ người vì sao không xuất mã, trái lại muốn phái đệ tử đi vào?"

Từ Hoa chân nhân nói: "Này đều là người kia ý tứ, trải qua nhiều lần suy tính, cơ duyên sắp xuất hiện hiện tại Sơn Hà Điện đệ tử trên người, chúng ta không thích hợp đi vào. Còn cụ thể là người nào, bởi vì dính đến sơn hà đồ, không cách nào chuẩn xác phán định."

Trương Đại (mở lớn) hoan hô: "Chọn lựa khi nào bắt đầu?"

"Ngày mai buổi sáng. Bắt đầu từ bây giờ, bắt luận người nào không được ra ngoài, để phòng ngừa tin tức lộ ra ngoài. Các người trở lại chuẩn bị một chút, sáng sớm ngày mai đến đó tập hợp."

Mộ Phong theo Mạc Băng rời đi Từ Hà cuối cùng, đưa ra một nghi vấn.

"Người kia động tác này là chân tâm muốn biết rõ Sơn Hà Điện khởi nguyên, vẫn là có mục đích khác? Chương môn vì sao phải tiếp thu người kia kiến nghị?"

Mạc Băng cười nói: "Cái này không phải người nên cân nhắc vấn đề, chúng ta hiện tại muốn quan tâm chính là, nếu như người kia suy đoán chính xác, chúng ta nên làm gì được cái kia bức sơn hà đồ."

"Chọn lựa là cửa thứ nhất, không biết nghiêm không nghiêm ngặt? Nếu như ngay cả cửa thứ nhất đều quá không được, căn bản cũng không có tư cách tham dự."

Vấn đề này khiến người ta đau đầu, bởi vì không biết chọn lựa cụ thể điều kiện, mạnh như Mạc Băng cũng có chút lo lắng.

Vân Sơn bên trên, Liễu Y Y thu được một tư cách tham dự, nhưng trong lòng nghĩ đến Mộ Phong.

Hai người đều sẽ tham dự ngày mai chọn lựa, nhưng lại không biết có thể không thông qua.

Còn lại các Sơn Đồ ở cẩn thận chọn nhân viên, đề cử tối đệ tử kiệt xuất nhất, một khi chọn lựa qua ải, bọn họ thì có hy vọng thu được cơ duyên to lớn.

Sơn Hà Điện khởi nguyên việc quan hệ sơn hà đồ, đó là năm đó họa thánh đồ vật, nếu như thật có cơ hội lấy được, hữu duyên người tương lai thành tựu chắc chắn kinh thế hãi tục.

Ngoài ra, Sơn Hà Điện cũng có hi vọng khôi phục năm xưa rầm rộ, một lần nữa bước lên nhất lưu tu chân đại phái hàng ngũ, từ đây ngư được Long Môn, huy hoàng tái hiện.

Đây là lần hành động này mục đích chủ yếu, cũng là Sơn Hà Điện chương môn đồng ý buông tay một đánh cược to lớn nhất lý do.

Sơn Hà Điện suy yếu mấy ngàn năm, có thể không chấn chỉnh lại kỳ cổ, liền xem hết này một cơ hội duy nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thần bí U Ảnh

Nhân viên chọn lựa ở Đình Sơn ngoài điện cử hành, cửu sơn chi mạch mỗi người có hai mươi vị đệ tử đến đây tham dự, tổng cộng 180 người.

Đây là Sơn Hà Điện tinh anh, bao quát cửu sơn chi mạch hết thấy đệ tử nòng cốt.

Sơn Hà Điện chương môn đứng cửa điện lớn ở ngoài, tham dự đệ tử thì lại hội tụ ở ngoài cửa trên quảng trường, chỉnh tề đứng thành một cái phương đội.

"Ngày hôm nay là một đặc thù tháng ngày, việc quan hệ Sơn Hà Điện hưng suy cùng tương lai, ta hi vọng đại gia có thể chăm chú đối xử."

Chương môn đơn giản trắng ra mở màn làm nổi lên hưng phấn của mọi người thú, 180 vị tham dự đệ tử tất cả đều tinh thần sáng láng, phấn chấn cực kỳ.

"Chọn lựa chính thức bắt đầu, cho mời Thiên cơ cốc quý khách Khúc Tâm Nghi."

Chương môn dứt lời, một thân ảnh màu tím từ Định Sơn điện bên trong đi ra, đứng ở Sơn Hà Điện chương môn bên người.

Đó là một cô gái mặc áo tím, trên mặt mang theo khăn che mặt, che khuất hai mắt trở xuống vị trí, một đôi thâm thúy con mắt lộ ra thần bí, phảng phất có thể nhìn thấu tâm linh người ta.

"Nữ."

Rất nhiều người đều cảm thấy kinh ngạc, không nghĩ tới Thiên cơ cốc môn đồ dĩ nhiên sẽ là một người phụ nữ.

Khúc Tâm Nghi dáng người kiên cường, đường cong mê người, thâm thúy hai mắt sương mù lẫn lộn, khiến người ta nhìn không thấu tâm tư của nàng.

Ở đây hội tụ vô số đệ tử, bao quát chín vị sơn chủ cùng rất nhiều trưởng lão, tất cả đều nhìn kỹ Khúc Tâm Nghi.

"Ta này có một trận bàn, một nén nhang trong thời gian thông qua người, coi như qua ải."

Khúc Tâm Nghi âm thanh có chút trầm thấp, tựa hồ đã cũng không tuổi trẻ.

Một tia chớp mâm ngọc từ Khúc Tâm Nghi trong tay bay lên, đón gió phóng to vô số lần, hóa thành một toà đại trận, hiện ra ở trước mắt mọi người.

Theo Khúc Tâm Nghi một tiếng bắt đầu, 180 cái tham dự đệ tử cấp tốc hướng về đại trận kia tuôn tới, chỉ chốc lát liền biến mất ở trận pháp bên trong.

Lần này chọn lựa rất đặc biệt, vào Trận người không cho cùng với những cái khác người kết bạn thương nghị, phải tự mình xông Trận, đây là duy nhất hạn chế.

Mạc Băng, Mộ Phong, Liễu Y Y ba người ở vào Trận trước, lẫn nhau trao đổi một cái ánh mắt, lén lút giao lưu vài câu, trọng điểm liền năm chữ, sơn hà đại địa quyết.

Khúc Tâm Nghi giả thiết trận pháp tựa hồ là một loại mê Trận, rồi lại quái lạ cực kỳ, những đệ tử nòng cốt kia ở trong trận pháp vẫn chưa chiếm đến bất kỳ ưu thế nào.

Mộ Phong mặc vận sơn hà đại địa quyết, cẩn thận cảm ứng quanh thân tất cả, trong cõi u minh hình như có một loại sức mạnh ở chỉ dẫn hắn đi tới.

Liễu Y Y cùng Mạc Băng cũng đều có cái cảm giác này, ba người từ phương hướng khác nhau hướng về cùng một chỗ tới gần.

Ngoài trận, Sơn Hà Điện chương môn, sơn chủ, trưởng lão chờ đều ở mật thiết quan tâm, bọn họ có thể nhìn rõ ràng trong trận pháp cảnh tượng, nhìn thấy tham dự đệ tử ở trong trận vu hồi đi khắp, lung tung tìm kiếm.

Thời gian đang không ngừng trôi đi, thời gian một nén nhang đã qua đi hai phần ba, rốt cục có đệ tử xuyên qua trận pháp, xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Một, hai cái, ba cái, nhân số đang không ngừng tăng vọt, Mạc Băng, Mộ Phong, Liễu Y Y ba người đều thuận lợi thông qua, cuối cùng tổng cộng có bảy mươi lăm người ở trong thời gian quy định hoàn thành.

"Tỷ tỷ, Sơn Hà Điện cộng có bao nhiêu vị đệ tử nòng cốt a, lần này thông qua chiếm mấy tầng?"

Mộ Phong đứng Mạc Băng bên cạnh, nhẹ giọng hỏi dò.

Mạc Băng nói: "Cửu sơn chi mạch thực lực chênh lệch không đồng đều, từ sơn vốn có bảy vị đệ tử nòng cốt, vững vàng số một, bây giờ chỉ còn dư lại sáu người. Cái khác các sơn đệ tử nòng cốt đối lập muốn thiếu một ít, bình quân tính được cũng là ba đến bốn người."

"Nói như vậy, gộp lại cũng không đủ bốn mươi người?"

"Gần như cũng là ba mươi lăm ba mươi sáu vị đáng vè, lần này thông qua suất ước chừng sáu, bảy tầng."

Cụ thể thống kê rất mau ra đến, bảy mươi lăm vị đệ tử ở trong, đệ tử nòng cốt chiếm hai mươi bốn vị.

Những kia không thể thông qua người đều có vẻ rất phiền muộn, cảm thấy loại này chọn lựa phương thức không công chính.

Khúc Tâm Nghi đem bảy mươi lăm vị thông qua người triệu tập đến đồng thời, từng cái từ trước người bọn họ đi qua, thâm thúy hai mắt quan sát tỉ mỉ mỗi người.

"Chúc mừng các người thông qua vòng thứ nhất chọn lựa, sau đó ta sẽ đưa các người đi tới Sơn Hà Điện nơi khởi nguồn, ở nơi đó các người có thể kết bạn đồng hành, thành lập đoàn thể nhỏ, lấy tăng cường tự mình năng lực bảo vệ. Lần đi hung hiểm khó lường, các người muốn ngàn vạn cẩn thận. Ai nếu có duyên mở ra Sơn Hà Điện khởi nguyên bí mật, được sơn hà đồ, chương môn đem dành cho cao nhất khen thưởng."

Khúc Tâm Nghi đi qua Mộ Phong trước người thì, quét hấn vài lần cũng không quá to lớn phản ứng, đứng là ở Mạc Băng trước mặt dừng lại chốc lát, ở Liễu Y Y trước người nghỉ chân nhìn chăm chú.

Làm Thiên cơ cốc môn đồ, Khúc Tâm Nghi hai mắt có thể nhìn thấu rất nhiều thứ, Liễu Y Y tiềm chất, Mạc Băng kiệt xuất cũng làm cho nàng phát giác ra.

Son Hà Điện chương môn nhìn bảy mươi lăm cái đệ tử, khích lệ nói: "Hảo hảo nỗ lực, mang về son hà đồ Giả, phải nhận được tiến vào tám tầng Tụ Linh trận tu luyện một tháng khen thưởng."

Lời vừa nói ra, mọi người khiếp sợ.

Tám tầng Tụ Linh trận là Son Hà Điện căn bản, coi như là các vị son chủ cũng rất khó có cơ hội đi vào, huống hồ là một tháng tu luyện cơ hội, đây tuyệt đối có thể hấp dẫn bất luận người nào.

Mạc Băng có chút kích động, này chính là nàng cho tới nay tha thiết ước mơ sự tình, bây giờ rốt cục có một cơ hội.

Nhưng mà thoáng vừa nghĩ, Mạc Băng lại khôi phục yên tĩnh, nếu thật có thể được son hà đồ, lại há sẽ để ý những này?

Son hà đồ giá trị, há lại là tám tầng Tụ Linh trận có thể so với?

Mộ Phong có vẻ rất bình tĩnh, chính thình thoảng nhìn Liễu Y Y, mười lăm tuổi nàng trở mã đến như hoa như ngọc, đứng ở trong đám người Như hạc đứng trong bầy gà, dễ thấy cực kỳ.

Liễu Y Y ý cười Doanh Doanh (nhẹ nhàng) nhìn Mộ Phong, ôn nhu trong ánh mắt lộ ra một tia tình cảm, hơi hàm ẩn phần tu hi vẻ.

Mộ Phong mới mười ba tuổi, còn không phải quá hiểu những này, nhưng mười lăm tuổi Liễu Y Y dĩ nhiên hiểu được tình chi hàm nghĩa.

Khúc Tâm Nghi đi rồi một vòng sau trở về chỗ cũ, cùng chương môn giao lưu vài câu, sau đó liền đem chín vị son chủ, các vị trưởng lão cùng với đệ tử nòng cốt tụ tập cùng nhau, bắt đầu xây dựng truyền tông trận, những đệ tử còn lại thì lại toàn bộ thôi lui.

Son Hà Điện nơi khởi nguồn vào chỗ với Thiên Sơn Chi Trung, nhưng cũng không ở trên mặt đất, mà là nằm ở lòng đất một cái nào đó không gian đặc thù bên trong. Muốn muốn tiến vào nơi đó, chỉ có thể thông qua không gian truyền tông, bằng không căn bản không vào được.

"Không gian kia rất đặc biệt, nếu muốn vẫn duy trì thông suốt trạng thái, cần rất lớn tiêu hao. Chúng ta chỉ có thể tạm thời trước tiên đem bọn người đưa vào đi, sau đó mỗi cách năm ngày mở ra một lần, để hiểu rõ tình huống của các người."

Khúc Tâm Nghi đơn giản giải thích vài câu, liền để bảy mươi lăm vị đệ tử tiến vào truyền tông trận, do Son Hà Điện những cao thủ đồng thời vận chuyển trận pháp, đem bọn họ đưa tiến vào.

Không gian truyền tông, tốc độ kinh người, xóc nảy thời không loạn lưu lóe lên một cái rồi biến mất, bảy mươi lăm vị đệ tử liền xuất hiện ở một đen kịt trong son động.

Một chút ánh sáng sáng lên, rọi sáng cảnh sắc chung quanh, u tĩnh bên trong hang núi tỏ khắp từng tia từng tia khí âm hàn, khiến người ta không rét mà run.

Đại gia ngắm nhìn bốn phía, trong ánh mắt đều lộ ra cảnh giác, ánh sáng một đạo tiếp theo một đạo từ trên người mọi người sáng lên, đem phụ cận chiếu lên sáng trưng cực kỳ.

"Nơi này không biết ở vào nơi nào, hai bên cũng có thể đi, đại gia có đề nghị gì?"

Mới vừa tới nơi đây, đại gia đều có loại cùng chung mối thù trong lòng, có vẻ vô cùng đoàn kết.

"Ta cảm thấy có thể cũng chia làm hai đường, mấy người một tiểu đội, lẫn nhau cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Đề nghị này được đại gia khen ngợi, quan hệ tốt hơn người dòn dập đứng ở cùng nhau.

Mộ Phong lời kéo Liễu Y Y đi tới Mạc Băng bên cạnh, tỏ ba người thành một đoàn đội, mật thiết lưu ý những người khác động tĩnh.

Lần này, từ son một mạch đến không ít người, trong đó đệ tử nòng cốt thì có bốn vị, phân biệt là Đại sư huynh Nhiếp Trường Phong, bốn sư huynh Lý Lăng phong, ngũ sư huynh Đoan Mộc hoa cùng tiểu sư muội Mạc Băng.

Đoan Mộc hoa cùng Mạc Băng trong lúc đó có ân oán, giờ khắc này chính tích cực liên hợp cái khác đệ tử nòng cốt, thành lập một mạnh mẽ đoàn đội.

Lần này bảy mươi lăm người ở trong, đệ tử nòng cốt liền chiếm hai mươi bốn người, tuy rằng đến từ cửu son chi mạch, nhưng rất nhiều đều là Nhập môn nhiều năm quen biết đã lâu, vì tình cảm hoặc là lợi ích, cấp tốc kết hợp với nhau, hình thành thực lực mạnh mẽ đoàn đội.

Những kia đệ tử thân truyền hoặc là đệ tử bình thường chỉ có thể bám vào đệ tử nòng cốt bên người, tìm kiếm che chở cùng sinh tồn.

Đương nhiên, rất nhiều đệ tử nòng cốt trong lúc đó cũng có ân oán, muốn đi đến đồng thời cũng không dễ dàng.

Lần này tự do tổ hợp, rất nhanh sẽ hình thành hơn mười cỗ thế lực đoàn đội, trong đó mạnh nhất một nhánh đoàn đội nắm giữ ba vị đệ tử nòng cốt.

Mạc Băng vẫn đang quan sát trong động tĩnh hướng, cũng lên lút cùng Mộ Phong, Liễu Y Y giao lưu, ba người nhất trí coi trọng bên phải con đường này, cảm ứng được một loại nào đó yếu ớt gọn sóng.

"Binh chia làm hai đường, mỗi người dựa vào vận may, bắt đầu đi."

Theo âm thanh này vang lên, rất nhiều đoàn đội hướng về bên trái đường nổi phóng đi, cũng có một nửa ứng cử viên chọn bên phải.

Mộ Phong lưu ý đến Đoàn Mộc hoa liền đi bên phải, hẳn cùng một vị khác đệ tử nòng cốt tạo thành một đoàn đội, bên người còn theo ba cái đệ tử thân truyền.

Sai thân thời khắc, Đoàn Mộc hoa trùng Mạc Băng một chút, âm u trên mặt nổi lên một vết sát cơ.

Mạc Băng làm như không thấy, chờ Đoàn Mộc hoa đi xa sau khi, lúc này mới mang theo Mộ Phong cùng Liễu Y Y không nhanh không chậm hướng về bên phải bước đi.

Tiến lên mười mấy trượng, đường hầm chia ra làm hai, khiến người ta lần thứ hai đối mặt lựa chọn.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều đang quan sát, cẩn thận cảm ứng nhận biết, chỉ có Mộ Phong hết nhìn đông tới nhìn tây, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn lại lịch.

"Người làm sao?"

Liễu Y Y cảm thấy được Mộ Phong dị dạng, nhẹ nhàng nắm chặt hán tay nhỏ.

Mộ Phong lắc đầu, lôi kéo Mạc Băng cùng Liễu Y Y tay ngọc, vội vã xông vào bên phải đường nổi, điều này làm cho Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều cảm thấy kinh ngạc.

Sau một khắc, một đạo U Ảnh xuất hiện, nhìn Mộ Phong biến mất phương hướng, cấp tốc hướng về bên phải đường nổi vọt tới.

Vì quang né qua, bóng người hiện lên, ba đạo bóng người quen thuộc ngăn lại đạo kia U Ảnh.

"Người là ai, tại sao cùng sau lưng chúng ta?"

Mộ Phong trong mắt lập loè thông minh ánh sáng, vừa nảy hán là có ý hướng về hữu trùng, chỉ ở dự định hiện thân.

Mạc Băng khóa chặt U Ảnh, đáy mắt có ánh kiếm đang cuộn trào, tu luyện tới Hồn Ấn cảnh giới sau, có thể phát lên tấn công bằng tinh thần, trực tiếp xé rách thân hồn của kẻ địch, chém chết đối với người hồn phách, này so với thân thể công kích đáng sợ hơn nhiều.

"Không nghĩ tới người có thể cảm ứng được sự tồn tại của ta, này ngược lại là đề ta rất bất ngờ."

U Ảnh cái đầu không cao, là một hắc sa che mặt nam tử, trong giọng nói lộ ra mấy phần tự phụ.

"Người không phải Sơn Hà Điện đệ tử, người là làm sao hỗn tiến vào?"

Liễu Y Y ánh mắt như đao, khóa chặt người kia hai mắt.

U Ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, cực kỳ quý dị thoát ly ba người vây quanh, hướng về lối đi bên trái bay đi.

"Chúng ta truy."

Liễu Y Y lên đường (chuyển động thân thể), lại bị Mộ Phong kéo về.

"Người này làm đến quá lạ, sự xuất hiện của hán chỉ có hai loại khả năng. Số một, hán vốn là động này Trung người, thứ hai, hán theo chúng ta đồng thời tới đây."

Mạc Băng sắc mặt âm trầm, trong lòng hiện ra một loại nguy cơ.

"Nếu như là khả năng thứ nhất, nói rõ động này Trung còn có người sống. Nếu như là loại thứ hai khả năng..."

"Nói rõ có một cái âm mưu chính chờ chúng ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tây thần đại điện

Mộ Phong nói như vậy để Liễu Y Y tâm thần chấn động, trong nháy mắt liền tỉnh ngộ.

"Người là nói cái kia Khúc Tâm Nghi động tay động chân?"

Mộ Phong gật đầu nói: "Đây là giải thích duy nhất, nàng đến Sơn Hà Điện tất nhiên có mưu đồ."

Mạc Băng nghĩ đến rất nhiều, nhắc nhở: "Việc này không thể tiết lộ ra ngoài, chúng ta trong lòng biết là được, đối ngoại coi như làm cái gì cũng không biết."

"Đi thôi, chúng ta tiếp tục."

Mộ Phong không nói thêm gì, ba người chuyển vào lối đi bên trái, đó mới là bọn họ chân chính lựa chọn.

Một tiếng ngân ngui kêu thảm thiết vang vọng ở đường hầm Trung, làm cho tâm thần người nắm chặt, đáy lòng hiện ra một loại cảm giác nguy hiểm.

"Nơi này thực sự là Sơn Hà Điện nơi khởi nguồn sao?"

Mộ Phong tự nói, bắt đầu hoài nghi Khúc Tâm Nghi.

Mạc Băng nói: "Tạm thời còn khó nói, ta có thể cảm ứng được một loại mãnh liệt triệu hoán, nơi này nên khoảng cách Sơn Hà Điện không xa."

Liễu Y Y nghi vấn nói: "Vừa nãy người kia tại sao trong bóng tối theo chúng ta, mà không cùng những người khác? Đây là trùng hợp, vẫn là có duyên có khác?"

"Y Y tỷ đừng nghĩ trước nhiều như vậy, trước mắt chúng ta muốn trước tiên làm rõ địa hình nơi này hoàn cảnh, làm rõ lai lịch của nó, mới thật tiến hành bước kế tiếp."

Ba người cẩn thận từng li từng tí một tiến lên, quanh thân hiện ra hỏa điểm giống như ánh sáng, rọi sáng cảnh vật bốn phía.

Tiến lên trăm trượng, trên mặt đất xuất hiện một chút bạch cốt, đại thể đã phong hoa.

"Năm xưa nơi này nên chết không ít cao thủ."

Mộ Phong dưới chân gió nhẹ phun trào, thổi bay màu trắng cốt phấn, cuốn vào đường hầm nơi sâu xa.

U thâm hoàn cảnh làm cho người ta một loại cảm giác bị đè nén, Mạc Băng sắc mặt nghiêm túc, Liễu Y Y đôi mi thanh tú hơi nhíu, chỉ có Mộ Phong vẻ mặt như thường, đi tuốt đằng trước đầu.

Sau đó không lâu, phía trước xuất hiện một nhà đá, trên vách đá lộ ra ba đạo đóng cửa đá, không biết đi về nơi nào.

Trên đất bụi trần trải rộng, rất nhiều ngổn ngang vết chân kẻ rõ trước đây đã có người đến qua nơi này.

Ba người trao đổi một cái ánh mắt, bắt đầu cân nhắc từ đâu một đạo cửa đá tiến vào.

Vận chuyển sơn hà đại địa quyết, Mộ Phong, Liễu Y Y, Mạc Băng cẩn thận cảm ứng, thâm trong lòng đều mơ hồ nghe được một loại nào đó triệu hoán, ánh mắt nhất trí rơi vào cuối cùng bên phải đạo thạch môn kia bên trên.

Mộ Phong đi tới trước cửa đá, chậm rãi đưa tay phải ra, trong cơ thể sơn hà đại địa quyết nhanh chóng vận chuyển, ở bàn tay chạm được cửa đá trong nháy mắt, một đạo hào quang óng ánh từ trên cửa đá bắn ra, hóa thành một điều linh văn trải rộng đeo ruybăng, quấn quanh ở Mộ Phong trên cánh tay.

Liễu Y Y kinh ngạc thốt lên một tiếng, muốn tiến lên hiệp trợ, lại bị Mạc Băng ngăn lại.

"Đừng nóng vội, trước xem tình huống một chút."

Mộ Phong thân thể hơi chiến, cái kia đeo ruybăng ẩn chứa huyền diệu lực lượng, cùng trong cơ thể hắn sơn hà đại địa quyết xây dựng lên liên hệ, song phương xuất hiện dung hợp dấu vết.

Tình cảnh này kéo dài chốc lát, cửa đá xuất hiện buông lỏng, lập tức từ từ mở ra, liền phảng phất một phong ấn được cởi ra.

Mộ Phong vô cùng ngạc nhiên, mơ hồ cảm thấy được một ít chuyện, nhưng hắn lại nói không rõ ràng.

Ba người sau khi tiến vào, cửa đá liền tự động đóng lại, tất cả lại khôi phục nguyên dạng, xem không ra bất kỳ không giống.

Dọc theo đường hầm tiến lên hơn mười trượng, phía trước xuất hiện tia sáng, một to lớn huyệt động thiên nhiên hiện ra ở ba trong mắt người, giữa không trung trôi nổi bất diệt hỏa diễm, rọi sáng trong động cảnh sắc.

"Thật linh khí nồng nặc, chỗ này rất thích hợp tu luyện a."

Mộ Phong trong cơ thể khắc rõ bốn tầng Tụ Linh trận, linh khí nồng nặc lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng về hắn tuôn tới.

"Nơi này có chỗ quái dị, tựa hồ cùng nơi khác không giống."

Mạc Băng trong lòng nổi lên không tên bờ, giác quan thứ sáu cảm ứng lập tức trở nên hỗn loạn lên.

Liễu Y Y cũng có loại cảm giác đó, biết rõ nơi này rất bất phàm, có thể cũng không cách nào chuẩn xác bắt giữ.

Mộ Phong không nghĩ quá nhiều, tự nhiên thả lỏng toàn thân, tùy ý linh khí gột rửa thân thể của chính mình, cảm thụ loại kia vũ hóa phi thăng cảm giác.

Hang động rất lớn, còn có ngã ba đi về nơi khác.

Ba người ở trong huyệt động lưu lại một hồi, Mộ Phong hút sạch trong động linh khí, liền tiếp tục lên đường.

Xuyên qua một cái chật hẹp đường hầm, phía trước xuất hiện tia sáng, một tòa cổ xưa cung điện lộ ra một điểm nhỏ của tầng băng chìm.

"Đây là địa phương nào?"

Ba người kinh ngạc cực kỳ, căn bản không nghĩ tới trong lòng núi dĩ nhiên sẽ có cung điện xuất hiện.

"Cẩn thận một chút, chú ý an toàn."

Ba người chậm rãi tiến lên, ở tới gần cái kia tòa cung điện thì, phía trước mặt đất đột nhiên hiện ra từng đạo từng đạo linh quang, hiển hóa ra một tòa trận pháp.

"Có phòng ngự, nói rõ tòa cung điện này ẩn giấu đi bí mật."

Cái kia tòa trận pháp rất huyền ảo, Mộ Phong, Mạc Băng, Liễu Y Y ba người quan sát hồi lâu, cũng không hề nghĩ rằng ra phương pháp phá giải.

"Có người đến rồi."

Trong trầm tư, Mộ Phong đột nhiên mở miệng, lời kéo Mạc Băng cùng Liễu Y Y vọt đến một bên, một đạo sáng lấp lánh, gào thét chói tai ánh sáng từ phía sau phóng tới, trực tiếp đánh vào cái kia trận pháp bên trên.

Nhưng ngữi một tiếng vang thật lớn, son diêu địa lắc, chói mắt cường quang nhàn chìm vạn vật, khuếch tán sóng trùng kích đem ba người quẫy bay ra ngoài.

Phía trước trận pháp bị sức mạnh kinh khủng mạnh mẽ phá hủy, loại kia bạo lực phá trận phương pháp hoàn toàn ra ngoài Mộ Phong ba người dự liệu.

Chờ đến nổ tung bình tĩnh, trong động đã có thêm mười mấy người, tất cả đều là Sơn Hà Điện đệ tử, nhìn thẳng thần ngạc nhiên nghi ngờ nhìn cung điện vị trí, nơi đó lập loè tia sáng chói mắt.

"Xông a."

Những này đột nhiên tiến vào đệ tử cùng nhau tiến lên, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về cái kia tòa cung điện phóng đi, cũng muốn cướp ở phía trước nhất.

Mộ Phong có chút đầu óc choáng váng, vừa nảy nổ tung quá mức đột nhiên, để hắn có chút không ứng phó kịp.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều một mặt tức giận, cái kia sau lưng ra tay làm nổ trận pháp người, căn bản là không thêm để ý ba người chết sống, thậm chí có mượn đao giết người hiểm nghi.

Nhưng mà người kia là ai, như thế nào này, điểm này để người ta nghi ngờ.

Mạc Băng lưu ý cái kia hơn mười Sơn Hà Điện đệ tử, ở trong có ba vị đệ tử nồng cốt, lấy tu vi của bọn họ thực lực, tựa hồ không có loại kia bạo lực phá trận bản lĩnh.

Liễu Y Y hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, trên mặt xinh đẹp lộ ra mê mẩn tình.

Mộ Phong từ từ tỉnh táo, nhìn lướt qua bốn phía động tĩnh, cuối cùng đưa ánh mắt chuyển qua lối vào trong cửa đá.

Lúc này, lại có người đẩy cửa mà vào, nhìn qua tựa hồ không tốn sức chút nào.

Mộ Phong cảm thấy kỳ quái, lôi kéo Liễu Y Y cùng Mạc Băng trước tiên lui đến cửa đá ở ngoài, một lần nữa đưa tay thúc đẩy cửa đá.

"Quả thế."

Mộ Phong không tốn sức chút nào liền đẩy ra cửa đá, tình huống như thế cùng với Tiền hoàn toàn khác nhau.

Liễu Y Y nói: "Này trên cửa đá nguyên bản nên có phong ấn, người bình thường phỏng chừng đẩy không ra, là trước ngời mở ra trên cửa đá phong ấn, để nó đã biến thành bất luận người nào đều có thể mở ra một cánh cửa."

Mạc Băng nói: "Việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích, chúng ta đi vào trước nhìn một cái cái kia tòa cung điện tình huống."

Ba người xuyên qua cửa đá, nhanh chóng đi tới cái kia tòa cung điện ở ngoài, phát hiện điện bên trong đã có hơn mười vị Sơn Hà Điện đệ tử, chính đang tìm kiếm bốn phương.

Tòa cung điện này cũng không lớn, một chỗ cung tường bên trên huyết quang lóng lánh, trôi nổi hai cái to bằng cái đầu huyết tự —— tây thần, Như bát diệp hỏa diễm, từ thượng cô thiêu đốt đến nay.

"Tây thần là có ý gì? Tòa cung điện này tên, vẫn là nào đó vị cao thủ tên?"

Rất nhiều người đều nhìn hai chữ kia, cảm thấy nghi hoặc không rõ.

Cung điện một góc khác, trên mặt đất khắc rõ một toà ba màu trận đồ, nằm ở hoàn toàn bất động trạng thái.

Mộ Phong, Mạc Băng, Liễu Y Y ba người cấp tốc đi vào, từ quan sát kỹ bên trong cung điện mỗi một góc, không buông tha bất kỳ một chỗ chi tiết nhỏ.

Quay một vòng, ngoại trừ tây thần cùng cái kia ba màu trận đồ ở ngoài, Liễu Y Y cùng Mạc Băng không có các phát hiện khác.

Mộ Phong biểu hiện khác thường, cau mày ở bên trong cung điện trái ba vòng phải ba vòng, chuyển biết dùng người buồn bực mất tập trung.

Liễu Y Y cùng Mạc Băng liếc mắt nhìn nhau, mật thiết lưu ý Mộ Phong biểu hiện, luôn cảm thấy hắn tựa hồ có phát hiện.

Sơn Hà Điện đệ tử chủ yếu tập trung ở ba màu trận đồ phụ cận cùng cái kia cung tường phía trước, chỉ có Mộ Phong, Mạc Băng, Liễu Y Y ba người đứng đại điện chính giữa.

Lúc này, xoay quanh Mộ Phong đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn điện đỉnh, đáy mắt phản chiếu ra một tấm mặt quỷ, đây là Mạc Băng cùng Liễu Y Y không cách nào nhìn thấy cảnh tượng.

Ngay ở Mộ Phong ngẩng đầu nhìn chăm chú trong lúc đó, cái kia điện cung tường Tiền một đệ tử đột nhiên phát sinh gào lên đau đớn, bả vai bị một đạo vô hình đao gió cắt ra, máu tươi tung toé đi ra.

"Người nào ám hại đánh lén, lăn ra đây cho ta."

Có người giật dử, ngẩng nhìn bốn phía, nhưng không từng có bất luận phát hiện gì.

"Mau nhìn, cái kia huyết dịch dĩ nhiên hướng trên bay đi."

Tình cảnh quái quỷ làm người thán phục, cái kia tung toé dòng máu vẫn chưa rơi trên mặt đất, mà là bay về phía điện đỉnh, từng viên một giọt máu vỡ vụn tán ra, hóa thành sương máu, có chữ viết hiện ra đến.

"Ân sư họa thánh, danh đồ có ba, tây thần dẫn đầu, trấn ma ngàn năm..."

Sương máu đang nhanh chóng mỏng manh, chữ viết như ẩn như hiện, tựa hồ mỗi hiện ra một chữ, đều sẽ tiêu hao rất nhiều máu nguyên.

"Nguyên lai này tây thần dĩ nhiên là năm đó họa thánh thủ đồ a!"

Rất nhiều người đang thán phục, trong lúc chen lẫn một tiếng hét thảm, lại một lần đã kinh động đại gia.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều ở bốn phía quan sát, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, nhưng trước bị thương đệ tử cũng đã bị người chém xuống đầu lâu, lượng lớn máu tươi hướng về điện húc bay đi, hóa thành mảng huyết vụ lớn, cái kia chữ viết lại tiếp tục hiện ra.

"Ma tính bất tử, về phong thiên, sơn hà luyện hóa, hồn tiêu phách tán..."

Xem đến nơi này, rất nhiều người đều nghi hoặc.

"Về phong thiên là có ý gì?"

"Son hà luyện hóa, cái kia son hà hai chữ nói chính là son hà đồ sao?"

"Hồn tiêu phách tán, là nói ma đầu này đã chết?"

Các loại suy đoán cùng nghi vấn không dứt bên tai, đại gia đều ở phát biểu ý kiến, nhưng quên người đệ tử kia là bị ai Âm Sát.

Trong huyết vụ, từng cái từng cái ký tự đang hiện lên.

"Ba màu trận đồ, hung hiểm cùng duyên, nhỏ máu mờ Trận, sinh từ một đường..."

Chữ viết chấm dứt ở đây, điện đình sương máu cấp tốc tiêu tan.

Mộ Phong sắc mặt khó coi, đại gia chỉ nhìn thấy sương máu, mà hắn nhưng nhìn thấy sương máu mặt sau tấm kia mặt quý.

Mặt khác, Mộ Phong có loại bị người ta nhòm ngó cảm giác, trước đây đệ tử kia bị thương chảy máu tựa hồ cùng Mộ Phong có quan hệ, sau đó bị người chặt đầu cũng chỉ vì đề cái kia chữ viết hiển hiện.

"Là (vâng, đúng) hán sao?"

Mộ Phong âm thầm cảnh giác, cảm thấy tất cả những thứ này tựa hồ cùng với Tiền cái kia thần bí U Ảnh có quan hệ.

Giờ khắc này, đại gia đều vọt tới ba màu trận đồ Tiền, hữu tâm gấp chỉ người đã đang chảy máu mờ Trận, muốn phải hiểu rõ tòa trận pháp này có gì huyền diệu.

Ba màu trận đồ ba màu phân biệt là màu đỏ, màu xanh lục cùng màu tím, đại diện cho loại nào hàm nghĩa, tạm thời không người hiểu rõ.

Cái thứ nhất nhỏ máu mờ Trận người cắn phá ngón tay, huyết dịch rơi vào trận đồ bên trên, lập tức kích hoạt rồi trận pháp, hiện ra một tia ánh sáng đỏ, lập tức liền đem người kia hấp vào trong trận, chớp mắt liền truyền đưa đi, không thấy bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Bị nhốt thạch lao

"Đây là một truyền tông trận, liền không biết cái kia hồng quang đại diện cho cái gì hàm nghĩa?"

"Cái này không ai có thể trả lời người, chỉ có đến xem mới sẽ tri tình."

Đại gia quay chung quanh ở ba màu trận đồ ở ngoài, một bộ nóng lòng muốn thử vẽ mặt, ai có thể cũng không có lập tức thử nghiệm, đều đang quan sát những người khác phản ứng.

"Ba màu trận đồ, hung hiểm cùng duyên, nhỏ máu mờ Trận, sinh từ một đường."

Rất hiển nhiên, đại gia đều hiểu lời này hàm nghĩa, tuy rằng rất muốn thử một lần, cũng không dám lỗ mắng.

Liễu Y Y lời kéo Mộ Phong cánh tay, trong ánh mắt lộ ra thân thiết.

Mộ Phong về lấy mỉm cười, cũng không có nói ra nghi ngờ trong lòng.

"Lại có người đến rồi."

Mạc Băng nhìn ngoài điện, lại là một nhóm Sơn Hà Điện đệ tử vọt tới, trong đó có Đoan Mộc hoa ở bên trong.

Đám này đệ tử có hơn mười người, tiến vào đại điện sau khi hết nhìn đồng tới nhìn tây, rất nhanh sẽ đi tới ba màu trận đồ phụ cận, bắt đầu hỏi dò tình huống.

Có người đơn giản giảng giải một hồi, hết sức ẩn giấu ba màu trận đồ chứa hung hiểm một chuyện.

Tri tình người đều ngầm hiểu ý, muốn cho những người này đi đánh trận đầu.

Rất nhanh sẽ hữu tâm gấp người thử nghiệm nhỏ máu mở Trận, kích hoạt rồi ba màu trận đồ, nổi lên một đạo ánh sáng xanh lục, đem người kia hút vào trong đó, truyền đưa đi.

"Lần này là ánh sáng xanh lục a, không biết lần sau có thể hay không là từ quang a?"

Người vậy xem đều cảm thấy phần chấn, chờ đợi người thứ ba thử nghiệm người.

"Ta đến thử xem."

Có gan lớn nóng ruột người không muốn đợi lâu, trở thành người thứ ba thử nghiệm người, kết quả nhỏ máu mở Trận, nổi lên cũng không phải là từ quang, mà là hồng quang.

Sau lần đó, lục tục có người thử nghiệm, khi thì ánh sáng xanh lục, khi thì hồng quang, chính là không gặp từ quang xuất hiện.

"Không biết hai người đồng thời nhỏ máu mở Trận, sẽ xuất hiện tình huống thế nào?"

Này vừa nói, rất nhanh sẽ có người thử nghiệm, hai giọt máu đồng thời rơi vào ba màu trận đồ bên trên, kết quả nhưng nổi lên một đỏ một xanh hai tia sáng mang, phân biệt đem hai người hấp thụ trong đó, truyền tống đến không giống địa phương.

Người trong đại điện mấy càng ngày càng ít, Mộ Phong lôi kéo Mạc Băng cùng Liễu Y Y kiên trì quan sát, hiện ra đến cẩn thận dị thường.

Đoan Mộc hoa lạnh lùng quét Mạc Băng một chút, đưa tay nắm chặt hai người đồng bạn, trong miệng bắn ra một giọt máu, rơi vào trận đồ kia bên trên.

Nhưng thấy ánh sáng xanh lục lóe lên, trận pháp vận chuyển, một luồng sức mạnh to lớn tác dụng ở Đoan Mộc hoa trên người, đem hắn cùng hai người đồng bạn đồng thời kéo vào trong trận, truyền đưa đi.

Mộ Phong thấy cảnh này, trên mặt nở một nụ cười, hắn chậm chạp không lên đường, chính là lo lắng tiến vào ba màu trận đồ sau sẽ cùng Mạc Băng Liễu Y Y tách ra.

Bây giờ, Đoan Mộc hoa dùng hành động thực tế giải quyết Mộ Phong nỗi lo về sau, để hắn không cần lại lo lắng cái này.

"Đi thôi, chúng ta cũng đi thử xem."

Liễu Y Y mở miệng, nàng trước cũng có tương đồng lo lắng, bây giờ cuối cùng cũng coi như có biện pháp giải quyết.

"Không vội, đợi thêm biết."

Mộ Phong kéo Liễu Y Y, khoe miệng nổi lên một vết lằn người khó hiểu nụ cười.

Không lâu lắm, bên trong cung điện những người khác liền tất cả đều tiến vào ba màu trận đồ, chỉ còn lại Mộ Phong ba người cùng một bộ thi thể.

"Đi ra đi."

Mộ Phong nhìn bộ thi thể kia, trong ánh mắt lập lòe kỳ dị ánh sáng.

Liễu Y Y cùng Mạc Băng nghe vậy sững sờ, còn chưa kịp mở miệng, liền thấy một ánh hào quang từ trên thi thể bay ra, đón gió phóng to hóa thành một bóng người quen thuộc.

"Là người!"

Mạc Băng kinh ngạc thốt lên một tiếng, người này dĩ nhiên chính là cái kia thần bí U Ảnh.

"Ta thực sự là đối với người càng ngày càng hiếu kỳ, chỉ là loại linh cảnh giới, nhưng có thể hết lần này đến lần khác cảm ứng được sự tồn tại của ta, đến cùng trên người người ẩn giấu đi cái gì?"

Thần bí U Ảnh mang theo khăn che mặt, một đôi quỷ dị con mắt nhìn chăm chú Mộ Phong, muốn đem hắn nhìn thấu, nhưng vừa tựa hồ nhìn không thấu.

Liễu Y Y lướt ngang một bước, đem Mộ Phong ngăn ở phía sau, ánh mắt ác liệt trừng mắt thần bí U Ảnh, quát lớn nói: "Người muốn làm gì?"

U Ảnh không có thời gian để ý, liếc nhìn một chút cung tường bên trên tây thần hai chữ, mơ hồ lộ ra mấy phần vẻ kiêng dè.

Mộ Phong lôi kéo Liễu Y Y cùng Mạc Băng đi vào ba màu trong trận đồ, cũng không có nhò máu mở Trận, liền như vậy lẳng lặng mà nhìn U Ảnh, vô hình trung ở biểu đạt cái gì.

U Ảnh nhìn Mộ Phong, chậm rãi hướng phía trước di động, bất cứ lúc nào đều có thể trùng vào trong trận.

Mộ Phong bướng bỉnh nở nụ cười, biểu hiện làm người không hiểu, điều này làm cho U Ảnh theo bản năng đành chỉ bước chân.

Một khắc đó, ba màu trận đồ từ quang lấp lánh, trận pháp kích hoạt, hình thành một lồng phòng ngự, đem bỗng nhiên bắn ra U Ảnh văng ra, đem Mộ Phong, Mạc Băng, Liễu Y Y ba người truyền tống.

"Đáng ghét!"

U Ảnh phát sinh một tiếng gầm nhẹ, hấn căn bản cũng không có nhìn thấy Mộ Phong nhò máu mở Trận, ai muốn trận pháp nhưng khởi động.

Đứng bên trong cung điện, U Ảnh trầm mặc chốc lát, cuối cùng xoay người rời đi, đem Sơn Hà Điện những đệ tử khác tất cả đều dẫn tới nơi này.

Ba màu trên trận đồ từ quang thần bí nhất, ngoại trừ Mộ Phong ba người ở ngoài, vẫn không có những người khác phát động quá.

Thần bí U Ảnh ẩn giấu ở trong hư không, mật thiết quan tâm mỗi một cái thử nghiệm người, đại thể là ánh sáng xanh lục, nhưng thủy chung không gặp từ quang tái hiện.

Đến cuối cùng, tất cả mọi người đều bị ba màu trận đồ truyền tống đi, thần bí U Ảnh không có cách nào, chỉ có thể chính mình nhò máu mở Trận, kết quả ánh sáng xanh lục hiện lên, đem hấn hút vào trong đó.

Mộ Phong nhò máu mở Trận phát động từ quang xuất hiện, đem ba người đưa vào một toà thạch lao bên trong, điều này làm cho Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều cảm thấy kinh ngạc, có chút khó có thể tiếp thu.

Toà kia thạch lao rất cũ kỹ, bốn vách tường bên trên khắc rõ cổ xưa Phù Ấn, có thể chống đỡ năm tháng tập kích, bất luận ngoại lực gì đều không thể phá hoại, trở thành một toà cứng rắn không thể phá vỡ lao tù.

Mộ Phong đứng thạch lao Trung, trong lòng nổi lên một loại cảm giác quái dị, trong cơ thể toà kia phần tựa hồ đang chấn động.

Mộ Phong không hiểu nổi tại sao, quay đầu nhìn bốn phía, ở cái kia góc tường nơi có một bộ tọa hóa hài cốt, trên người mặc một bộ cổ xưa khôi giáp, rách nát không thể tả, gần như mục nát.

"Đó là bị giam cầm với này tù phạm sao?"

Mạc Băng cùng Liễu Y Y nhìn cái kia hài cốt, tâm tình rất khó chịu.

Dù là ai như vậy đột nhiên xuất hiện ở lao tù Trung, tâm tình đều chẳng tốt đẹp gì.

Mộ Phong đứng là không nghĩ quá nhiều, đi tới cái kia bộ hài cốt bên ngồi xổm xuống, cẩn thận kiểm tra lại đến.

"Có chữ viết, mau tới đây xem."

Mạc Băng cùng Liễu Y Y cấp tốc tiến lên, quả nhiên phát hiện ở cái kia hài cốt cái khác trên mặt đất, lưu lại mấy dòng chữ.

"Đây là người này khi còn sống lưu lại, xem này nhấn lại hấn dĩ nhiên không phải tù phạm, mà là họa thánh thứ đồ nam Phong!"

Mạc Băng chấn kinh rồi, họa thánh đồ sao chết ở cái này lao trong lồng, không đạo lý a.

Liễu Y Y nhìn trên đất chữ viết, thờ nhẹ nói: "Hấn không phải bị nhốt ở đây, mà là tới đây tránh né, toà này thạch lao cứng rắn không thể phá vỡ, chính là tốt nhất chỗ tránh nạn. Đáng tiếc, hấn cuối cùng vẫn là chết."

Trên đất chữ viết cũng không có viết xong, phỏng chừng ngay lúc đó nam Phong đã người bị thương nặng, còn chưa kịp bàn giao xong tất cả, liền buông tay nhân gian.

Mạc Băng than thở: "Không có bất kỳ liên quan với rồi đi tin tức, chúng ta chẳng lẽ muốn bị vây chết ở đây?"

Đây là vấn đề thực tế, toà này lao tù càng kiên cố, ba người còn sống tỷ lệ liền càng nhỏ.

Mộ Phong nhìn hài cốt trên người khôi giáp, thân tay sờ xoạng thời khắc, trong cơ thể linh khí bắt đầu cao tốc vận chuyển, y theo sơn hà đại địa quyết tu luyện đường bộ điên cuồng chuyển động lên.

Mộ Phong đầu ngón tay xuất hiện điểm điểm ánh huỳnh quang, bị hấn xoa xoa quá địa phương đều nổi lên thần bí hoa văn, kể ra cái này khôi giáp bất phàm.

Mạc Băng ánh mắt đột biến, phần chân nói: "Họa thánh đồ trên người khôi giáp, tuyệt không là bình thường khôi giáp, đây nhất định là kiện phòng ngự

chí bảo."

Liễu Y Y đại hỉ, cười nói: "Phong đệ cố lên."

Mộ Phong vẻ mặt phức tạp, cũng không như trong tưởng tượng vui sướng, trái lại một mặt vẻ nghiêm túc, đầu ngón tay ánh sáng ở từ từ chuyển nhạt.

Thu hồi tay phải, Mộ Phong nói: "Mạc tỷ tỷ ngại đến thử một chút, vận chuyển son hà đại địa quyết, đem linh khí xuyên thấu đầu ngón tay."

Mạc Băng con người sáng ngời, tu vi của nàng cảnh giới có thể mạnh hơn Mộ Phong hơn nhiều, trong cơ thể linh khí ẩn chứa chú ý thức tinh hoa, ở đầu ngón tay tỏa ra, Như một đóa nở rộ hoa mẫu đơn.

Làm Mạc Băng ngón tay chạm được khôi giáp, lấp lánh ánh sáng lập tức liền ảm đạm đi khá nhiều, tựa hồ bị cái kia khôi giáp nuốt chửng.

Tình huống như thế để Mạc Băng tâm thần căng thẳng, không ngừng gia tăng sức mạnh, có thể vền vền kéo dài một hồi, nàng liền không chịu được nữa.

"Ta đến thử xem."

Liễu Y Y cảm thấy kinh ngạc cực kỳ, thay đổi Mạc Băng, kết quả cũng không chống đỡ bao lâu, đầu ngón tay ánh sáng liền lờ mờ.

"Này khôi giáp có gì đó quái lạ, phòng chừng cần cảnh giới rất cao mới có thể mặc vào, bằng không căn bản thừa không chịu được."

Đây là Mạc Băng cái nhìn, được Liễu Y Y tán đồng, nhưng cũng gặp phải Mộ Phong phản bác.

"Không nhất định cùng cảnh giới có quan hệ, cũng khả năng là cùng hoàn cảnh của nơi này có quan hệ."

Mộ Phong động thủ đỡ xuống hài cốt trên người khôi giáp, mặc ở trên người mình, ở không thôi thúc son hà đại địa quyết điều kiện tiên quyết, khôi giáp đen tối tối tăm, nhìn qua phổ thông cực kỳ.

Làm Mộ Phong vận chuyển son hà đại địa quyết, trên người khôi giáp liền nổi lên hào quang nhỏ yếu, trong cơ thể linh khí đang điên cuồng tiết ra ngoài, bị toà này thạch lao nuốt chửng.

Một khắc đó, Mộ Phong cảm giác được một luồng mạnh mẽ sức hút dường như muốn đem mình kéo vào một cái nào đó thời không vòng xoáy, nếu không là hấn đứng lúc chấm dứt vận chuyển son hà đại địa quyết, phòng chừng cả người liền bị kéo vào đi tới.

Loại này linh hội rất đáng sợ, nhưng Mộ Phong nhưng từ Trung bắt lấy một chút hy vọng, đang nghỉ ngơi một lát sau, đi tới trước vách đá.

Toà này thạch lao liền thành một khối, không có môn hộ, bên trong khắc rõ cổ xưa mà thần bí hoa văn, cảm có một vùng thế giới.

Mạc Băng từng thử nghiệm ra tay, lấy linh khí Giao Long chủ sắc bén, đều khó mà ở trên vách đá lưu lại bất cứ dấu vết gì, người tầm thường muốn muốn chạy trốn nơi đây, vậy căn bản liền không thể.

Mộ Phong vận chuyển son hà đại địa quyết, khôi giáp nổi lên hào quang nhỏ yếu, đem toàn thân hấn bao phủ ở bên trong.

Một bước bước ra, Mộ Phong hướng về vách đá phóng đi, tình cảnh quái quỷ xuất hiện ở Mạc Băng cùng Liễu Y Y đáy mắt.

Một khắc đó, Mộ Phong hai tay đều xen vào cứng rắn không thể phá vỡ vách đá bên trong, vô số thần văn ở hiện ra, cùng Mộ Phong trên người khôi giáp trong lúc đó sản sinh va chạm kịch liệt, hấn gần giống như một cái đao nhọn, xen vào ngoan trong đá.

Tình cảnh này vền vền kéo dài chốc lát, Mộ Phong liền lui trở lại, dừng lại son hà đại địa quyết, cả người thở hồng hộc, lưng ngã xuống đất.

"Phong đệ, ngại không sao chứ."

Liễu Y Y có chút đau lòng, tiến lên nắm lấy bàn tay của hấn, đem linh khí rót vào trong cơ thể hấn, hiệp trợ nàng khôi phục thực lực.

"Không có chuyện gì, chính là quá mệt mỏi. Ta đã tìm tới rồi đi phương pháp..."

"Thật sự?"

Mạc Băng đánh gãy Mộ Phong, trong giọng nói tràn ngập chờ mong cùng kinh hỉ.

"Cái này khôi giáp chính là chìa khoá, có thể phá tan thạch lao cảm có lực lượng, chỉ có điều tiêu hao rất nhiều, cần muốn chúng ta đồng tâm hiệp lực."

Chương 43: Đại diện đoạt bảo

Mộ Phong nói như vậy để hai nữ rất là phân chấn, trước đây bởi vì bị khốn thạch lao mà tâm tình phiền muộn, bây giờ biết vậy nên ung dung sung sướng.

Lôi kéo Mộ Phong tay, Mạc Băng cùng Liễu Y Y bắt đầu hỏi dò cái Trung chi tiết nhỏ.

Mộ Phong giảng giải một hồi chính mình cảm thụ, lập tức cùng hai nữ triển khai thảo luận.

"Nếu muốn thôi thúc cái này khôì giáp, nhất định phải vận chuyển sơn hà đại địa quyết. Đến thời điểm Chúng ta tay nắm tay, lẫn nhau khí mạch tương thông, cộng đồng thôi thúc cái này khôì giáp, lấy tốc độ nhanh nhất ra bên ngoài trùng, tranh thủ ở linh khí tiêu hao hầu như không còn trước, thoát đi toà này thạch lao."

"Nghe vào có thể được, sau đó Chúng ta trước tiên hào hào điều tức, chờ tu vi trạng thái đạt đến tốt nhất, liền bắt đầu hành động."

Ba người cẩn thận suy tính, cảm giác phương pháp này có thể được, liền bắt đầu chuẩn bị.

Sau nửa canh giờ, ba người đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, đi tới trước vách đá.

Mộ Phong ở giữa, Mạc Băng cư tả, Liễu Y Y cư hữu, ba người tay nắm tay, đồng thời vận chuyển sơn hà đại địa quyết, đem lẫn nhau linh khí hòa làm một thể.

Một khắc đó, khôì giáp hiện ra tia sáng chói mắt, tuy rằng mặc ở Mộ Phong trên người, nhưng cũng tạo ra kéo dài lồng phòng ngự, đem Mạc Băng cùng Liễu Y Y bao phủ lên.

"Đi!"

Một tiếng rống to, Mộ Phong ba người hướng về vách đá phóng đi, thân thể cấp tốc hòa vào trong vách đá, trên người khôì giáp đang không ngừng chấn động, ánh sáng cấp tốc chuyển nhạt, tiêu hao lượng lớn linh khí.

Ba người cắn răng chống đỡ, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là xông về phía trước, căn bản không có cái khác lựa chọn.

Vách đá tựa hồ rất dày, Mộ Phong lôi kéo hai nữ chỉ ít tiến lên hai trượng, vẫn không thể chạy trốn.

Lúc này, ba người trong cơ thể linh khí đã đã tiêu hao gần như, một loại cảm giác nguy hiểm dâng lên ba trong lòng của người ta.

"Tập trung tinh lực, cái gì cũng không nên nghĩ, trùng!"

Mộ Phong ý chí kiên định, ở hai nữ tâm chí dao động thời gian, phát sinh rống to.

Một khắc đó, Mạc Băng cùng Liễu Y Y tâm thần chấn động, trong cơ thể cuối cùng một tia linh khí cũng bị nghiền ép đi ra, hòa vào Mộ Phong kinh mạch.

Cùng thời khắc đó, Mộ Phong óng ánh Thiên thành Thần Quyết, toàn thân 360 nơi huyết đạo cấp tốc sáng lên, mãnh liệt linh khí đang không ngừng ở ngoài dũng, sử dụng tới thanh thiên vô ảnh quyết, ở này thời khắc nguy hiểm nhất, làm ra lần gắng sức cuối cùng.

Đặt mình trong vách đá, tuyệt thể thân pháp căn bản vô dụng, thể nhưng Mộ Phong thanh thiên vô ảnh quyết vẫn là vì hấn tranh thủ đến một tia thời gian, để hấn ở trong người linh khí tiêu hao hết trước, mạnh mẽ lôi kéo Mạc Băng cùng Liễu Y Y lao ra vách đá, ngã vào đen kịt trong thế giới.

Một khắc đó, trên khôì giáp gánh nặng trong nháy mắt biến mất, không lại nuốt chửng Mộ Phong trong cơ thể linh khí, để hấn được hiểu rõ thoát.

Ba người tất cả đều rơi vào hôn mê bên trong, không biết quá bao lâu, Mộ Phong mới mơ màng tỉnh lại, bên người Mạc Băng cùng Liễu Y Y còn ở mê man, khí tức có vẻ rất suy yếu.

Vươn mình mà lên, Mộ Phong trên người hiện ra một đạo hỏa diễm, rọi sáng cảnh sắc chung quanh.

Đây là một cái đường hầm, yên tĩnh không hề có một tiếng động, không biết đi về nơi nào.

Mộ Phong thân thể hơi lắc, cảm thấy vô cùng suy yếu, tiêu hao linh khí vền vẹn khôì phục một phần trăm, nơi đây không có bất kỳ linh khí, trong thời gian ngắn rất khó chiếm được bổ sung.

Mộ Phong tỉnh lại trong ngủ mê hai nữ, ba người nâng đi về phía trước, bước chân phù phiếm.

Đi rồi hồi lâu, Mộ Phong rốt cục phát hiện một đạo cửa đá, vất vả tướng môn đẩy ra, một luồng linh khí xông tới mặt, để ba người bỗng cảm thấy phấn chấn, trong cơ thể xây dựng Tụ Linh trận tự động vận chuyển, cuộn cuộn không ngừng nuốt chửng linh khí, bổ sung tiêu hao.

Trong ba người, Mộ Phong nuốt chửng linh khí số lượng nhiều nhất, nguyên nhân là trên người hắn cái này khô khớp, giờ khắc này chính hiện ra mờ mịt vàng sáng, như là ở tự mình thức tỉnh.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều nhìn tình cảnh này, trong ánh mắt lộ ra hiếu kỳ cùng nghi hoặc.

Mộ Phong khẽ nhủ này, cái này khô khớp thức tỉnh sau khi, có một ít kỳ dị phù văn từ khô khớp bên trong chui vào Mộ Phong trong cơ thể, cùng hắn tu luyện son hà đại địa quyết tiến hành dung hợp bổ sung.

Trong quá trình này, khô khớp ánh sáng càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng hóa thành ánh sáng sáng chói, đem Mộ Phong bao phủ, làm cho Mạc Băng cùng Liễu Y Y đều nhắm mắt cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

Mộ Phong linh hội rất kỳ diệu, son hà đại địa quyết ở cao tốc vận chuyển, cùng trước đây so với tựa hồ phát sinh một chút biến hóa, trở nên càng thêm hoàn thiện.

Quan trọng nhất chính là cái này khô khớp cùng Mộ Phong trong cơ thể toà kia phần, lẫn nhau xây dựng lên liên hệ nào đó, toà kia phần có thể mượn cái này khô khớp lực lượng, chủ động từ ngoại giới hấp thụ linh khí, dùng để tắm bổ bản thân.

Đây là Mộ Phong dĩ vãng không làm nổi sự tình, mặc dù hắn đi vào loại linh cảnh giới, cũng không cách nào trực tiếp thu lấy ngoại giới linh khí đến tắm bổ cái ngôi mộ này.

Bây giờ, cái này khô khớp giải quyết hắn một vấn đề lớn, từ đây toà kia phần không cần hút thêm sức mạnh của hắn đến tắm bổ bản thân, này đem có trợ giúp Mộ Phong tu vi tăng lên.

Làm khô khớp trên ánh sáng tàn đi, Mộ Phong kinh hi phát hiện, trọn bộ khô khớp càng rực rỡ hẳn lên, nổi lên sáng trắng ánh sáng lộng lẫy, có thần bí linh văn như ẩn như hiện, đẹp đẽ cực kỳ.

"Thật là đẹp khô khớp, để ta thử xem."

Liễu Y Y lôi kéo Mộ Phong cánh tay, đầu ngón tay phát quá cái này khô khớp, từng đạo từng đạo lưu chuyển ánh sáng phóng ra mê người ánh sáng lộng lẫy.

Mộ Phong gỡ xuống khô khớp, mặc ở Liễu Y Y trên người, thô xem tất cả bình thường, nhưng là làm Liễu Y Y vận chuyển son hà đại địa quyết thì, khô khớp thả ra chói mắt ánh sáng, khác nào một ngọn núi cao đặt ở Liễu Y Y trên người, làm cho nàng vô lực gánh chịu.

Kinh ngạc thốt lên một tiếng, Liễu Y Y lập tức ngừng lại, trên người khô khớp ánh sáng tàn đi, cái kia cỗ áp lực nặng nề cũng tiêu tán theo.

Mạc Băng kinh nghi nói: "Làm sao?"

Liễu Y Y kinh hồn bất định, khuôn mặt nhỏ trắng bệch.

"Có gì đó quái lạ, ta một vận chuyển son hà đại địa quyết, nó lại đột nhiên trùng như son nhạc, ép tới ta không thờ nổi."

Mộ Phong kinh ngạc nói: "Sao sẽ như vậy?"

Mạc Băng nói: "Người cời ra để ta thử xem."

Liễu Y Y cấp tốc cời khô khớp, do Mạc Băng đổi.

Đang không có thôi thúc son hà đại địa quyết trước, khô khớp tất cả bình thường, lập loè sáng trắng ánh sáng lộng lẫy, để Mạc Băng nhìn qua khí khái anh hùng hùng hực, Drow bất phàm.

Làm Mạc Băng vận chuyển son hà đại địa quyết, trên người khô khớp liền bắt đầu phát sáng, biến thành óng ánh loá mắt, rồi lại nặng như Thái Sơn, lấy Mạc Băng Hồn Ấn cảnh giới thực lực kinh người, đều không chịu nổi, vên vẹn một tức thời gian, thân thể suýt chút nữa bị đập vụn, sợ đến nàng vội vã ngừng lại.

"Kỳ quái, lẽ nào này khô khớp đã nhận chủ, muốn xếp hạng xích người khác?"

Mạc Băng gỡ xuống khô khớp trả lại Mộ Phong, cẩn thận hỏi dò hắn cảm thụ.

Mộ Phong thành thật trả lời, điều này làm cho Mạc Băng càng thêm khẳng định, khô khớp đã lạc lên dấu ấn tinh thần của hắn, những người khác căn bản thôi thúc không được.

Liễu Y Y nói: "Đây là chuyện tốt, chỉ có điều này khô khớp quá chói mắt, dễ dàng gây nên người khác tham niệm."

Mạc Băng cũng có chút bận tâm, dù sao Mộ Phong tuổi còn nhỏ, cảnh giới không cao, một khi gặp gỡ đối thủ lợi hại, căn bản là không gánh nổi cái này khỏi giáp.

"Bình thường người tốt nhất đưa nó thu hồi đến, lấy sạch tế luyện thêm, đợi được nó có thể ẩn giấu ở da thịt bên dưới, không hiện ra với ở ngoài, khi đó liền không cần lo lắng lại có thêm người cướp giật."

Mộ Phong nói: "Cái này khỏi giáp đẳng cấp phòng chừng rất cao, bình thường pháp bảo chứa đồ căn bản là không có cách đưa nó thu hồi đến."

Mạc Băng nghi ngờ nói: "Nó đã nhận người làm chủ, người còn không biết cấp bậc của nó cùng lai lịch sao? Tình huống thông thường, linh khí một khi nhận chủ, đều sẽ cùng chủ nhân trong lúc đó xây dựng lên tâm linh cảm ứng, do đó biết được linh khí lai lịch."

Mộ Phong ngược ngung nói: "Này khỏi giáp tình huống tựa hồ có chút không giống nhau lắm."

Liễu Y Y an ủi: "Nếu không biết, liền không quan tâm đến nó. C hòng ta trước hết nghĩ pháp rồi đi, chờ rảnh rồi bàn lại."

Ba người hiện nay không biết ở nơi nào, tuy rằng thoát đi thạch lao, nhưng cũng không nhất định liền an toàn.

Theo đường nói một đường hướng về thềm, ba người bảy loan tám quái gặp gỡ rất nhiều ngã ba, phăng phất tiến vào Mê Cung.

Mộ Phong mượn khỏi giáp lực lượng, cảm ứng đường hầm Trung linh khí lưu động tình huống, lấy này đến tìm kiếm lối thoát, rất nhanh sẽ đi ra rắc rối phức tạp Mê Cung, đi tới một toà đại điện ở ngoài.

Này điện nguy nga Như Sơn, khí thế phi phàm, tuyệt không là trước tây thần điện có thể so sánh với.

Cửa điện thềm vết máu loang lổ, hải cốt không hoàn toàn, kể ra trước đây nơi này từng phát sinh kịch liệt giao chiến.

Cửa điện cao to, đóng chặt không có khe, không nhìn thấy điện bên trong tình huống.

Mộ Phong đi tới cạnh cửa, thử nghiệm dùng sức đẩy một hồi, to lớn cửa điện liền từ từ mở ra.

Mạc Băng cùng Liễu Y Y lách mình rơi vào Mộ Phong bên người, lộ đầu hướng về điện bên trong nhìn lại, hai trương trên mặt xinh đẹp nhất thời lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cung điện to lớn bên trong muôn màu muôn vẻ, các loại linh khí, linh Binh bay múa đầy trời, có ít nhất mấy chục kiện, càng có một ít linh khí hóa thân tiên cầm mãnh thú, hoa cỏ cây cối, ở bên trong cung điện tranh đấu.

Hai nữ lời kéo Mộ Phong lóe lên mà vào, cửa điện tự nhiên đóng, cùng ngoại giới ngăn cách.

Điện bên trong vô số cao thủ, tất cả đều là Sơn Hà Điện đệ tử, giờ khắc này chính đang liều mạng cướp giật các loại linh Binh linh khí, đều muốn chiếm vì bản thân có.

Mộ Phong phóng tầm mắt nhìn tới, nhân số ước chừng ba mươi, bốn mươi cái, rất nhiều người đều bởi vì cướp giật đồng nhất kiện linh khí mà phát sinh giao chiến, cũng có không ít người chết trong đại điện này.

Mặt đất linh quang lấp lánh, có trận pháp ở vận chuyển, những kia bị thương hoặc là tử vong người, máu tươi chảy vào trận pháp bên trong, hóa thành tầng tầng sương máu.

Giữa không trung linh Binh nhiễm những huyết vụ này, trở nên táo bạo dễ tức giận, bắt đầu chủ động tiến công.

"Thật nhiều linh khí, nơi này quả thực chính là một chỗ tàng bảo điện a."

Liễu Y Y hưng phấn cực kỳ, hai mắt lưu ý những kia bay lượn linh khí cùng linh Binh, cẩn thận nhận biết Chúng nó cấp bậc cùng mạnh yếu.

Mạc Băng nhìn chăm chú phía trên cung điện, chỗ ấy có một chùm sáng vân lẩn lộn không ngớt, một bức như ẩn như hiện Sơn Thủy đồ ở quang vân Trung chuyển động, khác nào con cá ở bơi lội.

"Nào sẽ là Sơn Hà Đồ sao?"

Mạc Băng âm thanh khẽ run, sự phát hiện này quá mức kinh người, giả như suy đoán chính xác, ai có thể được Sơn Hà Đồ, ai chính là to lớn nhất người được lợi.

Mộ Phong nhìn thấy quang vân Trung cái kia bức Sơn Thủy đồ, đây là toàn bộ bên trong cung điện chói mắt nhất tồn tại, thả ra làm người run rẩy gọn sóng, nhưng cũng cùng trên người khỏi giáp trong lúc đó có loại không tên liên hệ.

"Nhìn qua rất giống, nhưng cái khó để xác định."

Mạc Băng ánh mắt cực nóng, nhìn lướt qua bên trong cung điện những người khác, phát hiện chỉ đệ tử làm cốt thì có thập bảy vị.

Đây là chuyến này thực lực mạnh nhất một nhóm cao thủ, cũng là có hy vọng nhất đoạt được Sơn Hà Đồ đối thủ.

"Tỷ tỷ như muốn cướp đoạt Sơn Hà Đồ, chỉ cần hảo hảo mưu đồ, không thể cấp thiết ra tay, bằng không một khi Sơn Hà Đồ tới tay, thế tất trở thành Chúng thi chi, gặp phải những người khác vây công."

Liễu Y Y phân tích trước mắt tình thế, nhắc nhở Mạc Băng không thể nóng vội.

Ba người ở trong, Mạc Băng tu là tối cường, ở đệ tử làm cốt bên trong đều là người tài ba, chỉ cần nắm cơ hội tốt, hoàn toàn có hi vọng được Sơn Hà Đồ.

Nhưng mà thế sự khó lường, cái kia Sơn Hà Đồ cuối cùng thật sự sẽ rơi vào tay Mạc Băng sao?

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Di ngôn bí mật

Liễu Y Y nói như vậy để Mạc Băng bình tĩnh không ít, bên trong tòa đại điện này tình huống tựa hồ cùng theo dự đoán có chút không giống.

Phía trên đoàn kia quang vân như vậy chói mắt, thoáng ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy, dùng cái gì cái khác đệ tử nòng cốt chưa từng ra tay cướp giật?

Như thế rõ ràng hiện tượng khác thường khẳng định có duyên cớ khác, chỉ bất quá dưới mắt Mạc Băng tạm thời còn không làm rõ ràng được.

"Nhiều như vậy linh khí đều là ai lưu lại?"

Mộ Phong nhìn bốn phía, nói ra nghi ngờ trong lòng.

Liễu Y Y nói: "Khả năng là họa thánh thủ đồ tây thần thu thập bảo bối."

"Nhiều như vậy người đoạt hồi lâu, một cái linh khí đều không có cướp được tay, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

Mạc Băng cùng Liễu Y Y nghe vậy sững sờ, điểm này các nàng còn thật không có chú ý tới.

Bên trong cung điện linh khí bay lượn, rất nhiều Sơn Hà Điện đệ tử ra tay cướp giật, không tiếc tự giết lẫn nhau, có thể đoạt nửa ngày, đại gia đều là hai tay trống trơn.

"Vì sao lại như vậy đây?"

Mộ Phong trầm ngâm nói: "Độ khả thi rất nhiều, có thể là hoa trong gương, trăng trong nước, chúng ta nhìn thấy trước mắt tất cả đều là ảo giác, cũng có thể là cung điện này thiết lập đặc thù cấm chế, những linh khí này căn bản là cướp không đi, còn có thể là phương pháp của bọn họ không đúng lắm."

Mạc Băng nói: "Xem ra bên trong tòa đại điện này tình huống, so với chúng ta tưởng tượng muốn phức tạp rất nhiều."

Liễu Y Y nhìn dưới mặt đất trận pháp, cảm giác thấy hơi nhìn quen mắt.

"Có thể hay không cùng sơn hà đại địa quyết có quan hệ? Nơi này có đặc thù phong ấn, chỉ cần mở ra sau khi, mới có hi vọng đem điện bên trong linh khí mang đi."

Mộ Phong nói: "Nếu như là như vậy, mở ra nơi đây phong ấn đối với chúng ta không chắc mới có lợi."

Trước mắt đại điện bên trong còn có ba mươi bốn vị Sơn Hà Điện đệ tử, một khi những người kia đem đầu mâu chỉ về Mộ Phong, Liễu Y Y, Mạc Băng ba người, bọn họ căn bản là không cách nào ứng phó.

"Ngươi có ý kiến gì?"

Mạc Băng nhìn Mộ Phong, trong tiềm thức đối với ý nghĩ của hắn rất coi trọng.

Mộ Phong nói: "Chúng ta trước tiên lui ra ngoài điện, coi trọng một chút có hay không các phát hiện khác, để những người này chuyên tâm cướp giật."

Liễu Y Y cười mắng: "Ngươi cái thằng nhóc láu cá, đã nghĩ tọa sơn quan hổ đấu."

Mộ Phong cười nói: "Không có cách nào a, những người này thực lực tu vi tất cả đều là trên ta, ta chỉ có thể nhượng bộ lui binh."

Mạc Băng trầm ngâm nói: "Vì sao không ở lại quan chiến?"

Mộ Phong nói: "Lòng người thiện biến, không sẽ đem tất cả trứng gà đều thả ở một cái ổ Trung. Ai có thể xác định ngoại trừ cung điện này ở ngoài, sẽ không có cái khác tàng bảo chỗ?"

Mạc Băng vuốt cằm nói: "Lời này ngược lại cũng có lý, liền y ngươi nói trước tiên lui ra, để bọn họ ở này chậm rãi dẫn vật."

Ba người xoay người rời đi, đi ra đại điện ở ngoài, bắt đầu ở phụ cận sưu tầm cái khác khả nghi nơi.

Đại điện ở vào trong lòng núi, dọc theo vừa có đường hầm xoay chuyển hồi lâu, ba người đều không thu hoạch được gì.

"Có thể hay không là chúng ta cả nghĩ quá rồi, ngoại trừ cung điện kia ở ngoài, căn bản cũng không có cái khác tàng bảo nơi."

Mộ Phong mày kiếm hơi nhíu, quay đầu ngắm nhìn bốn phía, trên người khô giáp từ từ nổi lên ánh sáng, có sáng trắng hoa văn đang nhanh chóng bôi lợi, cảm giác lại như là ngủ say Huyền Linh phục sinh.

Mộ Phong cảm giác được một tia dị dạng gọn sóng, lôi kéo Mạc Băng cùng Liễu Y Y nhanh chóng thoát ra, chớp mắt liền đi xa.

"Liền chung quanh đây, chúng ta cẩn thận tìm xem."

Một chỗ đen kịt u tĩnh đường hầm Trung, Mộ Phong dừng bước.

"Nơi này ngoại trừ tảng đá vẫn là tảng đá, không có thứ gì."

Mạc Băng cùng Liễu Y Y ngắm nhìn bốn phía, không nhìn ra chỗ đặc biệt gì.

"Tỷ tỷ đem Giao Long chùy lấy ra, ở chỗ này mở một động."

Mộ Phong chỉ vào nơi nào đó, để Mạc Băng lấy linh Binh đào bới.

Trong bóng tối xích quang né qua, một con giao long từ trên chùy thủ bay ra, ở Mạc Băng sự khống chế, xoay tròn ánh kiếm như bẻ cành khô, rất nhanh sẽ đào bới một cái lỗ thùng to.

"Ồ, phía trước là không."

Mạc Băng thở nhẹ, trong tay Giao Long chùy nhanh chóng xoay chuyển, cắn nát bay vụn hòn đá, dọn dẹp ra một con đường.

Mộ Phong đi tuốt đằng trước đầu, trên người khô giáp ánh sáng lấp loé, Như hô hấp giống như vậy, nhìn qua huyền diệu cực kỳ.

Liễu Y Y ở giữa, Mạc Băng đoạn hậu, ba người rất nhanh đi tới một chỗ trong thạch thất.

Đây là một chỗ không lớn nhà đá, một bộ xương khô dựa vào tường mà ngồi, không biết chết rồi bao nhiêu năm.

Xương khô Tiền lưu lại mấy hàng chữ viết, cùng một viên vết rách trái rộng Thạch Ấn, từ lâu bụi trần trái rộng.

Ba người nhìn trên đất chữ viết, tất cả đều mặt lộ kinh sợ, này bộ xương khô dĩ nhiên chính là họa thánh thủ đồ tây thần hải cốt.

"Danh đồ có ba, đã chết hai cái."

Mạc Băng có chút cảm xúc, năm xưa họa thánh xưng tôn thiên hạ, ai từng muốn hấn ba cái đồ đệ thì có hai cái đều chết ở đây.

Liễu Y Y nói: "Không biết họa thánh người thứ ba đồ đệ là ai, có hay không cũng chết ở này?"

Trên đất chữ viết nói ra xương khô thân phận, còn ghi chép một đoạn bí ẩn.

Nguyên tới nơi này từng là năm xưa họa thánh một chỗ ẩn tu nơi, thủ đồ tây thần đem một vị nữ ma trấn áp ở đây, song phương tranh đấu ngàn năm, tây thần rơi vào đèn cạn dầu kết cục, có thể cái kia nữ ma nhưng đến hơi thở cuối cùng.

Họa thánh thủ đồ nam Phong bởi vì nữ ma quan hệ, gặp phải đáng sợ truy sát, cuối cùng trốn về nơi đây, cũng không có thể tránh được một kiếp.

Nữ ma Hồng Nguyệt cùng Thiên cơ cốc có ngàn vạn tia quan hệ, cụ thể nội tình tây thần cũng không biết được.

Năm đó vì trấn áp Hồng Nguyệt, tây thần vẽ phong thiên, hoàn toàn tách biệt với thế gian, vận dụng Sơn Hà Đồ nhưng chưa từng đem Hồng Nguyệt tiêu

diệt, điều này làm cho tây thần không cam tâm, rồi lại lòng tràn đầy không rõ.

Di ngôn cuối cùng nhắc tới cái viên này Thạch Ân, cùng tầng bảo điện có quan hệ, nhưng cũng nói không tỉ mỉ.

Ngoài ra, di ngôn một hàng chữ cuối cùng giống như là sau đó mới thêm đi tới, chữ viết vô cùng viết ngoáy, tựa hồ là tây thần trước khi chết để lại, gây nên Mộ Phong hứng thú.

"Son hà có biến, họa hồn không dấu tích."

Đây là ý gì đây?

Mộ Phong rơi vào trầm tư.

Liễu Y Y xem xong di ngôn, tức giận nói: "Quả nhiên cùng Thiên cơ cốc có quan hệ, cái kia Khúc Tâm Nghi đem chúng ta đưa đến nơi này, tất nhiên không có ý tốt."

Mạc Băng nói: "Việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích. Tây thần ở di ngôn Trung nhắc tới Sơn Hà Đồ, chúng ta trước mắt cần phải làm là nghĩ cách đưa nó cướp được tay."

Đang khi nói chuyện, Mạc Băng tay phải hướng về cái kia Thạch Ân thân đi, muốn đưa nó cầm lấy.

"Không nên đụng nó."

Trầm tư Mộ Phong đột nhiên mở miệng, nhưng cũng đã quá trễ, Mạc Băng tay đã chạm được cái viên này Thạch Ân, mặt trên vết rách cấp tốc tán loạn, bộp một tiếng Thạch Ân liền nứt ra rồi.

Mạc Băng có chút ngạc nhiên, còn chưa kịp nói chuyện, rung động dữ dội đột nhiên truyền đến, toàn bộ thế giới đều ờ lay động, ngọn núi xuất hiện vết rách, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ nát.

"Nhanh đi cái kia tầng bảo điện."

Mộ Phong một phát bắt được hai nữ tay nhỏ, sử dụng tới tuyệt nhanh thân pháp ở đường hầm Trung nhanh chóng qua lại, phía sau đá vụn lăn xuống, hơi chậm nửa bước sẽ bị chôn ở trong đó.

Thạch Ân nát, đại diện cho cái này không gian đặc thù cùng ngoại giới trong lúc đó ngăn cách cũng vỡ vụn, nơi này đã phát sinh tất cả, tạo thành ảnh hưởng, đều sẽ bị ngoại giới biết được.

Tầng bảo điện đang kịch liệt lay động, bay múa đầy trời linh khí cùng linh Binh xuất hiện vỡ vụn tình huống, lại như là huyền ảnh giống như vậy, số lượng ở kịch liệt giảm thiểu.

Phía trên cung điện, cái kia lẫn lộn quang vân xuất hiện không ổn định dấu hiệu, một bộ Sơn Thủy đồ rõ ràng hiển hiện ra, hấp dẫn không ít người ánh mắt.

"Áo giáp phá diệt, cấm chế giải trừ, cơ hội rốt cục đến rồi."

Có đệ tử nòng cốt rộng to, ý thức được cơ hội tới Lâm, triển khai phong thương.

Mộ Phong lôi kéo Mạc Băng, Liễu Y Y nhanh chóng trở lại tầng bảo điện, bên trong ngọn lửa chiến tranh thiêu cả bầu trời, vì linh khí mà sinh tử đối mặt.

Trên mặt đất trận pháp đã biến mất, cấm chế toàn diện giải trừ, có đệ tử nòng cốt hướng về Sơn Hà Đồ phóng đi, càng nhiều người thì lại ở cướp giật linh khí.

Đại diện vết rách trải rộng, không biết còn có thể chống đỡ bao lâu, mỗi một cái cướp giật người đều đem hết toàn lực, chỉ lo sẽ tới sau không kịp.

Mộ Phong nhìn chung toàn trường, nơi này còn sót lại hai mươi ba vị cao thủ, cướp giật đối tượng trừ Sơn Hà Đồ ở ngoài, linh khí có ba cái, linh Binh có hai cái, phân tán ở đại điện các nơi.

Mạc Băng không nói hai lời, hướng về Sơn Hà Đồ phóng đi, cùng rất nhiều đệ tử nòng cốt triển khai giao chiến, trong tay Giao Long chui lẫn lộn như sóng, vô số ánh kiếm hội tụ thành một cái Cự Long.

Liễu Y Y cùng Mộ Phong đứng đại điện lối vào, mặt thiết quan tâm cướp giật tình huống, tâm tình rất kích động, nhưng không có ra tay.

Mộ Phong nhìn ba cái linh khí tình huống, Liễu Y Y thì lại quan tâm hai cái linh Binh cướp giật, trong đó có một cây trường thương sâu sắc hấp dẫn ánh mắt của nàng.

Liễu Y Y gia truyền thương pháp bá đạo tuyệt luân, nhưng nhưng vẫn chưa từng tìm tới thích hợp binh khí.

Bây giờ, nơi này xuất hiện một cái linh Binh, còn vừa vặn chính là một cây trường thương, điều này có thể không làm cho nàng vì đó kích động.

"Phong đệ, này thanh trường thương..."

"Ta thấy, có đệ tử nòng cốt ở cướp giết, chúng ta muốn tùy thời mà động."

Bên trong cung điện cướp giết người có hai mươi bốn, bao quát Mạc Băng ở bên trong, đệ tử nòng cốt thì có mười tám cái, đệ tử thân truyền sáu cái.

Những người kia tu vi cảnh giới tất cả đều ở Mộ Phong cùng Liễu Y Y bên trên, đây chính là ở hai người chưa từng ra tay duyên cớ.

Son Hà Điện đệ tử nòng cốt chỉ ít đều là sinh đàn cảnh giới, như Mạc Băng loại này Hồn Ấn cảnh giới trái lại không nhiều.

Từ son một mạch Đại sư huynh Nhiếp Trường Phong đi vào Hồn Ấn cảnh giới đã nhiều năm rồi, mà bốn sư huynh Lý Lăng phong dĩ nhiên cũng là Hồn Ấn cảnh giới, đây là Mạc Băng khá trước đó không hề nghĩ tới.

"Tiểu sư muội tuổi còn trẻ liền đi vào Hồn Ấn cảnh giới, thực sự là làm người ước ao."

Lý Lăng phong sai thân mà qua, đáy mắt toát ra một tia lãnh khốc.

Mạc Băng đậm mặt nói: "Bốn sư huynh quá khen, so với người cùng Đại sư huynh, ta điểm ấy năng lực có thể không tính là gì."

Thủ đoạn chuyển động, Giao Long chùy linh quang tăng vọt, long hình kiếm khí phá diệt hư không, hướng về Lý Lăng phong chém tới, không có một chút nào để tay.

Lý Lăng phong lắc mình né qua, đầu ngón tay Rémens tỏa ra, một đóa Lôi Điện chi hoa xoay tròn mà tới, thả ra ba động khủng bố.

Mạc Băng nhìn cái kia đóa Lôi Điện chi hoa, trong lòng né qua rất nhiều ý nghĩ, rất muốn cùng Lý Lăng phong phân cao thấp, rồi lại sợ bỏ qua Son Hà Đồ.

Nghĩ tới đây, Mạc Băng chợt lóe lên, ý niệm khóa chặt Son Hà Đồ, triển khai toàn lực cướp giết.

Lý Lăng phong khinh rên một tiếng, hấn cũng vô tâm dây dưa, cá nhân tranh đấu há có thể cùng Son Hà Đồ giá trị so với?

Bên trong cung điện, Son Hà Đồ tranh cướp kịch liệt nhất, tổng cộng có tám vị đệ tử nòng cốt ra tay.

Còn lại người đều ở tranh cướp linh khí cùng linh Binh, thỉnh thoảng có kêu thảm thiết truyền ra, có đệ tử ngã xuống.

Mộ Phong cùng Liễu Y Y sắc mặt trầm mặc, đồng môn tương tàn một màn nhìn ra hai người rất nhiều cảm xúc.

Giữa không trung, máu tươi đang bay múa, vẫn chưa rơi vào mặt đất, mà là bay về phía cái kia Son Hà Đồ.

Mộ Phong thấy cảnh này, trong lòng đột nhiên né qua một ý nghĩ.

"Không được, Mạc tỷ tỷ mau tránh ra!"

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nữ ma xuất thế

Mộ Phong thanh âm lo lắng đã kinh động bên trong cung điện tất cả mọi người, để đại gia trong lòng đều sản sinh một loại nghi hoặc, đến tốt cùng phát sinh cái gì?

Mạc Băng nghe vậy tâm thần chấn động, nàng đối với Mộ Phong tin tưởng không nghi ngờ, toàn lực vận chuyển son hà đại địa quyết, cũng lấy tốc độ nhanh nhất ngoài triều : hướng ra ngoài vọt tới.

Còn lại người hơi ngưng lại, theo bản năng nghiêng đầu nhìn chung quanh, vẫn không có làm rõ là xảy ra chuyện gì, một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn trở về đang ở bên trong cung điện.

Một khắc đó, một đệ tử thân truyền đầu lâu bay ra, lượng lớn máu tươi hướng về Sơn Hà Đồ tuôn tới, bị nó nuốt chửng.

"Là (vâng, đúng) ai? Lăn ra đây."

Sống sót người vừa giận vừa sợ, dồn dập xoay người hồi tưởng, đang chuẩn bị bắt được cái kia hung thủ, lại là một tiếng kêu thảm thiết đau đớn vang lên, đem tất cả mọi người đều kinh ngạc sững sờ.

Mạc Băng lấy tốc độ nhanh nhất trở lại Mộ Phong bên người, kinh hồn bất định hỏi: "Là (vâng, đúng) ai, nhìn rõ ràng sao?"

Liễu Y Y khuôn mặt nhỏ trắng xám, hung hăng địa lắc đầu, tâm thần sợ hãi.

Mộ Phong bình tĩnh đến sợ người, vỗ một cái khăn Mạc Băng cùng Liễu Y Y tay nhỏ, đưa các nàng kéo ra phía sau.

Thời khắc này, mười ba tuổi Mộ Phong lại như nam tử hán như thế, bảo vệ bằng hữu bên cạnh, trên người khôi giáp lưu chuyển từng tia từng tia ánh bạc, phảng phất bất cứ lúc nào đều có thể thức tỉnh.

Bên trong cung điện, tiếng thứ ba kêu thảm thiết giờ khắc này truyền ra, loại kia không nhìn thấy thủ pháp giết người gần như sắp muốn đem tất cả mọi người đều bức cho phong.

Sơn Hà Đồ yêu dị mà tà mị, cuộn cuộn không ngừng nuốt chửng sinh hồn cùng huyết dịch, thả ra một luồng ma tính gợn sóng.

"Xảy ra chuyện gì, vì sao lại như vậy?"

Có đệ tử nòng cốt rống to, khắp khuôn mặt là vẻ hoảng sợ.

Mộ Phong lạnh lùng nói: "Nữ ma liên bị phong ấn ở Sơn Hà Đồ Trung."

Lời này rất nhiều người nghe không hiểu, thế nhưng Mạc Băng cùng Liễu Y Y nhưng trong nháy mắt liền rõ ràng.

Tây thần chết rồi, nhưng nữ ma còn sống sót, phòng chừng nguyên khí đại thương, cần gấp nuốt chửng tu sĩ dòng máu tinh hoa cùng sinh hồn đến khôi phục.

"Là (vâng, đúng) cái kia thần bí U Ảnh làm ra?"

Liễu Y Y than nhẹ, đây là nàng có thể nghĩ đến duy nhất giải thích.

Mạc Băng giọng căm hận nói: "Khẳng định là hán, những người khác chắc chắn sẽ không làm chuyện như vậy."

Bóng tối của cái chết bao phủ ở mỗi người đỉnh đầu, liên tiếp chết rồi ba cái đệ tử thân truyền, tất cả đều là giết người vô hình, này làm cho tất cả mọi người đều cảm nhận được trước nay chưa từng có áp lực.

Đại gia đã đình chỉ cướp giật, về mặt hoảng loạn chuyển cái liên tục, lẫn nhau duy trì khoảng cách nhất định, căn bản không tin tưởng bên người bất luận người nào.

Nhưng mà cẩn thận như vậy cẩn thận, vẫn không cách nào ngăn cản bị kịch phát sinh, tiếng thứ tư kêu thảm thiết đúng hạn mà tới, chết vẫn là đệ tử thân truyền.

Này vừa đến, bên trong cung điện chỉ còn lại hai vị đệ tử thân truyền, tất cả đều kinh hoàng bất an, gần như sắp bị sợ hãi của nội tâm bức cho điên rồi.

Nhiếp Trường Phong sắc mặt tái xanh, quát lên: "Là (vâng, đúng) ai? Có loại liên quang minh chính đại hiện thân, không muốn như thế lén lút lút lút."

Bên trong cung điện không có bất kỳ đáp lại, người giết người vẫn chưa hiện thân.

"Phong đệ, chúng ta làm sao bây giờ?"

Đối mặt sự uy hiếp của cái chết, Liễu Y Y đầu tiên nghĩ đến chính là Mộ Phong an nguy.

Mộ Phong để Mạc Băng nắm lấy Liễu Y Y tay, căn dặn hai người toàn lực vận chuyển sơn hà đại địa quyết Trung đại địa Kim thân hộ thể.

"Ta đi đoạt được này thanh linh Binh, sau đó chúng ta liền rời đi nơi này."

Mộ Phong có vẻ rất bình tĩnh, trong cơ thể huyết đạo từng cái sáng lên, toàn lực triển khai thanh thiên vô ảnh quyết, thừa dịp bên trong cung điện những đệ tử khác hoảng loạn thời khắc, Như một tia khói chớp mắt liền qua, nắm lấy này thanh trường thương linh Binh.

Hầu như là một phần mười chớp mắt thời gian, Mộ Phong trở về đến hai nữ bên người, đem trường thương nhét vào Liễu Y Y trong tay.

"Chúng ta đi."

Ngay ở ba người xoay người thời khắc, hai cái đệ tử thân truyền đột nhiên phát ra tiếng kêu thảm, để khung bó bầu không khí tiến một bước tăng lên.

Lý Lăng phong chữi bới một tiếng, càn từ bỏ Sơn Hà Đồ, hướng về cửa điện nơi bay đi, muốn muốn trốn khỏi nơi đây.

Đoan Mộc Hoa vẻ mặt dữ tợn, sự uy hiếp của cái chết để hấn tâm thần căng thẳng, trên mặt che kín lệ khí, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn đỉnh đầu.

Lúc này đại điện lay động đột nhiên tăng lên, sương máu bao phủ Sơn Hà Đồ thả ra khí tức quái dị, phảng phất có ác ma từ trong ngủ mê thức tỉnh.

Mộ Phong bay lên đá một cái bay ra ngoài cửa điện, lôi kéo Liễu Y Y cùng Mạc Băng nhanh chóng rời đi, phía sau truyền đến âm u quỷ tiểu thanh.

Lý Lăng phong tốc độ cực nhanh, vốn định đi theo Mộ Phong ba người phía sau lao ra đại điện, ai muốn lại bị một đạo đột nhiên xuất hiện U Ảnh bắn bay, mất đi cơ hội.

"Người là ai?"

Thập bảy vị đệ tử nòng cốt trừng mắt đạo kia U Ảnh, trong lòng có âm thầm sợ hãi.

U Ảnh quỷ tiểu không nói, Như cất bước ở trong nhân thế u linh, dưới chân hoa sen Đóa Đóa, đen kịt như mực, phảng phất tới từ địa ngục, thả ra mùi chết chóc.

Nhiếp Trường Phong hai mắt hít lại, lớn tiếng nói: "Người này quỷ dị, chúng ta đoạt được linh khí liền thủ đem hấn giết hết."

Sơn Hà Đồ không tốt đoạt, nhưng bên trong cung điện còn có tam đại linh khí cùng một cái linh Binh.

Trước đại gia làm theo ý mình, cướp giật lên rất mất công sức, bây giờ vì mạng sống, lẫn nhau tạm thời bỏ đi tranh cướp ý nghĩ, này cũng rất dễ dàng được linh khí cùng linh Binh, do đó tăng cao tổng hợp sức chiến đấu.

U Ảnh có tai như diếc, tựa hồ không hề để tâm, điều này làm cho đại gia đều rất tức giận, cảm thấy hấn quá mức ngông cuồng một chút.

Đương nhiên, còn có một khả năng, vậy thì là U Ảnh có tuyệt đối tự tin, căn bản không thèm để ý trước mắt những này đệ tử nòng cốt.

"Ra tay."

Nhiếp Trường Phong ra lệnh một tiếng, trước tiên hướng về một cái linh khí phóng đi, đó là một con vàng rực rỡ chuông đồng.

Thập bảy cái đệ tử nòng cốt Trung, đi vào Hồn Ấn cảnh giới chỉ sáu người, tứ sơn một mạch liền chiếm hai vị.

Nhiếp Trường Phong dùng tuyệt đối cường thịnh thực lực được một cái linh khí, mà Lý Lăng phong cũng không yếu, cướp được này thanh linh Binh —— hắc mãng tiên.

Còn lại hai cái linh khí phân biệt là Thiên La tán cùng xích hỏa lãng, người trước rơi vào Vân Sơn một mạch Tổng hiệu trong tay ngọc, người sau bị Kim Sơn một mạch chung như anh đoạt được.

Liên ở đệ tử nòng cốt cướp giật linh khí thời khắc, U Ảnh đột nhiên mất đi tung tích, bên trong cung điện hiện ra một luồng âm hàn cực điểm quỷ mị khí tức, liên tiếp ba tiếng kêu thảm thiết đánh tan đại gia tinh thần phòng ngự.

Trong nháy mắt, ba vị đệ tử nòng cốt lại đột nhiên nổ chết, loại kia tốc độ, loại kia thủ đoạn, gián làm cho người ta khó có thể tin.

Sơn Hà Đồ trở nên càng ngày càng âm u, ở nuốt chừng ba vị đệ tử nòng cốt sinh hồn cùng tinh huyết sau khi, ma tính càng ngày càng mãnh liệt.

Nhiếp Trường Phong tâm thần căng thẳng, lớn tiếng dặn dò mọi người tụ tập cùng một chỗ, cộng đồng óng ánh linh khí triển khai phòng ngự, không cho U Ảnh đánh lên cơ hội ám sát.

Rung động dữ dội ở vẫn kéo dài, đại điện lay động đong đưa, bất cứ lúc nào có sụp đổ khả năng.

U Ảnh nhìn trôi nổi giữa không trung Sơn Hà Đồ, quỷ dị trong đôi mắt lập loè làm người khó hiểu ánh mắt, dưới chân Như nước chảy mây trôi, mỗi một lần di động đều sẽ nương theo kêu thảm thiết vang lên.

Những đệ tử nòng cốt kia đang toàn lực phòng ngự, nhưng là đối mặt U Ảnh công kích, song phương có không thể vượt qua chênh lệch, mặc dù có linh khí ở tay, cũng có vẻ như vậy trắng xám vô lực.

Sơn Hà Đồ đang không ngừng nuốt chừng sinh hồn cùng tinh huyết, thả ra hào quang màu đỏ sậm, cái này chủng ma tính khí tức có rất mạnh xuyên thấu tính, từ lâu kéo dài chỉ đại điện ở ngoài.

Giờ khắc này, bên trong cung điện còn sót lại chín cái đệ tử nòng cốt, từng cái từng cái sắc mặt tro ngụi, mặc dù là thực lực tu vi mạnh nhất Nhiếp Trường Phong, trong lòng cũng nổi lên tuyệt vọng tình.

Cái này U Ảnh quá mức quý dị, tu vi sâu không lường được, giết người so với bóp chết một con kiến còn muốn dễ dàng, căn bản là không phải đệ tử nòng cốt có thể chống lại.

Cũng may U Ảnh lúc này đã chậm lại giết người tốc độ, vẫn đang chăm chú Sơn Hà Đồ biến hóa, khiến cho người không làm rõ được hấn chân thực đề tâm

Một tảng đá lớn hạ xuống, đại diện bắt đầu sụp xuống.

U Ảnh vọt lên từ mặt đất, hướng về giữa không trung Sơn Hà Đồ chớp tới.

"Đi mau."

Một khắc đó, Nhiếp Trường Phong bắn ra mà ra, hướng về cửa điện phóng đi, còn lại đệ tử nòng cốt cũng cùng nhau tiến lên, muốn nhân cơ hội thoát thân.

Giữa không trung bên trên, Sơn Hà Đồ sắp rơi vào U Ảnh trong tay, đại diện nhưng bỗng nhiên sụp xuống, một con bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, hướng về cái kia Sơn Hà Đồ chớp tới.

U Ảnh ánh mắt khẽ biến, trong miệng hét giận dữ một tiếng, đầu ngón tay phóng ra tia chớp màu đen, hướng về bàn tay khổng lồ kia bỏ tới.

Bóng người loáng một cái, U Ảnh nhắm phía Sơn Hà Đồ, tốc độ nhanh kinh người, ai muốn trong hư không nhưng xuất hiện một đạo mũi tên, thả ra hơi thở của sự hủy diệt, làm cho U Ảnh thẳng thốt né tránh, huyền diệu khó hiểu tránh thoát đòn đánh này.

Sau một khắc, đại diện vỡ diệt, Sơn Hà Đồ bị bàn tay khổng lồ kia nắm lên.

U Ảnh gầm nhẹ rít gào, bóng người trong nháy mắt phóng to trăm lần, ngàn lần, trực tiếp nổ tung ngọn núi, hướng về bàn tay lớn kia chớp tới, muốn đoạt lại Sơn Hà Đồ.

Nhiếp Trường Phong, Lý Lăng phong chờ đệ tử nòng cốt ở ngọn núi phá tan thời khắc, bị một luồng không thể chống cự sức mạnh bắn bay, nương theo đá vụn trùng về phía chân trời.

Mộ Phong, Liễu Y Y, Mạc Băng ba người từ lâu né tránh, ở đại diện sụp xuống, bàn tay khổng lồ xé rách ngọn núi thì, nhìn thấy sáng sủa nhật quang chiếu rọi tiến vào đường hầm bên trong.

"Ngoại giới đã thông suốt, chúng ta mau đi ra."

Ba người bắn ra, ở cả ngọn núi nổ tung trước, đập lên bay mưa đầy trời đá vụn, trở lại thế giới hiện thực.

Họa thánh năm đó ẩn tu nơi ẩn sâu ở mặt đất dưới, bây giờ bị cao thủ tuyệt thế mạnh mẽ đánh nát, mang ra khỏi núi hà đồ, hấp dẫn khắp nơi cao thủ chú ý.

Đạo kia thần bí U Ảnh hóa thân ngàn trọng người khổng lồ, cùng trong hư không một bàn tay lớn kịch liệt giao chiến, quay chung quanh cái kia Sơn Hà Đồ triển khai sinh tử vật lộn.

Liễu Y Y lao ra mặt đất, nhìn hết thấy trước mắt, trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Những cao thủ này lẽ nào cũng cùng cái kia Thiên cơ cốc Khúc Tâm Nghi có quan hệ?"

Mạc Băng cau mày nói: "Nhìn qua không quá như."

Mộ Phong nói: "Những người này là bị nữ ma khí tức đưa tới, loại nhân vật cấp độ kia tuyệt không là người bình thường."

Ba người ở nhanh chóng lùi về phía sau, mật thiết lưu ý bốn phía động tĩnh.

Giữa không trung Thiểm Điện Lôi Minh, cao thủ tuyệt thế tê thiên liệt địa, loại kia cấp độ giao chiến, căn bản là không phải người bình thường có thể nhìn hiểu.

Nhiếp Trường Phong, Lý Lăng phong, Đoan Mộc Hoa, Tống Hiểu Ngọc, chung như anh bọn người đang chạy trời chết, cũng không ai dám lại đánh cái kia Sơn Hà Đồ chủ ý.

Thần bí U Ảnh cùng bàn tay khổng lồ kia giao chiến rất nhanh xong xuôi, Sơn Hà Đồ cuối cùng rơi vào thần bí U Ảnh trong tay, nhưng cũng liên lụy ra một chút đáng sợ người.

U Ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, hướng về Sơn Hà Điện bay đi, sử dụng tới cực kỳ thượng thừa không gian di động thuật, nhưng thủy chung không cắt đuôi được những người kia.

Thiên Sơn ở ngoài, từng đạo từng đạo ánh sáng như sóng biển giống như bay lên, một thân ánh khổng lồ nổi lên, thả ra Vô Lượng Quang, mỗi một ánh hào quang đều ẩn chứa một đạo phù văn, đó là dấu ấn của "Đại đạo".

Đây là một khung bố đến khiến người ta khó có thể phỏng đoán cái thế cường giả, đứng vững ở Vân Thiên bên trên, nhún chìm liệt nhật ánh sáng, ánh mắt rơi vào Thiên Sơn bên trong, khóa chặt đạo kia U Ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Sơn hà vỡ bại

(ngũ vừa đến, chúc đại gia ngày lễ vui sướng.)

Khí thế loại này chấn động thiên địa, lập tức gây nên Cửu Châu cao thủ chú ý, vô số thần niệm cách không mà tới, để Sơn Hà Điện nhất thời trở thành thị phi nơi.

Thần bí U Ảnh lúc này đã trở lại Tề Thiên phong, trong tay chính nắm chặt tám kia Sơn Hà Đồ, ánh mắt phức tạp nhìn Khúc Tâm Nghi, tựa hồ đang giao lưu cái gì.

Nhiếp Trường Phong, Lý Lăng phong chờ chín vị đệ tử nòng cốt, cùng với Mạc Băng, Mộ Phong, Liễu Y Y ba người, cũng đều chỉnh hết tốc lực chạy tới Tề Thiên phong, lần này bảy mươi lăm vị đệ tử, chạy thoát cũng chỉ còn sót lại thập hai cái.

Bầu trời xa xăm Trung, một ít bóng người từ xa đến gần, vượt qua thời không, đi tới Sơn Hà Điện bầu trời.

"Các ngươi là người nào?"

Sơn Hà Điện chương môn nét mặt già nua biến sắc, nhìn giữa không trung năm thân ảnh, trong lòng hiện ra không rõ cảm giác.

"Giao ra Sơn Hà Đồ, bằng không giết không tha."

Một Lục bảo lão giả mở miệng, ánh mắt như đao nhìn chăm chú thần bí U Ảnh, căn bản là không để ý tới Sơn Hà Điện chương môn hỏi dò.

Thần bí U Ảnh không nói lời nào, vũ vũ trong tay Sơn Hà Đồ, mặt trên tỏ khắp màu đỏ sậm sưng máu, hình như có ma khí đang cuộn trào.

Khúc Tâm Nghi nhìn Sơn Hà Đồ, trong ánh mắt toát ra một tia thờ dãi.

"Thiên cổ một yêu, người ma thù đồ, oan nghiệt a."

Thần bí U Ảnh Tướng Sơn Hà Đồ giao cho Khúc Tâm Nghi, lập tức xoay người liền đi.

"Nhớ kỹ người hứa hẹn."

Khúc Tâm Nghi khẽ vuốt cằm, giữa hai người tựa hồ có một loại hiệp nghị nào đó, thần bí U Ảnh mới sẽ vì nàng mang tới Sơn Hà Đồ.

Triển khai Sơn Hà Đồ, Khúc Tâm Nghi ánh mắt rơi vào vẽ lên một vầng huyết nguyệt trên, chỗ ấy ma khí mãnh liệt, thả ra khí tức tà ác.

Khúc Tâm Nghi nhìn chăm chú chốc lát, thuận lợi đem Sơn Hà Đồ đưa cho Sơn Hà Điện chương môn.

"Sơn Hà Điện sáng lập bắt nguồn từ này đồ, chỉ có điều nó sau đó nhiễm không rõ nhân quả."

Sơn Hà Điện chương môn có chút kích động, đây là nhiều năm trước tới nay Sơn Hà Điện vẫn chờ đợi hi vọng, bây giờ rốt cục tái hiện, có thể tựa hồ đến không phải lúc.

"Nhân quả gì?"

Sơn Hà Điện chương môn không rõ, có quan hệ nữ ma Hồng Nguyệt việc, trên đời tri tình người tựa hồ không nhiều.

"Sơn Hà Đồ Trung phong ẩn một nữ ma đầu, nàng như lại thấy ánh mặt trời, tất có vô số người chết ở trong tay nàng, Sơn Hà Điện cũng sẽ hủy ở trong tay nàng."

Son Hà Điện chương môn hoàn toàn biến sắc, hỏi: "Phải như thế nào mới có thể hóa giải vụ tai nạn này?"

Khúc Tâm Nghi nhìn Vân Thiên bên trên bóng người kia, than nhẹ nói: "Thiên Sơn một hà, số mệnh vô ngã."

"Có ý gì, người nói rõ ràng."

Khúc Tâm Nghi nói: "Ta vốn không nên đến, rồi lại tránh không khỏi. Son Hà Điện vận mệnh chính là trong tay người, mà ta nhưng không thể nói."

Khúc Tâm Nghi ánh mắt làm người không hiểu, nàng vừa bắt đầu coi như kẻ Son Hà Điện, hại chết không ít Son Hà Điện đệ tử kiệt xuất, nhưng giờ khắc này rồi lại có vẻ thân bất do kỷ, không thể làm gì, nàng đến cùng là ở mưu đồ gì?

Son Hà Điện chương môn rơi vào trầm mặc, trong tay Son Hà Đồ đang không ngừng chấn động, muốn thoát ly hẳn không chế.

"Giao ra Son Hà Đồ."

Giữa không trung, Lục bào lão giả mở miệng lần nữa, ngữ khí so với lúc trước càng lạnh lùng hơn.

Son Hà Điện chương môn xem trong tay Son Hà Đồ, lại nhìn một bên Khúc Tâm Nghi, phát hiện nàng dĩ nhiên xoay người đi ra ngoài.

Bốn phía, các vị sơn chủ cùng trưởng lão đều một mặt vẻ ưu lo, ánh mắt tất cả đều tụ tập ở cái kia Son Hà Đồ trên.

"Chương môn..."

Từ Hoa chân nhân đối mặt khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói chút gì, có thể cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Son Hà Điện chương môn ngẩng nhìn bốn phía, ngẩng đầu nhìn giữa không trung ngũ đại cao thủ, hỏi: "Các người đến cùng là ai, dựa vào cái gì đòi lấy Son Hà Đồ?"

Lục bào lão giả mắt như vòng xoáy, nhìn chăm chú son hà mình chương môn, ánh mắt kia phảng phất có thể nuốt chửng người hồn phách, để Son Hà Điện chương môn tâm thần chấn động, theo bản năng cúi đầu né tránh.

"Ma huyết nhai thượng, Minh Nguyệt treo cao."

Thanh âm lạnh như băng lộ ra cao ngạo, uyển chuyển như sấm sét vang vọng ở Son Hà Điện phía trên.

Son Hà Điện chương môn nghe vậy kêu sợ hãi, Cửu núi lớn chủ cùng các vị trưởng lão cũng tất cả đều phát sinh kinh ngạc thốt lên, từng cái từng cái sắc mặt ngơ ngác, hiển nhiên này tám chữ đại biểu hàm nghĩa, bọn họ biết tất cả.

Khúc Tâm Nghi lúc này đã đi rồi, tinh tế bóng lưng lộ ra mấy phần cô tịch, khác nào trong hồng trần phiêu bồng, khiến người ta có loại không tên thương cảm.

Son Hà Điện chương môn sắc mặt rất khó nhìn, giữa không trung năm người đến từ Thương Châu phía Đông Minh Nguyệt thần giáo, cái kia nhưng là một cái siêu cấp đại phái, là phạm giới bên trong xưng tên ma giáo, ngoại trừ cổ xưa Luân Hồi thế gia cùng Thánh địa, Thánh môn ở ngoài, không người nào nguyện ý đi trên chọc nó.

Bây giờ, Minh Nguyệt thần giáo cao thủ đến đây yêu cầu Son Hà Đồ, Son Hà Điện phương diện căn bản là không cách nào đối kháng.

Nhưng mà Khúc Tâm Nghi nói rồi, một khi Son Hà Đồ Trung nữ ma xuất thế, sẽ sinh linh đồ tể, Son Hà Điện cũng sẽ nhờ đó diệt vong, điều này làm cho Son Hà Điện chương môn tình thế khó xử.

Giao ra Son Hà Đồ có thể bảo đảm trước mắt vô sự, nhưng cũng có ngập đầu tai ương.

Không giao ra Son Hà Đồ, chỉ sợ liền trước mắt cửa ải này đều không qua được a.

Nghĩ tới đây, Son Hà Điện chương môn tang thương nở nụ cười, ánh mắt bi thương liếc mắt nhìn các vị sơn chủ cùng trưởng lão.

"Nếu như nhất định phải trở thành tội nhân thiên cổ, như vậy cái tội danh này liền để cho ta tới gánh vác đi."

Hào quang lóe lên, bóng người không chớp.

Son Hà Điện chương môn trong nháy mắt biến mất, càng mang theo Son Hà Đồ chạy trốn.

Giữa không trung, Lục bào lão giả lạnh lùng nói: "Bắt hãm cho ta bắt tới."

"Yên tâm, hãm không trốn được."

Một xích bào trung niên mở miệng, tay phải tùy ý vung lên, một bàn tay cực kỳ lớn từ trên trời giáng xuống, hướng về Tề Thiên phong chớp tới.

Các vị sơn chủ cùng trưởng lão thấy thế, dồn dập phát sinh rít gào, nhắc nhở chúng đệ tử tốc trốn.

Bàn tay lớn kia thiêu đốt lửa, ở tới gần Tề Thiên phong thì phát động Sơn Hà Điện phòng ngự đại trận, vô số ánh kiếm bay vút lên trời, hội tụ thành một đạo Kinh Thiên kiếm trụ, va chạm ở bàn tay to kia bên trên.

Sơn Hà Điện trận pháp khá là có tiếng, có thể so với nhất lưu tu chân môn phái.

Sơn Hà Điện chương môn ở bỏ chạy một khắc đó, liền trong bóng tối mở ra trận pháp phòng ngự, chỉ đang trì hoãn thời gian.

Chín vị sơn chủ liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên hét lớn: "Toàn lực phòng ngự!"

Các loại trận bàn, pháp bảo nhanh chóng lấy ra, hình thành mạnh nhất thủ thế, hy vọng có thể bảo vệ Sơn Hà Điện căn cơ.

Các trưởng lão suất lĩnh Sơn Hà Điện đệ tử thẳng thốt chạy trốn, liều mạng không có bất cứ hy vọng nào, người muốn sống sót mới trọng yếu nhất.

Thiêu đốt bàn tay lớn Như Thái Sơn giống như hạ xuống, dễ dàng liền đánh nát kiếm trụ, đánh nứt phòng ngự đại trận, để cả tòa Tề Thiên phong đều ở lay động.

Từ Hoa chân nhân ngờ ngạc kêu sợ hãi, quả đoán nói: "Nganh không đầu lại, lùi."

Xích bào trung niên biểu hiện kiên cường, tay phải hai lần vung ra, đem Tề Thiên phong vỗ nát, bay vút đá vụn trải rộng tứ phương, đánh ở đông đảo trên người trưởng lão, để bọn họ phát sinh kêu thảm thiết, tại chỗ sẽ chết không ít.

"Độn thuật không sai, đáng tiếc người không trốn được."

Xích bào trung niên mắt sáng như đuốc, đã phát hiện Sơn Hà Điện chương môn tung tích, đưa tay hướng về Kim Sơn chộp tới, một ngọn núi liền như vậy bị hấn trực tiếp vỡ nát, lưu dưới một cái hố to, kể ra cái kia một đòn đáng sợ.

Sơn Hà Điện có Cửu đại chi mạch, mỗi một ngọn núi bên dưới đều có cổ xưa trận pháp, giờ khắc này chính đang toàn diện thức tỉnh, hình thành một tấm to lớn địa võng, thả ra đáng sợ gọn sóng.

Từng đạo từng đạo ánh sáng từ trong đất bùn bắn ra, ở trên mặt đất ngưng tụ thành Thiểm Điện lôi phù, câu thông thiên địa Chí Dương chí cương khí, hóa thành một đoàn Lôi Vân, đứng vững ở Sơn Hà Điện phía trên.

"Sấm gió đại trận, không nhìn ra một mình người nho nhỏ nhị lưu môn phái, có thể bày xuống trận pháp như thế."

Lục bào lão giả khinh rên một tiếng, đối với xích bào trung niên nói: "Nơi này giao cho người, những người khác đi đem Sơn Hà Đồ mang về."

Xích bào trung niên nói: "Dám cùng ta Minh Nguyệt thần giáo đối nghịch, ngày hôm nay ta liền diệt người nho nhỏ này Sơn Hà Điện."

Vẫy tay một cái, hắc lôi thiên hàng, ẩn chứa quý dị lực cắn nuốt, cùng Sơn Hà Điện sấm gió đại trận triển khai kịch liệt xông tới, đồ đậm Thiểm Điện cùng hắc lôi dây dưa va chạm, dẫn đến sơn băng địa liệt, bụi bặm tung bay.

Minh Nguyệt thần giáo còn lại ba vị cao thủ tất cả đều một thân áo bào đen, hai mắt ma khí Kinh Thiên, có thể nhìn xuyên mặt đất núi đồi, giờ khắc này chính đang toàn lực suru tôn Sơn Hà Điện chương môn tung tích.

"Hấn hướng về bên kia đi tới, truy."

Ba đại cao thủ chợt lóe lên, hai tay Lăng Không vung vẩy, hủy diệt sức mạnh Như Thiên Lôi ngã xuống, va chạm trên mặt đất, gọi ra đáng sợ nổ tung.

Đại địa ở lay động, núi sông ở đổ nát. Sơn Hà Điện chương môn mượn thuật độn thổ cực tốc trốn hướng về, hướng về Thiên Sơn nơi sâu xa đi tới.

Minh Nguyệt thần giáo cao thủ ở giữa không trung khóa chặt, ba cái áo bào đen cao thủ liên hợp tiến công, dày đặc đại thủ ẩn rơi vào trong rừng núi, đem từng toà từng toà Sơn Phong trực tiếp san bằng, to lớn lực xuyên thấu thẳng tới dưới nền đất, đối với trốn hướng về Trung Sơn Hà Điện chương môn tạo thành rất lớn quấy rầy.

Xa xa Vân Thiên bên trên, thân ảnh to lớn kia kinh sợ bát hoang, để rất nhiều hiểu rõ việc này cao thủ cũng không dám đứng ra, chỉ có thể trong bóng tối quan sát.

Sơn Hà Điện chương môn tu vi không yếu, đã tu luyện tới tu chân ngũ cảnh giới Trung cuối cùng một cảnh —— hóa anh cảnh giới, ngưng luyện thành Nguyên Anh, có thể thần hồn xuất khiếu.

Nhưng mà cùng Minh Nguyệt thần giáo cao thủ so với, liền rõ ràng kém xa, ngoại trừ liều mạng lưu vong ở ngoài, căn bản không có bất kỳ chống lại hi vọng.

Tiềm hành trốn xa, lấy đại địa vì là bối, đây là tốt nhất phòng ngự, có thể Sơn Hà Điện chương môn vẫn bị chấn động đến mức đầu óc choáng váng, người bị thương nặng.

Cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mạnh, Sơn Hà Điện chương môn không thể không chăm chú suy nghĩ, chính mình thật có thể mang theo Sơn Hà Đồ chạy thoát sao?

Trước đây, Khúc Tâm Nghi từng nói câu nào, Thiên Sơn một hà, số mệnh vô ngã.

Lúc đó Sơn Hà Điện chương môn cũng không hiểu câu nói này, nhưng giờ khắc này bước ngoặt sinh tử, hần lại đột nhiên hiểu ra, Thiên Sơn một giữa sông một hà, chỉ chính là nộ giang.

Vượt qua nộ giang chính là Linh giới địa bàn, có thể mượn Linh giới Yêu Linh lực lượng đến chống lại Minh Nguyệt thần giáo cao thủ, đây là Sơn Hà Điện chương môn hy vọng duy nhất.

Nghĩ tới đây, Sơn Hà Điện chương môn lập tức chuyển biến phương hướng, hướng về nộ giang mà đi, liều mạng trốn hướng về.

Minh Nguyệt thần giáo ba vị áo bào đen cao thủ ánh mắt như điện, nhìn xuyên sơn hà đại địa, con mồi căn bản là trốn không thoát.

Sơn Hà Điện bên này, Tề Thiên phong không còn, cửu sơn chi mạch bị xích bào trung niên hủy hoại trong một ngày, mấy ngàn đệ tử bốn phía lưu vong, một nhị lưu tu chân môn phái liền như vậy chia năm xẻ bảy.

Lục bào lão giả hồ hững nở nụ cười, ngang qua một bước liền xuất hiện ở nộ giang bầu trời, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú Thiên Sơn nơi sâu xa.

Giờ khắc này, Sơn Hà Điện chương môn đã chạy trốn tới nộ giang phụ cận, thân thể từ trong đất bùn bắn ra, bởi vì phía trước nộ giang không cách nào tiềm hành, bất kỳ thuật độn thổ đều càng có điều này điều Đại Giang.

Lăng Không xoay một cái, Sơn Hà Điện chương môn bắn nhanh ra như điện, vượt qua nộ giang xông vào Linh giới địa bàn.

Một khắc đó, nộ Giang Bắc ngạn truyền đến từng trận Yêu Linh rít gào, tựa hồ đang cảnh cáo Sơn Hà Điện chương môn, đáng tiếc hần đã không có đường lui.

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Yêu Vương hiện thế

PS: Xem (Thất Giới Vinh Hằng) sau lưng đọc nhất cổ sự, nghe các người đối với tiểu thuyết càng nhiều kiến nghị, quan tâm công chúng hào (vi tin tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng hào - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta đi!

(tân một tháng khởi đầu mới, chúc hết thầy độc giả ngày lễ vui sướng, thuận tiện cầu điểm phiếu đề cử.)

Minh Nguyệt thần giáo cao thủ cũng không rõ ràng nộ giang tình huống, ba vị áo bào đen cao thủ vượt qua nộ giang, đưa tay hướng về Sơn Hà Điện chương môn chớp tới, chỉ ở cướp đoạt Sơn Hà Đồ.

Sơn Hà Điện chương môn di động với tốc độ cao, không ngừng chuyển biến phương vị, tránh né kẻ địch tập nã.

Giữa không trung từng đạo từng đạo to lớn dấu tay hạ xuống, ẩn chứa ma thực lực lượng, đến mức cây cỏ khô cạn, sinh cơ phá diệt, đối với hoàn cảnh tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Sơn Hà Điện chương môn trên người nổi lên linh quang, lấy ra một cái phòng ngự linh bảo, ở dày đặc đại thủ ấn dưới trốn đằng đông nấp đằng tây, bốn phía lưu vong.

Ba vị áo bào đen cao thủ như vào chỗ không người, trắng trợn không kiêng dè triển khai công kích, căn bản là không thèm để ý Sơn Hà Điện chương môn chết sống, mục đích của bọn họ chỉ là cầm lại Sơn Hà Đồ.

Như vậy phá hoại đối với Linh giới sinh linh tạo thành rất lớn thương tổn, lập tức thì có Linh giới Yêu Linh đứng ra, nỗ lực ngăn cản tất cả những thứ này, nhưng cũng bị ba vị áo bào đen cao thủ trực tiếp xóa bỏ.

Này vừa đến, lập tức làm tức giận Linh giới cao thủ, rất nhiều Yêu Linh bay vút lên trời, hướng về ba vị áo bào đen cao thủ khởi xướng tiến công.

"Một đám yêu nghiệt, muốn chết."

Một bốn mươi ra mặt áo bào đen nam tử lạnh lùng nở nụ cười, trên người xuất hiện xoay ngang dựng đứng hai đạo giao nhau vàng sáng màu đen, chuyển động trong lúc đó vạn vật phá diệt, hơn mười vị Yêu Linh cao thủ bị xé thành mảnh vụn, hồn tiêu phách tán.

Hai đạo vàng sáng màu đen ma khí Kinh Thiên, thả ra ba động khủng bố, kinh sợ Lục Hợp bát hoang, đã kinh động Cửu Châu thất giới.

"Làm càn!"

Một tiếng điếc tai rít gào từ Thiên Sơn nơi sâu xa truyền đến, mang theo một đạo ánh sáng óng ánh tiền phá không mà đến, vừa vặn bắn ở hai đạo vàng sáng màu đen giao lộ trên.

Cái kia một mũi tên uy lực Kinh Thiên, xuyên thủng áo bào đen cao thủ thần hoàn phòng ngự, trực tiếp đem hai đạo thần hoàn nổ nát, đem áo bào đen cao thủ ngực xuyên thủng, lộ ra một lỗ máu to bằng nắm tay, cả người bay ra ngoài mấy trăm trượng.

Thiên Sơn Chi Trung, một đạo bóng đen to lớn hiển hóa ra ngoài, đó là một con cao tới ngàn trượng Hắc Báo, trên lưng đứng thẳng một cây cung, thả ra khủng bố sát cơ.

"Linh giới nơi, phạm nhân tránh lui, cút!"

Hắc Báo âm rung trời, thô bạo uy nghiêm, u con mắt màu xanh lam lạnh lùng nhìn chăm chú Minh Nguyệt thần giáo ngũ vị cao thủ, ánh mắt không quen.

Trúng tên áo bào đen cao thủ bị thương nặng, thiếu một chút liền mất mạng tại chỗ, điều này làm cho Lục bào lão giả sắc mặt mù mịt.

"Người có bức này thực lực tu vi không dễ, ta khuyên người không muốn nhúng tay ta Minh Nguyệt thần giáo sự tình, giao ra người kia, chúng ta nước giếng không phạm nước sông."

Hắc Báo nói: "Yếu nhân có thể, Sơn Hà Đồ đến đứng lại cho ta."

Báo trào vung lên, hư không rạn nứt, nguyên bản cực tốc né tránh lưu vong Sơn Hà Điện chương môn liền bị Hắc Báo Lăng Không chộp tới, trên người truyền ra xương cốt vỡ vụn thanh âm, trong miệng phát sinh tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Lục bào lão giả thấy thế, tay phải hướng phía trước dò ra, hóa thành một chỉ ngàn trượng bàn tay không lồ, hướng về Sơn Hà Điện chương môn chộp tới, muốn đoạt đi Sơn Hà Đồ.

Áo bào đen lạnh rên một tiếng, trên lưng báo Ảnh Cung ánh sáng phun trào, tự động bắn ra một đạo óng ánh cực kỳ mũi tên ánh sáng, khóa chặt Lục bào lão giả.

Gầm nhẹ một tiếng, Lục bào lão giả trong miệng vòng xoáy hiện ra, ma âm liệt thiên, mạnh mẽ chặn lại rồi tia sáng kia tiến, tiếp xúc điểm bắn nhanh ra vạn ngàn ánh sáng.

Hắc Báo gào thét rít gào, thân thể to lớn lóe lên mà tới, bóp nát trong tay Sơn Hà Điện chương môn, báo vĩ quét ngang mà ra, cuốn về lão giả áo bào xanh kia.

"Ngông cuồng!"

Lục bào lão giả hai mắt phát sáng, toàn thân thả ra từng đạo từng đạo ma văn, diễn hóa thành thiên vết tích, ngưng tụ thành một đạo ma ấn, ăn mòn cửu thiên thập địa.

Hắc Báo trên lưng dây cung chấn động, một tia kỳ dị sóng âm hóa thành linh ảnh, bắn trúng đạo kia ma ấn, để nó sản sinh một chút vết rách.

Sau đó, Hắc Báo giương trào, đem cái kia ma ấn cảm cố ở trào tâm bên trong, mạnh mẽ đem bóp nát.

"Cút."

Thân thể vung một cái, Cuồng Phong đột kích ngược, mạnh mẽ đem Lục bào lão giả đẩy lui.

Lục bào lão giả phun ra một đạo máu tươi, ánh mắt phần hận trùng trùng mắt Hắc Báo, tựa hồ không nghĩ tới nó lợi hại như vậy, càng so với cảnh giới của chính mình còn phải cao hơn một đoạn.

Vân Thiên bên trên, đạo kia thân ảnh khổng lồ quăng tới quan tâm ánh mắt, vô hình ánh mắt đã biến thành hữu hình công kích, tác dụng ở Hắc Báo trên người, chấn động đến mức nó rít gào gào thét, cực tốc lùi về sau, tựa hồ tạo ngộ đáng sợ đã kích.

"Giao ra Sơn Hà Đồ, bằng không đem nơi này san thành bình địa!"

Lục bào lão giả ngữ khí âm u, đại diện cho Minh Nguyệt thần giáo, sau lưng có vô thượng cao thủ chỗ dựa.

Hắc Báo bị trọng thương, phát sinh phản nộ tiếng hô, bóp chặt lấy Sơn Hà Điện chương môn Nguyên Thần, để hắn liền như vậy biến thành tro bụi.

"Nộ giang lấy bắc, Linh giới nơi, ai cũng dùng hồng ở đây làm cần."

Hắc Báo trừng mắt Vân Thiên bên trên đạo kia không bỏ bóng người, cũng không có một chút nào thỏa hiệp, đây là Linh giới cùng phạm giới chi tranh.

Đình thiên lập địa bóng người to lớn hình như có không thích, phát sinh một tiếng hừ nhẹ, Như sấm nổ đầy trời, bao phủ ở Thiên Sơn bầu trời, dẫn đến thời không thác loạn, hư không phá nát, hình thành vô thượng uy hiếp, bao phủ ở Hắc Báo trên người, ép tới nó thân thể run rẩy, chậm rãi quỳ xuống.

Hắc Báo đang gầm thét, toàn thân quang hoa ngút trời, cực lực muốn chống lại loại kia áp bức, nhưng cũng không chống đỡ được, nói rõ song phương trong lúc đó thực lực tồn tại nhất định cách xa.

Vậy cũng là Minh Nguyệt thần giáo cao thủ tuyệt thế, kinh sợ Cửu Châu thất giới, há lại là bình thường cao thủ có thể cãi lời?

Nộ giang lấy bắc, Linh giới chấn động, ba mắt Kim viên hiện thân, gặp đến độ thét lên nhưng cũng không thay đổi được cái gì.

Nhưng mà ngay ở Hắc Báo sắp quỳ xuống thời khắc, Thiên Sơn nơi sâu xa một luồng ngủ say sức mạnh đột nhiên thức tỉnh, gia tăng ở Hắc Báo trên người, để nó bỗng nhiên tránh thoát cái kia cổ ràng buộc lực lượng.

Sau một khắc, một đạo ánh sáng óng ánh trụ nổi lên trời đất, chấn động thất giới Cửu Châu.

Cột sáng đường kính ngàn trượng, một tòa cung điện to lớn trôi nổi ở bên trong cột ánh sáng bộ, thả ra ba động khủng bố, được vạn linh cúng bái, nhìn xuống thiên hạ.

Cái kia tòa cung điện linh quang lấp lánh, trải rộng cổ xưa linh văn, có chim bay cá nhảy bóng người, trông rất sống động.

Vân Thiên bên trên, đạo kia thân ảnh khổng lồ trở nên rõ ràng lên, một đôi đen kịt con mắt Như hai cái vòng xoáy khổng lồ, nhìn chăm chú trong cột ánh sáng cái kia tòa cung điện.

"Bách Linh cung?"

Thanh âm trầm thấp Như Thiên Lô chấn động tứ phương, gây nên rất nhiều Cửu Châu cao thủ quan tâm, vô số thần niệm thấu không mà đến, hội tụ ở Thiên Sơn nơi sâu xa.

Trong cột sáng cung điện ở xoay chậm chậm, phía trên hiện ra một đạo to lớn bóng mờ, nhìn qua rất giống là một con sói, thả ra hung tàn, lãnh khốc khí tức.

Trong hư không, gió thu tiêu giết, có một loại không tên sát cơ, hướng về Vân Thiên bên trên cái kia thân ảnh khổng lồ tuôn tới.

Từng đạo từng đạo Thiên Ngân ở hiện ra, hai loại không giống công pháp ở va chạm, đại diện cho yêu cùng ma tranh tài.

Đây là hai đại cao thủ tuyệt thế đang đối kháng với, rất nhiều người không nhìn ra môn đạo, nhưng cũng có thể cảm nhận được trong đó đáng sợ.

Hắc Báo cảm tức Minh Nguyệt thần giáo cao thủ, hét lớn: "Mau chóng rút đi, bằng không hết thầy giết chết."

Bách Linh cung xuất hiện để tình huống nghịch chuyển, nguyên bản chiếm cứ ưu thế Minh Nguyệt thần giáo, giờ khắc này trở nên có chút không ổn.

Lục bảo lão giả quay đầu lại nhìn cái kia bóng người to lớn, trong mắt lộ ra nghi vấn, hiển nhiên việc này hẳn không làm chủ được.

"Lang Vương thật muốn vì một điểm việc nhỏ cùng ta làm một vỏ lớn?"

Bóng người to lớn mở miệng, ánh mắt khóa chặt cái kia tòa cung điện, khẩu khí rất bá đạo.

"Quấy nhiễu ta thanh tịnh, giết ta Yêu Linh, ngươi cảm thấy bản vương dễ ức hiếp sao?"

Thanh âm lạnh như băng lộ ra giết chóc, Bách Linh trong cung Yêu Vương vậy cũng là Linh giới bá chủ, cực kỳ đáng sợ.

"Son Hà Đồ Trung phong ấn bản giáo một vị nhân vật trọng yếu, Yêu Vương nếu là không nỡ Son Hà Đồ, chỉ cần đem phong ấn người thả đi, ta lập tức liền rời đi."

"Ngươi cảm thấy bản vương là tốt như vậy nói chuyện sao?"

Bách Linh trong cốc Lang Vương ngữ khí ác liệt, càng không cho bán chút mặt mũi.

Minh Nguyệt thần giáo đại nhân vật có chút tức giận, cảnh cáo nói: "Thật sự động lên tay đến, Lang Vương không chắc có thể chiếm thượng phong."

"Uy hiếp ta? Bản vương không ăn bộ này. Phạm giới chỉ có một Minh Nguyệt thần giáo, có thể Linh giới nhưng không chỉ một vị Yêu Vương."

Lời này tràn ngập uy hiếp, nhắc nhở Minh Nguyệt thần giáo vị đại nhân vật kia, không nên quên song phương lập trường.

Minh Nguyệt thần giáo cố nhiên rất mạnh, đại nhân vật kia cũng có cùng Lang Vương chống lại thực lực, có thể dù sao hẳn chỉ có một người, mà Linh giới Yêu Vương cũng không chỉ một vị.

Lời này có vẻ rất có trọng lượng, vị đại nhân vật kia nhất thời trầm mặc.

Hắc Báo lúc này bay vút lên trời, hướng về Lục bào lão giả giết đi, một lòng muốn đem Minh Nguyệt thần giáo ngũ đại ca thủ tiêu diệt.

Xích bào trung niên cùng ba vị áo bào đen cao thủ cấp tốc tụ hợp lại một nơi, liên thủ nghênh chiến Hắc Báo, song phương đánh cho đất trời đen kịt, sấm hà lay động.

Đột nhiên, một tiếng ngân ngui kêu thảm thiết truyền đến, trước cái kia bị thương áo bào đen cao thủ bị Hắc Báo xé nát, thần hồn đều phá diệt.

Lục bào lão giả giận dữ, trong miệng tức giận mắng gào thét, sử dụng tới kinh thể ma công, phía sau hiển hóa ra một vị cự ma, hướng về Hắc Báo phóng đi.

"Ngươi ma thôi, hết thấy sát quang."

Hắc Báo sức chiến đấu cực cường, giương trào thời khắc Thiên Ngân đan dẹt, dung hợp thiên đạo lực lượng, Hành pháp diệt chi đao, quét ngang bát phương.

Minh Nguyệt thần giáo bốn đại ca thủ căn bản chống lại không được, từng cái từng cái bay ngang né tránh, bị bắn ra đi, miệng đầy hét giận dữ.

Hắc Báo trên lưng bảo Ảnh Cung phát sinh chói tai dị khiêu, bốn đạo mũi tên xé rách hư không, ẩn chứa tài năng tuyệt thế, khóa chặt Minh Nguyệt thần giáo bốn đại ca thủ, một lòng phải đem bắn giết.

Lục bào lão giả lấy ra một món pháp bảo, xoay tròn chuyển cái liên tục, vừa vận đánh vào cái kia mũi tên bên trên, đem làm nghiêng.

Xích bào trung niên một quyền vung ra, trên nắm tay xuất hiện một đen thui quyền sáo, lóe lên ma quang, uy lực tuyệt mạnh, vẫn cứ đem cái kia một mũi tên đánh nát.

Hai vị áo bào đen cao thủ thực lực rõ ràng chênh lệch một đoạn, bị bảo Ảnh Cung khóa chặt, căn bản né tránh không được, chỉ có thể toàn lực điên cuồng tấn công, kết quả rơi vào người bị thương nặng.

"Đi chết đi."

Hắc Báo thân thể phóng to, khí thế Lãng Thiên, bảo trào vỡ vụn hư không, hai mắt các bay ra một đạo tinh thần trường mâu, khóa chặt cái kia hai cái áo bào đen cao thủ.

"Được rồi."

Minh Nguyệt thần giáo đại nhân vật mờ miệng, cuốn lên xé trời Cuồng Phong, đập vỡ tan hai cái tinh thần trường mâu, làm cho Hắc Báo thăng thốt lùi về sau, phát sinh không cam lòng rít gào.

Bách Linh cung hơi rung động, thả ra ba động khủng bố, để hỗn loạn thời không chớp mắt bình tĩnh, xuyên thấu ra một loại nào đó tín hiệu.

"Lang Vương không ngại suy nghĩ thật kỹ một hồi, Sơn Hà Đồ nhiệm ma khí sẽ ảnh hưởng nó bình thường phát huy, sao không bán một cái nhân tình, đem nàng cho thả?"

"Vậy phải xem bản vương tâm tình tốt không được, hiện tại ngươi tối thật lập tức rời đi, bằng không ta không ngại tại chỗ đem nàng giết chết."

Quan hệ của song phương huyền nào có chút cương, Minh Nguyệt thần giáo đại nhân vật trầm mặc chốc lát, triệu hồi Lục bào lão giả chờ bốn vị cao thủ, liền như vậy đi xa.

Vân Thiên bên trên, thân ảnh khổng lồ bắt đầu làm nhạt, Thiên Sơn nơi sâu xa, cột sáng kia thu về lòng đất, hai đại cự đầu rất nhanh sẽ biến mất rồi. (trên trời đi đĩa bánh thật hoạt động, huyền khóc điện thoại di động chờ ngươi nắm! Chú ý tới ~ điểm Trung văn võng công chúng hào (vì tin tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng hào - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức quan tâm qdread vì tin công chúng hào!)

Bạn đang đọc truyện *Thất Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

